

ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧನಾಲಾ-ಕುಸುಮ ೭

ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರೈವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ
ವೆರಿಯ ತಿರುಮೋಱಿ

(ಗಂಚಿಕೆ-ಮೂರು)

(ಮೂರನೆಯಪತ್ತಿನ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದಿಂದ ಐದನೆಯಪತ್ತಿನ
ಐದನೆಯ ದಶಕ ಪೂರ್ತಾ)

This book is Published with the financial
assistance of

TIRUMALA TIRUPATI
DEVASTHANAMS

UNDER THEIR SCHEME
AID TO PUBLISH RELIGIOUS BOOKS

ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ

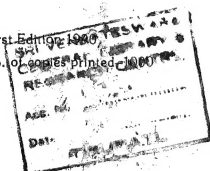
ವೇದಾಂತವಿದ್ವಾನ್ ವೇದಾಂತವಿದ್ವನ್ಮಠ
ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಭೂಷಣಮ್

ಡಾ|| ಎನ್. ಎಸ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು

Divya Prabandha Mala-Vol. 7 consisting three decades of third centum, the fourth centum and five decades of the fifth centum-in all 180 pasurams of Periya Thirumoli of Sri Thirumangai Alwar-Kannada translation and explanation by Dr. N. S. Anantha Rangachar, 780, V Main Road, Vijayanagara, Bangalore-560 040.

First Edition: 1980

No. of copies printed: 1000

Price Rs. 16-00

ಬೆಲೆ: ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳು

55428

ಮುದ್ರಕರು :

ಲೋಟಸ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು-44

ಅರಿಕೆ

ಶ್ರೀ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಹಾಡಿದ ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಳಿಯ ಮೂರನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮಾಲೆಯ ಏಳನೆಯ ಕಂಸುಮ ವಾಗಿ ಸಹೃದಯ ಮಹಾಶಯರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿದೆ. ಹದಿನೆಂಟು ದಶಕಗಳ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ಕಂಸುಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಭಗವದ್ಭಾಗವತರ ಸಂಕಲ್ಪಕೃತನುಸಾರವಾಗಿ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿದೆ. ಸಹೃದಯರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನುತ್ತ ಪರಮೋಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀ ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನವರಿಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸುಬ್ಬಾರಾವ್ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ಮೊನ್ನೆರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಶಿಂಗ್ಲಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಲೋಟಸ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್‌ನವರಿಗೂ ನಾನು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕೀ ಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನ ದಿವ್ಯಚರಣಾರವಿಂದ ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಮೋದ ಚೈತ್ರ

ಶುಕ್ಲ ಪ್ರತಿಪತ್

೨೭-೩-೯೦

ಇಂತು ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯ

ಎನ್. ಎಸ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯ

ಪೆ ರಿ ಯ ತಿ ರು ಮೊ ಲಿ

ಮೂರನೆಯ ಪತ್ತು—ಎಂಟನೆಯ ತಿರುಮೋಲಿ

‘ನಂದಾ ವಿಳಕ್ಕೇ’

ಪ್ರವೇಶ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ತಮಗೆ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಾವಣ್ಯಾತಿಶಯವನ್ನು ಅಟ್ಟಾರವರು ಪಾರ್ಶ್ವಸ್ಥರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗಾಗದೆ ‘ವಯಲಾಲಿಮಣವಾಳ’ನಿಗೇ ತಾವು ಆಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ತಮಗೆ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಾವಣ್ಯವನ್ನು ಭಗವದನುಭವವಲ್ಲದೆ ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಕಾರಣ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶಿಥಿಲವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಭಗವತ್ಪ್ರವಣವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿ, ‘ಆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ಆ ದೇವದೇವ ನಿತ್ಯೋಜ್ವಲಜ್ಞೋತಿರ್ಮಯವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ಪರಮ ಕರಂಜಿಯಿಂದ ‘ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್’ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಭವಿಸು’—ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ.

ನಂದಾ ವಿಳಕ್ಕೇ, ಅಳೆತ್ತಕ್ಕು ಅರಿಯಾಯ್
ನರನಾರಣನೇ, ಕರು ಮಾ ಮುಹಿಲ್ ಪೋಲ್
ಎಂದಾಯ್, ಎನುಕ್ಕೇ ಅರುಳಾಯ್, ಎನ ನಿನ್ನು
ಇನ್ನೆಯೋರ್ ಪರವುಮ್ ಇಡಂ, ಎತ್ತಿಶೈಯುಂ
ಕಂದಾರಂ ಅಮ್ತೇನ್ ಇಶೈಪಾಡ, ಮಾಡೇ
ಕಳಿವಂಡು ಮಿಲಿತ್ತಿ, ನಿಲಲ್ ತುದೈನ್ದು
ಮಂದಾರಂ ನಿನ್ನು ಮಣಮುಲ್ದುಂ, ನಾನೊರ್
ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಿಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ

‘(ನಂದಾ ವಿಳಕ್ಕೇ) ಅಳಿಯದೆ ಇರುವ ಬೆಳಕೇ, (ಅಳತ್ತಕ್ಕು ಅರಿಯಣಯರ್) ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯನಾದವನೇ, (ನರನಾರಣನೇ) ನರನಾರಾಯಣನಾದ ತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸಿದವನೇ, (ಕರುಮೂಮುಹಿಲ್ ಪೋಲ್ ಎಂದಾಯ್) ನೀಲವಾದ ಹಿರಿಯ ಮೋಡವನ್ನು ಹೋಲುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಎಮಕ್ಕೇ ಅರುಳಾಯ್) ನಮಗೇ ನೀನು ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು’-(ಎನ) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಇವೈಯೋರ್ ನಿನ್ರು ಪರವುಂ ಇಡಂ) ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಸ್ಥಾನವಾದುದೂ, (ಅಮೌತೇನ್) ಸುಂದರವಾದ ಜೇನು ಗಳು (ಎತ್ತಿಶೈಯುಂ) ಎಲ್ಲ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಕಂದಾರಂ ಇಶೈಪಾಡ) ದೇವ ಗಾಂಧಾರಿ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡತಕ್ಕದಾದುದೂ, (ಕಳಿವಂಡು) ದುಂಬಿಗಳು (ಮಾಡೇ) ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ (ಮಿಟತ್ತಿ) ಆಲಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದೂ, (ಮಂದಾರಂ) ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷಗಳು (ನಿಟಲ್ ತುತ್ಯೆನ್ನು ನಿನ್ರು) ನೆರಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ ನಿಂತು (ಮಣಮ್‌ಮಲ್‌ಹುಂ) ಪರಿಮಳವನ್ನೆ ಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾನ್ಗೂರ್) ತಿರುನಾನ್ಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು (ಎನ್‌ಮನಮೇ ವಣಂಗು) ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸು, ಸೇವಿಸು.

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ‘ನಮ್ಮ ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು’ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರೋ ಅಂತಹ ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ. ಈ ನಂದಾದೀಪ ನಿತ್ಯವಾದುದು. ಪ್ರಭಾಪ್ರಭಾವಾನ್ ಆಗಿ ಇರುವ ದೀಪ ಈ ಸ್ವಾಮಿ. ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನವನು. ವಿಭುತ್ವದಿಂದಲೂ, ಗುಣ ವಿಭೂತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವನು ಅಪರಿಚ್ಛೇದ್ಯನಾದವನು. ಮೇಘದಂತ ಶ್ರಮಂಹರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಅನನ್ಯಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನವನು. ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಸ್ತೋತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಸ್ಥಾನ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಮಧುಪಾನ ಮಾಡಿ ಗಾನ ಮಾಡುವ ಜೇನುಗಳೂ

ದಂಪಿಗಳೂ ನೆರೆದಿರುವ ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಜಾಗ ಇದು. ಇಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮುತಲೈ ತನಿ ನೂ ಮುರಣ್ ತೀರ ವನು
ಮುದು ನೀರ್ ತಡತ್ತು ಶೆಮ್ ಕಣ್ ವೇಟಮ್ ಉಯ್ಯ
ವಿತಲೈತ್ತಲೈಶೆನು ಅದಕ್ಕೇ ಉದವಿ
ವಿನೈತೀರ್ತ್ತ ಅಮ್ಮಾನ್ ಇಡಂ ವಿಣ್ ಅಣವುಂ
ಪತಲೈ ಕಪೋತಮ್ ಒಳಿಮಾಡ ನೆತ್ತಿ
ಪವಳಂ ಕೊ ಟುಂಕಾಲ ಪೈಂಗಾಲ್ ಪುರವುಂ
ಮತಲೈತ್ತಲೈ ಮೆನ್ ಪೆಡೈ ಕೂಡು ನಾನೂರ್
ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಿಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ ||೨||

(ಅನು) ಹಿಂದಿನ ಆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಮುದು ನೀರ್ ತಡತ್ತು) ಅಗಾಧವಾದ ನೀರನ್ನುಳ್ಳ ಸರಸ್ಸಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ (ಮುದಲೈ) ಮೊಸಳೆಯ (ತನಿಮಾ ಮುರಣ್ ತೀರ) ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ದುಷ್ಟತನವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ. (ಶೆಮ್ ಕಣ್ ವೇಟಮ್ ಉಯ್ಯ) ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು ಗಜೇಂದ್ರನು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆಯೂ (ವಿದಲೈತ್ತಲೈ ಶೆನು) ಆ ಆನೆಯು ಬಹಳವಾಗಿ ನಡುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿ ಬಂದು (ಅದಕ್ಕೇ ಉದವಿ) ಆ ಆನೆಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದು ಉಪಕರಿಸಿ (ವಿನೈ ತೀರ್ತ್ತ ಅಮ್ಮಾನ್ ಇಡಂ) ಅದರ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕಿದ ಭಗವಂತನು ಬಂದು ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ (ವಿಣ್ ಅಣವುಮ್) ದೇವಲೋಕದವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು (ಪದಲೈಕಪೋತಂ) ಕೆಲಶಗಳನ್ನೂ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಕಪೋತಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದು (ಒಳಿ) ಕೆತ್ತಿದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ (ಮಾಡಂ) ಮಾಳಿಗೆಗಳ (ನೆತ್ತಿ) ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ (ಪವಳಂ ಕೊಟುಕಾಲ) ಸುಂದರವಾದ ಹವಳದ ಸ್ತಂಭಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ (ಪೈಂಗಾಲ್) ಕೆಂಪಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಪುರವುಂ) ಪಕ್ಷಿಗಳು (ಮುದಲೈತ್ತಲೈ) ಪ್ರಾಕಾರದ ಕಿರುಕಂಬಗಳ ಮೇಲೆ (ಮುನ್ ಪೆಡೈ) ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದಂತಿರುವ ಮಾದರ್ವವುಳ್ಳ ಪ್ರಿಯೆಯರೊಡನೆ (ಕೂಡಂ) ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುವ (ನಾನೂರ್) ತಿರುನಾನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ

(ಮಣವೂಡಕ್ಕೋಯಿಲ್) ಮಣವೂಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, (ಎನ್ ಮನನೇ ವಣಂಗು) ಎಲೈನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಮಿಸು.

ಮೊಸಳೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಪತ್ತು ಉಪವಾಸನರಹಿತವಾದುದು. ಕೊನೆ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದುದು. ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಆ ಗಜೇಂದ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಹೋದ ಕಾರಣ ಉಂಟಾದ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವಂತೆ! ಆ ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಆ ಪರಮ ಕರುಣಾಳು. ಅದರ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕಿದುದು ಎಂದರೆ ಗಜೇಂದ್ರ ತಾನು ಇಟ್ಟಿಸಿದಂತೆ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಆ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಭವನಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಉನ್ನತವಾದ ಭವನಗಳು ಅವು. ಮೇಲೆ ಕುಂಭದ ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ ಕಪೋತಗಳ ಗೂಡುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿವೆಯಂತೆ ಅವು. ಚಿನ್ನ, ರತ್ನಗಳ ಅಲಂಕಾರ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಇವೆಯಂತೆ! ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಪುರಾಗಳು) ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮದಯಿತೆಯರೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತವೆ ಆ ಭವನದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ ಕಂಬಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಕಿರು ಕಂಬಗಳಲ್ಲಿ. ಅಂಥ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆ ತಿರು ನಾನ್ನೂರ್ ಎಂಬುದು.

ಕೊಲೈ ಪುಣ್ ತಲೈಕುನೈಂ ಒನ್ನೈಉಯೈ ನೆನೈ
ಕೊಡುನಾ ಮುದಲೈಕ್ಕು ಇಡರ್ ಕೆಯ್ ದು, ಕೊಂಗು ಆರ್
ಇಲೈ ಪುಂಡರೀಕತ್ತವಳ್ ಇನ್ನೆಂ ಅನ್ನೋಡು
ಅಣೈನ್ನ ಇಟ್ಟಿ ಅಮ್ಮಾನ್ ಇಡಂ, ಆಳಿರಿಯಾಲ್
ಅಲೈಪ್ಪುಂಡ ಯಾನೈ ಮರುಪ್ಪುಮ್ ಅಹಿಲುಂ
ಅಣೆಮುತ್ತುಂ ನೆಣ್ ಕಾಮರೈಯೊಡು, ಪೊನ್ನಿ
ಮಲೈ ಪಣ್ಣುಮ್ ಅಣ್ಣ ತಿರೈ ಉನ್ನು ನಾನ್ನೂರ್
ಮಣವೂಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ

(ಅನ್ಯ) ಅಂದೊಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕೊಲ್ಕೆ) ಕೊಲೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲದೂ (ಪುಣ್ಣೆತಲ್ಕೆ) ನೋವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತಲೆಯನ್ನಳ್ಳಿದೂ (ಒನ್ಯಕುನ್ಯ) ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದದೂ ಆದ ಒಂದೂ ಆನೆಯೂ (ಉಯ್ಯ) ಉಜ್ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಕೊಡು ವೂ ಮಂದಲ್ಕೆಕ್ಕು ಇಡರ್ ಶೆಯ್ದು) ಕ್ರೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದ ಮೊಸಳೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿ, ಆ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ (ಕೊಂಗು ಆರ್ ಇಲ್ಕೆ ಪುಂಡರೀಕತ್ರವಳ್) ಪರಿಮಳವು ಹರಡಿದ ದಳಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಾವರೆಯ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವಳಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯ (ಇನ್ಯಂ ಅನ್ನೋಡು ಅಣ್ಣಂದಿಟ್ಟು) ಸಂಶ್ಲೇಷದ ಸುಖವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ (ಅವಣ್ಣಾನ್ ಇಡಂ) ಸ್ವಾಮಿಯು ಇರತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ (ಪೊನ್ನಿ) ಕಾವೇರಿಯೂ (ಆಳ್ ಅರಿಯಾಲ್) ವೀರ ಸಿಂಹಗಳಿಂದ (ಅಲ್ಕೆಪ್ಪುಂಡ) ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ (ಯಾನ್ಯೆವರುಪ್ಪುಂ) ಆನೆಗಳ ದಂತಗಳನ್ನೂ (ಅಹಿಲಂ) ಅಹಿಲ್ ಮರಗಳನ್ನೂ (ಅಣಿ ಮುತ್ತಂ) ಸುಂದರವಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ (ವೆಣ್ಣೆತಾಮರೈಯೊಡು) ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಚಾಮರಗಳನ್ನೂ (ಮಲ್ಕೆ ಪಣ್ಣಂ ಅಣ್ಣ) ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮತ್ತೂ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ (ತಿರೈ ಉನ್ನು) ಅಲೆಗಳಿಂದ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹರಿಯುವಂತಹ (ನಾನ್ಯೂರ್) ತಿರುನಾನ್ಯೂರಿನಲ್ಲಿ (ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್ ಮನನೇ ಪಣಂಗು) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ನಮಿಸಿ ಸೇವಿಸು.

ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ನಿರಸನ ಮಾಡಲು ಅದರಿಂದ ಪ್ರೀತಳಾದ ದೇವಿಯು ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಕೊಂಡಳು—ಖರದೂಷಣಾದಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರಕ್ಕಸರನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ವಧಿಸಿದಾಗ ಸೀತಾದೇವಿ ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ. ಅವಳ ಸಂಶ್ಲೇಷ ಹೊಂದಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ. ಸತ್ವಸ್ಥನಾದ ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬಹುದು? ಕಾಡಾನೆಯಾದುದರಿಂದ ಇತರ ಆನೆಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದುದರಿಂದ ಆಗಿರುವ ಹುಣ್ಣು ಅದು. ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನ

ದುವಿವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟುವುದಾದ ಭರ್ತ್ಯ
ವನ್ನು ಭಾರ್ಯೆ ಸಮಾನಿಸುವಳಷ್ಟೇ ?

ತಿರೈ ಆರ್ ಉವಣಪ್ಪುಳ್ ಒನ್ನೇರಿ ಅನ್ನು
ತಿಶೈ ನಾನ್ನೂಮ್ ನಾನ್ನೂಮ್ ಇರಿಯ ತೆರುವಿಲ್
ಕರೈ ಆರ್ ನೆಡುವೇಲ್ ಅರಕ್ಕರ್ ಮಡಿಯ
ಕಡಲ್ ಶೂಟ್ ಇಲಿಂಗೈ ಕಡಂದಾನ್ ಇಡಂದಾನ್
ಮುರೈಯಾಲ್ ವಳರ್ಕ್ಕಿನೈ ಮುತ್ತೀಯರ್
ನಾಲ್ ವೇದರ್ ಐವೇಳ್ಳಿ ಆರು ಅಂಗರ್ ಏಟಿನ್ ಇಶೈಯೋರ್
ಮುರೈಯೋರ್ ವಣಂಗ ಪುಹಟ್ ಎಯ್ ದು ನಾನ್ನೂರ್
ಮಣೆನಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ ||೪||

(ಅನ್ನು) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ತಿರೈ ಆರ್) ರಕ್ಕಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ (ಒನ್ನು)
ತನಗೆ ಸಮರಿಲ್ಲದ (ಉವಣಮ್ ಪುಳ್) ಗರುಡಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ (ಏರಿ) ಏರಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದು (ತೆರುವಿಲ್) ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ (ಕರೈ ಆರ್ ನೆಡು ವೇಲ್
ಅರಕ್ಕರ್) ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮೇಲಾಯುಧವನ್ನುಳ್ಳ
ರಾಕ್ಷಸರುಗಳು (ತಿಶೈನಾನ್ನೂಮ್ ನಾನ್ನೂಮ್ ಇರಿಯ) ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಚೆದರಿ ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ, (ಮಡಿಯ) ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಾಯುವಂತೆಯೂ (ಕಡಲ್ ಶೂಟ್ ಇಲಿಂಗೈ ಕಡಂದಾನ್)
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಲಂಕಾಪುರಿಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ
ಸ್ವಾಮಿಯು (ಇಡಂ ತಾನ್) ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನವಾದುದೂ (ಮುರೈಯಾಲ್
ವಳರ್ಕ್ಕಿನ ಮುತ್ತೀಯರ್) ಸರದಿಗನುಸಾರ ಹೋವು ಮಾಡುವ
ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೂ (ನಾಲ್ ವೇದರ್) ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನು
ಅಧಿಕರಿಸಿದವರೂ, (ಐ ವೇಳ್ಳಿ) ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸು
ವವರೂ (ಆರು ಅಂಗರ್) ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರೂ
(ಏಟಿನ್ ಇಶೈಯೋರ್) ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳನ್ನೂ ಅರಿತವರೂ ಆದ (ಮುರೈಯೋರ್
ವಣಂಗ ಪುಹಟ್ ಎಯ್ ದು) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಹಿರಿಮೆ
ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ ಆದ (ನಾನ್ನೂರ್) ನಾನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಮಣೆ

ಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್ ಮನನೇ ವಣಂಗು) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಪ್ರಬಲರಾದ ಮಾಲಿ, ಸುಮಾಲಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಮರ್ದಿಸಿದ ವೀರಾಧಿವೀರನು ನೆಲೆಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಗರುಡ ನನ್ನೇರಿ ನಡೆಸುವ ಮಹಾನುಭಾವ ಇವನು. ಲಂಕೆಗೆ ಸಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ ಜಯಿಸಿದವನು ಇರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ವಿಲಕ್ಷಣರಾದ ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠರು ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀನೂ ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೇವಿಸು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಟ್ಟಿ ಆಡು ಕೊಂಗೈತ್ತಲೈ ನಂಜಂ ಉಂಡಿಟ್ಟು
ಇಳಂಕನ್ನು ಕೊಂಡು ವಿಳಂಗಾಯ್ ಎರಿಂದು
ತಟ್ಟಿ ವಾಡ ನನ್ ತಾಳ್ ಕುರುನ್ನಂ ಒರಿತ್ತು
ತಡಂ ತಾಮುರೈ ಪೊಯ್ ಹೈ ಪುಕ್ಕಾನ್, ಇಡಂತಾನ್
ಕುಟ್ಟಿ ಆಡ ವಲ್ಲಿಕುಲಂ ಆಡ ಮಾಡೇ
ಕುಯಿಲ್ ಕೂವ ನೀಡುಕೊಡಿ ಮಾಡಂ ಮುಲ್ ಹು
ಮುಟ್ಟಿ ಆಡು ಶೋಲೈ ಮುಯಿಲ್ ಆಲುಂ ನಾನೊರ್
ಮಣಿನಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ

||೫||

(ಇಟ್ಟಿ ಆಡು) ಅಭರಣಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ (ಕೊಂಗೈತ್ತಲೈ) ಪೂತನಿಯ ಸ್ತನದಲ್ಲಿದ್ದ (ನಂಜಂ ಉಂಡಿಟ್ಟು) ವಿಷವನ್ನು ಅವಳ ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಉಂಡವನಾಗಿ, (ಇಳಂಕನ್ನು ಕೊಂಡು ವಿಳಂಗಾಯ್ ಎರಿಂದು) ಪತ್ನಾಸುರನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಪಿತ್ತಾಸುರನ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿ ಎಸೆದು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮಂಗಳಿಸಿದವನಾಗಿ, (ವನ್ ತಾಳ್ ಕುರುನ್ನಂ ತಟ್ಟಿ ವಾಡ ಒರಿತ್ತು) ಬಲವಾದ ಬಾಡವನ್ನುಳ್ಳ ಕುರುನ್ನ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಅದರ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಾಡಿ ಉದುರುವಂತೆ ಮೂರಿದು ಹಾಕಿದವನಾಗಿ (ತಡ ತಾಮುರೈ ಪೊಯ್ ಹೈ ಪುಕ್ಕಾನ್) ದೊಡ್ಡದಾದ ತಾವರೆಯ ಕೊಳದಲ್ಲಿಳಿದು ಗೋಪಿಯರೊಡನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿದವನೂ ಆದ ದೇವನು (ಇಡಂತಾನ್)

ಇರುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ (ಕು ಟ್ಟಿಆಡ) ಮರಗಳ ಚಿಗುರುಗಳು ಮಂದ
ಮಾರುತದ ಕಾರಣ ತೊನೆಯುತ್ತಿರಲು (ಮಾಡೇವಲ್ಲಿಕುಲಂ) ಅವುಗಳ ಸಮೀಪ
ದಲ್ಲಿರುವ ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳ ಸಂಕುಲವು (ಆಡ) ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ,
(ಕುಯಿಲ್ಕೋವ) ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ (ಮಟ್ಟಿಆಡುಶೋಲೈ
ಮಯಿಲ್‌ಅಲಂ) ಮೇಘಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗಳು
ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ, (ನೀಡು ಕೊಡಿ ಮಾಡಂಮಲ್‌ಹು) ನೀಳವಾದ
ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮೂಳೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವಂಥದೂ ಆದ
(ನಾನ್ಕೂರ್) ತಿರುನಾನ್ಕೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್
ಮನನೇ ವಣಂಗು) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇರಿ,
ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸಿ ನಮಿಸು.

‘ಪ್ರತಿಕೂಲವರ್ಗವನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿ ಗೋಪಿಯರೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದ
ಸ್ವಾಮಿಯು ತಿರುಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.
ಮನಸ್ಸೇ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸು’—ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಪದೇಶಿ
ಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೂತನಿ ಯಶೋದೆಯ ಹಾಗೆ ರೂಪಧರಿಸಿ ಬಂದಳು. ಅವಳ
ಸ್ತನ ಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಆಭರಣಗಳು ಆಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಘೋರ
ವಾದ ವಿಷವೇ ಇತ್ತು. ಆ ವಿಷಸ್ತನ್ಯವನ್ನು ರಸ್ಯತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾನ
ಮಾಡಿದ. ಅಸುರಾವೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಕುರುಂದವೃಕ್ಷ ಇವನು ಹತ್ತಿರ ಸಾರಿ
ದಾಗಲೇ ಬಾಡಿಹೋದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದುದಾಯಿತು. ತಾನೂ
ಗೋಪಿಯರೂ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಯನು
ಹೊಕ್ಕಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಡಿಸಲು ಆ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ
ಅವನು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು. ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುನಾನ್ಕೂರಿನ
ಸುಂದರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮುಕ್ತರು ಸಾವಂ
ಗಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ವಿಕಸಿತವಾದ ಹೂಗಳ ಸೌಗಂಧ್ಯವನ್ನು
ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು.

ಪಣ್ ನೇರ್ ಮುಟಿ ಆಯ್ಚ್ಚಿ ಯೆರ್ ಅಂಜ
 ವಂಜಂ ಪಹುನಾಯ್ ಕುಟುತುಕ್ಕು ಇರಂಗಾದು, ಅವಳ್ ತನ್
 ಉಣ್ಣಾ ಮುಲೈ ಮತ್ತವಳ್ ಅವಿಯೋಡುಂ ಉಡನೇ
 ಶುವೈತ್ತಾನ್ ಇಡಂ ಓಂಗು ಪೈಂದಾಳ್
 ಕಣ್ಣಾರ್ ಕರುಂಬಿನ್ ಕಟ್ಟಿ ತಿನ್ರು ನೈಹಿ
 ಕಟುನೀರಿಲ್ ಮೂಟಿಹಿ ಶೆಟುನೀರ್ ತಡತ್ತು
 ಮಣ್ ಏನ್ನು ಇಳ ಮೇತಿಹಳ್ ವೈಹುಂ ನಾನ್ಣಾರ್
 ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ ||೬||

(ಪಣ್ ನೇರ್ ಮುಟಿ) ಮಧುರವಾದ ಗಾನದ ಇಂಪನ್ನು ಹೋಲುವ ಮಾತು
 ಗಳನ್ನಾಡುವವಳಾಗಿ (ಆಯ್ಚ್ಚಿ ಯೆರ್ ಅಂಜ) ಗೋಪಿಯರು ಹೆದರಂವಂತ
 ಆಕಾರವನ್ನುಳ್ಳವಳಾಗಿ (ವಂಜಂ ಪಹು ವಾಯ್ ಕುಟುತುಕ್ಕು) ವಂಚನೆಯನ್ನಾ
 ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿಯನ್ನಾ ಹೊಂದಿದವಳಾದ ಪೂತನಿ ಎನ್ನುವ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಬಗೆಗೆ
 (ಇರಂಗಾದು) ತಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನೋವು ಹೊಂದದವನಾಗಿ (ಅವಳ್ ತನ್)
 ಆ ಪೂತನಿಯ (ಉಣ್ಣಾ ಮುಲೈ) ಉಣ್ಣಲು ಅರ್ಹವಲ್ಲದ ಸ್ತನವನ್ನು
 (ಮತ್ತವಳ್ ಅವಿಯೋಡುಂ ಉಡನೆ) ಅವಳ ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಕೂಡಲೇ
 (ಶುವೈತ್ತಾನ್ ಇಡಂ) ಹೀರಿ ಉಂಡ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂಳ್ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇರು
 ತ್ತಿರುವ ಜಾಗವಾದಂದೂ, (ಓಂಗು ಪೈಂದಾಳ್) ಎತ್ತರವಾಗಿ ರಸಮಯವಾಗಿ
 ಬೆಳೆದ ಕಾಂಡಗಳನ್ನಾ ಹೊಂದಿ (ಕಣ್ ಆರ್ ಕರುಂಬಿನ್ ಕಟ್ಟಿ ತಿನ್ರು) ಗಿಣ್ಣು
 ಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಕಬ್ಬಿನ ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಂದಂ (ವೈಹಿ)
 ಚಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು (ಕಟುನೀರಿನ್) ಶೆಂಗಟು
 ನೀರ್ ಹೂಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ (ಶೆಟುನೀರ್ ತಡತ್ತು) ಸಂದರವಾದ ನೀರು
 ತುಂಬಿದ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ (ಮೂಟಿಹಿ) ಮಂಳುಗಿ (ಮಣ್ ಏನ್ನು) ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿರುವ (ಇಳ ಮೇತಿಹಳ್) ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದ
 ಎಮ್ಮೆಗಳು (ವೈಹುಂ) ದಡವನ್ನೇರಿ ಹೋಗದೆ ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ನೀರಿನಲ್ಲೇ
 ಇರುತ್ತಿರುವಂಥ (ನಾನ್ಣಾರ್) ತಿರುನಾನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಮಣಿಮಾಡ
 ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್ ಮನನೇ ವಣಂಗು) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ, ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸಿ ನಮಿಸುವವನಾಗು,

ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೂ, ಜಾತ್ಯುಚಿತವಾದುದೂ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿಯನ್ನೊಳ್ಳಿ ಪೂತನಿಯಿಂದ ತಾನೊ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನೋವು ಪಡದೆ ಅವಳ ಉಣ್ಣೆಬಾರದ ವಿಷಸ್ತನ್ನವನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಶ್ರಯವಾದ ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಹೀರಿ ಉಂಡ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸಸ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಪಶುಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಾರ್ಧ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪುಷ್ಪವಾಗಿ, ಉದ್ದವಾಗಿ ರಸಮಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕಬ್ಬಿನ ಗರಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೂ ಮೀರಿ ತಿಂದ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಅಲ್ಲೇ ಎಡ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ, ಬಾಯಾರಿ, ಆ ಉಷ್ಣವು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶೆಂಗಟುನೀರ್ ಹೂಗಳಿರುವ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಏಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದೆ ಅಲ್ಲೇ ತಂಗಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ತಳ್ಳಿ ಕಟ್ಟು ಅವಿಟ್ ತಾಮರೈ ನೈಹು
ಪೊಯ್ ಹೈ ತಡಂ ಪುಕ್ಕು ಅಡಂಗಾ ವಿಡಂಕಾಲ್ ಅರವಂ
ಇಳ್ಳಿಕ್ಕು ತಿಳ್ಳಿತ್ತಿಟ್ಟು ಅದನ್ ಉಚ್ಚಿತನ್ ಮೇಲ್
ಅಡಿನೈತ್ತ ಅಮ್ಮಾನ್ ಇಡಂ, ಮಾನುನಿಯನ್
ತಿಳ್ಳಿಕ್ಕುಂ ಕೊಡಿ ಮಾಳಿಕ್ಕೈತೂಟ್ ತೆರುವಿಲ್
ಶೆಲು ಮತ್ತು ವೆಣ್ ನೆಕ್ಕು ಎನೆಶೆನುಮುನಿಲ್
ವಳ್ಳಿಕ್ಕೈ ನುಳ್ಳಿಪ್ಪಾನೈಯರ್ ಮಾರುಂ ನಾನೊರ್
ಮುಜೆನಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ನಣಂಗು ಎನ್ ಮನೆನೇ ||೭||

(ತಳ್ಳಿ) ಇನ್ನೂ ಅರಳದೆ ಮೊಗ್ಗಾಗಿರುವ ತಾವರೆ ಹೂಗಳೂ, (ಕಟ್ಟು ಅವಿಟ್ ತಾಮರೈ) ದಳಬಿರಿದು ಅರಳಿರುವ ತಾವರೆ ಹೂಗಳೂ (ವೈಹಿ) ತಂಗಿರುವಂತಹ (ಪೊಯ್ ಹೈ ತಡಂ ಪುಕ್ಕು) ಸರೋವರದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು (ಅಡಂಗಾ) ಯಾರಿಗೂ ಅಡಗದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ (ವಿಡಂ ಕಾಲ್) ವಿಷವನ್ನು ಕಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ (ಅರವಂ) ಕಾಳಂಗ ಸರ್ಪವು (ಇಳ್ಳಿಕ್ಕು ತಿಳ್ಳಿತ್ತಿಟ್ಟು) ಬಸವಳಿಯಂವಂತೆ ಆಟ ಮಾಡಿ (ಅದನ್ ಉಚ್ಚಿತನ್ ಮೇಲ್) ಅದರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ (ಅಡಿನೈತ್ತ) ತನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನಿಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ (ಅಮ್ಮಾನ್ ಇಡಂ) ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳವಾದುದೂ, (ವಳ್ಳಿಕ್ಕೈ) ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟ ಕೈಗಳನ್ನುಳ್ಳ

(ನುಳ್ಳಿಪ್ಪಾವೈಯರ್) ಕುರತ್ತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು (ಮಾಡಿದಿಯಂ ತಿಳ್ಳಕ್ಕುಂ ಕೊಡಿಮಾಳಕ್ಕಿ ಶೂಟ್ ತೆರುವಿಲ್) ಚಂದ್ರನು ಅಟವಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಧ್ವಜಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಹಾಳಿಗೆಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಿರುವ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ (ಶೆಟುಮುತ್ತ) 'ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು (ವೆಣ್ ನೆಕ್ಕು ಎನ್) ಬಿಳಿಯ ಬತ್ತಕ್ಕಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದೂಕೊಂಡು (ಮುನ್ನಿಲ್) ಒಂದೊಂದೂ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ (ಶೆನ್ನುಮಾರುಂ) ಹೋಗಿ ಮಾರುತ್ತ ಇರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾನ್ನೂರ್) ತಿರುನಾನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಮಣಿಮಾಡ ಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್ ಮನನೇ ವಣಂಗು) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ನಮಿಸುವವನಾಗು.

ಕಾಳಿಯ ಸರ್ಪನಿಂದ ಒದಗಿದ ಆಪತ್ತನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇರುವಂಥ ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇರಿ ಸೇವಿಸಿ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತೆಯರಾದ ಕುರತ್ತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರಂತೆ. ಗೋಪಿಯರು ಮೊಸರು ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮಾರುವಂತೆ. 'ಕೆಂಬತ್ತವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬಿಳಿ ಬತ್ತ ಸಾಕು' ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರು. ಮುತ್ತುಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಂದು ಕೊಳ್ಳುವವರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಇವರೇ ಮನೆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೂ ಹೋಗಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆಯಂತೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ.

ತುಳ್ಳಿ ಆರ್ ಕರುಮೆನ್ ಕುಟಲ್ ಆಯ್ ಚ್ಚಿಯೆರ್ ತಮ್
ತುಹಿಲ್ ವಾರಿಯುಮ್ ಶಿತ್ತಿಲ್ ಶಿತ್ತೈತ್ತುಮ್, ಮುತ್ತು
ಇಳ್ಳಿಯಾರ್ ವಿಳ್ಳಿಯಾಟ್ಟೊಡು ಕಾಡಲ್ ನೆಳ್ಳಮ್
ವಿಳ್ಳಿವಿತ್ತ ಅಮ್ಮಾನಿಡಂ, ವೇಲ್ ನೆಡುಂಕಣ್
ಮುಳ್ಳಿನಾಳ್ ಎಯಿರು ಮಡವಾರ್ ಪಯಿತ್ತು
ನೊಱಿ ಕೇಟ್ಟಿರುನ್ನೆ ಮುದಿರಾದ ಇನ್ ಶೂಲ್
ವಳ್ಳಿವಾಯೆ ಕಿಳ್ಳಿ ಮುರೈ ಪಾಡುಂ ನಾನ್ನೂರ್
ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ

(ತುಳ್ಳೆಆರ್ ಕರುಮೆನ್‌ಕುಟಲ್) ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಗಳು ತುಂಬಿರುವ
ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ತಲೆಗೂದಲನ್ನಳ್ಳ (ಅಯ್ಯಚ್ಚಿ
ಯರ್ ತಮ್) ಗೋಪಿಯರ (ತುಹಿಲ್) ವಸನಗಳನ್ನೂ (ವಾರಿಯುಮ್)
ಅಪಹರಿಸಿಯೂ (ಶಿತ್ತಿಲ್ ಶಿದೈತ್ತುಮ್) ಅವರುಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ನುಣ್ಣನೆಯ
ಮರಳಿನ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಅಳಿಸಿಯೂ (ಮುತ್ತು ಇಳ್ಳೆಯರಾರ್) ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಯಂ
ಬೆಳೆದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತಹ ಎಳೆಯ ಹೆಂಗಳೆಯರಿಗೆ (ವಿಳ್ಳೆಯಣ್ಣೊಡು) ಲೀಲಾರಸ
ದೊಡನೆ (ಕಾದಲ್‌ವೆಳ್ಳಮ್) ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು (ವಿಳ್ಳೆವಿತ್ತ ಅವಣ್ಣಾನ್
ಇಡಂ) ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾದುದೂ, (ಮಂದಿ
ರಾದ ಇಳಿಲಿಲ್) ಪರಿಪಕ್ವವಾಗದ ಮಧುರವಾದ ಮಾತನ್ನೂ (ವಳ್ಳೆವಾಯು)
ಬೆಳೆದ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ (ಕಿಳ್ಳೈ) ಗಿಳಿಗಳು (ವೇಲ್ ನೆಡು ಕಣ್ ಮುಳ್ಳೆ
ವಾಳ್ ಎಯಿರು ಮಡವಾರ್ ಪಯಿತ್ತು) ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಹೋಲುವ ನೀಳ
ವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಹೊಳೆಯುವ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಳ್ಳ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯನ್ನಳ್ಳ
ವೈದಿಕ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸುವ (ವೊಟಿ) ವೇದದ ನುಡಿಗಳನ್ನೂ
(ಕೇಟ್ಟಿರುನ್ನು) ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು (ಮರೈಪಾಡುಂ) ವೇದಪಾರಾಯಣವನ್ನು
ಮಾಡುವಂತಹ (ನಾನ್ನೂರ್) ತಿರುನಾನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಮಣಿವಣಾಡ
ಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್ ಮನನೇ ವಣಂಗು), ಮಣಿವಣಾಡ ಕ್ಷೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು
ಹೋಗಿ ಸೇರಿ, ಎಲೈ ಮನವೇ, ನಮಿಸಿ ಸೇವಿಸು.

'ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಳೆಯರೊಡನೆ ನಿರವಧಿಕವಾದ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು
ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತಿರುಮಣಿವಣಾಡ ಕ್ಷೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.
ಮನಸ್ಸೇ, ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು' ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಡೈ ಓಡ ವೆನ್ನು ಅಯ್ಯಚ್ಚಿ ಮೆನ್‌ತೋಳ್ ನಯೆನ್ನ
ವಿಕಿರ್‌ತಾ, ವಿಳಿಂಗು ಶುಡರಾಱಿ ಎನ್ನುಮ್
ಪಡೈಯೊಡು ಶಂಗು ಒನ್ನು ಉಡೈಯಾಯ್ ಎನೆ ನಿನ್ನು
ಇನ್ನೈಯೋರ್ ಪರವುಂ ಇಡಂ ಪೈನ್ನಡತ್ತು
ಪೆಡೈಯೊಡು ಶೆಮ್‌ಕಾಲ ಅನ್ನಮ್ ತುಹೈಪ್ಪ
ತೊಕ್ಕೈ ಪುಂಡರೀಕತ್ತಿಡೈ ಶೆಂಗಲುನೀರ್

ಮಡ್ಯೆ ಓಡನಿನ್ನಿ ಮದು ವಿನುಮ್ ನಾನೊರ್

ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ವಣಂಗು ಎನ್ ಮನನೇ ||೯||

(ಎಡ್ಯೆ ಓಡ) ಸಪ್ತ ವ್ಯಾಜಭಗಳು ಭಂಗವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ (ವೆನ್ನು) ಅವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ (ಆಯ್ಚೆ ಮೆನ್ತೋಳ್‌ನಯನ್ದ) ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯ ಮೃದುವಾದ ಭಂಜಗಳನ್ನು ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದ (ವಿಕಿರ್‌ತಾ) ವಿಲಕ್ಷಣವುರುಷನೇ, (ವಿಳಂಗುತುಡರ್) ಬೆಳಗುವ ತೇಜಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ (ಅಱಿವನ್ನುಮ್ ಪಡ್ಯೆಯೊಡು) ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನೂ (ಶಂಗು ಒನ್ನು) ಅನುಪಮವಾದ ಶಂಖವನ್ನೂ (ಉಡ್ಯೆ ಯಾಯ್) ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೇ, (ಎನನಿನ್ನು) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಇಮ್ಮೆಯೋರ್ ಪರಿವುಮ್ ಇಡಮ್) ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನವಾದುದೂ, (ಪೈನ್ನಡತ್ತು) ಸುಂದರವಾದ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ (ಶಮ್‌ಕಾಲ ಅನ್ನಂ) ಕೆಂಪಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯು (ಪಡ್ಯೆಯೊಡು ತುಹೈಪ್ಪು) ತನ್ನ ದಯಿತೆಯೊಡನೆ ಏರಿ ತುಳಿಯುವ ಮತ್ತೂ ಅದರಿಂದ ಸಂವಂದಿತವಾದ (ತೊಹೈಪುಂಡರೀಕತ್ತಿಡೈ) ತಿರುಳನ್ನುಳ್ಳ ತಾವರೆ ಹೂಗಳಿಂದ ಪ್ರವಹಿಸುವ (ಮದು) ಮಕರಂದವು (ಶಂಗಟುನೀರ್ ಮಡ್ಯೆ ಓಡ ನಿನ್ನು ವಿವುಂ) ಶೆಂಗಟುನೀರ್ ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಅವು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ (ನಾನೊರ್) ತಿರುನಾನೊರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ (ಮಣಿ ಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಎನ್ ಮನನೇ ವಣಂಗು) ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ನಮಿಸಿ ಸೇವಿಸು.

ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿದ್ದ ಏಳು ವ್ಯಾಜಭಗಳನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿ ಅವನು. ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನನಾಗಿ ಬೆಳಗುವನವನು, ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್. ಸುಂದರವಾದ ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಸಗಳ ಪಾದನ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಕರಂದವು ಸ್ರವಿಸುವ ತಾವರೆ ಹೂಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಶೆಂಗಟು ನೀರಿನ ಹೂಗಳ ಮಕರಂದವು ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು.

ವಂಡು ಆರ್ ಪೊಟ್ಲಿ ಶೂಟ್‌ನ್ನು ಅಟಹಾಯೆ ನಾನೊರ್
 ಮಣೆಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ನೆಡುಮಾಲುಕ್ಕು ಎನ್ನುಂ
 ತೊಂಡು ಆಯೆ ತೊಲ್ ಶೀರ್ ವಯಲ್ ಮಂಗೈಯರ್ ಕೋನ್
 ಕಲಿಯನ್ ಒಲಿಶೆಯ್ ತಮಿಱ್ ಮಾಲ್ಪೈವಲ್ಲಾರ್
 ಕಂಡಾರ್ ವಣಂಗ ಕಳಿಯಾನೈಮೀದೇ
 ಕಡಲ್ ಶೂಟ್ ಉಲಹುಕ್ಕು ಒರು ಕಾವಲರ್ ಆಯ್
 ವಿಣ್ ತೋಯ್ ನೆಡು ವೆಣ್ ಕುಡೈ ನಿಲಿಲಿನ್ ಕೀಱ್
 ವಿರಿನೀರ್ ಉಲಹು ಆಂಡು ವಿರುಂಬುವರೇ

॥೧೦॥

(ವಂಡು ಆರ್ ಪೊಟ್ಲಿ ಶೂಟ್‌ನ್ನು ಅಟಹಾಯೆ) ದಂಬಿಗಳೂ ತುಂಬಿರುವ
 ತೋಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸುಂದರವಾದ (ನಾನೊರ್ ಮಣೆ
 ಮಾಡಕ್ಕೋಯಿಲ್ ನೆಡುಮಾಲುಕ್ಕು) ತಿರುನಾನೊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಣೆಮಾಡ
 ಕೋಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಜಯ ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ (ಎನ್ನುಂ ತೊಂಡು
 ಆಯತೊಲ್ ಶೀರ್) ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಸಹಜವಾದ ಗುಣವ
 ನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವರೂ (ವಯಲ್ ಮಂಗೈಯರ್ ಕೋನ್) ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು
 ವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಂಗೈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಾಯಕರಾದವರೂ ಆದ
 (ಕಲಿಯನ್ ಒಲಿಶೆಯ್ ತಮಿಱ್ ಮಾಲ್ಪೈ) ಕಲಿಯನ್ ಅವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ
 ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು (ವಲ್ಲಾರ್) ಓದಬಲ್ಲವರು (ಕಂಡಾರ್
 ವಣಂಗ) ಕಂಡವರಲ್ಲರೂ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ (ಕಳಿಯಾನೈಮೀದೇ) ಮತ್ತ
 ಗಳದ ಮೇಲೇರಿರುತ್ತಿದ್ದು (ಕಡಲ್ ಶೂಟ್ ಉಲಹುಕ್ಕು) ಸಮುದ್ರದಿಂದ
 ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೂ (ಒರುಕಾವಲ್ ಆಯ್)
 ತಾವೇ ಸಮರಿದ್ದ ಅರಸರಾಗಿ (ವಿಣ್ ತೋಯ್ ನೆಡು ವೆಣ್ ಕುಡೈ ನಿಲಿಲಿನ್
 ಕೀಱ್) ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಉನ್ನತವಾಗಿರುವ ಶ್ವೇತಚ್ಚಿತ್ರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದು
 (ವಿರಿನೀರ್ ಉಲಹು ಆಂಡು) ಅವರಣ ಜಲವು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು (ವಿರುಂಬುವರ್) ಆನಂದಭರಿತರಾಗುವರು.

ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಫಲವನ್ನು
 ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ತೋವು ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳುದು ಆ ತೋಟ, ಅದರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ

ದುಂಬಿಗಳಿಂದಲೇ ಆವೃತ್ತವಾಗಿರುವುದಂತೆ ಅದು. ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಅಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯ ವಾಸಮಾಡುವನು. ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕರಿಸಿರುವ ಆಲ್ಫಾರ್ ಅವರು ನಿರವಧಿಕವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವರು ಗಜಾರೋಹಣದ ಅನಂದ ಹೊಂದುವರು. ಅನುಕೂಲರು ಪ್ರತಿಕೂಲರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಿಸುವರು, 'ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ ?' —ಎಂದು ಭಟ್ಟರವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಟ್ಟರವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರಂತೆ—“ಈಶ್ವರನೇ ಆದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಅವತರಿಸಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನು, ಅದನ್ನು ಭಾಗವತಶೇಷವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ—ಎಂಬುದು ತಿರುವೆಂಗೆಯ ಆಲ್ಫಾರ್ ಅವರ ಭಾವವೆಂದು ತೋರುವುದು”—ಎಂದು. ಅಂಥ ಭಕ್ತರು ಭಾಗವತ ಕೈಂಕರ್ಯೋಪಯೋಗಿಯಾದ ಮಂಡಲಾದಿಪತ್ಯವನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾರೋ ?

ಮೂರನೆಯ ಪತ್ತು-ಒಂಭತ್ತನೆಯ ತಿರುನೊಲಿ

‘ಶಲಂಕೊಂಡ’

ಪ್ರವೇಶ

ಅಭಿಮತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಾಗ ಅದರ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಭವ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯಷ್ಟೇ ? ಹಾಗೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪತ್ಯವಿನ್ನೂ, ಸರ್ವಜಗದ್ರಕ್ಷಕನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ‘ಇದು ಇವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ದೇಶ’—ಎಂದು ಒಂದು ಒಲಿದಿರುವ ದೇಶ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸಹ, ಮಂತ್ರರು ಭಗವದನುಭಾವದಿಂದ ನಲಿಯುವಂತೆ, ನಲಿದಾಡುವ ದೇಶ ಇದು, ‘ನೀನೂ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಯಸಿ ಹೋಗಿ ಸೇರು’—ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಆಲ್ಫಾರ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ.

ಶಲಂಕೊಂಡ ಇರಣಿಯನದು ಅಹಲ್ ನೂರ್ ವಂ ಕೀಂಡು
ತಡಂಗಡಲ್ಯ ಕಡೈಂದು ಅನುದಮ್ ಕೊಂಡು ಉಹಂದಕಾಳ್ಳೈ
ನಲಂಗೊಂಡ ಕರುಮುಹಿಲ್ ಪೋಲ್ ತಿರುಮೇನಿ ಅಮ್ಮಾನ್
ನಾಳ್ ತೋರುಂ ಮಹಿಟ್ ನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈ

ಕೋಯಿಲ್

ಶಲಂಕೊಂಡು ಮಲರ್ ಶೋರಿಯುಂ ಮಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಒಣ್ ಶೆರುಂದಿ
ಶೆಣ್ಣುಕಂಗಳ್ ಮಣನಾರುಮ್ ವಣ್ ಪೋಲಿಲಿನೂಡೆ
ನಲಂಕೊಂಡು ಕಯಲ್ ಓಡಿ ವಿಳೈಯಾಡುಂ

ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||೧||

(ಶಲಂಕೊಂಡ) ಭಗವದ್ವಿರೋಧದ ಫಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ (ಇರಣಿಯನದು ಅಹಲ್ ವರ್ತಮಾನ್) ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಎದೆಯನ್ನು (ಕೀಂಡು) ಸೀಳಿ ಹಾಕಿದವನೂ, (ತಡಂಗಡಲ್ಯ ಕಡಂದಂ) ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆದು (ಅಮುದಂ ಕೊಂಡು ಉಹಂದ) ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅಮೃತವನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟು ನಲಿದವನೂ, (ಕಾಳ್ಳೈ) ನಿತ್ಯಯುಜನನೂ, (ನಲಂ ಕೊಂಡ ಕರುಮುಹಿಲ್ ಪೋಲ್ ತಿರುಮೇನಿ) ಸುಂದರವಾದ ನೀಲಮೇಘವನ್ನು ಹೋಲುವ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವನೂ ಆದ (ಅಮ್ಮಾನ್) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯುಂ (ನಾಳ್ತೋರುಂ) ಯಾವಾಗಲೂ (ಮಹಿಟ್ ನ್ನು) ಸಂತೋಷಿಸಿ (ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಭೋಗ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳವಾದುದೂ, (ಶಲಂಕೊಂಡು) ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಹೀರಿ ಕೊಂಡು (ಮಲರ್ ಶೋರಿಯುಂ) ಹೂಗಳನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವ (ಒಣ್ ಮಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಶೆರುಂದಿ ಶೆಣ್ಣುಕಂಗಳ್) ಸುಂದರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ಸುರಹೊನ್ನೆಮರಗಳೂ ಚಂಪಕ ವೃಕ್ಷಗಳೂ (ಮಣನಾರುಂ) ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವುದೂ, (ವಣ್ ಪೋಲಿಲಿನೂಡೆ) ಸುಂದರವಾದ ಗದ್ದೆಗಳೊಳಗೆ (ಕಯಲ್ ಓಡಿ ನಲಂಕೊಂಡು ವಿಳೈಯಾಡುಂ) ಮೀನುಗಳು ಓಡಿ ನಲಿದು ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಲ್ಲಿರುವ (ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ) ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರವೆಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು (ಮಡನೆಂಜೇ ವಣಂಗು) ಎಲೈ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸೇ, ನಮಿಸು.

ಭಗವನ್ನಾವನನ್ನೂ ಭಗವಂತನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವ ವಾತ್ಸರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ವಧಿಸುವ ಛಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು. ಅಂಥ ಆಸುರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನುಳ್ಳ ಹಿರಣ್ಯ ವರಬಲದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ದೃಢವಾದ ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಎದೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನಾಗಿ ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಸೀಳಿ ಹಾಕಿದ. ಒಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದ ಕಡಲನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮುಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಬಂದ ಅಮೃತವನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಾನೂ ಹೊಂದಿದನವನು. ಶ್ರಮಹರವಾಗಿರುವ ಮೇಘದಂತೆ ಇರುವ ದಿವ್ಯರೂಪಹೊಂದಿ 'ಇವನೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರ' ಎನ್ನುವಂತೆ ತೋರುವನವನು. ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ಬಹಳ ಹರ್ಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಶ್ರಿತರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು ತೋರುತ್ತಿವೆ. ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಹೂಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುವು ಅವು. ಅವುಗಳ ಸುಗಂಧ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ನಲಿನದಿವು ಚಿಮ್ಮುವ ಮಂತ್ಯಗಳು ಭಗವದನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿ 'ಅಹಮನ್ನಂ ಅಹಮನ್ನಂ' ಎಂದೂ ನಲಿಯುವ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಬೆಳಗಿವೆ. ಇಂಥ ನಾನೂಗು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವೈಹಿಂದ ವಿಣ್ಣಹರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸು ಎಂದೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತಿಣ್ಣೆಯೆದು ಓರ್ ಅರಿಉರುವಾಯ್ ತಿಶೈಅನೈತ್ತುಮ್

ನೆಡುಂಗ

ತೇವರೊಡು ತಾನೆವರ್ ಹಳ್ ತಿಶೈಪ್ಪ ಇರಣೆಯನೈ

ನೆಣ್ಣೆ ಅನನ್ ನೂರ್ವು ಅಹಲತ್ತು ಉಹಿರ್ ಮಡುತ್ತನಾತನ್

ನಾಳ್ತೋರುಂ ಮುಹಿಱ್ ನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ

ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಎಣ್ಣೆಲ್ ಮಿಹು ಪೆರುಂ ಶೆಲ್ವತ್ತು ಎಱಿಲ್ ವಿಳಿಂಗುಂ

ಮುರೈಯುಮ್

ಏಱಿಶೈಯುಮ್ ಕೇಳ್ವಿಹಳುಂ ಇಯೆನ್ ಪೆರುಂ ಗುಣತ್ತೋರ್

ಮಣ್ಣಿಲ್ ಮಿಹು ಮರೈಯೆನರ್ ಹಳ್ ಮಲಿವು ಎಯ್‌ದು
ಸಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||೨||

(ತಿಶೈ ಅನೈತ್ತುಂ ನಡುಂಗ) ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಹೆದರಿ ನಡುಗು
ವಂತೆಯೂ, (ತೇವರೊಡು ತಾನವರ್‌ಹಳ್ ತಿಶೈಪ್ಪ) ದೇವತೆಗಳೂ ದಾನ
ವರೂ ಭಯಪಡುವಂತೆಯೂ (ತಿಣ್ಣೆಯದು ಓರ್ ಅರಿಉರುವಾಯ್)
ಅಪಾರವಾದ ಬಲವನ್ನುಳ್ಳ ನೆರಸಿಂಹರೂಪಿಯಾಗಿ (ಇರಣೆಯನ್ನೈನಣ್ಣೆ)
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ (ಅವನ್ ವಣವು ಅಹಲತ್ತು ಉಹಿರ್
ಮಡುತ್ತನಾತನ್) ಅವನ ವಿಶಾಲವಾದ ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಖಗಳನ್ನು
ನೆಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು (ನಾಳ್ ತೋರುಂ
ಮಹಿಟ್‌ನ್ನು ಇನಿದು ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷಿಸಿ
ಭೋಗ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ,
(ಎಣ್ಣಿಲ್ ಮಿಹು) ಎಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಷ್ಟು ಆಗಿರುವ (ಪೆರುಶೆಲ್‌ವತ್ತು)
ನಿದೋಷಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ಸಿರಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ (ಎಟಿಲ್ ವಿಳಂಗುಂ)
ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ (ಮರೈಯುಂ) ವೇದಗಳೂ (ವಿಟು
ಇಶೈಯುಂ) ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳೂ, (ಕೀಳ್ವಿಹಳುಂ) ವೇದಾರ್ಥ ಶ್ರವಣಗಳೂ
(ಇಯನ್) ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ (ಪೆರು ಗುಣತ್ತೋರ್) ಮಹಾಗುಣಶಾಲಿ
ಗಳಾದ (ಮಣ್ಣಿಲ್ ಮಿಹು ಮರೈಯವರ್‌ಹಳ್) ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು (ಮಲಿವು ಎಯ್‌ದು) ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ
ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ (ನಾನ್ಗೂರ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ
ಹರಂ ಮಡನೆಂಜೇ ವಣಂಗು) ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರವೆನ್ನುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು,
ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ಹಿರಣ್ಯನ ಆಸಂರ ತೇಜಸ್ವಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಭಿಭವಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದಿದ ಅದ್ವಿತೀಯ ನೃಸಿಂಹನಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ತೋರಿಕೊಂಡನು. ಎಂಟೂ
ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ನಡುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನು ಅವನು. ದೇವತೆಗಳಂತೆ
ದಾನವರೂ ವಿಸ್ಮಯಪಡುವಂತೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನ
ವಿಶಾಲವಾದ ಎದೆಯನ್ನು ತನ್ನ ನಖಾಗ್ರಗಳಿಂದ ಸೀಳಿ ತನ್ನ ಜಗನ್ನಾಥತ್ವವನ್ನು
ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮೆರೆದನವನು. ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ನಲಿದು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ತೇಜಸ್ವಿವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ವೇದವನ್ನೂ ಸಪ್ತ ಸ್ವರಗಳನ್ನೂ ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಆತ್ಮಗುಣಗಳನ್ನೊಳ್ಳುವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣುಹರ ಇಂಥ ಹಿರಿಮೆಯ ತಿರುನಾಂಗೂರು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂಡಮುಂ ಇವ್ವಲೈಕಡಲುಂ ಅವನಿಹಳುಂ ಎಲ್ಲಾಂ

ಅಮುದುಶೆಯ್ ದ ತಿರುವಯಿತ್ತನ್ ಅರನ್ ಕೊಂಡು

ತಿರಿಯುಮ್

ಮುಂಡಂ ಅದು ನಿರೈತ್ತು ಅವನ್ ಕಣ್ ಶಾಪಮ್

ಅದುನೀಕ್ಕುಂ

ಮುದಲ್ವನ್ ಅವನ್ ಮಹಿಱ್ ನ್ನೊ ಇನಿದು ಮರುನಿ

ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಎಣ್ ತಿಶೈಯುಮ್ ಪೆರುಶೆನ್ನೆಲ್ ಇಳೆನ್ ತೆಂಗು ಕದಲಿ

ಇಲೈಕ್ಕೂಡಿ ಒಣ್ ಕುಲೈಕಮುಕೋಡು ಇಶಲಿ ವಳಂಶೋರಿಯಿ

ವಂಡು ಪಲ ಇಶೈಪಾಡ ಮಯಿಲ್ ಆಲುಮ್

ನಾನ್ನೂರ್ ವೈಹುಂದವಿಣ್ಣುಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||೩||

(ಅಂಡಮುಂ) ಅಂಡಗಳನ್ನೂ (ಇ ಅಲೈಕಡಲುಂ) ಅಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ (ಅವನಿಹಳುಂ ಎಲ್ಲಾಂ) ಭೂಮಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ಅಮುದು ಶೆಯ್ದ) ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭುಜಿಸಿದ (ತಿರು ವಯಿತ್ತನ್) ಉದರವನ್ನುಳ್ಳವನೂ, (ಅರನ್ ಕೊಂಡು ತಿರಿಯುಮ್ ಮುಂಡಂ ಅದು ನಿರೈತ್ತು) ರುದ್ರನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಾಲವು ತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ (ಅವನ್ ಕಣ್ ಶಾಪಂ ಅದು ನೀಕ್ಕುಂ) ಅವನಿಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಶಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವನೂ, (ಮುದಲ್ವನ್ ಅವನ್) ಜಗತ್ಕಾರಣ ಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೂ-ಆದವನು

(ಮಹಿಮೆನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ, (ಎಣ್ಣೆತಿಶೈಯುಮ್) ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಪೆರುಶೆನ್ನಿಲ್) ಎತ್ತರವಾದ ಕೆಂಭತ್ತದ ಪೈರುಗಳೂ (ಇಳ ತೆಂಗು) ಎಳೆಯ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳೂ (ಕದಲಿ) ಬಾಳೆಗಿಡಗಳೂ (ಇಲೈ ಕೊಡಿ) ಎಳ್ಳೇದಲೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ (ಒಣ್ ಕುಲೈಕಮುಕೋಡು) ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳೂ (ಇಶಲಿ) ಒಂದರೊಡನೊಂದು ತಾಗಿಕೊಂಡು (ವಳಂ ಶೋರಿಯು) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಂಥದೂ. (ವೆಂಡು ಪಲ ಇಶೈ ಪಾಡ) ದುಂಬಿಗಳು ಹಲವು ಬಗೆಯ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ಮಯಿಲ್ ಅಲುಮ್) ನವಿಲುಗಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾನ್ನೂರ್) ನಾನ್ನೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ (ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣು ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನಂಜೇ) ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣು ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ಮಹಾಪುಲಯದಲ್ಲಿ ಅಂಡಗಳನ್ನೂ, ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಳಸಿ ಆಲೆಗಳಿಂದ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳನ್ನೂ ಭುಜಿಸಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದವನೂ, ಶಾಪದಿಂದ ಉಪಹತನಾದ ರುದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಕವಾಲವು ಒಡೆದು ಬೀಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಪಾರ್ಶ್ವದಿಂದ ನಿಸ್ಸೃತವಾದ ರಕ್ತಧಾರೆಯಿಂದ ಅದು ತಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಶಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವನೂ ಆದ ಸರ್ವನಿಯಾಯಾಂಕನು ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಮೃದ್ಧಿವರ್ಣನಾತೀತ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಕೆಂಭತ್ತದ ಪಯಿರುಗಳು, ಮುಕ್ತರು ಇಷ್ಟತ್ವೈದು ವರ್ಷದ ಯುವಕರಾಗಿರುವಂತಿರುವ ಎಳೆಯ ತೆಂಗುಗಳು, ಎಳ್ಳೇದಲೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಗೊನೆಗಳಿಂದ ತೂಗಿ ತೊನೆಯುವ ಅಡಿಕೆಯ ಮರಗಳು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮಧುಪಾನಮಾಡಿ ಮತ್ತರಾದ ಭೈಂಗಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಗಾನಗಳು, ಆ ಗಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಡುವ ನವಿಲುಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಆ ನಾನ್ನೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣು ಹರವನ್ನು ಸೇವಿಸೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲ್ಯೆ ಇಲಂಗುಂ ಅಹಲ್ ಅಲ್ಕುಲ್ ಅರಕ್ಕರ್

ಕುಲಕ್ಕೊಡಿಯೈ

ಕಾದೋಡುಮೂಕ್ಕು ಉಡನ್ ಅರಿಯ ಕದರಿ ಅವಳೋಡಿ

ತಲ್ಯೆಯಿಲ್ ಅಂಗೈವೈತ್ತು ಮಲ್ಯೆ ಇಲಂಗೈ ಪುಹಶೆಯ್‌ದ

ತಡನ್ನೋಳನ್ ಮಹಿಟ್‌ನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ

ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಶಿಲ್ಯೆ ಇಲಂಗು ಮಣಮಾಡತ್ತು ಉಚ್ಚಿ ಮಿಶೈ ಶೂಲಮ್

ಶೆರುಕೊಂಡಲ್ ಅಹಡು ಇರಿಯ ಶೋರಿಂದ ಶೆಲುಮುತ್ತಮ್

ಮಲ್ಯೆ ಇಲಂಗು ಮಾಳಿಹೈಮೇಲ್ ಮಲಿವು ಎಯ್‌ದು

ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದವಿಣ್ಣು ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||೪||

(ಕಲ್ಯೆಇಲಂಗುಂ) ಚಿಲುಪಾದ ಸೀರೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುವ (ಅಹಲ್ ಅಲ್ಕುಲ್) ವಿಶಾಲವಾದ ನಿತಂಬ ಪ್ರದೇಶವನ್ನುಳ್ಳ (ಅರಕ್ಕರ್ ಕುಲಕ್ಕೊಡಿಯೈ) ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲದ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿದ್ದ ಶೂರ್ಪಣಖಿಯ (ಕಾದೋಡು ಮೂಕ್ಕು) ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಮೂಗನ್ನೂ (ಉಡನ್ ಅರಿಯ) ಒಡನೆ ಕತ್ತರಿಸಲು (ಅವಳ್ ಕದರಿ ತಲ್ಯೆಯಿಲ್ ಅಂಗೈವೈತ್ತು) ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಆಕ್ರಂದಿಸಿ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಗೈಯು ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು (ಮಲ್ಯೆ ಇಲಂಗೈ ಓಡಿವುಹ) ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿದ್ದ ಲಂಕೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅಳುವಂತೆ (ಶೈಯ್‌ದ ತಡನ್ನೋಳನ್) ಮಾಡಿದ ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಭಗವಂತನು (ಮಹಿಟ್‌ನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿತ್ಯ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ (ಶಿಲ್ಯೆ ಇಲಂಗು) ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವ (ಮಣ ಮಾಡತ್ತು ಉಚ್ಚಿ ಮಿಶೈ) ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತಿರುವ ವಾಳಿಗೆಗಳ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿರುತ್ತಿರುವ (ಶೂಲಂ) ಶೂಲಗಳು (ಶೆರುಕೊಂಡಲ್ ಅಹಡು ಇರಿಯ) ಸುಂದರವಾದ ಮೇಘಗಳ ಒಳಮೈಯನ್ನು ಇರಿಯಲು (ಶೋರಿಂದ) ಸುರಿದ (ಶೆಲುಮುತ್ತಂ) ಸುಂದರವಾದ ಮುತ್ತಗಳೂ (ಮಲ್ಯೆಇಲಂಗು ಮಾಳಿಹೈಕಳನ್ ಮೇಲ್) ಬೆಟ್ಟದ ಹಾಗೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ವಾಳಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ (ಮಲಿವು ಎಯ್‌ದು) ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್) ತಿರುನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ

(ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೇಜೇ) ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ನಿತ್ಯಾನಪಾಯಿನಿರಾಡ ದೇವಿಯೊಡನೆ ಅಗಲಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಶೂರ್ಪಣಖಿಯ ಕಿವಿಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿರೂಪ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದ ಆ ಕೆಳ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಆ ಶೂರ್ಪಣಖಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಬಲ ಅವನು. ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ವೈರೂಪ್ಯವೇ ಸಹಜವಾದುದಷ್ಟೇ ? ಅಮೃತ್ಯಯ್ಯನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಲಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಘೋರವಾದ ಕೈ ಎಂದರ್ಥ. ಮೊರದಂತೆ ಉಗುರುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಂಕೆಗೆ ಅವಳು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನು ಅವನು.

ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಂದ್ರವಾದವೂ ಮಳಮಯವಾದವೂ ಆದ ಮೂಳಿಗೆ ಮನೆಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೃಹಾಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಕಲಶಗಳ ಮೊನೆಗಳು ಮಂದಮಂದವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಮೋಡಗಳ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಸೀಳುವುವಂತೆ. ಮೇಘಗಳು ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಜಲದೊಡನೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಮಂದಗತಿ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿರುವಂತೆ. ಆಗ ಆ ಮೋಡಗಳೊಳಗಿಂದ ಸುರಿದ ಮುತ್ತಿನರಾಶಿ ಮೂಳಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಟ್ಟ ಬಿದ್ದ ಹಾಗಿರುವುದಂತೆ. ಅಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಿನ್ನೆ ನೈಯ ನುಣ್ ಮರುಂಗುಲ್ ಮೆಲ್ಲಿಯೆರ್ಕಾ ಇಲಿಂಗೈ
ನೇಂದನ್ ಮುಡಿ ಒರುಪದುಂ ತೋಳ್ ಇರುಪದುಂ

ಪೋಯ್ ಉದಿರ

ತನ್ ನಿಹರಿಲ್ ಶಿಲೈ ವಳೈತ್ತು ಅನೈ ಇಲಿಂಗೈ ಪೊಡಿಶೆಯ್ ದ
ತಡನ್ನೋಳನ್ ಮಹಿಲ್ ಸ್ತೆ ಇನಿದು ಮರುವಿ

ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಶೆನ್ನೆ ಲೊಡು ಶೆಂಗಮಲಂ ಶೇಲ್ ಕಯಲ್ ಹಳ್ ನಾಳ್ಳೆ
 ಶೆಂಗಲುನೀರೊಡು ಮಿಡೈಂದು ಕಟನಿ ತಿಹಟ್ ನೈಂಗುಂ
 ಮನ್ನು ಪ್ರಹಟ್ ವೇದಿಯರ್ ಹಳ್ ಮಲಿವು ಎಯ್ ದು
 ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

|| ೫ ||

(ಅನ್ಯ) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಮಿನ್ ಅನ್ಯಯ ನುಣ್ ಮರುಂಗುಲ್ ಮೆಲ್ಲಿಯರಾ) ಮಿಂಚನ್ನು ಹೋಲುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸೊಂಟವನ್ನುಳ್ಳ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದ ಸೀತಾದೇವಿಗಾಗಿ (ಇಲಂಗೈವೇಂದನ್) ಲಂಕಾಧೀಶ್ವರನ (ಮುಡಿ ಒರುಪದುಂ ತೋಳ್ ಇರುಪದುಂ) ಹತ್ತು ತಲೆಗಳೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ತೋಳುಗಳೂ (ಪೋಯ್ ಉದಿರ) ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಉದುರಿ ಹೋಗುವಂತೆ (ನಿಹರಿಲ್) ಅಸಮಾನವಾದ (ತನ್ ಶಿಲ್ಪಿ ವಳ್ಳೆತ್ತು) ತನ್ನ ಕೋದಂಡವನ್ನು ಸೆಳೆದು ಬಾಣಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿ (ಇಲಂಗೈ ಪೂಡಿಶೆಯ್ ತಡನ್ ತೋಳನ್) ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಧೂಳಿಪಟಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾವೀರನು (ಮುಟೈನ್ದು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಆನಂದದಿಂದ ನಿತ್ಯ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ, (ಶೆನ್ನೆ ಲೊಡು ಶೆಂಗಮಲಂ ಶೇಲ್ ಕಯಲ್ ಹಳ್ ನಾಳ್ಳೆ) ಕೆಂಭತ್ತಗಳೂ ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂಗಳೂ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಮಂತ್ಯಗಳೂ (ಶೆಂಗಲು ನೀರೊಡು) ಶೆಂಗಲುನೀರ್ ಹೂಗಳೂ (ಮಿಡೈಂದು) ಸೇರಿಕೊಂಡು (ಕಟನಿ ಎಂಗುಂ ತಿಹಟ್ ನೈ) ಗದ್ದೆಗಳಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ, (ಮನ್ನು ಪ್ರಹಟ್ ವೇದಿಯರ್ ಹಳ್) ನಿತ್ಯವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ವೈದಿಕರುಗಳು (ಮಲಿವು ಎಯ್ ದು) ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ) ತಿರುನಾನ್ನೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅವನು ದೇವಿಯ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ನೆಂಬುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸೊಂಟವನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವಳೂ ಆದ ಸೀತಾದೇವಿಗಾಗಿ ಅಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ತನ್ನ ಅಸಮಾನವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಧೂಳಿ ಪಟಿ ಮಾಡಿದ. ದೇವಿಗಾಗಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಶ್ರಿತರಿಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ

ದುದೇ ಆಯಿತು. ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಂದೂ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ರಾಮಣೀಯಕತೆ ಅನುಪಮ. ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಭತ್ತ, ಕೆಂದಾವರೆ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಶೆಂಗಟುನೀರ್ ಹೂಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳಗಿವೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಜನ ನಿತ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೊಳ್ಳಿ ವೈದಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರು ನೆರೆದಿರುವಂಥದೂ ಪರಮ ರಮಣೀಯವಾದುದೂ ಆದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ತಿರುನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅಭರಣ ಪ್ರಾಯವಾದುದು ವೈಹುಂದವಿಣ್ಣ ಹರ.

ಪೆಣ್ಣೈ ಮಿಹುವಡಿವು ಕೊಡು ವಂದವಳ್ಳಿ ಪೆರಿಯ ಪೇಯಿನದು
ಉರುವು ಕೊಡು ಮಾಳ ಉಯಿರುಂಡು

ತಿಣ್ಣೈ ಮಿಹುಮರುದೊಡು ನೆಲ್ ಶಕಡಂ ಇರುತ್ತು ಆರುಳುಂ
ತೇವನವನ್ ಮಹಿಟ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್
ಉಣ್ಣೈ ಮಿಹು ಮರೈಯೊಡು ನೆಲ್ ಕಲೈಹಳ್ ನಿರೈಸಾರೈಹಳ್
ಉದವುಕೊಡೈ ಎನ್ನು ಇವತ್ತಿನ್ ಒಲೈವಿಲ್ಲಾ ಪೆರಿಯ

ವಣ್ಣೈ ಮಿಹು ಮರೈಯೆವರ್ಹಳ್ ಮಲಿವು ಎಯ್ ದು
ನಾನ್ನೂರ್ ವೈಹುಂದವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

||೩||

(ಪೆಣ್ಣೈ ಮಿಹುವಡಿವು ಕೊಡು) ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು (ವಂದವಳ್ಳಿ) ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಪೂತನಿ (ಪೆರಿಯ ಪೇಯಿನದು ಉರುವು ಕೊಡುಮಾಳ) ಅವಳ ನಿಜರೂಪವಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ರೂಪ ದೊಡನೆ ಸಾಯುವಂತೆ (ಉಯಿರ್ ಉಂಡು) ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರಿ ಕೊಂಡವನೂ, (ತಿಣ್ಣೈ ಮಿಹುಮರುದೊಡು) ದೃಢವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ (ನೆಲ್ ಶಕಟಮ್) ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಶಕಟವನ್ನೂ (ಇರುತ್ತು ಆರುಳುಂ) ಮುರಿದುಹಾಕಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿದವನೂ ಆದ (ತೇವನ್ ಅವನ್) ಆ ದೇವದೇವನು (ಮಹಿಟ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಅನಂದದೊಡನೆ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ, (ಉಣ್ಣೈ

ಮಿಹು ಮರೈಯೊಡು) ಇರುವುದನ್ನು ಇರುವಂತೆ ಹೇಳುವ ವೇದಗಳೇನು, (ನಲೞ್‌ಕಲೈಹಳ್) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಗಳೇನು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸಿದವರೂ, (ನಿರೈ ಪಾರೈಹಳ್) ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಹನೆ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳೇನು (ಉದವು ಕೊಡೈ) ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕೊಡುವ ಔದಾರ್ಯವೇನು (ಎನ್ನು ಇವತ್ತಿನ್ ಒಲೈವು ಇಲ್ಲಾ) ಇವುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ (ಪರಿಯ ವಳ್ಳೈ ಮಿಹು) ಆತ್ಮ ಸಮರ್ಪಣವೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದ ಗುಣವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ (ಮರೈಯವರ್‌ಹಳ್ ಮಲಿವು ಎಯ್‌ದೊಂ ನಾಂಗೂರ್) ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು ನೆರೆದಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂವಣಂಗು ವಂಡನೆಂಜೇ) ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಶ್ರೀ ನೈಸಿಂಹನನ್ನೂ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಳ್ವಾರರುಗಳೂ ಮನಸೋತಿರುವ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಿಯಾದ ಯಶೋದೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಬಂದ ಪೂತನಿ ಅವಳ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಣವಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಸುರಾವೇಶದಿಂದ ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಮುರಿದುಹಾಕಿದ. ರಕ್ಷಣೆಗೊದಗ ಬಹುದೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾದ ಶಕಟವನ್ನು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಒಡೆದುಹಾಕಿದ. ತನ್ನನ್ನೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವನು ಆ ಸ್ವಾಮಿ. 'ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದೆವಷ್ಟೇ'—ಎಂದು ನೆನೆದು ಅದರಿಂದ ದೀಪ್ತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಯಥಾ ಭೂತವಾದಿಯಾದ ವೇದಗಳನ್ನೂ ಆತ್ಮೋಪಕಾರಕವಾದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಅಧಿಕರಿಸಿ, ಸಾಂಗವೇದ ಪರಿಚ್ಛಾನದಿಂದ ಬರುವ ಆತ್ಮಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಕ್ಷಮೆ, ದಾತ್ಯತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಭಾಗವತರು ನೆರೆದಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮರಕ್ಷಾ ಭರಫಲಸಮರ್ಪಣವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾಗಿ ಪಾರಮೈಕಾಂತ್ಯದಿಂದ ಮರೆಯುವ

ವೇದವಿದಗ್ರಗಣ್ಯರು ನೆರೆದ ಆ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ವೈಕುಂಠಸಮವಾಗಿದೆ. 'ಅದರಿಂದ, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು'—ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಳಂಕನಿಯೈ ಇಳಂಕನ್ನೈಕೊಂಡು ಉದಿರ ಎರಿಂದು
ನೇಲ್ ನೆಡುಂಕಣ್ ಆಯ್ ಚ್ಚಿ ಯೆರ್ ಹಳ್ ವೈತ್ತ
ತಯಿರ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್

ಉಳಂಕುಳಿರ ಅಮದುಶೆಯ್ ದು ಇವ್ವುಲಹುಂಡ ಕಾಳ್ಳಿ
ಉಹಂದು ಇನಿದು ನಾಡೋರುಂ ಮರುನಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್
ಇಳಂಬಡಿನಲ್ ಕಮುಕು ಕುಲೈತೆಂಗು ಕೊಡಿಚ್ಚೆನ್ನೆಲ್
ಈನ್ ಕರುಂಬು ಕಣ್ವಳರ ಕಾಲ್ ತಡವುಮ್ ಪುನಲಾಲ್
ವಳಂಕೊಂಡ ನೆರುಂಶೆಲ್ಲಮ್ ವಳರುಂ ಅಣಿ
ನಾನ್ನೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||

|| ೭ ||

(ಇಳಂಕನ್ನೈ ಕೊಂಡು) ವತ್ಸಾಸುರನೆಂಬುವ ಎಳೆಯ ಕರುವನ್ನು ಎತ್ತಿ
(ವಿಳಂಕನಿ ಮೈ ಉದಿರ ಎರಿಂದು) ಬೇಲದಹಣ್ಣುಗಳು ಉದೇರುವಂತೆ
ಕಪಿತ್ಥಾಸುರನ ವೇಲೆ ಬೀಸಿ ಎಸೆದವನೂ, (ವೇಲ್ ನೆಡುಂಕಣ್ ಆಯ್
ಚ್ಚಿಯರ್ ಹಳ್) ವೇಲಾಯುಧದಂತೆ ನೀಳವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಳ್ಳಿ ಗೋಪಿ
ಯರು (ವೈತ್ತ ತಯಿರ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್) ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲಿ ವರೆಸಿಟ್ಟ ಮೊಸರನ್ನೂ
ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನೂ (ಉಳ್ಳಂ ಕುಳಿರ ಅಮದುಶೆಯ್ ದು) ತನ್ನ ಮನದಣಿಯುವಂತೆ
ಭುಜಿಸಿದವನೂ, (ಇವ್ವುಲಹು ಉಂಡ) ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಆಗದವನಂತೆ
ಈ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭುಜಿಸಿದವನೂ ಅದ (ಕಾಳ್ಳಿ) ನಿತ್ಯಯುವಾ ಅದ
ಭಗವಂತನು (ಉಹಂದು ಇನಿದು ನಾಳ್ತೋರುಂ ಮರುನಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್)
ಅನಂದದೊಡನೆ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ, (ಇಳಂಪಡಿ
ನಲ್ ಕಮುಕು) ಎಳೆಯ ತನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡಿಕೆಮರಗಳು,
(ಕುಲೈ ತೆಂಗು) ಗೊನೆಗಳನ್ನಳ್ಳಿ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು, (ಕೊಡಿ) ವಿಳ್ಳಿಯದೆಲೆಯ
ಬಳ್ಳಿಗಳು, (ಶೆನ್ನೆಲ್) ಕೆಂಭತ್ತದ ಪಯಿರುಗಳು (ಈನ್ ಕರುಂಬು) ಸಹಿಯಾದ
ಕಬ್ಬುಗಳು (ಕಣ್ವಳರ) ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ದಿನದಿನವೂ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ

(ಕಾಲ್‌ತಡವುಮ್) ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಾಲುಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ (ಪುನಲಾಲ್) ತಣ್ಣೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ (ವಳಂಕೊಂಡ) ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿರುವುದೂ, (ಪೆರುಶೆಲ್ವಂ ವಳರುಂ) ಹಿರಿಯ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುವಂತಿರುವುದೂ ಆದ (ಆಣನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ಮಡನಂಜೇ ವಣಂಗು) ಸುಂದರವಾದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದವಿಣ್ಣ ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವತ್ಸಾಸುರನನ್ನು ಮೇಲೆಸೆದು ಕಪಿತ್ಥಾಸುರನನ್ನು ವಧಿಸಿದುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಪಿಯರು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರುಗಳು ಅಶ್ರಿತರ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನದಣಿಯ ಭುಜಿಸಿದ ನಂತೆ. ಈ ಲೋಕವನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿ ರಕ್ಷೆ ವರ್ಗದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿರವಧಿಕವಾದ ಸಂಪತ್ತು ದಿನೇ ದಿನೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ದೇಶ ಅದು.

ಆರಾದ ಶಿಸತ್ತಿನ್ ಮಿಹು ನೆರಕನ್‌ಉರಮ್ ಅಲಿತ್ತ

ಅಡಲಾಲು

ತಡಕ್ಕೈಯೆನ್ ಅಲರ್‌ನುಹಳ್ಳುಂ ಅರಕ್ಕುಂ

ಕೂರಾಹ ಕೊಡುತ್ತರುಳುಂ ತಿರುಲುಡಂಬನ್ ಇನ್ನೈಯೋರ್

ಕುಲಮುದಲ್‌ವನ್ ಮಹಿಟ್‌ನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ

ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಮಾರಾದ ಮಲಿಕ್ಕುಮಲಿಂ ಶೆಂಗುನೀರ್ ತದುಂಬಿ

ಮದುನೆಳ್ಳುಂ ಒಲುಹ ವಯಲ್ ಉಟವರ್ ಮಡೈ ಅಡೈಪ್ಪ

ಮಾರಾದ ಪೆರುಂ ಶೆಲ್ವಂ ವಳರುಂ ಅಣೆ

ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನಂಜೇ

(ಆರಾದ) ಆರದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ (ಶಿನತ್ತಿನ್) ಕೋಪದಿಂದ (ಮಿಹು) ಅಧಿಕ ನಾದ (ನರಕನ್ ಉರಮ್ ಅಚಿತ್ತ) ನರಕಾಸುರನ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ (ಅಡರಾಚಿತಡಕ್ಕಿಯನ್) ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸುಂದರ್ಶನವನ್ನು ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನೂ, (ಅಲರ್‌ಮಹಳ್ಳುಂ ಆರಕ್ಕುಂ) ಶ್ರೀದೇವಿಗೂ ರುದ್ರದೇವನಿಗೂ (ಕೂರು ಅಹ ಕೊಡುತ್ತರುಳುಂ ತಿರು ಉಡಂಬನ್) ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹವನ್ನುಳ್ಳವನೂ, (ಇಮೈಯೋರ್ ಕುಲಂ ಮುದಲ್‌ವನ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ನಾಥನೂ ಆದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಮಹಿಟ್‌ನ್ದು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಆನಂದದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ, (ಮಾರಾದ ಮಲರ್ ಕಮಲಂ) ಇನ್ನು ಈ ಹೂವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗದಂತಿರುವ ತಾವರೆಗಳೂ, (ಶೆಂಗಲು ನೀರ್) ಶೆಂಗ ಬುನೀರ್ ಹೂಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (ಮದು ವೆಳ್ಳಮ್) ಮಕರಂದದ ಪ್ರವಾಹವು (ತದುಂಬಿ ಒಟುಹ) ತುಂಬಿ ಹರಿಯಲು (ಉಟವರ್) ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು (ವಯಲ್ ಮಡೈ ಅಡೈಪ್ಪ) ಆ ಮಕರಂದ ಪ್ರವಾಹ ಹೊರಗೆ ಹರಿದುಹೋಗದಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆವರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂಥದೂ (ಮಾರಾದ ಪೇರುಂ ಶೆಲ್ವಂ ವಳರುಂ) ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿರಿಯ ಸಂಪತ್ತು ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ (ಅನನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರು, ಮಡನೆಂಬೇ, ಪಣಂಗಂ) ಸುಂದರವಾದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಕೋಪದಿಂದ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ನರಕಾಸುರನ ದರ್ಪವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ ಸುಂದರ್ಶನವನ್ನು ತನ್ನ ಶ್ರೀಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವನು ಸ್ವಾಮಿ. ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ತನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೂ ರುದ್ರದೇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನುತ್ತ ಈ ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ವ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಮಿಗೆ ಅಭರಣ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಂಗಮಲಿ ತಡಂಕಡಲುಳ್ ವಾನವರ್ಹಳೋಡು
 ಮಾಮುನಿವರ್ ಪಲರ್ ಕೂಡಿ ಮಾಮಲರ್ಹಳ್ತೂವಿ
 ಎಂಗಳ್ ತನಿನಾಯಕನೇ ಎಮಕ್ಕುರಳಾಯ್ ಎನ್ನುಂ
 ಈಶನನನ್ ಮಹಿಟ್ನ್ನು ಇನಿದುಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್
 ಶೆಂಗಯಲುಂ ವಾಳೈಕಳುಂ ಶೆನ್ನೆಲಿಡೈ ಕುದಿಪ್ಪಶೇಲ್

ಉಹುಳುಂ

ಶೆಲುಂಪಣೈ ಶೂಟ್ವೀದಿ ತೋರುಂ ಮಿಡೈನ್ನು
 ಮಂಗುಲ್ ಮದಿ ಅಹಡು ಉರಿಂಜುಂ ಮಣಿಮಾಡಂ

ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||೯||

(ವಂಗಮಲಿ) ಹಡಗುಗಳು ನೆರೆದಿರುವ (ತಡಂಕಡಲುಳ್) ಹಿರಿಯ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ
 ದಲ್ಲಿ (ವಾನವರ್ಹಳೋಡು ಮಾಮುನಿವರ್ ಪಲರ್ ಕೂಡಿ) ದೇವತೆಗ
 ಳೋಡನೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು (ಮಾಮಲರ್ಹಳ್ತೂವಿ) ದಿವ್ಯವಾದ
 ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿ (ಎಂಗಳ್ ತನಿನಾಯಕನೇ ಎಮಕ್ಕು ಅರುಳಾಯ್
 ಎನ್ನುಂ) ನಮಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯನಾಥನಾದವನೇ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು
 ಎಂದು ಬೇಡಲ್ಪಡುವನಾದ (ಈಶನ್ ಅವನ್) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯುಂ
 (ಮಹಿಟ್ನ್ನು ಇನಿದು ಮರುವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಆನಂದದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಸ
 ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದದೂ (ಶೆಮ್ಕಯಲುಂ) ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಮೀನುಗಳೂ,
 (ವಾಳೈಹಳುಂ) ಬಾಳೆ ಮೀನುಗಳೂ (ಶೆನ್ನೆಲಿಡೈ ಕುದಿಪ್ಪ) ಕೆಂಭತ್ತದ
 ಪಯಿರಂಗಳ ನಡುವೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರಲು (ಶೇಲ್ ಉಹುಳುಂ) ಶೇಲ್ ಮೀನುಗಳೂ
 ಅವುಗಳೋಡನೆ ಸೇರಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವ (ಶೆಲುಂಪಣೈ) ಸುಂದರವಾದ
 ತಟಾಕಗಳು (ಶೂಟ್ವೀದಿ ತೋರುಂ ಮಿಡೈನ್ನು) ದೊಡ್ಡ ಬೀದಿಗಳುದ್ದಕ್ಕೂ
 ನೆರೆದಿರುವಂಥದೂ, (ಮಂಗುಲ್ ಮದಿ ಅಹಡು ಉರಿಂಜುಂ ಮಣಿ ಮಾಡಂ)
 ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಂದ್ರನ ಉದರವನ್ನು ತೇಯುವ ಮಣಿಮಯ
 ವಾದ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ವೈಹುಂದ
 ವಿಣ್ಣಹರಂ, ಮಡನೆಂಜೇ, ವಣಂಗು) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದ
 ವಿಣ್ಣಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಮನಿಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸೌಶೀಲ್ಯವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಪರತ್ವವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಲು ಆ ಪರತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಯಿತು. ಆ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲನಾದ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಯನನನ್ನು 'ನಾಗಪರ್ಯಂಕಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಹ್ಯಾಗತೋ ಮಧುರಾಂಪುರೀಂ' ಎಂಬಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು 'ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳಿವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿತೋರುವಂತೆ ಈ ಸಮುದ್ರದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಡಗುಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸನಕಾದಿಗಳು ಪುಷ್ಪವರ್ಷಮಾಡಿ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು 'ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದೇಶ ಅದು. ಇಂಥಸ್ವಾಮಿ ಅನಂದದಿಂದ ನೆಲಸಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೀದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಇರುವ ಉನ್ನತವಾದ ಮಣಮೂಳೆಗಳೂ, ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ತುಳುಕುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ತಟಾಕಗಳೂ ತೋರುತ್ತಿವೆ.

ಶಂಗು ಮಲಿತಂಡುಮುದಲ್ ಶಕ್ಕರಮ್ ಮುನ್ ಏಂದುಂ

ತಾಮುರೈಕ್ಕುಣ್ ನೆಡಿಯಪಿರಾನ್ ತಾನ್ ಅನುರುಂ

ಕೋಯಿಲ್

ನಂಗ ಮಲಿಕಡಲ್ ಉಲಹಿಲ್ಮಮಲಿನೆಯಾದು ನಾಂಗೂರ್

ನೈಹುಂದ ನಿಣ್ಣಹರ್ ಮೇಲ್ ವಂಡರೈಯುಂ ಪೊಟಿಲ್ ಶೂಬ್

ಮಂಗೈಯರ್ ತಮ್ ತಲೈವನ್ ಮರುವಲರ್ ತಮುಡಲ್

ತುಣಿಯ ವಾಳ್ವೀಶುಂ ಪರಕಾಲನ್ ಕಲಿಕನ್ನಿ ಶೊನ್ನ

ಶಂಗಮಲಿ ತಮಿಲ್ಮಮಾಲ್ಯ ಪತ್ತಿವೈ ವಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್

ತರಣೆಯೊಡು ನಿಶುಂಬಾಳುಂ ತನ್ಮೈ ಪೆರುವಾರೇ ||೧೦||

(ಶಂಗು) ಶ್ರೀಪಾಂಚಜನ್ಯ, (ಮಲಿತಂಡು) ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೌಮೋದಕಿ (ಶಕ್ಕರಮ್ ಮುದಲ್) ಶ್ರೀಸುದರ್ಶನ ಮೊದಲಾದ ದ್ರವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು (ಮುನ್ ಏಂದುಂ) ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆಯೇ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ (ನೆಡಿಯ ತಾಮುರೈ

ಕಣ್ಣಪಿರಾನ್ ತಾನ್) ನೀಳವಾದ ತಾವರೆಯನ್ನು ಹೋಲುವ ದಿವ್ಯನಯನ
 ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು (ಅಮರುಂ ಕೋಯಿಲ್) ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ
 ಸನ್ನಿಧಿಯಾದುದೂ, (ವಂಗಂಮಲಿ ಕಡಲ್ ಉಲಹಿಲ್ ಮಲಿವು ಎಯ್ ಹೊ
 ನಾಂಗೂರ್) ಹಡಗುಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವುದೂ ಆದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ
 (ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣುಹರ್ ಮೇಲ್) ವೈಹುಂದ ವಿಣ್ಣುಹರ್ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ
 ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (ವಂಡು ಅರೈಯುಂ ಪೋಲಿಲ್ ಶೂಟ್ ಮಂಗೈಯರ್ ತಮ್
 ತಲೈವನ್) ದುಂಬಿಗಳು ರೋಂಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ತೋಪುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು
 ವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತಿರುಮಂಗೈನಾಡಿನವರಿಗೆ ನಾಯಕರೂ, (ಮರುವಲರ್ ತಮ್
 ಉಡಲ್ ತುಣಿಯ ವಾಳ್ವೀಶುಂ) ಶತ್ರುಗಳ ಶರೀರಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ
 ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸುವವರೂ, (ಪರಕಾಲನ್) ಪರಕಾಲನ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀನಾಮ
 ವನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಆದ (ಕಲಿಕನ್ನಿ) ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರವರು (ಶೊನ್ನ).
 ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ಶಂಗಂಮಲಿ) ಶಂಗದ ಹಿರಿಯರು ಕೊಂಡಾಡತಕ್ಕ (ತಮಿಟ್
 ಮಾಲೈ ಇವೈಪತ್ತು) ತಮಿಳಿನ ಮಾಲೆಯಾದ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು
 (ವಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್) ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರು (ತರಣಿಯೊಡು ವಿಶುಂಬು ಆಳುಂ
 ತನ್ನೈ ಪೆರುವಾರ್) ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಪರಮ ಪದವನ್ನೂ ಆಳುವಂತಹ
 ಅತಿಶಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಥದು ಎಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪುಂಚಾಯುಧ
 ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯವಾಸ
 ಮಾಡುವಂಥದು. ಸಾಗರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿ
 ಬೆಳೆದಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೈಹುಂದವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು
 ಕವಿಗಳು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಿರುಮಂಗೈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಿರ್ವಾಹಕರು. ಇದನ್ನ
 ನುಸಂಧಾನಮಾಡುವವರು ಉಭಯವಿಭೂತಿಗಳಿಗೂ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮೂರನೆಯ ಪಕ್ಕ—ಹತ್ತನೆಯ ತಿರುನೋಟಿ

‘ತಿರುಮಂಡದೈ’

ಪ್ರವೇಶ

ಅಶ್ವತರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡುವ ಶೀಲವನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಅಶ್ವತರಿಗೆ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗುವವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪುರುಷಕಾರ ಭೂತೆಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳು ಸಹ, ‘ಇದು ಎಂಥ ಶೀಲಗುಣ ಪ್ರಾಚುರ್ಯ !’ ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಪಡುವರು. ಹೀಗೆ ಸೂರಿಸೇವ್ಯನೂ, ಸುಶೀಲನೂ, ಅಸುರ ನಿರಸನನೂ, ಪರಮ ಸುಂದರನೂ ಆದ ಸರ್ವಶೇಷಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಅರಿಮೆಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ, ‘ನೀನೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕೊರಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸು’ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುಮಂಡದೈ ಮಣ್ಣುಮಂಡದೈ ಇರುಪಾಲುಂ ತಿಹಟಿ
ತಿವೀನೈಹಳ್ ಪೋಯ್ ಅಹಲ ಅಡಿಯವರಾಹಳ್ಳಿನ್ರುಂ
ಅರುಳ್ ನಡೆಂದು ಇನ್ನೇಲುಲಹತ್ತವರ ಪಣಿಯನಾನೋರ
ಅನುರನ್ನು ಏತ್ತ ಇರುಂದ ಇಡಂ ಪೆರುಂಪುಹಲ್

ವೇದಿಯರ್ವಾಲ್

ತರುಂ ಇಡಂಗಳ್ ಮಲರ್ಹಳ್ ಮಿಹು ಕೇದೈಹಳ್

ಶೆಂಗಟುನೀರ

ಪಾನುರೈಹಳ್ ತಂಡಗಳ್ ತೋರುಂ ಇಡಂಗಳ್ ತೋರುಂ ತಿಹಟಿ

ಅರುವಿಡಂಗಳ್ ಪೊಟಿಲ್ ತಟುವಿ ಎಟಿಲ್ ತಿಹಟುಂ

ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

(ಇರುಪಾಲುಂ) ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ತಿರುಮಡಂದೈಮಣ್ ಮಡಂದೈತಿ ಹಟ) ಶ್ರೀದೇವಿ ಮತ್ತು ಭೂದೇವಿಯರು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು (ಅಡಿಯವರ್ ಹಳ್ಳು ತೀವಿನೈ ಹಳ್ ಪೋಯ್ ಅಹಲ) ಆಶ್ರಿತರ ತೀವ್ರವಾದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವ ಹಾಗೆ (ಎನ್ರುಂ ಆರುಳ್‌ನಡಂದು) ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈಪೆಮಾಡುವವನೂ (ಇವ್ವೇಟುಲಹತ್ತವರ್ ಪಣಿಯ) ಸಪ್ತಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ವರಿಂದಲೂ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ, (ವಾನೋರ್ ಅಮರ್‌ನ್ನು ಏತ್ತು) ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಡುವವನೂ ಆದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಇರುಂದ ಇಡಂ) ದಯಮಾಡಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದುದೂ, (ಪೆರು ಪುಹಟ್ ವೇದಿಯರ್ ವಾಟ್‌ತರುಂ) ಮಹತ್ತರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ವೈದಿಕರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನುಳ್ಳದೂ, (ಮಲರ್‌ಹಳ್‌ಮಿಹು) ಪುಷ್ಪ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನುಳ್ಳ (ಕೇದೈಹಳ್) ತಾಳಗಿಡಗಳೂ (ಶೆಂಗಟುನೀರ್ ತಾಮರೈಹಳ್) ಶೆಂಗಟುನೀರ್ ಹೂಗಳೂ ತಾವರೆಗಳೂ (ತಡಂಗಳ್ ತೋರುಂ) ತಟಾಕಗಳ ತುಂಬ ಇರುವುದಾಗಿ (ಇಡಂಗಳ್ ತೋರುಂ ತಿಹಟ) ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ಪೊಟಿಲ್) ತೋಪುಗಳು (ಅರು ಇಡಂಗಳ್ ತಟುವಿ) ಆಕಾಶ ಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ (ಎಟಿಲ್‌ತಿಹಟುಂ) ಸೌಂದರ್ಯವು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ, ಮಡನೆಂಜೇ, ವಣಂಗು) ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಭವ್ಯವಾದ-ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

'ನ ಕಟ್ಟಿನ್ನಾ ಪರಾಧೈತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶ್ರಿತರ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಪುರುಷಕಾರ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀದೇವಿಯೂ 'ದೋಷಗಳಿದ್ದಾಗ್ಲೂ ಕೈಬಿಡಬಾರದು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭೂದೇವಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಎರಡು ಪಾಶ್ವರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಧಾನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆಶ್ರಿತರ ಬಗೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಕೃಪಾವರ್ಷವೇ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು. 'ಸಂಸಾರೇಷುನರಾಧವಶಾನ್ ಕ್ಷಿಪಾಮಿ'—ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಆಶ್ರಿತರ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ಕರುಣೆ ತೋರುವುದರಿಂದ ತೀವ್ರವಾದ ಪಾಪಗಳು 'ಈ ಜಾಗ ನಮಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಲ್ಲ' ಎಂದು ಆ ಭಕ್ತರಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತವೆ. 'ಹೀಗಿರುವ

ಈ ದೇವನಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯಣೀಯರಿಲ್ಲ' — ಎಂದು ಏಳು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ ಈ ದೇವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವರು. ಈ ಸಂಸಾರ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಷ್ಟಸಂಸಾರಗುಂಧರಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದು ಆಶ್ರಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಇರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೂ.

ಈ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ತಮಗೆ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ನೆಲಸಿರುವ ಜಾಗ ಇದು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹೂ ಗಿಡಗಳು, ತಾವರೆ ಮೊದಲಾದವು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಭವ್ಯವಾದ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೆನ್ನಿಮಿಹು ನೆರಕನ್ ಉರು ಅದುಅಱಿಯೆ ವಿಶಿರುಂ ವಿರಲಾಱಿ
ತಡಕ್ಕೈಯನ್ ವಿಣ್ಣವರ್ ಹಳ್ಳು ಅನ್ನು
ಕುನ್ನುಕೊಡು ಕುರೈ ಕಡಲ್ ಕಡಂದು ಅಮುದಮಳಿಕ್ಕುಂ
ಕುರುಮುಣಿ ಎನ್ ಆರಮುದಂ ಕುಲವಿ ಉರೈಕೋಯಿಲ್
ಎನ್ನುಮಿಹು ವೆರುಂಕಲ್ ತತ್ತಿಱಿಲ್ ವಿಳಂಗು ಮರೈಯೋರ್
ಏಱಿಶೈಯುಂ ಕೇಳ್ಳಿಹಳುಂ ಇಯೆನ್ನಿ ವೆರುಂಗುಣತ್ತೋರ್
ಅನ್ನುಉಲಹಂ ಪಡೈತ್ತವನೈ ಅನೈಯೆವರ್ ಹಳ್ಳ
ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿನೇಯೆ ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

|| ೨ ||

(ವೆನ್ನಿಮಿಹುನರಕನ್) ಜಯಶೀಲನಾದ ವರಕಾಸುರನ (ಉರವರ್ ಅದು ಅಱಿಯೆ) ಸೊಕ್ಕುನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ವಿಶಿರುಂ ವಿರಲ್ ಅಱಿ ತಡಕ್ಕೈಯನ್) ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಸಲಾದ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಶ್ರೀಸುದರ್ಶನವನ್ನು ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ಶ್ರೀಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನೂ, (ಅನ್ನು ವಿಣ್ಣವರ್ ಹಳ್ಳು) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ (ಕುನ್ನುಕೊಡು ಕುರೈಕಡಲ್ ಕಡೈಂದು) ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮುಳು (ಅಮುದಂ ಅಳಿಕ್ಕುಂ) ಅಮೃತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟವನೂ, (ಕುರು ಮಣಿ) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನದಂತಿರುವವನೂ, (ಎನ್ ಆರ್ ಅಮುದಂ) ಎನಗೆ

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಅಮೃತದಂತಿರುವನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು (ಕುಲವಿ ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್) ಕೊಂಡಾಟದೊಡನೆ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶವಾದುದೂ, (ಎನ್ನಂ ಮಿಹು ಪೆರುಶೆಲ್ವತ್ತು ಎಱಿಲ್ ವಿಳಂಗುಂ) ಎಂದೆಂದೂ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಮಿತವಾದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸೊಗಸು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತಿರುವರೂ, (ಮರೈಯೋರ್) ವೇದವನ್ನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರೂ (ಎಱಿಶೈಯುಂ ಕೇಳ್ವಿಹಳುಂ ಇಯನ್ರ ಪೆರು ಕುಣತ್ತೋರ್) ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಅಂಗಗಳನ್ನೂ ಅಧಿಕರಿಸಿದ ಮಹಾ ಗುಣಶಾಲಿಗಳಾದವರೂ (ಅನ್ರು ಉಲಹಂ ಪಡೈತ್ತವನೈ ಅನೈಯವರ್‌ಹಳ್) ಮೊದಲು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ವಿಪ್ರರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್) ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣು ಹರಂ ವಣಂಗು, ಮಡನೆಂಜೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣು ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಎಲೈ ಭವ್ಯ ವಾದ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ತಾನು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಜಯಭೇರಿ ಹೊಡೆದವನಾಗಿ ನರಕಾಸುರ ಶತ್ರು ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದ. ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ತಿರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನಿವನು. ಅವನ ಸೊಕ್ಕನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಜಾಜ್ಜಲ್ಯಮಾನವಾದ ಸುದರ್ಶನವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಪರ ಮಾತ್ಮನು ಆ ನರಕನನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ದೇವಜಾತಿಯವರು ನಮ್ಮದಿ ಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸಮುದ್ರಮಥನಮಾಡಿ ಅಮೃತವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟ. ದೇವತೆಗಳು 'ನೀನು ನಮಗೆ ಬೇಡ; ನಮಗೆ ಕ್ಷಾರಸಮುದ್ರದ ಸಾರವೇ ಸಾಕು' ಎನ್ನಲು ಅನರ್ಘವಾದ ಆ ರತ್ನಪ್ರಾಯನು ತನ್ನ ತೋಳುಗಳು ನೋಯುವಂತೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಅಮೃತ ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದನು. ದೇವತೆ ಗಳ ಅಮೃತವಂತೆ ಇಲ್ಲ ಆಳ್ವಾರರುಗಳ ಅಮೃತವಾದ ಪರಮಾತ್ಮಾ. ಅವನು ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಧಿ ಮಾಡಿರುವನು ಈ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ. ಆತ್ಮಗುಣ ಪ್ರಚುರರಾದ ವರೂ, ವೇದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕರಿಸಿದವರೂ ಆದ ವಿಪ್ರಶ್ರೇಷ್ಠರು ಭಗವದನು ಭವದಿಂದ ಧನ್ಯರಾಗಿರುವ ದೇಶ ಇದು. ಇಂಥ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಉಂಬರುಂ ಇನ್ನೇಲುಲಹುಂ ಏಟ್ ಕಡಲುಮೆಲ್ಲಾಂ

ಉಂಡಪಿರಾನ್

ಅಂಡರ್ ಹಳ್ ಮುನ್ ಕಂಡು ಮಹಿಟ್ ವು ಎಯ್ ದ

ಕುಂಬಮಿಹು ಮದಯಾನೈ ಮರುಪ್ಪೊತ್ತಿತ್ತು ಕಂಜನ್

ಕುಂಜಿಪಿಡಿತ್ತು

ಅಡಿತ್ತು ಪಿರಾನ್ ಕೋಯಿಲ್ ಮರುಂಗುಂಗುಂ

ಪೈಂಪೊನೊಡು ವೆಣ್ ಮುತ್ತುಂ ಪಲಪುನ್ನೈ ಕಾಟ್ಟಿ

ಪಲಂಗನಿಹಳ್ ತೇನ್ ಕಾಟ್ಟಿ ಪಡಮ್ ಅರವು ಏರ್ ಅಲ್ ಹುಲ್

ಅಂಬನೈಯಕಣ್ ಮಡವಾರ್ ಮಹಿಟ್ ವು ಎಯ್ ದು

ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿನೇಯವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಂಡನೆಂಜೇ

|| ೩ ||

(ಉಂಬರುಂ) ದೇವಜಾತಿಗಳವರೂ (ಇನ್ನೇಲುಲಹುಂ) ಈ ಸಪ್ತಲೋಕಗಳೂ, (ಏಟ್ ಕಡಲುಂ) ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳೂ (ಎಲ್ಲಾಂಉಂಡಪಿರಾನ್) ಎನ್ನುವ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಡು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಉಪಕಾರಶೀಲನೂ, (ಮುನ್) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅಂಡರ್ ಹಳ್ ಕಂಡು ಮಹಿಟ್ ವು ಎಯ್ ದ) ಅಂಡದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಗೋಪಾಲಕರು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ (ಕುಂಬಂಮಿಹುಮದಯಾನೈ ಮರುಪ್ಪು ಒತ್ತಿತ್ತು) ಕುಂಭದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಸ್ತಕವನ್ನುಳ್ಳದೂ, ಮದಿಸಿದುದೂ ಆದ ಕುವಲಯದಾಪೀಡದ ದಂತಗಳನ್ನು ಮುರಿದು (ಕಂಜನ್ ಕುಂಜಿ ಪಿಡಿತ್ತು) ಕಂಸನ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು (ಅಡಿತ್ತು) ಅವನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ (ಪಿರಾನ್) ಉಪಕಾರಕನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಇರುವ (ಕೋಯಿಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶವಾದುದೂ, (ಮರುಂಗು ಎಂಗುಂ ಪಲಪುನ್ನೈ) ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಪುನ್ನೈವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ (ಪೈಮ್ ಪೊನೊಡು ವೆಣ್ ಮುತ್ತುಂ ಕಾಟ್ಟಿ) ಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಹೂವಾಗಿ ಅರಳಿ ನಿಂತು ಸುಂದರವಾದ ಹೊನ್ನನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದೂ, (ಪಲಂಗ ನಿಹಳ್ ತೇನ್ ಕಾಟ್ಟಿ) ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುಗಳೂ ಜೇನನ್ನು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ಪಡಮ್ ಅರವು ಏರ್ ಅಲ್ ಹುಲ್ ಅಂಬು ಅನೈಯಕಣ್) ಹಡೆಯನ್ನೆತ್ತಿದ

ಸರ್ಪವನ್ನು ಹೋಲುವ ನಿಕಂಬ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ ಅಂಬಿನಂತೆ ನಿಕಿತವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ (ಮಡವಾರ್ ಮಹಿಟ್ವು ಎಯ್‌ದುಂ) ಸ್ತ್ರೀಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಬಾಳುವ ಜಾಗವಾದುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಭವ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಕಂಸನಿರಸನವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಳಯದಿಂದ ನೋವುಂಟಾಗದಂತೆ ದೇವಜಾತಿಯೇ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಉಪಕಾರಕನವನು. ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಬಂದು ಅವತರಿಸಿ ಗೋಪಾಲಕರೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ಕುವಲಯಾಪೀಡವನ್ನು ಮರ್ದಿಸಿ ಕಂಸನನ್ನು ವಧಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಲಹಿದ ಪರಮೋಪಕಾರಕನು ವಾಸವೂಡುವ ಸ್ಥಾನ ಇದು. ಸುರ ಹೊನ್ನೆ ಹೂಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಅರಳಿರುವಂತಹ ದೇಶ ಇದು. ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಮಧುರರಸ ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರಿಯುವುದು. ಭವ್ಯರಾದ ನಾಗರಿಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದಪಡುವ ಜಾಗ ಇದಾಗಿದೆ.

ಓಡಾದ ಆಳ್‌ಅರಿಯಿನ್ ಉರುವನ್ ಅದುಕೊಂಡು

ಅನ್ನು ಉಲಪ್ಪಿಲ್

ಮಿಹು ಪೆರುವರತ್ತ ಇರಜೆಯನ್ನೈ ಪತ್ತಿ

ನಾಡಾದ ವಳ್ ಉಹಿರಾಲ್ ಪಿಳೆಂದು ಅವನ್ ತನ್

ಮಹನುಕ್ಕು

ಅರುಳ್‌ಶೆಯ್‌ದಾನ್ ನಾಯುಂ ಇಡಂ ಮಲ್ಲಿಹೈಶೆಂಗುನೀರ್

ಶೇಡೇರುನುಲರ್ ಶೆರುನ್ರಿ ಶೆಯುಂಕಮುಕಮ್‌ಪಾಳ್ಳಿ

ಶೆಣ್ಣುಹಂಗಳ್ ಮಣನಾರುಂ ವಣ್ ಪೊಲಿಲಿನೊಡೇ

ಆಡೇರು ವಯಲ್ ಅಲೈಪ್ಪುಹೈಕಮುಯಮ್

ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ ||೪||

(ಅನ್ನು) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಓಡಾದ) ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ (ಆಳ್ ಅರಿಯಿನ್ ಉರವಂ ಅದು ಕೊಂಡು) ನರಸಿಂಹರೂಪಿಯಾಗಿ (ಉಲಪ್ಪಿಲ್ ಮಿಹುಪೆರುವರತ್ತ) ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರಗಳನ್ನು

ಪಡೆದವನಾದ (ಇರಣಿಯನ್ನೆ ಪತ್ತಿ) ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು (ವಾಡಾದವಳ ಉಹಿರಾಲ್ ಪಿಳೆಂದು) ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಾಗದ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನಖಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸೀಳಿ (ಅವನ್ ತನ್ ವಂಹನುಕ್ಕು ಅರಂಳ್ ಶೆಯ್ ದಾನ್) ಅವನ ಮಗನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಕೃಪೆ ತೋರಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು (ವಾಟುಂ ಇಡಂ) ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯ ದೇಶವಾದುದೂ, (ಮಲ್ಲಿಹೈ ಶೆಂಗಟು ನೀರ್ ಶೇಡು ವಿರುಮಲರ್ ಶೆರುಂದೀ) ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಶೆಂಗಟುನೀರ್ ಕುಸುಮ, ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಅರಳಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸುರಹೊನ್ನೆಗಳು (ಶೆಟು ಕಮುಕರ್ ಪಾಳ್ಳಿ) ಸುಂದರವಾದ ಅಡಿಕೆಯ ಹೊಂಬಾಳೆಗಳು, (ಶೆಣ್ಣುಹಂಗಳ್) ಚಂಪಕ ಪುಷ್ಪಗಳು (ಮಣುನಾರುಂ) ಪರಿಮಳವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ವಣ್ ಪೈಟಿಲಿನ್ ಉಡೇ) ಸುಂದರವಾದ ತೋಪುಗಳ ನಡುವೆ (ಆಡು ವಿರುವಯಲ್) ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಅರೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ (ಆಲೈಪ್ಪುಹೈ ಕಮಟುಮ್) ಕಬ್ಬಿನ ಅಲೆಮನೆಯ ಹೊಗೆ ಪರಿಮಳಿಸುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ವಣಂಗು ವಂಡನೆಂಜೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

'ಉಗ್ರಂ ವೀರಂ' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವಂತೆ ನೃಸಿಂಹವೆಂಬುವ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತೋರಿದ ಆ ಸ್ವಾಮಿ, 'ಈ ಕಂಭದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು' ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದಕುಮಾರನನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ. ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ನಿಸ್ಸಂಖ್ಯವಾದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಆ ಹಿರಣ್ಯಕನ ವಕ್ಷೋವಿದಾರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಬಾಗದಂತಹ ವಜ್ರನಖಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಅವನನ್ನು ಸೀಳಿಹಾಕಿದ. 'ನನ್ನ ಕರುಣೆಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗದೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಮುಗಿದುಹೋದನಲ್ಲ'-ಎಂಬ ಕೊರೆ ತೀರುವಂತೆ ಅವನ ಮಗನ ಮೇಲೆ ದಯಾಪರ್ವ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ. ಆ ಆಯಾಸವೆಲ್ಲ ಹೋಗುವಂತೆಯೂ ಆನಂದಿಸುವಂತೆಯೂ ಅವನು ನೆಲಸಲು ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನವಾಯಿತು ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಪುಷ್ಪಸಮೃದ್ಧಿ ಇದರ ಚೆಲುವನ್ನು ಮಿಗಿಲಾಗಿಸಿದೆ.

ಇಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣಹರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು ಎಂದಂ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಡವರ್ ತಮ್ ಮನಂ ಮಹಿಟ ಮಾವಲಿತನ್ ವೇಳ್ ವಿ
ಕಳವಿನ್
ಮಿಹು ಶಿರುಕುರಳಾಯ್ ಮೂವಡಿ ಎನ್ನಿರಂನ್ನಿಟ್ಟು
ಅಂಡಮುಂ ಇವ್ವಲೈ ಕಡಲುಂ ಅವನಿಹಳುಮೆಲ್ಲಾಂ
ಅಳಂದಪಿರಾನ್
ಅನುರುಮ್ ಇಡಂ ವಳಂಕೊಳ್ ಪೊಟ್ಲೆ ಅಯಲೇ
ಅಂಡಂ ಉರುಮುಟವು ಒಲಿಯುಮ್ ನಂಡಿನಂಗಳ್
ಒಲಿಯುಮ್
ಅರುಮರೈಯಿನೊಲಿಯುಂ ಮಡವಾರ್
ಶಿಲಂಬಿನೊಲಿಯುಮ್
ಅಂಡಂ ಉರುಮ್ ಅಲೈಕಡಲಿನೊಲಿ ತಿಹಲು
ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

||೫||

(ಕಂಡವರ್ ತಮ್ ಮನಂ) ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸೂ (ಮಹಿಟ) ಆನಂದ
ಪಡುವಂತೆ (ಮಾವಲಿ ತನ್ ವೇಳ್) ಮಹಾಬಲಿಯ ಯಾಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
(ಕಳವಿನ್ ಮಿಹು) ವಂಚನೆಯಿಂದ (ಶಿರುಕುರಳಾಯ್) ಚಿಕ್ಕ ಪಾಮನರೂಪಿ
ಯಾಗಿ ಬಂದು (ಮೂವಡಿ ಎನ್ನಿ ಇರಂದಿಟ್ಟು) ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನು ಕೊಡು
ಎಂದು ಯಾಚಿಸಿ (ಅಂಡಮುಂ) ಮೇಲಿನ ಲೋಕಗಳನ್ನು (ಇವ್ವ ಅಲೈ ಕಡಲ್
ಅವನಿಹಳುಂ) ಅಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಭೂಮಂಡಲ
ವನ್ನೂ (ಎಲ್ಲಾಂ) ಮತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ಅಳಂದ ಪಿರಾನ್) ಅಳಿದುಕೊಂಡ ನಮ್ಮ
ಸ್ವಾಮಿಯು (ಅಮರುಂ ಇಡಂ) ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ದೇಶ
ವಾದುದೂ, (ವಳ್ ವರ್ ಕೊಳ್ ಪೊಟ್ಲೆ ಅಯಲೇ) ಸುಂದರವಾದ ತೋಪು
ಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ (ಅಂಡಂ ಉರುಮುಟವು ಒಲಿಯುಂ) ಆಕಾಶದವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪ್ತ
ಸುವ ವಾದ್ಯಘೋಷಗಳೂ, (ಮಂಡು ಇನಂಗಳ್ ಒಲಿಯುಂ) ದುಂಬಿಗಳ
ಹಿಂಡಿನ ರೋಂಕಾರವೂ, (ಅರುಮರೈಯಿನ್ ಒಲಿಯುಂ) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದ

ಗಲ ಘೋಷವೂ (ಮಡವಾರ್ ಶಿಲಂಬಿನ್ ಒಲಿಯುಂ) ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳ ಶಬ್ದವೂ (ಅಂಡಂ ಉರುಂ ಅಲೈಕಡಲಿನ್ ಒಲಿ ತಿಹಟುಂ) ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯವರೆಗೂ ಏಳುವ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸಾಗರದ ಘೋಷದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯಂ ವಿಣ್ಣು ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣು ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಎಲೈ ಭವ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಮನನಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ತನ್ನ ಚರಣ ಪಂಕಜದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಸಕಲ ಚರಾಚರಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನುಕೂಲರು, ಪ್ರತಿಕೂಲರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡವರ ಮನಸ್ಸು ಉಲ್ಲಾಸಿತವಾಗುವಂತೆ ದಿವ್ಯರೂಪ ಧರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾಬಲಿಯ ಯಜ್ಞವಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದನು. 'ಇವನು ದೇವಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತೋರದಂತೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನವನು. ಮೂರಡಿಯ ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದ ಅವನು ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು. ದಾನಧಾರೆ ಕೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕ್ಷಣವೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೂ ಸಾಗರಗಳನ್ನೂ ಆಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಆ ಪರಮೋಪಕಾರಕ ವಾಸಿಸುವ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನ ಇದು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸೊಬಗು ವರ್ಣನಾತೀತ. ಸಮೃದ್ಧಿಹೊಂದಿರುವ ತೋಪುಗಳು, ಅಂಡಕಟಾಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ವಾದ್ಯಘೋಷ, ಮಧುಪಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತರಾದ ಭೃಂಗಗಳ ಆನಂದ ಧ್ವನಿ, ಮೇದಘೋಷ, ನೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸನ್ನದ್ಧರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಂಜೀರ ಧ್ವನಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು.

ನಾಳ್ ನೆಡುಂಗಣ್ ಮಲರ್ ಕ್ಕೂನೆ ಲ್ಲೆನ್ಯೊತಿಲಿಕ್ಕಾ

ಇಲಿಂಗೈ ಮುನ್ನೆನ್

ಮುಡಿ ಬರುಪದುಂ ತೋಳಿರುಪದುಂ ಪೋಯ್ ಉದಿರ

ತಾಳ್ ನೆಡು ತಿಣ್ ಶಿಲೈವಳ್ಳಿತ್ತ ತಯರತನ್ ಶೆಯ್ ಎನತನ್

ತನಿಚ್ಚರಣ್ ನಾನೆವಕ್ಕುರತು ಕರುದುಮಿಡಂ ತಡಮಾರ್

ಶೇಣೆಡಂಗೊಳ್ ಮಲರ್ಕ್ಕಮಲಂ ಶೇಲ್ ಕಯಲ್‌ಹಳ್ ವಾಳ್ಳಿ
ಶೆನ್ನೆಲೊಡುವುಡುತ್ತು ಅರಿಯ ಉದಿರ್‌ನ್ನ ಶೆಲುಮುತ್ತಮ್
ವಾಳ್ ನೆಡುಂಗಳ್ ಕಡೈಶಿಯರ್‌ಹಳ್ ವಾರುಂ ಅಣಿ
ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

||೬||

(ವಾಳ್ ನೆಡುಂ ಕಣ್) ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಹರಿತವಾದುದೂ ನೀಳವಾದುದೂ ಆದ
ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, (ಮಲರ್‌ಕೂಂದಲ್) ಹೂ ಮುಡಿದ ತಲೆಗೂದಲನ್ನೂ
ಉಳ್ಳ (ಮೈತಿಲಿಕ್ಕಾ) ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ
(ಇಲಂಗೈಮನ್ನನ್ ಒರುಪದಂ ಪುಡಿಯುಂ ಇರುಪದು ತೋಳುಂ) ರಾವಣನ
ಹತ್ತು ತಲೆಗಳೂ ಇವ್ವತ್ತು ತೋಳುಗಳೂ (ಪೋಯ್‌ಉದಿರ್) ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ
ಉದುರುವಂತೆ (ತಾಳ್‌ನೆಡು ತಿಣ್ ಶಿಲೈವಳ್ಳಿತ್ತು) ಹದೆಯನ್ನೇರಿಸಿದುದೂ
ನೀಳವಾದುದೂ ದೃಢವಾದುದೂ ಆದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದ (ತಯರತನ್
ಶೇಯ್) ದಶರಥ ಪ್ರತ್ರನೂ (ಎನ್‌ತನ್‌ತನಿಶರಣ್) ನನಗೆ ಅಸದೃಶನಾದ
ರಕ್ಷಕನೂ (ವಾನವರ್ಕ್ಕುಅರಶು) ನಿತ್ಯಸೂರಿನಾಥನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು
(ಕರುದುಂ ಇಡಂ) ಮನ ಒಲಿದುಂ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶವಾದುದೂ,
(ತಡಮ್ ಆರ್ ಶೇಣ್ ಇಡಂ ಕೊಳ್) ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವುವೂ
ಅವಕಾಶವಿರುವ ಜಾಗದಷ್ಟೂ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುವೂ ಆದ (ಕಮಲಂ
ಮಲರ್) ತಾವರೆ ಹೂಗಳನ್ನೂ (ಶೇಲ್‌ಕಯಲ್‌ವಾಳ್ಳಿ) ಶೇಲ್‌ಕಯಲ್‌ವಾಳ್ಳಿ
ಎಂಬುವ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ (ಶೆನ್ನೆಲೊಡುವುಡುತ್ತು) ಕೆಂಭತ್ತದ ಪಯಿರು
ಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ (ಅರಿಯ) ಕತ್ತರಿಸಲು (ಉದಿರ್‌ನ್ನ ಶೆಲುಮುತ್ತಂ) ಅವುಗಳಿಂದ
ಉದುರಿದ ಚೆಲುವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು (ವಾಳ್‌ನೆಡುಂ ಕಣ್‌ಕಡೈಶಿಯರ್‌ಹಳ್
ವಾರುಂ) ಕೂರಂಬಿನಂತೆ ನೀಳವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಅಂತ್ಯಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸರು
ಬಾಚಿ ಇಡುವಂತಹ ಜಾಗವಾದುದೂ ಆದ (ಅಣಿನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯ
ವಿಣ್ಣಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಅರಿ
ಮೇಯ ವಿಣ್ಣಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೋಗಿ, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ಹೊಳೆಯುವ ಅಲಗಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದವೂ ದೀರ್ಘ ದೃಷ್ಟಿ
ಪ್ರಸರಣವನ್ನುಳ್ಳವೂ ಆದ ಸುಂದರವಾದ ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸೌಗಂಧ್ಯಸೌಕು

ವರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೂವಿನಂತೆ ಇರುವ ಮುಡಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಸೆರೆಯಿಟ್ಟು ರಾವಣನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನೂ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ದಶರಥಾತ್ಮಜನು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೂ. ಅಕಿಂಚನರಾದ ನಮಗೆ ಉಪಾಯಹಂತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಉಪಾಯವಾಗುವವನೂ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಸೇವ್ಯನೂ ಒಲಿದು ಬಂದು ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೂ. ಜಗದಾಭರಣವಾದ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೆಯ ವಿಣ್ಣು ಹರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಧನ್ಯನಾಗು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತೀಮನತ್ತಾನ್ ಕಂಜನದು ವಂಜನೈಯಿಲ್ ತಿರಿಯುಮ್
ತೇನುಕನುಮ್ ಪೂತನೈತನ್ ಆರುಯಿರುಂ ಶೆಹುತ್ತಾನ್
ಕಾಮನೈತಾನ್ ಪಯೆನ್ನ ಕರುಮೇನಿ ಉಡೈ ಅವ್ವಾನ್
ಕರುದುಮಿಡಂ ಪೊರುದು ಪುನಲ್ ತುರೈ ತುರೈಮುತ್ತುನ್ನಿ
ನಾ ಮನತ್ತಾಲ್ ಮಂದಿರಂಗಳ್ ನಾಲವೇದಂ ಏನ್ನ
ನೇಳ್ವಿಯೋಡಾರಂಗಂ ನವಿನ್ನುಕಲ್ಪಿ ಪಯಿನ್ನು ಅಂಗು
ಅಮ್ ಮನತ್ತು ಮರೈಯವರ್ಹಳ್ ಪಯಿಲುಂ ಅಣಿ
ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯಿ ವಿಣ್ಣು ಹರಂ ನಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

|| 2 ||

(ತೀಮನತ್ತಾನ್) ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ (ಕಂಜನದು ವಂಜನೈಯಿಲ್ ತಿರಿಯುಂ) ಕಂಸನ ದುಷ್ಟಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂದು ಕ್ರೂರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ತಿರುದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ (ತೇನುಕನುಂ ಪೂತನೈತನ್ ಆರುಯಿರುಂ) ಧೇನುಕ, ಪೂತನಿ ಇವರುಗಳೊಡನೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ (ಶೆಹುತ್ತಾನ್) ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೂ, (ಕಾಮನೈ ಪಯೆಂದ ಕರುಮೇನಿ ಉಡೈ ಅವ್ವಾನ್) ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಪ್ರಪನ್ನನಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡವನಾಗಿ ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ದಿವ್ಯಮಂಗಲ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೂಳ್ಳವನೂ ಆದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಕರುದು ಇಡಂ) ವಾಸಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವಂತಹ ದಿವ್ಯದೇಶವಾದುದೂ, (ಪುನಲ್ ಪೊರುದು ತುರೈ ತುರೈಮುತ್ತು ಉನ್ನಿ) ಎಲ್ಲ ತೊರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿರುವ ಜಲಗಳು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಾಕುವಂಥದೂ, (ನಾ ಮನತ್ತಾಲ್) ನಾಲಗೆಯಿಂದಲೂ

ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ (ಮಂದಿರಂಗಳ್) ಭಗವಂತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ (ನಾಲ್ವೇದಂ ಆರು ಅಂಗವ್) ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನೂ (ನವಿನ್ರು) ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ (ಕಲ್ಪೆ) ಮತ್ತಿತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ (ಪಯಿನ್ರು) ಅಧಿಕರಿಸಿ (ಐನ್ನುವೇಳ್ವಿಯೊಡು) ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞಗಳೊಡನೆ (ಅಂಗು ಆಮ್ ಮನತ್ತು) ಆಮುಷ್ಮಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದ ವನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವ (ಮರೈಯ ವರ್ ಹಳ್ ಪಯಿಲುಂ) ವೈದಿಕರುಗಳು ನಿತ್ಯ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ಅಣಿ ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣು ಹರಂ ವಣ್ಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ) ನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲೆರುವ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಎಲೈ ಭವ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸೇ, ಸೇವಿಸು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ಪತಾರ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೂರ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಕಂಸನೂ ಅವನ ಹಾಗೆಯೇ ವಂಚಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ತಿರಿಯು ತಿದ್ದ ಧೇನುಕ, ಪೂತನಿ ಮೊದಲಾದವರುಗಳ ಹೆಸರೂ ಪ್ರಾಣವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅಳಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವ ಅವನು. ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಅವನು ಕಾಮ ಜನಕ. ಅವನು ಒಲಿದು ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ವೇದವೇದಾಂಗ ಪಾರಂಗತರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ತತ್ಪರರೂ ಪರಿಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣರೂ ಆದ ಭಾಗವತರು ನೆರೆದಿರುವ ಭವ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು.

ಕನ್ನದನಾಲ್ ವಿಳವು ಎರಿಂದು ಕನಿಲುದಿರ್ತ್ತ ಕಾಳ್ಳೆ

ಕಾನುರುಶೀರ್ ಮುಹಿಲ್ವಣ್ಣನ್ ಕಾಲಿಹಳ್

ಮುನ್ ಕಾಪ್ಪಾನ್

ಕುನ್ನದನಾಲ್ ಮುಟ್ಟಿ ತಡತ್ತು ಕುಡಮಾಡುಕೂತ್ತನ್

ಕುಲವುಮ್ ಇಡಂ ಕೊಡಿನುದಿಳ್ಳಹಳ್ ಮಾಳಿಕ್ಕೈ

ಕೋಪುರಂಗಳ್

ತುನ್ರು ಮಣೆಮಂಡಪಂಗಳ್ ಶಾಲೈಹಳ್ ತೂಮುರೈಯೋರ್

ತೊಕ್ಕುಳುಂಡಿ ತೊಯಿದಿಯೊಡು ಮಿಹಪಯಿಲುಂ ಶೋಲೈ

ಅನ್ರು ಅಲರ್ವಾಯ್ ಮದುಉಂಡು ಅಂಗು ಅಳಿಮುರಲುಂ

ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣುಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

(ಕನು, ಅದನಾಲ್) ವತ್ಸಾಸುರನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು (ವಿಳವು ಎರಿಂದು) ಕಪಿತ್ಥಾಸುರನ ವೇಲೆ ಬೀಸಿ ಎಸೆದಂ (ಕನಿಲುದಿರ್ತ್ತಕಾಳ್ಳಿ) ಬೇಲದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿದ ಯಂವಕನೂ, (ಕಾಮರುತ್ತೀರ್) ಅಶಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ, (ಮುಹಿಲ್ವಣ್ಣನ್) ಕಾಳವೇಘವರ್ಣನೂ, (ಮುನ್ನು ಕಾಲಿಹಳ್ ಕಾಪ್ಪಾನ್) ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಸುಗಳನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾದ ಮಳೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು (ಕುನ್ನು, ಅದನಾಲ್ ಮುಟ್ಟಿತಡುತ್ತೂ) ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತದಿಂದ ಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆದವನೂ, (ಕಂಡಮ್ ಆಡು ಕೊತ್ತನ್) ಘಟನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿದವನೂ ಅದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಕೆಲವುಂ ಇಡಂ) ಒಲಿದು ಬಂದಿರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶವೂ, (ಕೊಡಿ ಮದಿಳ್ ಹಳ್) ಧ್ವಜಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಕೋಟಿಗಳನ್ನೂ (ಮಾಳಕ್ಕೈ ಗೋಪುರಂಗಳ್) ಮಾಳಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಗೋಪುರಗಳನ್ನೂ (ತುನ್ನುಮಣಿ ವಂಟಪಂಗಳ್) ಸಾಂದ್ರವಾಗಿರುವ ಮಣಿಮಯವಾದ ಮಂಟಪಗಳನ್ನೂ (ಶಾಲ್ಕೈಹಳ್) ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದೂ, (ತೂಮುರೈ ಯೋರ್) ಪರಿಶುದ್ಧರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು (ತೊಕ್ಕು ಈಂಡಿ) ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವಾದುದೂ (ತೋಟುದಿಯೊಡು) ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ (ಮಿಹ ಪಯಿಲುಂ) ತುಂಬಿ ಇರುತ್ತಿರುವ (ಶೋಲೈ) ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ (ಅನ್ನು ಅಲರ್ ವಾಂಮ್) ಆವಾಗ ತಾನೇ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ (ಮದು ಉಂಡು) ಮಕರಂದವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿ (ಅಂಗು ಅಳಿಮುರಲುಂ) ಅಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಅದ (ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಾಡನೆಂಜೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ಕಪಿತ್ಥಾಸುರನನ್ನು ವಧಿಸಲು ವತ್ಸಾಸುರನನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಲೀಲಾರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಿತ್ಯಯುವಾ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಶ್ರಮಹರವಾದ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಲ್ಲರ ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಗೋವರ್ಧನವನ್ನೆತ್ತಿ ಪಶುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನವನು. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಲೆಂದು ಘಟನರ್ತನವನ್ನಾಡಿದವನು ಅವನೇ. ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಂ ಬಂದಿರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಅತಿಭವ್ಯವೂ ಮನೋಹರವೂ ಆಗಿ ಭಾಗವತರ ಸಮ್ಮುದ್ಧಿಯನ್ನುಳ್ಳುದು ಆ ದಿವ್ಯದೇಶ.

ವಂಜನೈಯಾಲ್ ವಂದವಳ್ ತನ್ ಉಯಿರುಂಡು ನಾಯ್ ತ್ತ
ತಯಿರುಂಡು ವೆಣ್ಣೈಯೆಮುಂದುಂಡು ವಲಿಮಿಕ್ಕ
ಕಂಜನ್ ಉಯಿರದು ಉಂಡು ಇವ್ವುಲಹುಂಡ ಕಾಳ್ಳೈ
ಕರುದುನಿಡೆಂ ಕಾವಿರಿ ತಂದು ಅಹಿಲ್ ಕನಕಂ ಉಂದು
ಮಂಜುಲವು ಪೊಟಿಲೂಡುಂ ವಯಲೂಡುಂ ವಂದು
ವಳಂಕೊಡುಪ್ಪ ಮಾಮುರೈಯೋರ್ ಮಾಮಲರ್ ಹಳ್ ತೂವಿ
ಅಂಜಲಿತ್ತು ಅಂಗು ಅರಿಶರಣ್ ಎನ್ನು ಇರೈಂಜುಂ ಅಣೆ
ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ

||೯||

(ವಂಜನೈಯಾಲ್ ವಂದವಳ್ ತನ್) ಕಪಟವೇಷದಿಂದ ಬಂದ ರಕ್ಕಸಿಯು
(ಉಯಿರ್ ಉಂಡು) ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡವನೂ. (ವಾಯ್ ತ್ತತಯಿರ್
ಉಂಡು) ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೊಸರೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಂಡವನಾಗಿ (ವಲಿಮಿಕ್ಕ) ಅತ್ಯಂತ
ಬಲಶಾಲಿಯಾದ (ಕಂಜನ್ ಉಯಿರದು ಉಂಡು) ಕಂಸನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಆಪ
ಹರಿಸಿ (ಇವ್ವುಲಹು ಉಂಡ) ಈ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಉಂಡವನಾದ (ಕಾಳ್ಳೈ) ಯುವಕನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಕರುದುಂ ಇಡೆಂ)
ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶವಾದುದೂ, (ಕಾವಿರಿ) ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು
(ತಂದು, ಅಹಿಲ್, ಕನಕಂ ಉಂದಿ) ಚಂದನವೃಕ್ಷಗಳು, ಅಹಿಲ್ ಮರಗಳು,
ಸ್ವರ್ಣ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡುಬಂದು (ಮಂಜು ಉಲವು ಪೊಟಿಲೂಡುಂ)
ಮೇಘಮಂಡಲದವರೆಗೂ ಬೆಳೆದಿರುವ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ವಯಲೂಡುಂ)
ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ವಂದು ವಳಂಕೊಡುಪ್ಪ) ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನಂಟು
ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ, (ಮಾಮುರೈಯೋರ್ ಹಳ್ ಮಾಮಲರ್ ತೂವಿ ಅಂಜ
ಲಿತ್ತು) ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತು (ಅರಿ ಶರಣ್ ಎನ್ನು ಇರೈಂಜುಂ) 'ಹರಿಯೇ, ನಿನ್ನ
ಪಾದಗಳೇ ನಮಗೆ ಶರಣು'—ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಂಥದೂ ಆದ
(ಅಣೆನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣ ಹರಂ ವಣಂಗು ಮಡನೆಂಜೇ) ತಿರು
ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣ ಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ, ಎಲೈ ವಂಸಸ್ಥೇ,
ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಕೃತ್ರಿಮ ವೇಷದಿಂದ ಬಂದ ಪೂತನಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಂಡ. ಕೈಗೆಸಿಕ್ಕಿದ ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಗಳನ್ನುಂಡ. ಕಂಸನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಉಂಡ. ಅನುಕೂಲರಂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಕೂಲರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಏನೂ ಭೇದವನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ನುಂಗಿದಂತೆ! ಕಾವೇರಿಯು ತನ್ನ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಚಂದನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿರವಧಿಕ ಸಂಪತ್ತುನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು, ಅಲ್ಲಿನ ವಿಪ್ರಶ್ರೇಷ್ಠರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಅಂಜಲಿದೂಡಿ, 'ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ನಮಗೆ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರಣಿಸಿದನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ 'ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳೇ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಉಪಾಯ' ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಶರಣು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿಗೇ ಆಭರಣ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಅಂಥ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿ ಸೇವಿಸೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶೆನ್ನು ಶಿನವಿಡೈಯೇಯುಮ್ ಪಡ ಅಡರ್ ತ್ತು ಪಿನ್ನೈ

ಶೆನ್ನಿತೋಳ್ ಪುಣರ್ ನ್ದು ಉಹಂದ ತಿರುಮಾಲ್ ತನ್

ಕೋಯಿಲ್

ಅನ್ನು ಆಯೆನುಮ್ ಅರನ್ ಶೇಯಂ ಅನೈಯೆವರ್ ಹಳ್

ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿನೋಯೆವಿಣ್ಣು ಹರಂ ಅನುರಾನ್ದ ಶೆಯುಂಕುನೈ

ಕನ್ನಿ ನೆಡುನೇಲ್ ವಲವನ್ ಮುಂಗೈಯರ್ ತಮಾಕೋಮಾನ್

ಕಲಿಕನ್ನಿ ಒಲಿನಾಲ್ಕೈ ಐಂದಿನೋಡು ಮೂನ್ನುಂ

ಒನ್ನಿನೋಡುಂ ಒನ್ನುಂ ಇನ್ನೈ ಕತ್ತವಲ್ಲಾರ್ ಉಲಹತ್ತು

ಉತ್ತಮರ್ ಹಳ್ಳು ಉತ್ತಮರಾಯ್ ಉಂಬರುಂ ಆವರ್ ಹಳ್ಳೇ

||೧೦||

(ಶೆನ್ನು) ತಾನೇ ಹೋಗಿ (ಶಿನಮ್ ಏಜ್ ವಿಡೈಯುಮ್) ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಕ್ರೂರ್ಯವನ್ನುಳ್ಳ ಏಳು ವೃಷಭಗಳೂ (ಪಡ ಅಡರ್ ತ್ತು) ಮುಗಿದುಹೋಗು ವಂತೆ ಹೋರಾಡಿ (ಪಿನ್ನೈ ಶೆನ್ನಿತೋಳ್ ಪುಣರ್ ನ್ದು) ನಮ್ಮಿನ್ನೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಬಾಹುವನ್ನಾಲಂಗಿಸಿ (ಉಹಂದ ತಿರುಮಾಲ್ ತನ್) ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನ (ಕೋಯಿಲ್) ಸನ್ನಿಧಿಯಾದದೂ, (ಅಯನುಂ ಆರನ್ ಶೇಯುಂ ಅನೈಯವರ್ ಹಳ್) ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನೂ ರುದ್ರ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೂ (ಅನೈಯವರ್ ಹಳ್) ಹೋಲುವವರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ಅರಿಮೇಯ ವಿಣ್ಣ ಹರಂ ಆಮರ್ ನ್ನ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಮೇಯವಿಣ್ಣಹರಂ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ (ಶೆಟುಕುನ್ನೈ) ಸುಂದರವಾದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು (ಕನ್ನಿನೆಡುವೇಲ್ ವಲವನ್) ಕೋಪದ ಚಿಹ್ನೆಯೋಡನೆ ಕೂಡಿ ನೀಳವಾದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರೂ (ಮಂಗೈಯರ್ ತಮ್ ಕೋವಾನ್) ತಿರುವಂಗೈನಾಡಿನವರೆಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದವರೂ ಆದ (ಕಲಿಕನ್ನಿ ಒಲಿವಣ್ಣಲೈ) ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ನುಡಿಮಾಲೆಯಾದ ಈ (ಐನ್ನಿನೊಡು ಮೂನುಮ್ ಒನ್ನಿನೊಡುಂ ಒನುಮ್ ಇವೈ) ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನೂ (ಕತ್ತವಲ್ಲಾರ್) ಓದಿತಿಳಿದು ಸೇವಿಸಬಲ್ಲವರು (ಉಲಹತ್ತು) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ (ಉತ್ತಮರ್ ಹಳ್ಳು ಉತ್ತಮರ್ ಆಯ್) ಬಹಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ರಾಗಿಬಾಳಿ ಅನಂತರ (ಉಂಬರುಮ್ ಆವರ್ ಹಳ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರುವವರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಫಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಪ್ತವೃಷಭಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯನ್ನು ವರಿಸಿದ ಶ್ರಿಯುಪತಿ ವಾಸಿಸುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಶಾಂತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸ್ವಾಮಿಯೂ ಹೆಸರಾದವರಷ್ಟೇ ? ಅವರೊಡನೆ ಸಾದೃಶ್ಯ ಹೊಂದಿದ ಭಾಗವತರೂ ಇರುವ ಜಾಗ ಇದು. ಶತ್ರುಶರೀರಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸಿದಾಗ ಉಂಟಾದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯ ವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಈ ದಶಕದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರು 'ಅಡಿಯಾರ್ಕು ಎನ್ನೈ ಆಳ್ವಡುತ್ತ ವಿಮಲನ್' ಎಂಬಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಾಗವತಶೇಷತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅನಂತ ಗರುಡ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರೇ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲ್ಕು ನೆಯಪತ್ತು—ನೊದಲ ತಿರುನೊಲಿ

‘ಪೋದಲರ್ ನ್ದ’

ಪ್ರವೇಶ

ತನಗೆ ಅನನ್ಯಭಕ್ತರಾದವರ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ
ಅವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಿಮೆಯವಿಣ್ಣುಹರಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹಿಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.
ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರವರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ಸಹ
ಅವರವರುಗಳ ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಲು, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ
ಹಾಗೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ದೇಶ ‘ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೋಹೈ’
—ಎಂದು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪೋದು ಅಲರ್ ನ್ದ ಪೊಲಿಲ್ ಶೋಲೈಪುರನೊಂಗುಂ

ಪೊರುತಿರೈಹಳ್

ತಾದು ಉದಿರ ವಂದಲೈಕ್ಕುಂ ತಡಮುಣ್ಣತ್ತೆನ್ನೈ ಮೇಲ್

ಮಾದವನ್ ತಾನ್ ಉರೈಯುಮಿಡಂ ವಯಲ್ ನಾಂಗೈ

ವರಿವಂಡುಂ

ತೇತೆನೆನೆನ್ನು ಇಶೈಸಾಡುಂ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೋಹೈಯೇ

||೧||

(ಪೋದು ಅಲರ್ ನ್ದ) ಹೂಗಳು ಅರಳಿರುವ (ಪೊಲಿಲ್ ಶೋಲೈಪುರಂಎಂಗುಂ)
ದೊಡ್ಡ ತೋಪುಗಳು ಇರುವ ಜಾಗಗಳ ತುಂಬ (ತಾದು ಉದಿರ) ಹೂಗಳ
ದಳಗಳು ಉದುರುವ ಹಾಗೆ (ಪೊರುತಿರೈಹಳ್ ವಂದಂ ಅಲೈಕ್ಕುಂ) ಹೆದ್ದರೆಗಳು
ಎದ್ದುಬಂದಂ ಬೀಸುವಂತಹ (ತಡಂ ಮುಣ್ಣೆ ತೆನ್ನೈ ಮೇಲ್) ಮುಣ್ಣೆ
ಎಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯದ ದಕ್ಷಿಣದ ದಡದ ಮೇಲೆ (ಮಾದವನ್ ತಾನ್
ಉರೈಯುಂ ಇಡಂ) ವೂಧವನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜಾಗ ಯಾವು
ದೆಂದರೆ (ವಯಲ್ ನಾಂಗೈ) ಗದ್ದೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ

(ವರಿವಂಡು) ರೇಖೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದಂಬಿಗಳು (ತೇತನ ಎನ್ನು ಇಚ್ಛೆಪಾಡುಂ) 'ತೆನ್ನ ತೆನ್ನ' ಎಂದಂ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೋಹೈ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೋಹೈ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಹೂಗಿಡಗಳು ಆಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಪುಷ್ಪಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನುಳ್ಳವಾಗಿರುವುವು. ಆ ಹೂಗಳ ದಳಗಳು ಆ ಉಪವನ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉದುರುವಂತೆ ಅಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ 'ಮಣ್ಣಿ'ಯ ದಕ್ಷಿಣದ ತೀರದಲ್ಲಿ ರಸಿಕನಾದ ಮಹಾಧವನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸೀತಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದು. ಮುಕ್ತರು ಸಾವಂಗಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಂಥಪಾನಮತ್ತರಾದ ಭೃಂಗಗಳು 'ತೇತನ' ಎಂದಂ ಗಾನಮಾಡುವ ದೇಶ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೋಹೈ. ಆ ಸ್ಥಲದ ರಾಮಣೀಯಕತೆಗೂ ಜಲರಮಣೀಯಕತೆಗೂ ಮನಸೋತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

ಯಾನರುಂ ಆಯ್ ಯಾನ್ಯೆಯುಂ ಆಯ್ ಎಟಲ್
 ನೇದಪ್ಪೊರುಳ್‌ಹಳುಂ ಆಯ್
 ಮೂನರುಂ ಆಯ್ ಮುದಲಾಯಮೂರ್ತಿ ಅಮರ್‌ನ್ನ
 ಉರೈಯುಂ ಇಡಂ
 ಮೂನರುಂ ತಿಣ್‌ಪಡೈಮುನ್ನೈನೆಪ್ರಿಕೊಳ್‌ನಾರ್
 ಮುನ್ನುನಾಂಗೈ
 ತೇವರುಂಶೆನ್ನ ಇರೈಂಜುಪೊಲ್‌ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್
 ತೋಹೈಯೇ

|| ೨ ||

(ಯಾವರುವಾಯ್) ಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿ, (ಯಾವೈಯುಂ ಆಯ್) ಆಚೇತನಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿ, (ಎಟಲ್‌ವೇದಂ ಪೊರುಳ್‌ಹಳುಂ ಆಯ್) ಸುಂದರವಾದ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವೂ ತಾನೇ ಆಗಿ (ಮೂನರುಂ ಆಯ್) ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ರೂಪವನ್ನೂ ತಾನೇ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ (ಮುದಲಾಯಮೂರ್ತಿ) ಅದಿದೇವನಾದ ನಮ್ಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು (ಅಮರ್‌ನ್ನ ಉರೈಯುಂ ಇಡಂ) ಒಲಿದು ನೆಲಸಿರುವ ಜಾಗ ಯಾವು

ದೊಂದರೆ—(ವಣವರಂ) ಕುಂದರೆಯನ್ನೇರಿಬರುವ (ತಿಣ್ ಪಡೈ) ದೃಢವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಮನ್ನೈ) ರಾಜಲೋಕವನ್ನು (ವೆನ್ನಿಕೋಳ್ವಾರ್) ಎದುರಿಸಿ ಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು (ಮನ್ನನಾಂಗೈ) ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದೂ (ತೇವರುಂಶೆನ್ನ ಇರೈಂಜು) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಬಂದು ಸೇವಿಸುವಂಥದೂ ಆಗಿ (ಪೊಟಿಲ್) ಸುಂದರವಾದ ತೋವುಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಸಕಲ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಶರೀರಗಳಾಗಿವೆ. 'ಯಸ್ಯ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಶರೀರಂ' ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕನಾದ ಅವನು ಆಶ್ರಯಣೀಯನಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ ಇಲ್ಲಿ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಪ್ರಕಾರಿ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತವಾದ ಆತ್ಮವಸ್ತು, ಕಾರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳು, ಮಹದಹಂಕಾರಾದಿಗಳು, ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳು, ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ-ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವೇದೈಕ ಸಮಧಿಗಮ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಗಳೂ ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ವೇದದ ಆತೀಂದ್ರಿಯಾರ್ಥ ಪ್ರತಿಪಾದಕತ್ವವನ್ನು 'ಎಲಿಲ್' ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಬ್ರಹ್ಮ ಹಾಗೂ ರುದ್ರ ಇವರಿಗೂ ಇವನು ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಪಾಲನಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಇವನು. ಅವರಿಗೂ ಕಾರಣನಾಗಿರುವ ಆದಿದೇವನು ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಸ್ಥಲ ಇದು. ತೇಜಸ್ವರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇರುತ್ತಿರುವ ಜಾಗ ಇದು. ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾನ್ ನಾಡುಂ ಮುಣ್ ನಾಡುಂ ಮುತ್ತಳ್ಳೆ ಪಲ್ ಉಯಿರುಂ
ತಾನಾಯೆ ಎಂಬಿರುಮಾನ್ ತಲೈವನ್ ಅನುರ್ ನ್ನು

ಉರೈಯುಂ ಇಡಂ

ಆನಾದ ಪೆರುಂಶೆಲ್ವತ್ತು ಅರುಮುರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈತನ್ನುಳ್
ತೇನಾರುಂ ಮಲರ್ ಪೊಟಿಲ್ ತೂಟ್ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್

ತೊಹೈಯೇ ||೩||

(ಮನ್‌ನಾಡುಂ) ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೂ (ಮನ್‌ನಾಡುಂ) ಪೊದಲರ್‌ನ್ನವಿಭೂತಿಯೂ
(ಮತ್ತುಳ್ಳವಲ್ ಉಯಿರುಂ) ಆಯಾಯಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೆಲಿವಾರು
ಬಗೆಯ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ (ತಾನ್ ಆಯ) ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಾನೇ ಆಗಿರುವ
(ಎಂಬಿರುವಾನ್ ತಲೈವನ್ ಅಮರ್‌ನ್ನು ಉರೈಯಿಂ ಇಡಂ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ
ಯಾದ ದೇವಾಧಿದೇವನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಯಾವುದೆಂದರೆ—
(ಅನಾದ) ಅಳಿವಿಲ್ಲದ (ಪೆರಂಶೆಲ್ವತ್ತು) ಅಪಾರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನುಳ್ಳ
(ಅರುಮರೈಯೋರ್) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿದ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇರುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದೂ, (ತೇನ್ ಆರುಂ
ಮಲರ್‌ಪೊಟಿಲ್‌ಶೂಟ್) ಜೇನು ತುಂಬಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತೋಟಗಳಿಂದ
ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟುದೂ ಆದ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುತ್ತೇವ
ನಾರ್‌ತೊಹೈ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ಪರಮಪದವನ್ನೂ, ಸಂಸಾರವನ್ನೂ, ಅವರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮರು
ಗಳನ್ನೂ 'ಅಪನೇ' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನಗೆ ಶರೀರವ
ನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನೂ, ಸ್ವವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನಗೆ
ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಸರ್ವನಿರ್ವಾಹಕ
ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಅಡುಗುವಂತೆ ಇದ್ದಾನೆ. 'ಉಪಾದತ್ತೇ
ಸತ್ತ್ವಾಸ್ಥಿತಿ ನಿಯಮನಾದೈ: ಚಿದಚಿತೌ' ಎಂದಂತೆ ಸರ್ವಶೇಷಿಯೂ
ಆಸ್ತತ್ವಾಸ್ವಿಯೂ ಆದವನು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಕೊರೆಯಾಗದ
ನಿರವಧಿಕ ಸುಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ಇರುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಜೇನಿನ
ಹೊಳೆಯನ್ನು ಹರಿಸುವ ಕುಸುಮಸುಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳುದೂ ಆದುದು ಆ
'ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್‌ತೊಹೈ'.

ಇಂದಿರನುಂ ಇನ್ನೈಯೆವರುಂ ಮುನಿವರ್‌ಹಳುಂ

ಎಱಿಲ್ ಅನ್ನೈಂದ

ಶಂದಂ ಮಲರ್ ಚತುಮುಕನುಂ ಕದಿರವನುಂ ಶಂದಿರನುಂ

ಎಂದೈ ಎನುಕ್ಕರುಳ್ ಎನಿನಿಸು ಅರುಳುನಿಡಂ

ಎಱಿಲ್ ನಾಂಗೈ

ಶುಂದರನಲ್ ಪೊಟಿಲ್ ಪುಡೈಶೂಟ್ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್

ತೊಹೈಯೇ || ೪ ||

(ಇಂದಿರನು) ದೇವೇಂದ್ರನೂ, (ಇವೈಯವರು) ಮತ್ತೆಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ, (ಮುನಿಪರಾಹುಂ) ಸನಕಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ, (ಎಲಿಲ್ ಅಮೈಂದ) ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳವನೂ (ಶಂದಂ) ವೇದಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಕವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ, (ಮಲರ್) ತಾವರೆಹೂನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನೂ ಆದ (ಚತುರ್ಮುಕನುಂ) ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ (ಕದಿರವನುಂ ಶಂದಿರನುಂ) ಸೂರ್ಯನೂ ಚಂದ್ರನೂ (ಎಂದೈ ಎಮಕ್ಕು ಅರಂಳ್) 'ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೇ, ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಯೆ ತೋರಬೇಕು' (ಎನ) ಎಂದೂ ಬೇಡಲು (ನಿನ್ರಿ ಅರಂಕುಂ ಇಡಂ) ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಪೆಮಾಡುವ ಜಾಗ ಯಾವುದೆಂದರೆ— (ಎಲಿಲ್ ನಾಂಗೈ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶಂದರಂ ನಲ್ ಪೊಲಿಲ್ ಪುಡೈ ಶೂಲ್) ಬಹಳ ಚಂದವಾದ ತೋಪುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತಿರುತ್ತೇವ ನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಉಭಯವಿಭೂತಿ ನಾಯಕನೂ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಯೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಂ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಬೇಡಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಶಕ್ತಿಉಳ್ಳವನೂ, 'ಛಂದಾಂಸ್ಯಧೀಯೀತ' ಎಂಬಂತೆ ಚತುರ್ವೇದ ನಿರ್ವಾಹಕನೂ, ಕಮಲಭವನೂ ಆದ ಚತುರ್ಮುಖನೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ, 'ನಮಗೆ ತಂದೆಯಾದವನೇ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯೆದೋರು' ಎಂದೂ ಬೇಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದಂತೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಭೋಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯದ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವುದು ಈ ದಿವ್ಯದೇಶ.

ಅಂಡಮುಂ ಇವ್ವಲೈಕಡಲುಂ ಅವನಿಹಳುಂ ಕುಲವರೈಯುಂ
ಉಂಡಪಿರಾನ್ ಉರೈಯುನಿಡಂ ಒಳಿಮುಣಿ

ಶಂದು ಅಹಿಲ್ ಕನಕಮ್
ತೆಂಡಿರೈಹಳ್ ವರತ್ತಿರಟ್ಟುಂ ತಿಹಱ್ ಮುಣ್ಣಿ ತೆನ್ ಕರೈನೇಲ್
ತಿಣ್ ತಿರಲಾರ್ ಪಯಲ್ ನಾಂಗೈ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್

ತೊಹೈಯೇ ||೫||

(ಅಂಡಮಂ) ಆಕಾಶವನ್ನೂ (ಅಲ್ಪ ಇಕ್ಕಡಲಂ) ಅಲೆಗಳೇಳುವ ಈ ಕಡಲು
ಗಳನ್ನೂ (ಅವನಿಹಳಂ) ಜಂಬೂದ್ವೀಪವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳನ್ನೂ
(ಕುಲಂವರೈಯಂ) ಹಿವಣಾಲಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಕುಲಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ
ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ಉಂಡ ಪಿರಾನ್ ಉರೈಯಂ ಇಡಂ) ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಡ
ಉಪಕಾರಕನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಬಾಳುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೆಂದರೆ (ಒಳಿಮಣಿ)
ಪ್ರಕಾಶಯಂಕ್ತವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ (ಶಂದಂ, ಅಹಿಲ್, ಕನಕಂ) ಗಂಧದಮರ,
ಅಹಿಲ್‌ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳು, ಚಿನ್ನ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ತೆಣ್‌ತಿರೈಹಳ್‌ವರ) ಏಳುವ
ಅಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬರವಣಾಡಿ (ತಿರಟ್ಟುಂ) ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಗುಡ್ಡಹಾಕುವ
(ತಿಹಟ್ ತೆನ್‌ಮಣಿಕರೈಮೇಲ್) ಸುಂದರವಾದ ಮಣ್ಣಿನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣದ
ತೀರದಲ್ಲಿರುವುದೂ, (ತಿಣ್‌ತಿರಲಾರ್ ಪಯಿಲ್‌ನಾಂಗೈ) ತುಂಬ ಬಲಶಾಲಿ
ಗಳಾದವರು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ತಿರುತ್ತೇವ
ನಾರ್‌ತೊಹೈ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್‌ತೊಹೈ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಮಹಾಪ್ರಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಹೊರಗೆ ಉಳಿಯದಂತೆ
ಎಲ್ಲ ಅಂಡಗಳನ್ನೂ ಕಡಲಂಗಳನ್ನೂ ಕುಲಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ, ಭೂಮಿಗಳನ್ನೂ
ತನ್ನ ಉದರದೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಲಯದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ
ಆಪತ್ಸಖನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆ ? ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿಂದ
ಹರಿದುಬರುವ ಮಣ್ಣಿನದಿ ತನ್ನ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಹರಿಚಂದನ, ಅಹಿಲ್, ಚಿನ್ನದ
ಅದರಂಗಳು ಇವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಗುಡ್ಡ
ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಭವ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ಇಾಲನೈಲ್ಲಾಂ ಅನುುದುಶೆಯ್‌ದು ನಾನ್ಮರೈಯುಂ

ತೊಡರಾದ

ಪಾಲಕನಾಯ್ ಆಲಿತ್ತೈಯಿಲ್ ಪಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುಂ ಪರಮುನಿಡಂ

ಶಾಲಿವಳಂ ಪೆರುಹಿನರುಂ ತಡಮುಣ್ಣಿತೆನ್ ಕರೈಮೇಲ್

ಶೇಲ್ ಉಹಳುಂ ವಯಿಲ್‌ನಾಂಗೈ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್

ತೊಹೈಯೇ ॥೬॥

(ನಾಲ್ಕು ಮರೆಯಾಯಿತೊಡರಾದ) ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲಶಕ್ತನಾದ (ಪಾಲಕನ್ ಆಯ್) ಎಳೆಯಶಿಶುವಾಗಿ (ಇಾಲಂ ಎಲ್ಲಾಂ ಅಮುದುಶೆಯರ್‌ದು ಆಲ್ ಇಲೈಯಿಲ್ ಪಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಂ) ಭೂಮಿಯೇ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನುಂಗಿ ಎಳೆಯ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಯನಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ (ಪರಮನ್ ಇಡಂ) ನಮ್ಮಸ್ವಾಮಿ ಇರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ತಡಮುಣ್ಣಿತನ್ ಕರೈಮೇಲ್) ಸುಂದರವಾದ ಮಣ್ಣಿನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣದ ತೀರದ ಮೇಲೆ (ಶಾಲಿ ವಳಂಪೆರುಹಿವರುಂ) ಕೆಂಭತ್ತದ ಪಯಿರಂಗಳ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಂಥದೂ (ಶೇಲ್ ಉಹಳಂ ವಯಲ್) ಮೀನುಗಳು ಚಿಮ್ಮಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹದೂ ಆದ ಗದ್ದೆಗಳ ನ್ನುಳ್ಳುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೈತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಪತ್ಸಖಿತ್ವವನ್ನು ವೇದವೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಇವನು ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರ ಹೊಂದಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಭುಜಿಸಿದನು. 'ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಪರಿಚ್ಛೇದ್ಯನು' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ವೇದಗಳಿಗೂ ಸಹ ಎಟುಕದಂತಹ ಅತಿವೂನುಷಜೀಷ್ವಿತಗಳನ್ನು ಇವನು ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಹಳ ಎಳೆಯದಾದ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಯನಿಸುವ ಸರ್ವಾಧಿಕನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಇದು. ಅಲ್ಲಿನ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಆ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಾ ಹಾರುತ್ತಾ ನಲಿಯುವುವು.

ಹೀಡಾದ ಆಳ್‌ಅರಿಯಿನ್ ಉರುನಾಹಿಯೆ ಇರಣೆಯನ್ನೈ
ನಾಡಾದ ವಳ್ಳುಹಿರಾಲ್ ಹಿಳೆಂದಳ್ಳಿಂದ ಮೂಲದು ಇಡಂ
ಏಡೇರು ಪೆರುಂಶೆಲ್ವತ್ತು ಎಲಾಲ್ ಮುರೈಯೋರ್

ನಾಂಗೈತನ್ನುಳ್ಳ

ಶೇಡೇರು ಪೊಲಾಲ್ ತಯುವು ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ

(ಓಡಾದ) ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಓಡಾಡದ ಅಪೂರ್ವವಾದ (ಆಳ್ ಆರಿಯನ್ ಉರು ಅಹಿ) ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ (ವಾಡಾದ) ಬಾಗದ (ವಳ್ ಉಹಿರಾಲ್) ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಉಗುರುಗಳಿಂದ (ಇರಣಿಯನ್ನೆಪಿಳೆಂದು) ಹಿರಣ್ಯಾಸುರನನ್ನು ಸೀಳಿ (ಅಳಿಂದ) ರಕ್ತಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ (ಮಾಲ್ ಅದಂ ಇಡಂ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಎಡು ಏರು) ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡತಕ್ಕ (ಪೇರ್‌ಶೆಲ್ವತ್ತು) ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವರೂ (ಎಟಿಲ್ ಮರೈಯೋರ್) ಭವ್ಯವಾದ ವೈದಿಕರೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವಸಿಸುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈತನ್ನುಳ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಶೇಡು ಏರು ಪೋಲಿಲ್ ತಟುವು) ತಂಪನ್ನುಳ್ಳ ತೋಪುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್‌ತೊಹೈ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಬಂದ ಅಪತ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಶಿಶುವಾಗಿ ಅವನು ಕಳೆದು ಉಪಕರಿಸಿದುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶಂರದಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನಿಗಾಗಿ ನೃಸಿಂಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಉಪಕರಿಸಿದ ಅಪತ್ನಖತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಓಡಾಡದ ನರಸಿಂಹವೇಷವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯನ ಕಠಿಣವಾದ ದೇಹವನ್ನು ತನ್ನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದವೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಾಗದೆ ಇರುವವೂ ಆದ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಸೀಳಿದ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡದೆ ಅವನ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಆಡಿದನು. ಪ್ರಹ್ಲಾದಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಅತಿ ವ್ಯಾಮೋಹ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ತೋರಿದನು. ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುವ ದೇಶ ಇದು. ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿಪ್ರವರ್ಯರ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಷ್ಟೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೇ ಬರೆದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಂತೆ. ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತೆ ಅದು. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದರೂ ಬರೆದು ಮಂಗಳಿಸಲಾರದ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತೆ ಅವರದು. ಅಂಥ ದೇಶ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎಂಬುದು.

ನಾರ್‌ಆರುಂ ಇಳೆಂಕೊಂಗೈ ಮೈತಿಲಿಯೈನುಣಂ ಪುಣರ್ವಾನ್
ಕಾರಾರ್ ತಿಣ್‌ಶಿಲೈ ಇರುತ್ತ ತನಿಕ್ಕಾಳೈ ಕರುದುಮಿಡಂ

ಏರಾರುಂ ಪೆರುಂಶೆಲ್ವತ್ತು ಎಱಿಲ್ ಮರೈಯೋರ್

ನಾಂಗೈತನ್ನಳ್

ತೀರಾರುಂ ಮಲರ್ ಪೊಱಿಲ್ ಶೂಱ್ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್

ತೊಹೈಯೇ ||೮||

(ವಾರ್ ಆರುಂ ಇಳಿಕೊಂಗೈ) ಕುಪ್ಪುಸವನ್ನಿಟ್ಟುಧರಿಸಬೇಕಾದಂತೆ ಇದ್ದ ಎಳೆಯಸ್ತನಗಳನ್ನಳ್ಳ (ಮೈತಲಿಯೈ) ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು (ಮಣವರ್ ಪುಣರ್‌ವಾನ್) ವಿವಾಹವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಕಾರ್ ಆರ್ ತಿಣ್ ಶಿಲೈ ಇರುತ್ತು) ವಜ್ರ ಖಚಿತವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೂರಿದ (ತನಿಕಾಳ್ಳೈ) ವಿಲಕ್ಷಣನಾದ ನಿತ್ಯಯವಕನು (ಕರುದಂ ಇಡಂ) ಇರಲು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಆಶಿಸುವ ದಿವ್ಯ ದೇಶವು ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಏರು ಆರುಂ ಪೆರುಂಶೆಲ್ವತ್ತು) ಸೌಂದರ್ಯ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನಳ್ಳವರೂ (ಎಱಿಲ್ ಮರೈಯೋರ್) ವಿಲಕ್ಷಣರಾದ ವೈದಿಕರೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವಸಿಸುವ (ನಾಂಗೈತನ್ನಳ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ತೀರ್ ಆರುಂ ಮಲರ್ ಪೊಱಿಲ್ ಶೂಱ್) ಸೌಂದರ್ಯ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನಳ್ಳ ತೋಪುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯದೇಶವೇ.

ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಅವನು ಒದಗಿದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಧನುರ್ಭಂಗವಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಕಠಿಣಪಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುದರಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ವಿವಾಹ ದಂಶ್ಯಕವಾಗಿ ತೋರಿದಾಗ ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೂರಿದು ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಬಂದ ಮಹಾನುಭಾವ ಅವನು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಳ್ವಾಡಿಸಲೂ ಆಗದ ಉನ್ನತವಾದ, ವಜ್ರಖಚಿತವಾಗಿ ದೃಢವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಭಂಜಿಸಿದ ಉಪವಾಸರಹಿತವಾದ ವಯಸ್ಸನ್ನಳ್ಳವನು ಆ ಸ್ವಾಮಿ. ಊರಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ (ಬಾಡಿ ಹೇಳುವಂತೆ) ಬಯಲುವಾಡುವಂತೆ ಇವೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಪುಷ್ಪಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೂದೋಟಗಳು.

ಕುಂಬನಿಹು ಮದಯಾನೈ ಪಾಹನೊಡುಂ ಕುಲೈಂದು ವೀಲು
ಕೊಂಬದನೈ ಪರಿತ್ತೈರಿಂದ ಕೂತ್ತನ್ ಅನುರ್‌ನ್ನು

ಉರೈಯುಮಿಡಂ

ವಂಬು ಅವಿಲುಂ ಶೆಣ್ಣುಕತ್ತಿನ್ ಮಣಂ ಕಮಲುಂ

ನಾಂಗೈತನ್ನುಳ್

ಶೆಂಬೊನ್ ಮದಿಳ್ ಪೊಟುಲ್ ಪುಡೈಕೂಟ್ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್

ತೊಹೈಯೇ ||೯||

(ಮಿಹುಕುಂಬಮ್) ಉನ್ನತವಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನುಳ್ಳ (ಮದಂ ಯಾನೈ) ಕುಂಬಲಯಠಾಪೀಡವೆಂಬ ಮದ್ದಾನೆಯು (ಪಾಹನೊಡುಂ ಕುಲೈಂದುವೀಲು) ಅದರ ಪಾಲಕನ ಜೊತೆಗೆ ಭಂಗಪಟ್ಟು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ಅದನ್ ಕೊಂಬೈ ಪರಿತ್ತು ಎರಿಂದ ಕೂತ್ತನ್) ಆ ಆನೆಯ ದಂತವನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ದಿವ್ಯಚೇಷ್ಟಿತವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಅನುರ್‌ನ್ನು ಉರೈಯುಂ ಇಡಂ) ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ವಂಬು ಅವಿಲುಮ್ ಶೆಣ್ಣುಕತ್ತಿನ್) ಆಗ ತಾನೇ ಆರಳಿದ ಚಂಪಕಪುಷ್ಪದ (ಮಣಂ ಕಮಲುಂ) ಸುಗಂಧವು ಹರಡುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈತನ್ನುಳ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶೆಮ್‌ಪೊನ್ ಮದಿಳ್) ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನೂ (ಪೊಟುಲ್ ಪುಡೈಕೂಟ್) ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವುದಿರುವ ಹೂದೋಟಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಯೇ) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶವೇ.

ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಆಚೇತನವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೂರಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಂಥುರೆಯಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉಪಕಾರಕನಾಗಿ ಕುಂಬಲಯಠಾಪೀಡದ ಕೊಂಬನ್ನು ಮೂರಿದ ಅತಿವಹನುಂಪ ಚೇಷ್ಟಿತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕುಂಬಲಯಠಾಪೀಡವನ್ನೂ ಅದರ ಪಾಲಕನನ್ನೂ ಭಂಜಿಸಿ ಅದರ ದಂತಗಳೆರಡನ್ನೂ ಸಮೂಲವಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಕುಣಿದಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಮನ ಒಲಿದು ನೆಲಸಿರುವ ದೇಶ ಇದು.

ಕಾರ್ ಆರ್‌ನ್ದ ತಿರುಮೋನಿ ಕಣ್ಣನ್ ಅಮರ್‌ನ್ದು
 ಉರೈಯುಮಿಡಂ
 ಶೀರ್ ಆರ್‌ನ್ದ ಪೊಟಿಲ್ ನಾಂಗೈ ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್
 ತೊಹೈಮೇಲ್
 ಕೂರಾರ್‌ನ್ದವೇಲ್ ಕಲಿಯನ್ ಕೂರುತಮಿಟ್
 ವಲ್ಲಾರ್‌ಪತ್ತುಂ
 ಏರಾರ್‌ನ್ದ ವೈಹುಂದತ್ತು ಇನೈಯವರೋಡು ಇರುಪ್ಪಾರೇ

||೧೦||

(ಕಾರ್ ಆರ್‌ನ್ದ ತಿರುಮೋನಿ) ನೀಲಮೇಘಕ್ಕೆ ಹೋಲುವ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ (ಕಣ್ಣನ್) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು (ಅಮರ್‌ನ್ದುಉರೈಯುಂ ಇಡಂ) ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಪಾದುದೂ, (ಶೀರ್ ಆರ್‌ನ್ದ ಪೊಟಿಲ್ ನಾಂಗೈ) ಸೌಂದರ್ಯವು ತಂಗಿರುವ ತೋಪುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ (ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈಮೇಲ್) ತಿರುತ್ತೇವನಾರ್ ತೊಹೈ ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು (ಕೂರ್‌ಆರ್‌ನ್ದವೇಲ್ ಕಲಿಯನ್) ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಕಲಿಯನ್ ಅವರು (ಕೂರುಂ) ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ತಮಿಟ್‌ಪತ್ತುಂ ವಲ್ಲಾರ್) ಈ ಹತ್ತು ತಮಿಳು ಪಾಶಂರ ಗಳನ್ನು ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರು (ಎರ್ ಆರ್‌ನ್ದ ವೈಹುಂದತ್ತು) ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ (ಇನೈಯವರೋಡು ಇರುಪ್ಪಾರ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇರುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಘದಂತೆ ಶ್ರವಣರವಾದ ರೂಪವನ್ನುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮತ್ತೊಂದಂ ಜಾಗವನ್ನು ವೆನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನನೆಯದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಹಾಡಿರುವವರು ತಿರುವಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಅಭಿಭವಿಸುವಾಗ ವೇಲಾಯುಧ ಹಿಡಿದು ಇವರು ಹೇಗೆ ಸರ್ವಾಧಿಕರಾಗಿರುವರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಹಾಡುವಾಗಲೂ ಮೂರ್ಧನ್ಯಪ್ರಾಯರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಶಕವನ್ನಭ್ಯಾಸಮಾಡುವವರು ಅನವಧಿಕವಾದ ಅನಂದಕ್ಕಿಡೆಯಾದ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಗರಡವಿಪ್ಪಕ್ಷೇನರುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿರುತ್ತಾ 'ನ ಚ ಪುನರಾವರ್ತತೇ' ಎಂಬಂತೆ ಎಂದೂ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಕೂಡಿರುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲ್ಕು ನೆಯಸತ್ತು—ಎರಡನೆಯ ತಿರುನೊಲಿ

‘ಕಂಬಮಾಕಡಲ್’

ಪ್ರವೇಶ

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪಾದಕನೂ, ಅವರೂ ತಾವೇ ತಮಗೆ ಅನರ್ಥವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ಆ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನೂ, ಅಸಂರೋಧನೆ ಅವರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಲಿದುಬಂದು ಇರುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ‘ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಕ್ಷೇತ್ರ’ ಎಂದೂ ನಿರೂಪಿಸಿ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಬಮಾಕಡಲ್ ಅಡೈತ್ತು ಇಲಂಗೈಕ್ಕುಮನ್ ಕದಿರ್‌ಮುಡಿ
ಅನೈಪತ್ತುಂ
ಅಂಬಿನಾಲ್ ಅರುತ್ತು ಅರಶವನ್ ತಂಬಿಕ್ಕು ಅಳಿತ್ತವನ್
ಉರೈಕೋಯಿಲ್
ಶೆಮಾಪಲಾನಿರೈ ಶೆಣ್ಣುಕಂ ಮಾದನಿ ಚೂತಕಂ
ವಾಯ್‌ಪೈಹಳಾಶೂಲ್
ವಂಬುಉಲಾಂ ಕಮುಕು ಹಿಂಗಿಯ ನಾಂಗೂರ್
ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ ||೧||

(ಕಂಬ ಮಾಕಡಲ್) ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನಡುಕವುಂಟುವದಾದಂವ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ (ಅಡೈತ್ತು) ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ (ಇಲಂಗೈಕ್ಕುಮನ್) ಲಂಕಾಧಿಪನಾದ ರಾವಣನ (ಕದಿರ್‌ಮುಡಿ ಅವೈಪತ್ತುಂ ಅಂಬಿನಾಲ್ ಅರುತ್ತು) ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ ಕೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ (ಅವನ್ ತಂಬಿಕ್ಕು ಅರಶಂ ಅಳಿತ್ತವನ್) ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು (ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—

(ಶೆಮ್‌ಪಲಾನಿರೈ) ಹಲಸಿನ ಮರಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಸಾಲಿಗಳೂ (ಶೆಣ್ಣುಕಂ ಮಾಡವಿ ಚೂತಕಂ ವಾಲ್ಕೈಹಳ್) ಚಂಪಕವೃಕ್ಷಗಳು, ಕುರುಕ್ಕತ್ತಿ ಮರಗಳು, ಮೂವಿನ ಮರಗಳು, ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳು ಎಂಬುವ ಇವುಗಳಿಂದ (ಶೂಟ್) ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟದೂ (ಮಂಬು ಉಲಾಂ ಕಮುಕು ಓಂಗಿಯಂ) ಪರಿಮಳ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಅಡಕಿ ಮರಗಳು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಇರುವುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮಂ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ 'ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮ' ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ದೇಶವೇ ಆಗಿದೆ.

ಇಟ್ಟುದೆಲ್ಲವೂ ಕರಗಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಅಲೆಗಳು ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿ. 'ಪ್ರಬಲವಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳುಳ್ಳ ಲಂಕೆಗೆ ನಾನು ನಿರ್ವಾಹಕನಲ್ಲವೋ' ಎಂದು ದುವರ್ತನಿಯರಾದ ರಾವಣನನ್ನು ನಿರಸನಮಾಡಿದ ಪ್ರಭು. ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಿಗ್ವಿಜಯವಾಡಿ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಉದುರಿಸಿದ. ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಶಕ್ತವಾಗದಂತೆ ವರಬಲದಿಂದ ಅಪ್ರದೃಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಆ ತಲೆಗಳು. ರಾಕ್ಷಸರಾಜ್ಯ ಅರಾಜಕವಾಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಡುವ ದೇಶ ಇದು. ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹೂದೋಟಗಳು, ತೋಪುಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿ ಪುಷ್ಪಸಾಗಂಧವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡುತ್ತಿರುವಂತೆ.

ಪಲ್ಲವಂ ತಿಹಲ್ ಪೂಂಕಡಂಬುಏರಿ

ಅಕ್ಕಾಳಿಯನ್ ಪಣಂ ಅರಂಗಿಲ್

ಒಲ್ಲೈವಂದು ಉರಪಾಯ್‌ನ್ನು ಅರುನಡಂ

ಶೆಯ್‌ದ ಉಂಬರ್‌ಕೋನ್ ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ನಲ್ಲನೆಮ್‌ತಲಲ್‌ಮೂನೈ ನಾಲ್‌ನೇದಂ

ಐನೇಳ್ಳಿಯೋಡಾರು ಅಂಗಂ

ವಲ್ಲ ಅಂದಣರ್‌ ಮಲ್‌ಹಿಯ ನಾಂಗೂರ್‌

ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮನೋ ||೨||

(ಪಲ್ಲವಂ ತಿಹಲ್) ಚಿಗುರುಗಳು ಮೊಳೆತು ಶೋಭಿಸುವ (ಪೂಂಕಡಂಬು ಏರಿ) ಹೂಬಿಟ್ಟ ಕದಂಬವೃಕ್ಷವನ್ನೇರಿ (ಅಕ್ಕಾಳಿಯನ್ ಪಣಂ ಅರಂಗಿಲ್) ಅಂಥ ಕ್ರೂರ

ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪದ ಹೆಡೆಗಳೆಂಬುವ ನಾಟ್ಯಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ (ಒಟ್ಟೆವೆಂದೂ ಉರ ಪಾಯ್‌ನು) ದಿಫೀರ್ ಎಂದು ಬಂದಂ ಧುವುಕಿ (ಅರುನಡಂಶೆಯೊದ) ಅದ್ಭುತವಾದ ನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿದ (ಉಂಬರ್ ಕೋನ್ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ದೇವಾಧಿದೇವನು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ದೇಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ವೆಮ್ ತಟಲ್‌ಮೊನ್ನು) ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಗಳನ್ನೂ (ನಾಲವೇದಂ ಐವೇಳ್ವೆಯೊಡಂ) ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನೂ ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ (ಆರು ಅಂಗಂ ವಲ್ಲ) ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಅಧಿಕರಿಸಿ ಸಮರ್ಥರಾದ (ನಲ್ಲ ಅಂದಣರ್ ಮಲ್‌ಹಿಯ) ಒಳ್ಳೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು ತಂಬಿರುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್‌ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಂ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮಂ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ದಶಕಂಠನ ಹತ್ತು ತಲೆಯನ್ನು ಉದಂರಿಸಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ವಿಷಕಂಠನಾದ ಕಾಳಿಂಗನ ನೂರು ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನೂ ಮೆಟ್ಟಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಳಿಯನ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ದಗ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಕದಂಬವೃಕ್ಷ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶ್ರೀಪಾದದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಚಿಗರಂಗಳನ್ನೂ ಹೂಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ಹೊಂದುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಕದಂಬವೃಕ್ಷಾಗ್ರದಿಂದ ಕಾಳಿಯನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಧುವುಕಿ ಅವನ ಘಣಗಳೆಂಬ ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ. ಅವನು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಈ ದಿವ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಿಪ್ರಶ್ರೇಷ್ಠರು ತಾವು ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನನುಷ್ಠಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರರೂ ಅನುಷ್ಠಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂಡರಾನವರ್ ನಾನವರ್ ಕೋನುಕ್ಕೈನ್ನು

ಶನೈತ್ತ ಶೋರು ಅದು ಎಲ್ಲಾಂ
ಉಂಡು ಕೋನಿರೈಮೆಯ್‌ತ್ತ ಅನೈಕಾತ್ತನನ್

ಉಹಂದು ಇನಿದು ಉರೈಕೋಯಿಲ್
ಕೊಂಡಲ್ ಆರ್‌ಮುಱವಿಲ್ ಕುಳಿರ್‌ವಾರ್

ಪೊಯಿಲ್ ಕುಲಮಯಿಲ್ ನಡಮಾಡ
ನಂಡು ತಾನಿಶೈಸಾಡಿಡು ನಾಂಗೂರ್

ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ || ೩ ||

(ಅಂಡರ್ ಆನವರ್) ಗೋಪಾಲಕರುಗಳು (ವಾನವರ್ ಕೋನುಕ್ಕು ಎನ್ನು) ದೇವೇಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಎಂದು (ಶಮೈತ್ತ ಶೋರು ಅದು ಎಲ್ಲಾಂ ಉಂಡಂ) ಅಡಿಗಮಾಡಿದ ಅನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭುಜಿಸಿದವನೂ, (ಕೋನಿರೈ ಅಮೈಮೆಯತ್ತೂ ಕಾತ್ತವನ್) ಹಸುಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಯಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿದವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು (ಉಹಂದಂ ಇನಿದು ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಸಂತೋಷಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶವು ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಕುಳಿರ್ ವಾರ್ ಪೊಟಿಲ್) ತಂಪಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ (ಕೊಂಡಲ್ ಆರ್ ವೊಟಿವಿಲ್) ಮೇಘಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗರ್ಜನೆಯು ಮೊಳಗಿದಾಗ (ಕುಲಂ ಮಯಿಲ್) ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿರುವ ನವಿಲುಗಳು (ನಡಂ ಆಡ) ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ವಂಡು ಇಶೈ ಪಾಡಿಡು) ಭೃಂಗಗಳು ನವಿಲುಗಳ ನರ್ತನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಂ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

‘ಪಶುಗಳಿಗೂ ನವಂಗೂ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ಇವನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ದೇವತೆ ಒಂದುಟೋ?’ ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಪ್ರೇಮಹೊಂದಿದ್ದರು ಗೋಪಾಲಕರುಗಳು. ದೇವೇಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ಅನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಭುಜಿಸಿ ಅನಂತರ ಆ ಪಶುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ತನ್ನದೇ ಹೊಣೆಯಾಗಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ಕಾಪಾಡಿದ. ‘ಇನ್ನೂ ಹೀಗೆ ರಕ್ಷಿಸಲು ಇದು ತಕ್ಕದೇಶ’ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಒಲಿದುಬಂದು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಮೇಘಗಳ ಘೋಷವೇ ವಾದ್ಯವಾಗಲು, ಶ್ರವಣವಾದ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗಳ ಗಂಪುಗಳು ನರ್ತಿಸಲು ಭೃಂಗಗಳು ಅವುಗಳ ನೃತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಗಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತವಂತೆ. ಅಂಥ ಸುಂದರವಾದ ದೇಶ ಅದು.

ಪರುಂಗೈಯಾನೈಯಿನ್ ಕೊಂಬಿನೈ ಪರಿತ್ತು

ಅತನ್ ಪಾಹನೈ ಶಾಡಿ ಪುಕ್ಕು

ಒರುಂಗ ಮಲ್ಲರೈಕೊನ್ನು ಪಿನ್ ಕಂಜನೈ

ಉದೈತ್ತವನ್ ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಕರುಂಬಿನೊಡು ಉಯರ್ ಶಾಲಿಹಳ್

ವಿಳ್ಳಿತರು ಕಟನಿಯಿಲ್ ಮಲಿನಾವಿ
ಮರುಂಗಲಾಂ ಪೊಯಿಲೋಂಗಿಯ ನಾಂಗೂರ್

ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ || ೪ ||

(ಪರುಕ್ಕಿಯಣ್ಣೆಯಿನ್) ದೊಡ್ಡ ತುದಿಕ್ಕಿಯುಳ್ಳ ಕುವಲಯಾಪೀಡದ (ಕೊಂಬಿನೈ ಪರಿತ್ತು) ದಂತಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೊಂದು (ಅದನ್ ಪಾಹನ್ನೈತಾಡಿ) ಅದರ ಪಾಲಕನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿ (ಪುಕ್ಕು) ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮಲ್ಲರೈ ಒರುಂಗೆ ಕೊನ್ನು) ಮಲ್ಲರುಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಂದುಹಾಕಿ (ಪಿನ್ ಕಂಜನ್ನೈ ಉದೈತ್ತ ವನ್) ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಂಸನನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನು (ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್) ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಕರುಂಬಿನೊಡು) ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯ ಜೊತೆಗೆ (ಉಯರ್) ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ (ಶಾಲಿಹಳ್ ವಿಳ್ಳಿತರು) ಕೆಂಭತ್ತದ ಪಯಿರುಗಳು ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರುವ (ಕಟನಿಯಿಲ್) ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ (ಮಲಿವಾವಿ) ಜಲ ತುಂಬಿರುವ ನೆಲಬಾವಿಗಳ (ಮರುಂಗಲಾಂ ಪೊಯಿಲ್ ಓಂಗಿಯ) ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತೋಪುಗಳು ಚೆಲುವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವಂಥ (ನಾಂಗೂರ್ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಂ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ವಿರೋಧಿನಿರಸನ ಶೀಲನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಒಂದೇ ದಿನ ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠ ವಾದ ಕುವಲಯಾಪೀಡವನ್ನೂ, ಅದಂ ಮುಗಿದಂಜೋದರೂ ಅದನ್ನು ನಡೆಸ ಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪಾಲಕನನ್ನೂ, ಚಾಣೂರ ಮುಷ್ಟಿಕಾದಿ ಮಲ್ಲರ ಸಮೂಹ ವನ್ನೂ, ಜನ್ಮಶತ್ರುವಾದ ಕಂಸನನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸಿ ವಿಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ಪಡೆದುದನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ವಿರೋಧ್ಯಂಶ ಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ದೇಶ ಇದಂ. ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಉನ್ನತವಾಗಿರುವ ತೋಪುಗಳು ಕಬ್ಬಿನ ಗದ್ದೆಗಳ ಸರೋವರಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಂಗೊಳಿಸಿವೆ ಅಲ್ಲಿ.

ಶಾಡು ಪೋಯ್ ವಿಟ ಶಾಳ್ ನಿಮಿರ್ ತ್ತು

ಈಶನ್ ತನ್ ಪಡೈಯೊಡುಂ ಕಿಳ್ಳೆಯೊಡುಂ

ಓಡ ನಾಣನ್ನೈ ಆಯಿರಂ ತೋಳ್ ಹಳುಂ

ತುಣೆತ್ತವನ್ ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್

ಆಡು ನಾನ್ ಕೊಡಿ ಅಹಲ್ ನಿಶಂಬು ಅಣವಿಪ್ಪೋಯ್
 ಪಹಲವನ್ ಒಳಿಮುರೈ ಕೃಂ
 ಮಾಡ ಮಾಳಿಕ್ಕೈ ತೂಟ್ತರು ನಾಂಗೂರ್
 ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ || ೫ ||

(ಆಡು) ಅಸರಾವಿಷ್ಟವಾದ ಶಕಟ (ಪೋಯ್ ವಿಟ) ಬಿದ್ದು ಒಡಿಯುವ ಹಾಗೆ (ತಾಳ್ ನಿಮಿರ್ತ್ತು) ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಒದದವನೂ, (ಈಶನ್ ತನ್ ಪಡೈಯೊಡಂ ಕಿಳ್ಳಿಯೊಡಂ) ರುದ್ರನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಡನೆಯೂ ಪರಿವಾರದವರೊಡನೆಯೂ (ಓಡ) ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗಲು (ವಾಣನೈ ಅಯಿರಮ್ ತೋಳ್ ಹಳುಂತುಣತ್ತವನ್) ಬಾಣಾಸುರನ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಆಡು) ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ (ವಾನ್ ಕೊಡಿ) ದೊಡ್ಡ ಧ್ವಜಗಳು (ಅಹಲ್ ವಿಶಂಬು ಅಣವಿಪ್ಪೋಯ್) ಹರಡಿದ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮೇಲೆಹೋಗಿ (ಪಹಲವನ್ ಒಳಿ ಮುರೈ ಕೃಂ) ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ, (ಮಾಡಂ ಮಾಳಿಕ್ಕೈ ತೂಟ್ತರು) ಮಹಲುಗಳಿಂದಲೂ ಮಣಿಗೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಂತುಪ್ತಿಯು ಲ್ಪಟ್ಟುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮವೆಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ವಿರೋಧಿನಿರಸನ ಶೀಲತ್ವ ಎಂದೆಂದೂ ಸಿದ್ಧವಾದುದೇ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಕಟ, ಕಂಸ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಈಶ್ವರಾಭಿಮಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನಾದ ರುದ್ರನ ಅಭಿಮಾನಭಂಗವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ಇವನು, ಅವನನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನ ಸಹಸ್ರಬಾಹುಗಳನ್ನೇ ಛೇದಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಯಾರು ಯಾರು ಅಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಗಳಿರುವರೋ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದಂ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ.

ಅನ್ಮಾಕ್ಕೈಯಾಲ್ ಅಡಿಮೂನು ನೀರೇತ್ತು

ಅಯನ್ ಅಲರ್ ಕೊಡು ತೊಬುದೇತ್ತು

ಕಂಗೈಪೋದರ ಕಾಲ್ ನಿಮಿರ್ತ್ತುರುಳಿಯು

ಕಣ್ಣನ್ ವಂದು ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಕೊಂಗೈ ಕೋಂಗನೈ ಕಾಟ್ಟಿನಾಯ್ ಕುಮುದಂಗಳ್

ಕಾಟ್ಟಿನಾ ಪದುಮಂಗಳ್

ಮಂಗೈಮಾರ್ ಮುಹಂ ಕಾಟ್ಟಿಡು ನಾಂಗೂರ್

ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ ||೭||

(ಮೂನುಅಡಿ ಅಮೃತ್ಕೈಯಾಲ್ ನೀರ್ ಏತ್ತು) ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಯ ನೆಲಕ್ಕಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀಹಸ್ತದಿಂದ ಉದಕದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಅಯನ್) ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು (ಅಲರ್ ಕೊಂಡು ತೊಟುದು ಏತ್ತು) ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆಯೂ (ಕಂಗೈ ಪೋದರ) ಗಂಗೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿ ಹರಿದುಬರುವಂತೆಯೂ (ಕಾಲ್ ನಿಮಿರ್ತ್ತರುಳಿಯ ಕಣ್ಣನ್) ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ಉನ್ನತವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು (ಮಂದು ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್) ಬಂದು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಕೋಂಗು ಅವೈ ಮಂಗೈಮಾರ್ ಕೊಂಗೈಕಾಟ್ಟಿ) ಕೋಂಗು ವೃಕ್ಷದ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ ಹುದೂ, (ಕುಮುದಂಗಳ್ ವಾಯ್ ಕಾಟ್ಟಿ) ಸುಂದರವಾದ ಕುಮುದಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಧರವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುವೂ ಆಗಿ (ಮಾ ಪದುಮಂಗಳ್ ಮುಹಂ ಕಾಟ್ಟಿಡು) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಾವರೆ ಹೂಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುವಂತೆ ಇರುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ) ತಿರು ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮಂ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

‘ಗೋಸಹಸ್ರಪ್ರದಾತಾರಂ’ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯಿಂದ ಮೂರಡಿಯ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಯಾಚಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕೈಮೇಲೆ ಮಹಾಬಲಿ ದಾನಧಾರೆಯನ್ನೆರೆದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದ. ಅವನ ಪಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಸತ್ಕಲೋಕವನ್ನು ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಪುಷ್ಪಾದ್ಯುಪಕರಣ ಗಳನ್ನು ತಂದು ಆ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ. ಆಗ ಗಂಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದ ದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಪ್ರವಹಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಪಾದವನ್ನು ನೀಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಚೆಲುವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಕೋಂಗು ಮೊಗ್ಗು

ಗಳಂ, ಅರಳಿದ ಕುಮುದ ಹಾಗೂ ಕೆಂದಾವರೆಗಳು ತೋರುತ್ತವಂತೆ. ಅಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಸೇರಿದವಾದ ಕಾರಣ ಆ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮರಗಳಿಗೂ ಲಲನೆಯರಿಗೂ ಭೇದ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉಳ್ಳೆಯ ಒಣ್ಣತಿರಲ್ ಪೊನ್ ಪೆಯರೋನ್ ತನದು

ಉರಮ್‌ಪಿಳೆಂದು ಉತಿರತ್ತೈ

ಅಳ್ಳಿಯುಂ ನೆಮ್‌ಶಿನತ್ತು ಅರಿ ಪರಿಕೀರಿಯ ಅಪ್ಪನ್

ವಂದುರೈ ಕೋಯಿಲ್

ಇಳ್ಳಿಯಮಂಗೈಯರ್ ಇಣೈ ಅಡಿ ಶಿಲಂಬಿನೋಡು

ಎಚ್‌ಲೆ ಕೊಳ್ ಪಂದಡಿ ಪ್ಪೋರ್‌ಕ್ಕೈ

ನಳ್ಳಿಯಿಲ್‌ನಿನ್ನು ಒಲಿಮಲ್‌ಹಿಯ ನಾಂಗೂರ್

ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತಮವೇ ||೭||

(ಒಣ್ಣತಿರಲ್ ಪೊನ್‌ಪೆಯರೋನ್ ಉಳ್ಳೆಯ) ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಲವನ್ನುಳ್ಳ ಹಿರಣ್ಯ ಕಶಿಪುವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ತನದು ಉರಂ ಪಿಳ್ಳೆಂದು ಉದಿರತ್ತೈ ಅಳ್ಳಿಯುಂ) ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ರಕ್ತವನ್ನಳಿದ (ನೆಮ್‌ಶಿನತ್ತು ಅರಿ) ಉಗ್ರನರಸಿಂಹ ನಾದವನ್ನೂ, (ಪರಿಕೀರಿಯ) ಕೆಂದಾರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೀಶಿಯನ್ನು ಕೊಂದವನೂ ಆದ (ಅಪ್ಪನ್ ವಂದು ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್) ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಲಿದು ಬಂದು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಇಳ್ಳಿಯ ಮಂಗೈ ಯರ್) ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಳೆಯರು ನರ್ತನಮಾಡುವಾಗ (ಇಣೈ ಅಡಿ ಶಿಲಂಬಿನೋಡು) ಚರಣದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕಾಲಂದಂಗಳ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ (ಎಚ್‌ಲೆ ಕೊಳ್‌ಪಂದು ಅಡಿಪ್ಪೋರ್ ಕೈವಳ್ಳಿಯಿಲ್‌ನಿನ್ನು) ಸುಂದರವಾದ ಚೆಂಡನ್ನು ಆಡುವವರ ಕಂಕಣಗಳಿಂದಾದ (ಒಲಿ) ನಿನಾದವು (ಮಲ್‌ಹಿಯ) ತುಂಬಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್‌ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮವೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮವೆಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಹಿರಣ್ಯಕನ ಭಯಂಕರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತೃಕ್ಕೀ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಗಳೂ ಹೆದರಿ ನಡುಗುವಂತೆ, ಅಂಥ ಕ್ರೌರ್ಯ ಅವನದು. ಅವನ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ

ವಕ್ಷಸ್ಥಲವನ್ನು ಸೀಳಿ ಅವನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಓಕುಳಿಯತಾಡಿದ ಭೀಷಣಕೋಪವನ್ನುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹನೂ, ಕೇಶಿಮಥನನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಗರ ಘೋಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುವ ನಿನಾದವಾವುದೆಂದರೆ ಎಳೆಹರೆಯದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಲಾಸ್ಯವಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳ ಶಿಂಜಿತವೂ ಮತ್ತು ಅದರೊಡನೆ ಸೇರಿದ, ಚೆಂಡಾಟವಾಡುವ ಲಲನೆಯರ ಕಂಕಣನಿನಾದವೂ ಆಗಿದೆಯಂತೆ.

ನಾಳ್ವೆಆರ್ ತಡಂಕಣ್ ಉನ್ನೈಪಂಗನ್

ವಲ್ ಶಾಪಂ ಅದು ನೀಂಗ

ಮೂಳ್ವೆಆರ್ ಶಿರತ್ತು ಐಯೆಮ್ ಅಳಿತ್ತು ಎಮ್

ಮುಹಿಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಪಾಳ್ವೆನಾನ್ ಕಮುಕುಲೂಡು ಉಯರ್ ತೆಂಗಿನ್

ವನ್ ಪಟಮ್ ವಿಟ ವೆರುವಿಪ್ಪೋಯ್

ನಾಳ್ವೆಪಾಯ್ ತಡಂತೂಟ್ ತರು ನಾಂಗೂರ್

ವಣ್ ಪುರುಡೋತ್ತು ಮನೇ || ೪ ||

(ನಾಳ್ವೆಆರ್ ತಡಂಕಣ್ ಉನ್ನೈ) ಮತ್ಸ್ಯವನ್ನು ಹೋಲುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು (ಪಂಗನ್) ತನ್ನ ಶರೀರದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ರುದ್ರದೇವನ (ವಲ್ ಶಾಪಂ ಅದು ನೀಂಗ) ಬಲವಾದ ಶಾಪವು ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ (ಮುನ್ ಮೂಳ್ವೆ ಆರ್ ಶಿರತ್ತು ಐಯೆಮ್ ಅಳಿತ್ತು) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂಳೆಯಿಂದ ತಲೆಯೊಡಿನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನಿತ್ತು (ಎಮ್ ಮುಹಿಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ನೀಲಮೇಘ ವರ್ಣನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಲ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಪಾಳ್ವೆನಾನ್ ಕಮುಕು ಲೂಡು) ಹೊಂಬಾಳೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅಡಿಕೆಮರಗಳ ನಡುವೆ (ಉಯರ್ ತೆಂಗಿನ್ ವನ್ ಪಟಮ್ ವಿಟ) ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಕಾಯಗಳು ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು (ನಾಳ್ವೆ ವೆರುವಿಪ್ಪೋಯ್ ಪಾಯ್ ತಡಂ ಶೂಟ್ ತರು) ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೀನುಗಳು ಹೆದರಿ ಆ ಜಾಗಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಿ ಹೋಗಿ ಸೇರುವಂತಹ ತಟಾಕ

ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ನಾಂಗೂರ್ ವಣ್ಪುರುಡೋತ್ತಮವೋ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್ಪುರುಡೋತ್ತಮ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

'ಮೀನಾಕ್ಷಿ' ಎಂದೂ ಹೇಳುವಂತಹ ವಿಶಾಲವಾದುವೂ ತಂಪಾದವೂ ಆದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಗವನ್ನಿತ್ತ ರುದ್ರದೇವನಿಗೆ ಉಟಾದ ಬ್ರಹ್ಮಶಾಪದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದ ಪರಮೋದಾರನಿವನು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಣನಾತೀತ. ಮರದಿಂದ ಬಲಿತ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಗಳು ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಹೆದರಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಚಿಮ್ಮಿಹೋಗುವುವಂತೆ. ಅಂಥ ತಟಾಕಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ನಾಂಗೂರಿನ ವಣ್ಪುರುಡೋತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸರ್ವರಕ್ಷಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಇಂದುವಾರ್ಶಡೈ ಈಶನೈ ಪಯಂದ ನಾನ್ಮುಹನೈ
ತನ್ ಎಱಿಲ್ ಆರುಂ
ಉಂದಿ ಮಾಮಲರ್‌ಮೀಮಿಶೈ ಪಡೈತ್ತವನ್ ಉಹಂದು
ಇನಿದು ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್
ಕುಂದಿ ನಾಱೈ ಯಿನ್ ಕೊಟುಂಗನಿ ನುಹರ್‌ನ್ನು
ತನ್ ಕುರುಳ್ಳೆಯೈ ತಟುನಿಪೋಯ್
ಮಂದಿ ಮಾಂಬಣೈನೇಲ್ ನೈದು ನಾಂಗೂರ್
ವಣ್ಪುರುಡೋತ್ತಮನೇ ||೯||

(ಇಂದು) ಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಕೂಡಿ (ವಾರ್ಶಡೈ) ನೀಳವಾದ ಜಟಾಕಲಾಪವ ನ್ನುಳ್ಳ (ಈಶನೈಪಯಂದ ನಾನ್ಮುಹನೈ) ರುದ್ರನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದ ಚತುರ್ಮುಖ ನನ್ನು (ತನ್ ಎಱಿಲ್ ಆರುಂ) ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ (ಉಂದಿಮಾ ಮಲರ್‌ಮಿಶೈ) ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ (ಪಡೈತ್ತವನ್ ಉಹಂದು ಇನಿದು ಉರೈ ಕೋಯಿಲ್) ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಲಿದುಬಂದ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳ ಯಥಾವುದಂದರೆ—(ಮಂದಿ) ಹೆಣ್ಣುಕೋತಿಯು (ಕುಂದಿ) ತಂದಿಗಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು (ನಾಱೈಯಿನ್ ಕೊಟುಂಗನಿ ನುಹರ್‌ನ್ನು) ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳೆಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಎಟುಕಿಸಿಕೊಂಡು ಭುಜಿಸಿ (ತನ್ ಕುರುಳ್ಳೆಯೈ

ತಟುವಿ) ತನ್ನ ಮರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು (ಪೋಯ್‌ವಣ್ಣಮ್ಮೇಲ್ ನೈಹುಂ) ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಮಾಮರದ ಕೊಂಬೆಯಮೇಲೆ ತಂಗಿರಂವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್‌ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮಮೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮವೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಚಂದ್ರನ ಅಮೃತ ಕಿರಣಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತೂಗಾಡುವ ಜಟಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ರುದ್ರನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ತೇಜಿಪ್ಪವಾದುದೂ ಅತಿ ಚೆಲುವಾದುದೂ ಆದ ತನ್ನ ನಾಭಿಕವಲದ ಮೇಲೆ ಸೃಜಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ತಾನು ಸೃಜಿಸಿದ ಚತುರ್ಮುಖನಿಂದ ಸೃಷ್ಟವಾದ ಜಗತ್ತಿದು ಎಂದೂ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಹೊಂದಿ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶವಿದು.

ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಪಿಗಳು ಆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ರಮಿಸುವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಮಣ್ಣುಳ್ ಆರ್‌ಪುಹಬ್‌ವೇದಿಯರ್ ನಾಂಗೂರ್

ವಣ್‌ಪುರುಡೋತ್ತಮತ್ತುಳ್

ಅಣ್ಣಲ್ ಶೇವಡಕ್ಕೀಬ್ ಅಡೈಂದು ಉಯಿಂದನನ್ ಆಲಿಮನ್

ಅರುಳ್‌ಮಾರಿ

ಪಣ್ಣುಳ್ ಆರ್‌ತರಪಾಡಿಯ ಪಾಡಲ್ ಇಸ್ಪತ್ತುಂವಲ್ಲಾರ್

ಉಲಹಿಲ್

ಎಣ್ಣೆಲಾದ ಪೇರಿನ್‌ಬಂ ಉತ್ತು ಇಮೈಯವರೋಡುಂ

ಕೂಡುವರೇ ||೧೦||

(ಮಣ್ಣುಳ್) ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ (ಆರ್‌ಪುಹಬ್‌ ವೇದಿಯರ್) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ವೈದಿಕರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್‌ ವಣ್‌ ಪುರುಡೋತ್ತಮತ್ತುಳ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಣ್‌ ಪುರುಡೋತ್ತಮವೆಂಬುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯವಾಡಿಸಿರುವ (ಅಣ್ಣಲ್ ಶೇ ಅಡಕ್ಕೀಬ್) ಸ್ವಾಮಿಯ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ (ಅಡೈಂದು ಉಯಿನ್ದವನ್) ಸೇರಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದವರೂ (ಆಲಿಮನ್) ತಿರುವಾಲಿನಾಡಿಗೆ ನಾಯಕರಾದವರೂ, (ಅರುಳ್‌ಮಾರಿ) ಕೃಪೆಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸುವ ಮೇಘವಾಗಿರುವವರೂ ಆದ

ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ಯವರು (ಪೆಣ್ಣಳ್ ಆರ್ತರ) ಗಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ (ಪಾಡಿಯ ಪಾಡಲ್ ಇಪ್ಪತ್ತುಂ) ಹಾಡಿದ ಪಾಶುರಗಳಾದ ಇವು ಹತ್ತನ್ನೂ (ವಲ್ಲಾರ್) ಬಲ್ಲವರು (ಉಲಹಿಲ್ ಎಣ್ ಇಲಾದ ಪೇರ್ ಇನ್ನಂ ಉತ್ತುಂ) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಮಹಾನಂದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ (ಇಮ್ಮೆಯವ ರೋಡುಂ ಕೂಡುವರ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಜೊತೆಗೂ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪಾದಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ, 'ಅಸನ್ನೇವ ಸ ಭವತಿ' ಎನ್ನುವ ನಿಲುವನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಉಜ್ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಆಳ್ವಾರ್ಯವರು. ತಿರುವಾಲಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರಧಾನರಾಗಿ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದವರು ಇವರು. ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮೇಘದಂತೆ ಪರಮೋದಾರರಾದವರು. ಗಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತಹ ಈ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರವಧಿಕವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವರಲ್ಲದೆ ಅನಂತರ ನಿರವಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತರಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರುವಂಥವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪತ್ತು—ಮೂರನೆಯ ತಿರುಮೋಳಿ

‘ಪೇರಣೆನ್ನು’

ಪ್ರವೇಶ

ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನೂ, ನಿರತಿಶಯಭೋಗ್ಯನೂ, ಸರ್ವದಾ ಸೂರಿ ಸೇವ್ಯನೂ ಆದ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ತನ್ನನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ಪುರುಷಕಾರ ಭೂತಳಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಒಂದು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ‘ಶೆಮ್ ಪೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್’ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿದ ಆನಂದವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸಲೆಂದು ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪೇರಣೆನ್ನು ಉಲಹತ್ತವರ್ ತೊಟುದೇತ್ತುಮ್

ಪೇರರುಳಾಳನ್ ಎಂಬಿರಾನ್ನೆ

ನಾರಣೆಮುಲೈಯಾಳ್ ಮಲರ್ ಮಹಳೊಡು ಮಣ್ ಮಹಳುಂ

ಉಡನ್ ನಿರ್ಪ

ಶೀರಣೆಮಾಡಂ ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್ ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್

ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೀ

ಕಾರಣೆಮೇಹಂ ನಿನ್ರಿತೊಪ್ಪಾನ್ನೆ ಕಂಡುಕೊಂಡು

ಉಯ್ ನೊಟ್ಟಿನ್ದೇನೇ ||೧||

(ಉಲಹತ್ತವರ್) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ (ಪೇರ್ ಅಣೆನ್ನು ತೊಟುದುಂ) ಶ್ರೀನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ (ಏತ್ತುಂ ಪೇರರುಳಾಳನ್) ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಕೃಪಾಸಾಗರನಾದ ಪೇರರುಳಪ್ಪರವರಾಳ್ ಆಗಿ (ಎಮ್‌ಪಿರಾನ್ನೆ) ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ (ಕಾರ್ ಅಣೆ ಮೇಹಂನಿನ್ರಿದುಂ ಒಪ್ಪಾನ್ನೆ) ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಸುಂದರವಾದ ಕಾಳಮೇಘ ನಿಂತ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿರುವವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು (ಶೀರ್ ಅಣೆ ಮಾಡಂ ನಾಂಗೈನಲ್‌ನಡುವುಳ್) ಸುಂದರವಾದ ಮಾಳಿಗೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿನಡುವೆ (ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನ್ ಉಳ್ಳೀ) ಶೆಮ್ಮೊನ್‌ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ವಾರ್ ಅಣೆಮುಲೈಯಾಳ್ ಮಲರ್ ಮಹಳೊಡು) ಕಂಚುಕ ಧಾರಿಣಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೂ (ಮಣಮಹಳುಂ) ಭೂದೇವಿಯೂ (ಉಡನ್‌ನಿರ್ಪ) ಕೂಡಿ ಇರುತ್ತಿರಲು (ಕಂಡುಕೊಂಡು ಉಯ್‌ನೊಟ್ಟಿನ್ದೇನೇ) ನಾಸು ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವನ ಹೊಂದಿದನು.

ಪರಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಆದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ತಮ್ಮ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದೂ ಅವನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಅವನ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತಾಗಲೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ ಉಪಕಾರಕನಾಗುವ ನವನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸು

ವಂತಹ ನಿತ್ಯ ಯೌವನವನ್ನೊಳ್ಳುವಳೂ 'ನಕಶ್ಚಿನ್ನಾಪರಾಧ್ಯತಿ' ಎಂದೂ ಅಶ್ರಿತರ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಲೂ ವಾದಿಸುವವಳೂ ಅದ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ನ್ನೊಂದೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಅದನ್ನೇ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಅಶ್ರಿತರ ದೋಷ ಗಳನ್ನೂ ಅವನು ಎಣಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವ ಭೂದೇವಿಯನ್ನೂ ಪಂತ್ಯೊಂದೂ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಒಂದೂ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೂ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಶ್ರಮಹರವಾದ ನೀಲಮೇಘದಂತೆ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೂ ಕಣ್ಣೊಳಿಂದ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದ ನಾನುಂ ಧನ್ಯನಾದೆ. 'ಸಂತಮೇನಂ ತತೋವಿದುರಿತಿ' ಎಂಬಂತೆ ಅವನ ನಿರುತರವಾದ ಸ್ಮರಣ ಹಾಗೂ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಳ್ಳಾರ್ ಅವರು.

ಹಿರಪ್ಪೊಡಂ ಮೂಪ್ಪೊನ್ನಿಲ್ಲವನ್ ತನ್ನೈ ಪೇದಿಯಾ

ಇನ್ನೈಳ್ಳತ್ತೈ

ಇರಪ್ಪು ಎದಿರ್ಕಾಲಮ್ ಕಲುವುಮ್ ಅನಾನೈ

ಏಟಾಶೈಯಿನ್ ಶುವೈತನ್ನೈ

ಶಿರಪ್ಪುಡೈಮುರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್

ಶೆಮ್ ಪೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ

ಮುರೈ ಪೆರುಂಪೋರುಳ್ಳೈ ವಾನವರ್ ಕೋನೈ

ಕಂಡನಾನ್ ವಾಟಾನ್ನೋನೇ ||೨||

(ಹಿರಪ್ಪೊಡಂ ಮೂಪ್ಪು ಒನ್ನು ಇಲ್ಲವನ್ ತನ್ನೈ) ಹುಟ್ಟು, ಮುದಿತನ ಮೊದಲಾದ ವಿಕಾರಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ (ಪೇದಿಯಾ ಇಂಬಮ್ ವೆಳ್ಳತ್ತೈ ಯಾವತ್ತೂ ವಿಕಾರಹೊಂದದ ಆನಂದದ ಸಾಗರವಾಗಿರುವವನೂ, (ಇರಪ್ಪು ಎದಿರ್ಕಾಲಮ್ ಕಲುವುಂ ಅನಾನೈ) ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಮತ್ತು ಭೂತ ಕಾಲವೆಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವನೂ, (ಏಟಾಶೈಯಿನ್ ಶುವೈ ತನ್ನೈ) ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ರಸದಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾದವನೂ, (ಮುರೈ ಪೆರುಂ ಪೋರುಳ್ಳೈ) ವೇದಗಳ ಪರಮ ತಾತ್ಪರ್ಯನಾದವನೂ, (ವಾನವರ್ ಕೋನೈ) ನಿತ್ಯಸೂರಿನಾಥನೂ ಅದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೂ (ಶಿರಪ್ಪು ಉಡೈಮುರೈ ಯೋರ್) ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಹೊಂದಿದ ವೈದಿಕರುಗಳು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈ ನಲ್ ನಡುವುಳ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿನಡುವೆ (ಶೆಮ್ಪೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನ್

ಉಳ್ಳೇ ಕಂಡು ನಾನ್ ವಾಟ್ ನೊಟ್ಟುನ್ದೇನ್) ಶೆಂಪೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು ಬದುಕಿಹೋದನು.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹದ ಅನುಭವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಮೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೃತ್ಪರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನ್ಮ, ಜರೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲದವನಾದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲದವನು ಇವನು. ಜನ್ಮಾದಿಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ಇವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಮುಡಿದುಹೋಗುವ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾವರ್ತಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಭೇದವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿರುವ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನುಳ್ಳವನು ಇವನು. ಚೇವಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವೂ ಸಹ ನಿತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಧರ್ಮಭೂತಜ್ಞಾನವೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆ ಧರ್ಮಭೂತಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರದಶೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಚ ವಿಕಾಸಗಳೆಂಟಾಗುವುವವೋ? ಅವನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಉದಯಾಸ್ತಮಯಗಳುಂಟು. ಅವನ ಸ್ವರೂಪ ನಿತ್ಯವಾದರೂ ಕರ್ಮನಿಬಂಧನವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಅಚಿತ್ಸಂಸರ್ಗ ವಿಯೋಗದ ಕಾರಣ 'ಹುಟ್ಟಿದನು, ಸತ್ತನು' ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಯಾವ ಕರ್ಮಾದಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಯಾವತ್ತೂ ವಿಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಏಕರೂಪವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇವನು ಹೊಂದಿರುವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. 'ಆನಂದ ಮಯಃ' ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಇವನ ಆನಂದದ ಪ್ರಾಚುರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಿರತಿಶಯ ಭೋಗ್ಯಭೂತನಿವನು. ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳೆಲ್ಲಂಟಾದ ರಸ ವಸ್ತುವೇ ಒಂದು ರೂಪ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಇರುವವನಿವನು. 'ಸರ್ವೇವೇದಾ ಯತ್ಪದವಣಮನಂತಿ', 'ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ವೇದಃ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸ್ವೇತರ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನಗೆ ಪ್ರಕಾರವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಾದ ಈ ಪರವಶಾತ್ಮನು ವೇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನತಯವಾಚ್ಯಭೂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವನು ವೇದೈಕಸಮಾಧಿಗಮ್ಯನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆವೋ ಅವನನ್ನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಲೂ ಶಕ್ಯವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವು ಎಂದು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿಡವಿಶುಂಬು ಎರಿನೀರ್ ತಿಂಗಳುಂ ಶುಡರುಂ
 ಶೆಟುನಿಲತ್ತುಯಿರ್ ಹಳುಂ ಮತ್ತುಂ
 ಪಡರ್ ಪೊರುಳ್ ಹಳುಂ ಆಯ್ ನಿನ್ರವನ್ ತನ್ನೈ
 ಪಂಗಯತ್ತು ಅಯನ್ ಅವನ್ ಅನೈಯಿ
 ತಿಡಮುಟಿ ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈನನ್ನಡುವುಳ್
 ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ
 ಕಡಲ್ ನಿರವಣ್ಣನ್ ತನ್ನೈನಾನಡಿಯೇನ್
 ಕಂಡುಕೊಂಡುಯ್ ನ್ದು ಒಟಿನ್ನೇನೇ ||೩||

(ತಿಡ ವಿಶುಂಬು ಎರಿನೀರ್ ತಿಂಗಳುಂ ಶುಡರುಂ) ದೃಢವಾದ ಆಕಾಶ, ಅಗ್ನಿ, ಜಲ, ಮೊದಲಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ ಚಂದ್ರನೂ ಸೂರ್ಯನೂ, (ಶೆಟುನಿಲತ್ತು ಉಯಿರ್ ಹಳುಂ) ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರಂಪ ಮನುಷ್ಯರಂಗಳೂ, (ಮತ್ತುಂ ಪಡರ್ ಪೊರುಳ್ ಹಳುಂ) ಮತ್ತಿತರ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಆದ ಇವುಗಳಿಗೆ (ಆಯ್ ನಿನ್ರವನ್ ತನ್ನೈ) ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವವನೂ, (ಕಡಲ್ ನಿರವಣ್ಣನ್ ತನ್ನೈ) ಸಾಗರದ ವರ್ಣವನ್ನು ಹೋಲುವ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು—(ಪಂಗಯತ್ತು ಅಯನ್ ಅವನ್ ಅನೈಯಿ) ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನು ಹೋಲುವವರಾಗಿ (ತಿಡಂ ಮೊಟಿಮರೈಯೋರ್) ದೃಢವಾದ ವಾಕ್ಯನ್ನುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂಗಳು ಬಾಳು ತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್ ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನ್ ಉಳ್ಳೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ನಟ್ಟಿನಡುವೆ ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ಆಡಿಯೇನ್ ನಾನ್ ಕಂಡುಹೊಂಡು ಉಯ್ ನ್ದು ಒಟಿನ್ನೇನೇ) ದಾಸನಾದ ನಾನಂ ಕಣ್ಣಾರೆಕಂಡು ಉಜ್ಜೀವನ ಹೊಂದಿಬಿಟ್ಟೆನು.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನು ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವ ವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಕಾಶವೆಂಬ ತತ್ತ್ವ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಲೋಕಾಯತಿಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರಸನ ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಆಕಾಶತತ್ತ್ವದ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಆಕಾಶಾದ್ವಾಯುಃ' ಎಂಬುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ತತ್ತ್ವಗಳೆಲ್ಲ ಆಕಾಶದಿಂದಾಗುವುವು? ಉಳಿದ

ತತ್ತ್ವಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೂಲಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಲಯವಾದಾಗ ಅವೆಲ್ಲಾ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಿದ್ದು ಆಕಾಶ ಕೊನೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ 'ದೃಢವಾದ ಆಕಾಶ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ. ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಕಾರ್ಯವರ್ಗಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಉಪಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಇವರೊಡನೆ ಮನುಷ್ಯರು, ದೇವ, ತಿರ್ಯಕ್, ಸ್ಥಾವರ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲಾ ಸೇರುತ್ತವೆ. 'ತತ್ಸ್ಪಷ್ಟಾ, ತದೇವಾನಂ ಪ್ರಾವಿಶತ್' ಎಂದಂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳೊಳಗೆ ಅನುಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಾವರೂಪವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನಷ್ಟೇ ? 'ಬಹುಸ್ಥಾಂ' ಎಂಬುದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅವನೇ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಸ್ಥೂಲರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಚೇತನಾಚೇತನ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಕ್ಷಣವೇ ತಾಪತ್ರಯಗಳೆಲ್ಲ ತೀರಿಹೋಗುವಂತೆ ಶ್ರಮಹರವಾದ ರೂಪಹೊಂದಿರುವನು ಅವನು. ಅವನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ನಾನು ಉಚ್ಛೇವಿಸುವಂತಾಯಿತು! ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು.

ವಶೈ ಅರುಕುರುಳಾಯ್ ಮಾವಲಿನೇಳ್ವಿಯಿಲ್

ಮಣ್ ಅಳಿವಿಟ್ಟಿವನ್ ತನ್ನೈ

ಅಶೈವರುಂ ಅವರರ್ ಅಡಿಇಣೈ ವಣಂಗಿ

ಅಲೈಕಡಲ್ ತುಯಿನ್ರಿ ಅವ್ವಾನ್ನೈ

ದಿಶೈಮುಹನ್ ಅನೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈನನ್ನಡುವುಳ್

ಶೆನ್ನೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ

ಉಯರ್ ಮಣೆಮುಕುಟೆಮ್ ಶೂಡಿನಿನ್ರಾನ್ನೈ

ಕಂಡುಕೊಂಡು ಉಯ್ ನೊಬಾನ್ನೇನೇ || ೪ ||

(ವಶೈ ಅರುಕುರುಳಾಯ್) ದೋಷರಹಿತವಾದ ವಾವನರೂಪಿಯಾಗಿ (ಮಾವಲಿ ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್) ಮಹಾಬಲಿಯ ಯೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ (ಮಣ್ ಅಳಿವಿಟ್ಟಿವನ್ ತನ್ನೈ) ಲೋಕವನ್ನು ಅಳಿದವನೂ, (ಅಶೈವರುಂ ಅವರರ್) ಅಶಕ್ತಾದಿ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು (ಅಡಿಇಣೈ ವಣಂಗಿ) ಎರಡು ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ (ಅಲೈಕಡಲ್ ತುಯಿನ್ರಿ ಅವ್ವಾನ್ನೈ) ಅಲೆಗಳೇಳುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸಿರುವವನೂ

(ಉಯರ್ ಮಣಿಮಂಕುಟಮ್ ಶೂಡಿಏನ್ನಾನೈ) ಉನ್ನತವಾದ ರತ್ನಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ ಅದ ಪರವಶಾತ್ಮನನ್ನು (ದಿಶೈಮಂಹನ್ ಅನೈಯೋರ್) ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನು ಹೋಲುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವಳ್ ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯರ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಉಯ್ ನೊಡು ಟೆನ್ನೇನ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯರ್ ಕೋಯಿಲ್' ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು ನಾನು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ವಿಭವಾವತಾರವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ವ್ಯೂಹವನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಮನ ವೇಷವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಶ್ರಿಯೇ ಪತಿತ್ವಾದಿ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ 'ಈಶ್ವರ ನೇನೋ ಇವನು ?' ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡದಂತೆ ಇದ್ದಂತೆ ಅವನು. ಅಂಥ ಒಂದು ಕೊರೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಇದ್ದನವನು. ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸಿರುವ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಬಂದು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬೇಡುವಾಗ ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸಬಹುದೇ ವಿನಾ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಸೇವಿಸಲಿಲ್ಲವಾರರು. ಅದರೆ ಅಸ್ತುಷ್ಟ ದೋಷಗಂಧರಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು ಬಂದು ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪವಡಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಷಮರಾಗಿದ್ದಾರಂತೆ. ಪಶುಗಳನ್ನೂ ಗೋಪಾಲಕರನ್ನೂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಲು ಗೋವಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತಹಾಗೆ ಸಂಸಾರಿಗಳ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರದ್ಯೋತಕವಾದ ಉನ್ನತವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಕದವರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ತಾನೂ ವಶೀಕೃತನಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ನಿಂತಿರುವ ನಿಲುವನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಹರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದ ಧನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ತೀನುನತ್ತು ಅರಕ್ಕರ್ ತಿರಲ್ ಅಱ್ ತ್ತವನೇ

ಎನ್ನು ಶೆನ್ನೆಡೈನ್ದವರ್ ತನುಕ್ಕು

ತಾಯ್ ತನುನತ್ತು ಇರಂಗಿ ಅರುಳಿನೈ ಕೊಡುಕ್ಕುಂ

ತಯರತನ್ ಮದಲೈಯೈ ಶಯನೋ

ತೇನ್ ಮಲರ್ ಪೊಲಿಲ್ ಶೂಟ್ ನಾಂಗೈ ನನ್ನೆಡುವುಳ್

ಶೆನ್ನೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ

ಕಾನುನ್ನೈ ಪಯೆನ್ನಾನ್ ತನ್ನೈ ನಾನಡಿಯೇನ್

ಕಂಡುಕೊಂಡುಯ್ ನೊಲಿನ್ನೇನೇ ||೫||

(ತೀವನತ್ತು ಅರಕ್ಕರ್) ದುಷ್ಟಮನಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳ (ತಿರಲ್ ಅಲಿತ್ತುವನೇ) ಕೊಬ್ಬನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ (ಎನ್ನುತ್ತೆನ್ನು ಅಡ್ಡೆಂದವರ್ ತಮಕ್ಕು) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದೂ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (ತಾಯ್ ಮನತ್ತು ಇರಂಗಿ) ತಾಯಿಯಂತೆ ಮನಕರಗಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ (ತಯರತನ್ ಮದಲ್ಯೆಯೈ) ದಶರಥಪುತ್ರನಾದವನೂ, (ಕಾಮುನ್ನೈ ಪಯೆನ್ನಾನ್ ತನ್ನೈ) ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಪುತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು - (ಶಯಮ್ ಮೇ) ಜಯ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂಥದೂ, (ತೇನ್ ಮಲರ್ ಪೊಲಿಲ್ ಶೂಟ್) ಮಕರಂದ ಭರಿತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತೋಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟದೂ ಆದ (ನಾಂಗೈ ನನ್ನೆಡುವುಳ್ ಶೆನ್ನೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನ್ ಉಳ್ಳೇ ಅಡಿಯೇನ್ ನಾನ್ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಉಯೆನ್ನೂ ಒಲಿನ್ನೇನ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಶೆನ್ನೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಾಸನಾದ ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಉಜ್ಜೇವಿಸಿದೆ.

ವಿಭವಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಮೃತಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ. ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಿರಸನಮಾಡಿದಂತೆ 'ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸಲಹಬೇಕು' ಎಂದು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರ ಬಗೆಗೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಮನಕರಗಿ, 'ಮತ್ತೊಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದವರಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಪಾಪ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುವನು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. 'ಶಯಮೇ' ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವಯಂ' ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವನು ತಾನೇ ಬಂದೂ ರಕ್ಷಿಸುವನು ಎಂಬ ಭಾವ ತೋರುವುದು. 'ಜಯ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾದಾಗ ಹೇಳಿದ 'ವಿಜಯ'ಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನಂತೆ ಇಂದೂ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವ. 'ಶಯ' ಎಂಬ

ವುದೇ 'ಚಯ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾದರೆ ಸಮೂಹವಾದ
ಪುಷ್ಪತೋಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು ಶೇಷಭೂತನಾದ ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆಕಂಡು ಧನ್ಯನಾದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಲ್ಲೈಮಾಮುನ್ನೀರ್ ಅದರ್ ಪಡ

ಮಲ್ಲೈಯಾಲ ಅಣೈಶೆಯ್ ದು ಮಹಿಟ್ ನ್ನವನ್ ತನ್ನೈ
ಕಲ್ಲಿನ್ ಮೀದು ಇಯನ್ರೈ ಕಡಿಮದಿಳ್

ಇಲಂಗೈ ಕಲಂಗ ಓರ್ ವಾಳಿತೊಟ್ಟಾನ್ನೈ
ಶೆಲ್ವಮ್ ನಾಲಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್

ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೀ
ಅಲ್ಲಿನಾಮಲರಾಳ್ ತನ್ನೊಡುಮ್

ಅಡಿಯೇನ್ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ ತೀರ್ ನ್ದೇನೇ ||೬||

(ಮಲ್ಲೈಮಾಮುನ್ನೀರ್) ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಗರವು
(ಅದರ್ ಪಡ) ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ (ಮಲ್ಲೈಯಾಲ ಅಣೈ
ಶೆಯ್ ದು) ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ (ಮಹಿಟ್ ನ್ನವನ್ ತನ್ನೈ)
ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದವನೂ, (ಕಲ್ಲಿನ್ ಮೀದು) ತ್ರಿಕೂಟಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ
(ಇಯನ್ರೈ) ಕಟ್ಟಲಾದ (ಕಡಿಮದಿಳ್ ಇಲಂಗೈ) ದುರ್ಭೇದ್ಯವಾದ ಕೋಟೆ
ಯನ್ನುಳ್ಳ ಲಂಕಾಪುರಿಯು (ಕಲಂಗ) ಶಿಥಿಲವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ಓರ್
ವಾಳಿ ತೊಟ್ಟಾನ್ನೈ) ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದವನೂ ಆದ
ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು (ಶೆಲ್ವಮ್ ನಾಲಮರೈಯೋರ್) ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನೇ
ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನೆಲಸಿರುವ (ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್
ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೀ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡುವೆ
ಇರುವ ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಲ್ಲಿ
ಮಾಮಲರಾಳ್ ತನ್ನೊಡುಂ) ಆಗ ತಾನೇ ಅರಳಿದ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ
ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ (ಅಡಿಯೇನ್ ಕಂಡುಕೊಂಡು) ಶೇಷಭೂತನಾದ ನಾನು
ಸೇವಿಸಿ (ಅಲ್ಲಲ್ ತೀರ್ ನ್ದೇನ್) ದಂಪತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆನು.

ನಿರವಧಿಕವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಲ್ಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಿದ್ದ
ಸಾಗರವೂ ಸಂಗುಮು ದಾರಿ ಆಗುವಹಾಗೆ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಸೇತುವೆಯನ್ನು

ಕಟ್ಟಿ ಲೀಲಾರಸವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಹೃಷ್ಯನಾದ. ಪರಮೆಂದುರ್ದರ್ಶನವೂ ಅಭೇದ್ಯವೂ ಅದ ಕೋಟಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಲಂಕೆಯನ್ನೂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಾಣದಿಂದ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದ. ಇಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಇರುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ನಿರವಧಿಕ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ವಿಪ್ರರು ಅಲ್ಲಿ ನೆರದಿರುವಂತೆ. ಅವರುಗಳ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಭೂತೆಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಾಣುವ ಭಾಗ್ಯ ಹೊಂದಿದ ನಾನು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಕಲ ದುರಿತಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವೆಮ್ ಶಿನಂ ಕಳಿರುಂ ವಿಲ್ಲೊಡು ಮಲ್ಲುಂ

ವೆಹುಂಡು ಇರುತ್ತು ಅಡರ್ತ್ತವನ್ ತನ್ನೆ

ಕಂಜನೈ ಕಾಯ್ ನ್ನ ಕಾಳೈ ಅಮ್ಮಾನೈ

ಕರುಮುಹಿಲ್ ತಿರುನಿರತ್ತವನೈ

ಶೆಂಶೊಲ್ ನಾಲ್ ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್

ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ

ಅಂಜನಕ್ಕುನ್ರಂ ನಿನ್ನದು ಒಪ್ಪಾನೈ

ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ ತೀರ್ ನ್ಣೇನೇ ||೭||

(ವೆಮ್ ಶಿನಂ) ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೋಪವನ್ನುಳ್ಳ (ಕಳಿರು ವೆಹುಂಡಂ) ಕೆಂಪಲಯಾ ಪೀಡವೆನ್ನುವ ಆನೆಯನ್ನು ಕನಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು, (ವಿಲ್ ಇರತ್ತು) ಕಂಸನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿ, (ಮಲ್ಲುಂ ಅಡರ್ತ್ತವನ್ ತನ್ನೆ) ಮಲ್ಲರುಗಳನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದವನಾಗಿ, (ಕಂಜನೈ ಕಾಯ್ ನ್ನ ಕಾಳೈ) ಕೋಪದಿಂದ ಕಂಸನನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿದ ಯಂವಕನಾದವನೂ (ಅಮ್ಮಾನೈ) ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೂ, (ಕರುಮುಹಿಲ್ ತಿರುನಿರತ್ತವನೈ) ಕಾಳಮೇಘದಂತೆ ನೀಲವರ್ಣನಾದವನೂ, (ಅಂಜನಕ್ಕುನ್ರಂ ನಿನ್ನದು ಒಪ್ಪಾನೈ) ಅಂಜನಗಿರಿಯಂ ನಿಂತಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಹೋಲುತ್ತಿರುವವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು (ಶೆಮ್ ಶೊಲ್ ನಾಲ್ ಮರೈಯೋರ್) ಸಂದರವಾದ ವಚನಗಳನ್ನಾಡುವ ಚತುರ್ವೇದಾ ಧ್ಯಾಯಿಗಳು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್ ಶೆಮ್ಮೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ ಕಂಡುಕೊಂಡು) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಇರುವ

ಶೆನ್ನೊನ್ ಶೆಯ್ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು (ಅಲ್ಲಲ್ ತೀರ್ ನ್ನೇನೇ) ದುಃಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ತೊಲಗಿಸಿ ಕೊಂಡೆನು.

ಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಮಾಡಿದ ಲೀಲಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳ ಪರಂಪರೆ ಯಲ್ಲಿ ಮನಸೋತವರಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ಬಾಯಾರ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಯವು ತುಂಬಿಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಈ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನವನು ಮಾಡಿದುದು. 'ಅಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು'—ಎಂಬುವ ಮನಸ್ಸುಮಾಧಾನದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರಮಹರವಾದ ರೂಪದೊಡನೆ ಬಂದಂ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರು ಯಥಾರ್ಥದರ್ಶಿಗಳೂ ಭೂತಹಿತ ವನ್ನೇ ಆಡುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರಂತೆ. ತನ್ನನ್ನು ಬೇಡುವವರಿಗೆಲ್ಲ ತಾನೇ ಉಪಾಯನಾಗಿ ಅಕಿಂಚನನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ದುಃಖ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅನ್ರಿಯ ವಾಣನ್ ಆಯಿರಂ ತೋಳುಂ ತುಣಿಯೆ

ಅನ್ರು ಅಟಿ ತೊಟ್ಟಾನ್ನೈ

ಮಿನ್ ತಿಹಟ್ ಕುಡುಮಿ ವೇಂಗಡಂ ಮುಲೈವೇಲ್

ಮೇವಿಯ ಮೇದಂ ನಲ್ ವಿಳಕ್ಕೈ

ತನ್ ತಿಶೈ ತಿಲದಂ ಅನ್ನೈಯವರ್ ಸಾಂಗೈ

ಶೆನ್ನೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳೈ

ಮುನ್ರು ಅದು ಪೊಲಿಯಮಹಿಟ್ನು ನಿನ್ರಾನೈ

ವಣಂಗಿ ನಾನ್ ವಾಟ್ನು ಒಟಿನ್ನೇನೇ ||೪||

(ಅನ್ರಿಯ) ಕೋಪದಿಂದ ಎದುರಿಸಿಬಂದ (ವಾಣನ್ ಆಯಿರಂ ತೋಳುಂ ತುಣಿಯು ಬಾಣಾಸುರನ ಸಹಸ್ರಭುಜಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುವಂತೆ (ಅನ್ರು ಅಟಿ ತೊಟ್ಟಾನ್ನೈ) ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದವನೂ, (ಮಿನ್ ತಿಹಟ್ ಕುಡುಮಿ ವೇಂಗಡಂ ಮುಲೈವೇಲ್) ಮಿಂಚುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಶಿಖರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯ ಮೇಲೆ (ಮೇವಿಯ) ನೆಲಸಿರುವವನೂ, (ವೇದಂ ನಲ್ ವಿಳಕ್ಕೈ) ವೇದಗಳಿಂದ ಶಾಣ ಬಹುದಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದವನೂ, (ತನ್ ತಿಶೈ ತಿಲದಂ ಅನ್ನೈಯವರ್)

ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯರಾದ ಮಹನೀಯರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವಂತಹ (ನಾಂಗೈ ಶೆವ್ವೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ) ತಿರನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಶೆವ್ವೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ಮನ್ರು ಅದು ಪೊಲಿಯಂ) ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಗೋಷ್ಠಿಯು ವರ್ಧಿಸಲು (ಮಹಿಮೆನ್ನುನಿನ್ನಾನ್ನೈ) ಮನ ಒಲಿದು ಬಂದು ನಿಂತವನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು (ನಾನ್ ವಣಂಗಿ ವಾಟ್ ನೊಟ್ಟುನ್ದೇನ್) ನಾನು ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿ ಹೋದೆ !

ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಅನಿರುದ್ದನೊಡನೆ ಹಗೆಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತ ಬಾಣನ ಸಹಸ್ರಬಾಹುಗಳೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಸುಂದರ್ಶನ ವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದವನು ಅವನು. 'ಇನ್ನೂ ಬಾಣನಂತಹ ವಿರೋಧಿಗಳು ಬಂದು ಮೊಳೆತರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು,' ಎಂದು ವಿಂಚಂಗಳು ಅಲಂಕರಿಸುವ ಶಿಖರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆ ವೇದ್ಯಕ ವೇದ್ಯನೂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿ. ಭಾಗವತ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಿರವಧಿಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ. ಪರಮಪದ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೋ ಹಾಗೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪರಮಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಕಳಂಗನಿವಣ್ಣಾ ಕಣ್ಣಿನೇ ಎನ್ ತನ್ ಕಾರ್ ಮುಹಿಲೇ

ಎನ ನಿನ್ನೆಂದಿಟ್ಟು

ಉಳಂ ಕನಿಂದಿರುಕ್ಕುಂ ಅಡಿಯವರ್ ತಂಗಳ್

ಉಳ್ಳೆತ್ತುಳ್ ಊರಿಯತೇನ್ನೈ

ತೆಳಿಂದ ನಾನ್ ಮುರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ನನ್ನ ಡುವುಳ್

ಶೆವ್ವೊನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ

ವಳಂಕೊಳ್ ಪೇರಿನ್ನೆಂ ಮನ್ನಿನಿನ್ನಾನ್ನೈ

ವಣಂಗಿನಾನ್ ವಾಟ್ ನೊಟ್ಟುನ್ದೇನೇ ||೯||

(ಕಳಂಗನಿವಣ್ಣಾ) ಕಳಾಫಲದಂತೆ ಮೈ ಬಣ್ಣವನ್ನುಳ್ಳವನೇ, (ಕಣ್ಣಿನೇ ಎನ್ ತನ್ ಕಾರ್ ಮುಹಿಲೇ) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ನನ್ನ ಕಾಳಮೇಘವೇ, (ಎನನಿನ್ನೆಂದಿಟ್ಟು) ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ (ಉಳಂ ಕನಿಂದಿರುಕ್ಕುಂ) ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿರುವ (ಅಡಿಯವರ್ ತಂಗಳ್ ಉಳ್ಳೆತ್ತುಳ್) ಭಕ್ತರುಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ (ಊರಿಯಂ)

ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಊರಿರುತ್ತಿರುವ (ತೇನ್ನೈ) ಭೋಗ್ಯವಾದ ಜೇನಿನಂತಿರುವವನೂ, (ತೇಂದ ನಾನ್ ಮುರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್ ಶೆಮ್ಮೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ) ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಿವಾಳ, ಚತುರ್ವೇದಿಗಳಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಇರುವ ಶೆಮ್ಮೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ವಳವ್ ಕೋಳ್ ಪೇರಿನ್ಬಮ್ ಮನ್ನಿನಿನಾನ್ನೈ) ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಪರಮಾ ನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಂಗಿರುವವನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು (ನಾನ್ ವಣಂಗಿ ವಾಯ್ ನೊಂಟೊಂ) ನಾನು ಸೇವಿಸಿ ಬದುಕಿಹೋದೆ !

ಕಣ್ಣಿಗೆ ತುಪಾಗಿರುವ ಕಳಾಫಲದ ಹಾಗೆ ಅತಿವಿನೋಹರವಾದ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಆಪಹರಿಸಿ ಅವರ ತಾಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವನು ಈ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಹೀಗೆ ಅವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಹೃದಯ ಪಕ್ಷವಾದ ಶೇಷಭೂತರಾದ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಊರಿದ ಜೇನಿನಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾದವನವನು. 'ಯಥಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕ'— ಎಂದು ತಿಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಂಡತಂಡವಾಗಿರುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರವಧಿಕ ವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ.

ತೇನ್ ಅಮರ್ ಶೋಲೈ ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್

ಶೆಮ್ಮೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ

ನಾನವರ್ ಕೋನ್ನೈ ಕಂಡಮೈ ಶೊಲ್ಲಂ

ಮಂಗೈಯಾರ್ ನಾಳ್ ಕಲಿಕನಿ

ಊನನಿಲ್ ಪಾಡಲ್ ಒನ್ನದೋಡೊನ್ನುಂ

ಒಲಿವಿನ್ರಿ ಕತ್ತುನಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್

ಮಾನವೇಣ್ ಕುಡೈಕ್ಕೀಱ್ ವೈಯಹಂ

ಅಂಡು ನಾನವರಾಹುವರ್ ಮಹಿಬ್ ನ್ಡೇ ||೧೦||

(ತೇನ್ ಅಮರ್ ಶೋಲೈ) ದಂಬಿಗಳು ಯಥಾವಾಗಲೂ ಝಂಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ತೋಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ನಾಂಗೈ ನನ್ನಡುವುಳ್ ಶೆಮ್ಮೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲಿನುಳ್ಳೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಇರುವ ಶೆಮ್ಮೋನ್ ಶೆಯ್ ಕೋಯಿಲ್ ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ನಾನವರ್ ಕೋನ್ನೈ ಕಂಡಮೈ) ದೇವಾಧಿದೇವನನ್ನು ತಾವು ಸೇವಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು (ಶೊಲ್ಲಂ) ಹೇಳಿದವರೂ (ಮಂಗೈಯಾರ್)

ತಿರುಮಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಾಯಕರಾದವರೂ (ವಾಳ್) ಖಿಡ್ಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ ಆದ (ಕಲಿಕೈ) ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಹಾಡಿದ (ಊನವರ್ ಇಲ್ ಪಾಡಲ್) ದೋಷವಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಡಾದ (ಒನ್ನ ದೋಡು ಒನ್ನಂ) ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನೂ (ಒಟ್ಟಿವು ಇನ್ನಿ) ಒಂದನ್ನೂ ಬಿಡದೆ (ಕತ್ತುವಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್) ಓದಿ ಅರಿಯಬಲ್ಲವರು (ಮಾನಂ ವೆಣ್ ಕುಡೈ ಕ್ಕೀಟ್) ಹರಡಿದ ಶ್ವೇತಚೈತ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು (ವೈಯಹಂ ಅಂಡು) ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಅಳಿ (ಮಹಿಟ್ ನ್ನು) ಸಂತೋಷಿಸಿ (ವಾನವರ್ ಅಹುವರ್) ಅನಂತರ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದದಿಂದ ಮೊರೆಯುವ ದುಂಬಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ತೋಟಗಳು ಮೆರೆಯುತ್ತಿವೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಈ ಹತ್ತುಪಾಶುರಗಳನ್ನೂ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಹರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯುವವರಾಗಿ ಇದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಾಗವತ ಶೇಷವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ನಿರವಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತರಾಗಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಾವೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪತ್ತು—ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಿರುನೋಟಿ

‘ಮಾತ್ತರಶರ್’

ಪ್ರವೇಶ

ವಿಭವಾವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಜಗತ್ಕಾರಣನೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಅರ್ಚಾವತಾರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದಿರುವುದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಅರ್ಚಾವತಾರಗಳಿಗೂ ವಿಭವಾವತಾರಗಳಿಗೂ ಭೇದವಿದೆಯೆಂದು

ಭ್ರಮಿಸಿ, 'ಅರ್ಚಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಶರಣ ವರಣವಗಾಡಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?'—ಎಂದು ಸಂದೇಹಿಸುವ ಪಾಮರ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರಿವನ್ನು ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಭಗವಂತ. ನಾವು ಆ ಅವತಾರಗಳ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ಸುಲಭರಲ್ಲ. ವಿಭವಾದಿ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವನ್ನು 'ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ'—ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದವನೇ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಲಿದುಬಂದೂ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸಬೇಕು ಅವನನ್ನು. ಅರ್ಚಾರೂಪಿಗೂ ವಿಭವರೂಪಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವರಕ್ಷಕನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಮ್ಮನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದೇ 'ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲಂ' ಎಂಬ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮುತ್ತರಶರ್ ಮುಣೆಮುಡಿಯುಂ ತಿರಲುಂ ತೇಕುಂ
ಮುತ್ತವರ್ತನರ್ ಕಾದಲಿನೂರ್ ಕುಟ್ಟಿಯುಂ, ತಂದೈ
ಕಾಲ್ ತಳ್ಳಿಯುಂ ಉಡನ್ ಕಲಿಲ ನಂದು ತೋನ್ರಿ
ಕದಂ ನಾಹಂ ಕಾತ್ತು ಅಳಿತ್ತು ಕಣ್ಣರ್ ಕಂಡೀರ್
ನೊತ್ತಿದಬ್ಬೆಕೊಳ್ ಅರವಿಂದಂ ನುಟ್ಟಿಂದ ಪಳ್ಳಿತ್ತು
ಇಳಂ ಕಮುಹಿನ್ ಮುದುಪಾಳೈ ಪರುನಾಯ್‌ನಂಡಿನ್
ಶೇತ್ತಿಳ್ಳಿಯಿಲ್ ವೆಣ್ ಮುತ್ತಂ ಶಿನ್ನು ನಾಂಗೂರ್
ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತೆನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ

॥೧॥

(ಪಳ್ಳಿತ್ತಿಲ್) ತಗ್ಗಾದ ಹಳ್ಳದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತ (ನೂರು ಇದಬ್ಬೆಕೊಳ್ ಅರವಿಂದಂನುಟ್ಟಿ) ನೂರು ದಳಗಳುಳ್ಳ ತಾವರೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ (ಪಹುವಾಯ್‌ನಂಡಿನ್) ಬಿರಿದ ಬಾಯನ್ನುಳ್ಳ ನಳ್ಳಿಯ (ಶೇರು ಅಳ್ಳಿಯಿಲ್) ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ (ಇಳಕಮುಹಿನ್ ಮುದುಪಾಳೈ) ಎಳೆಯ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳ ಪಕ್ಷವಾದ ಹೊಂಬಾಳೆಯುಂ (ವೆಣ್‌ಮುತ್ತಂ ಶಿನ್ನು) ಬಿಳಿಯುಂ

ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ 'ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲಂ' ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿರುವ (ಎನ್ ಶೆಮ್‌ಕಣ್‌ವಣಾಲ್) ನನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಕೆಂದಾವರೆ ಗಳಂತೆ ಚೆಲುವಾದ ನೇತ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾರೂ ಎಂದರೆ—(ಪೂರು ಅರಶರ್) ಶತ್ರುಗಳಾದ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿ ರಾಜರುಗಳ (ಮಣಿ ಮುಡಿಯುಂ) ಮಣಿಕೈವಿಡಿತವಾದ ಕಿರೀಟಗಳೂ (ತಿರಲುಂ) ಬಲವೂ (ತೇಶುಂ) ತೇಜಸ್ಸೂ, (ಅವರ್‌ತಮ್ ಕಾದಲಿವಣಾರ್ ಕುಟ್ಟಿಯುಂ) ಅವರ ದಯಿತೆಯರ ಮಂಗಳಸೂತ್ರವೂ, (ತಂದೈ ಕಾಲ್‌ತಳ್ಳಿಯುಂ) ತನ್ನ ತಂದೆ ಯಾದ ವಸುದೇವನ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಸಂಕೋಲೆಯೂ (ಉಡನ್ ಕಟಲ) ವಿಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳಚಿಹೋಗುವಂತೆ (ವಂದು ತೋನ್ರಿ) ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದವ ನಾಗಿ (ಕದನಾಹಂ ಕಾತ್ತು ಅಳಿತ್ತು) ಬಹಳ ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿದವನಾದ (ಕಣ್ಣಾರ್‌ಕಂಡೀರ್) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಂದು ಕಾಣಿರಿ.

'ದ್ವಿಷದನ್ನಂ ನ ಭೋಕ್ತವ್ಯಂ ದ್ವಿಷಂತಂ ನೈವ ಭೋಜಯೇತ್' ಎಂದು ಪಾಂಡವ ಶತ್ರುಗಳಾದ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂಥ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ ರತ್ನವಿಡಿತವಾದ ಕಿರೀಟಗಳು, ದರ್ಪ, ದಿಗ್ವಿಜಯಮಾಡಿ ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಹಿರಿಮೆ, ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಂಗಳಸೂತ್ರ, ವಸುದೇವರ ಕಾಲ್ಪಂಕೋಲಿಗಳು—ಇವೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗು ವಂತೆ ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದನು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. 'ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ದುಃಖ ಕೊಳ್ಳುಳಗಾದಾಗ ತಕ್ಷಣ ಬುದೊದಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ !' ಎಂದು ಆ ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವೇದನೆ ಆಯಿತಂತೆ. 'ಒಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಂತೆ ನಾನು ಕಷ್ಟ ಪಡು ವುದೇ ?' ಎಂದು ಆ ಗಜೇಂದ್ರ ದುಃಖಿಸಿದನಂತೆ. ಅರವಿಂದದ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೇರಿದ ನಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ ಅಡಿಕೆಮರದ ಪಕ್ಕವಾದ ಹೊಂಬಾಳೆ ಮುತ್ತುನ್ನು ದುರಿಸುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶ ಆ ನಾಂಗೂರ್‌ಕ್ಷೇತ್ರ. ಭಗವತ್ಪ್ರಕಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಜಂತುವಿನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು ಪ್ರಸಾದ ವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವತ್ಪ್ರಕಾರವಿಂದ ಪರಿಮಳ ಯಾವ ಜಂತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ

ಪ್ರಸಾದವೂ ಕೊರೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ತೋರುತ್ತದೆ. ತಾವರೆಯೊಡನೆ ನಕ್ಕಿಯೂ ಇರುತ್ತಿರುವ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಪರಿಮಳವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಳೆಯ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವಾದ ಹೊಂಬಾಳೆಯ ಬಿಳಿಯ ಮುತ್ತೂಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸುವಂತೆ !

ಪೊನ್ ತೊಡಿ ತೋಳ್ ಮಂಡಂ ಮಹಳ್ ತನ್ ವಡಿವು ಕೊಂಡ
ಪೊಲ್ಲಾದ ವನ್ ಪೇಯ್ ಚ್ಚಿ ಕೊಂಗೈವಾಂಗಿ
ಪೆತ್ತು ಎಡುತ್ತ ತಾಯ್ ಪೋಲ ಮಡುಪ್ಪು
ಆರುಂಪೇಣಾ ನೆಂಜು ಉಂಡು ಉಹಂದ ಪಿಳ್ಳೈ ಕಂಡೀರ್
ನೆಲ್ ತೊಡುತ್ತ ಮಲರ್ ನೀಲಮ್ ನಿರೈನ್ ಶೂಟಲ್
ಇರು ಶಿರೈಯೆ ಮಂಡು ಒಲಿಯುಂ ನೆಡು ಕಣ್ಣಾರ್ ತಮ್
ಶಿರು ಅಡಿಮೇಲ್ ಶಿಲಂಬು ಒಲಿಯುಂ ಮಿಟತ್ತು
ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್ ಮಾಲೇ

|| ೨ ||

(ನೆಲ್ ತೊಡುತ್ತ) ಭತ್ತದ ಪೈರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿರುವ (ನೀಲಮ್ ಮಲರ್ ನಿರೈಂದ ಶೂಟಲ್) ಕನ್ನೆದಿಲೆಯ ಹೊಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಪರಿಸರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ (ಇರು ಶಿರೈಯೆ ಮಂಡು ಒಲಿಯುಂ) ಸುಂದರವಾದ ರೆಕ್ಕಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದುಂಬಿಗಳ ರೋಂಕಾರವೂ (ನೆಡು ಕಣ್ಣಾರ್ ತಮ್) ನೀಳವಾದ ನೇತ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರು (ಶಿರು ಅಡಿಮೇಲ್ ಶಿಲಂಬು ಒಲಿಯುಂ) ಚಿಕ್ಕ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಕಾಲುದುಗೆಗಳ ಧ್ವನಿಯೂ (ಮಿಟತ್ತು) ಕೂಡಿ ಧ್ವನಿಸು ವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿ ಅಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್ ಮಾಲೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಯಾದ ಅರವಿಂದಾಕ್ಷನು ಯಾರಿಂದರೆ— (ಪೊನ್ ತೊಡಿ) ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ ಧರಿಸಿದ (ತೋಳ್) ಭುಜಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ (ಮಂಡಂ) ಆತ್ಮಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಆದ (ಮಹಳ್ ತನ್) ಯಶೋದಾ ದೇವಿಯ (ವಡಿವು ಕೊಂಡ) ವೇಷವನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ (ಪೊಲ್ಲಾದ ವನ್ ಪೇಯ್ ಚ್ಚಿ) ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸಿಯಾದ ಪೂತ ನಿಯು (ಕೊಂಗೈವಾಂಗಿ) ತನ್ನ ಸ್ತನವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲೆತ್ತಿ (ಪೆತ್ತು ಎಡುತ್ತ ತಾಯ್ ಪೋಲ ಮಡುಪ್ಪು) ಹೆತ್ತು ಸಾಕಿದ ತಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ

ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಡಲು (ಆರಂ ಪೇಣಾನಂಜು) ಯಾರೂ ಬಯಸದ ವಿಷವನ್ನು (ಉಂಡು) ಮೊಲೆ ಹಾಲಿನೊಡನೆ ಹೀರಿ (ಉಹಂದ) ಸಂತೋಷಿಸಿದ (ಒಳ್ಳೆಯ ಕಂಡೀರ್) ಎಳೆಯ ಮಗುವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಪೂತನಿ ಯಶೋದಾದೇವಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಕರಿಸಿ ತೊಟ್ಟು ಬಂದಳು. ಎಂಥರೂಪವನ್ನುಳ್ಳವಳು ಎಂಥರೂಪವನ್ನನುಕರಿಸಿದಳು ! ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸಿ. ಭಯಂಕರವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು. ಅವಳು ತೊಟ್ಟ ವೇಷ ಸಕಲಗುಣ ಪೂರ್ಣಯೂ ಚೆಲುವೆಯೂ ಆದ ಯಶೋದೆಯ ವೇಷ. ಯಾರೂ ಬಯಸದ ವಿಷವನ್ನು ಉಂಡು ಸಂತೋಷಿಸಿದನಂತೆ ಅವನು, ಇನ್ನೂ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗದ ಕಾರಣ ಹಾಗೆ ಸಂತೋಷಿಸಿದನೋ ಏನೋ ! ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಭೃಂಗಗಳ ರೋಂಕಾರ ಹಾಗೂ ನೂಪುರಗಳ ಶಿಂಜಿತ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಕೇಳಿಬರಂ ತ್ತಿವೆಯಂತೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಅರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಆ ಬಾಲಗೋಪಾಲನೇ 'ತಿರುತ್ತಿತ್ತಿಯಂಬಲಂ' ನಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಮನಯನನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪಡಲಡೈತ್ತ ಶಿರು ಕುರಂಜೈ ನುಲೈನ್ನ ಪುಕ್ಕು
ಪಶುನೆಣ್ಣೈಯ್ ಪದಮಾರ ಪಣ್ಣೈಮುತ್ತಮ್
ಅಡಲಡರ್ತ್ತನೇಲ್ ಕಣ್ಣಾರ್ ತೋಕ್ಕೈ ಪತ್ತಿ
ಅಲಂದಲೈನೈಶೆಯ್ ದು ಉಲಲುಂ ಐಯನ್ ಕಂಡೀರ್
ಮಡಲೆಡುತ್ತ ನೆಡುತೆಂಗಿನ್ ಪಟಂಗಳ್ವೀಟ
ಮಾಂಗನಿಹಳ್ ತಿರಟ್ಟು ಉರುಟ್ಟಾ ವರುನೀರ್ ಪೊನ್ನಿ
ತಿಡಲೆಡುತ್ತ ಮಲರ್ ಶುನುಂಡು ಅಂಗಿಲೆಯುಮ್
ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತಿತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತೆನ್ ಶೆಂಗಳ್ ಮಾಲೇ ||೩||

(ಮಡಲ್ ಎಡುತ್ತ ನೆಡುತೆಂಗಿನ್) ಹೊಂಬಾಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ಉನ್ನತವಾಗಿರುವ ತೆಂಗಿನಮರಗಳಿಂದ (ಪಟಂಗಳ್ ವಿಟ) ಕಾಯಿಗಳೂ ಮಾವಿನಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು (ಮಾಂಗನಿಹಳ್ ತಿರಟ್ಟು ಉರುಟ್ಟಾ) ಆಗ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಉದುರಲು ಅವುಗಳ

ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ (ಮಲರ್ ಶುಮನ್ನ) ಹೂಗಳನ್ನು ತೇಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ (ವರಮ್ ನೀರ್) ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹವನ್ನುಳ್ಳ (ಪೊನ್ನಿ) ಕಾವೇರಿಯು (ತಿಡಲ್ ಎಡುತ್ತು ಇಟಿಯುಂ) ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಪ್ರವಹಿಸುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್ ವಣಲ್) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅರವಿಂದಾಕ್ಷನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾರಿಂದರೆ—(ಪಶಂ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ಪದಂ ಆರ) ಆಗತಾನೇ ಕಡೆದು ತೆಗೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಭುಜಿಸುವುದ ಕ್ಯಾಗಿ (ಪಡಲ್ ಅಡೈತ್ತ ಶಿರು ಕುರಂಬೈ ನುಟ್ಟುನ್ದುವುಕ್ಕು) ಕಟ್ಟಿದ ಚಾಪೆಯ ಬಾಗಿಲುಳ್ಳ ಗುಡಿಸಲುಗಳೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ (ಆಡಲ್ ಆಡರ್ತ್ತ ವೇಲ್ ಕಣ್ಣಾರ್) ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕದಾದ ನಿಶಿತವಾದ ಮೇಲಾಯಂಧ ದಂತೆ ನೇತ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗೋಪಿಯರ (ತೋಕ್ಕೈ) ಸೀರೆಯ ಸೆರಗನ್ನು (ಪತ್ತಿ) ಹಿಡಿದೆಳೆದು (ಅಲಂದಲ್ಪೆಮ್ಮೆಶೆಯ್ ದು) ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ (ಪಣ್ಣೈ ಮುತ್ತುಂ ಉಟಲುಂ) ಗೊಲ್ಲಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತಿರಿಯುವ (ಐಯನ್ ಕಂಡೀರ್) ಮಹಾನುಭಾವನೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಿರಿ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ನಂಜುಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪಾಶುರ ದಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಆ ಮಹಾನುಭಾವ ಉಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗತಾನೇ ಕಡೆದು ತೆಗೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯ ನರುಗಂಪು ಆರುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ಭುಜಿಸಲು ಸ್ವಾಮಿ ಗುಡಿಸಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಚಾಪೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಿರುಗಿಟ್ಟು ಒಳಹೊಕ್ಕನಂತೆ. ಆ ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ ನಿಶಿತ ವಾದ ಕಣ್ಣೋಟದಿಂದ ಅವನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ. ಅವರ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ಸೆಳೆದು ಚಿಲ್ಲಾಟವಾಡಿದ ಆ ಮಹಾನುಭಾವ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ ಉದುರಿದ ಮಾಡಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ನೀರನ್ನುಳ್ಳ ಕಾವೇರಿ ಉನ್ನತ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸವರಿಹಾಕಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹೂಗಳ ಹರವು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲದೆ ವಿಭವಾವತಾರವಾಡಿದ ಆ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ನಾರ್ ಆರುಂಮುಲೈಮಡವಾಳ್ ಪಿನ್ನೈಕ್ಕಾಹಿ
 ವಳೈ ಮರುಪ್ಪಿನ್ ಕಡುಂಶಿನತ್ತುವನ್ ತಾಳಾರ್‌ನ್ನ
 ಕಾರಾರ್ ತಿಣ್‌ವಿಡೈ ಅಡರ್‌ತ್ತು ವದುನೈ ಆಣ್ಣ
 ಕರುಮುಹಿಲ್‌ಪೋಲ್ ತಿರುನಿರತ್ತು ಎನ್ ಕಣ್ಣರ್ ಕಂಡೀರ್
 ಏರಾರು ಮಲರ್‌ಪೋಲಾಲ್‌ಹಳ್ ತಟುವಿನಂಗುಂ
 ಎಟುಲ್ ಮದಿಯೈ ಕಾಲ್‌ತೊಡರ ವಿಳಿಂಗು ಶೋದಿ
 ಶೀರಾರು ಮಣಿನೂಡಂ ತಿಹಟನಾಂಗೂರ್
 ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲತ್ತೆನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ

॥೪॥

(ಏರ್ ಆರುಂ) ಸೌಂದರ್ಯಹೊಂದಿರುವ (ಮಲರ್ ಪೋಲಾಲ್‌ಹಳ್) ಹೂಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತೋಪುಗಳಾದವು (ಎಂಗುಂತಟುವಿ) ಆಕಾಶದವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಎಟುಲ್ ಮದಿಯೈ ಅಂದವಾದ ಚಂದ್ರನು (ಕಾಲ್‌ತೊಡರ) ಚಲಿಸದಂತೆ ಕಾಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವಂತಹದೂ, (ವಿಳಿಂಗುಶೋದಿ ಶೀರ್ ಆರುಂ ಮಣಿ ಮಾಡಂ ತಿಹಟುಂ) ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ಮಣಿಮಂದಿರಗಳು ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲಂ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ನಮ್ಮ ಅರವಿಂದ ನೇತ್ರನು ಯಾರಿಂದರೆ— (ವಾರಾರುಂ ಮುಲೈ) ಕಂಚುಕಿ ಧರಿಸಿದ ಸ್ತನಮಂಡಲವನ್ನುಳ್ಳವಳೂ (ಮಡವಾಳ್) ಆತ್ಮಗುಣಪೂರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಆದ (ಪಿನ್ನೈಕ್ಕು ಆಹಿ) ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪೆರಾಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ವಳೈಮರುಪ್ಪಿನ್) ಬೆಳೆದ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನುಳ್ಳವೂ (ಕಡುಂಶಿನತ್ತು) ಉಗ್ರವಾದ ಕೋಪವನ್ನುಳ್ಳವೂ (ವನ್ ತಾಳ್ ಆರ್‌ನ್ನ) ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳವೂ (ಕಾರ್ ಆರ್) ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿದವೂ ಆದ (ತಿಣ್ ವಿಡೈ) ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ವೃಷಭಗಳನ್ನು (ಅಡರ್‌ತ್ತು) ಅಡಗಿಸಿ (ವದುವೈಅಂಡ) ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಡಿ ಕೊಂಡ (ಕರುಮುಹಿಲ್‌ಪೋಲ್ ತಿರುನಿರತ್ತು ಎನ್‌ಕಣ್ಣರ್ ಕಂಡೀರ್) ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಲನಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯವನೆಯಾದ ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪೆರಾಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠವಾದವೂ ಅದಮ್ಯವಾದವೂ ಆದ ಸಪ್ತವೃಷಭಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಂತ

ವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಟ್ಟಿನ್ನೈಯೊಡನೆ ವಿವಾಹಮಂಗಳವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿನ ಉನ್ನತವಾದ ತೋಟಗಳು ಆಕಾಶದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದಿವೆಯಂತೆ. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಕುಸುಮಗಳ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಮುಂದೆ ವರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವು ಚಂದ್ರನ ಗತಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆಯಂತೆ. ಆ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಚಂದ್ರ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಿಡುವನಂತೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಣಾಂಕುರವಿಚಿತವಾದ ಮೂಡಗಳಿಂದ ಸಂಪತ್ತುಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡ ಆರವಿಂದನೇತ್ರನೇ ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು.

ಕಲೈಇಲಂಗುಂ ಅಹಲ್ ಅಲ್ಹುಲ್ ಕಮಲಪ್ಪಾವೈ
 ಕದಿರ್‌ಮುತ್ತ ನೆಳ್‌ನಹೈಯಾಳ್ ಕರುಂಗಣ್ ಆಯ್‌ಚ್ಚಿ
 ಮುಲೈ ಇಲಂಗುಂ ಒಳಿಮುಣೈಪ್ಪೂಣ್ ವಡಮುಂ ತೆಯ್‌ಪ್ಪ
 ಮೂವಾದ ವರೈ ನೆಡುಂದೋಳ್ ಮೂರ್ತಿ ಕಂಡೀರ್
 ಮುಲೈ ಇಲಂಗು ನಿರೈ ಶಂದಿನೂಡಂ ನೀದಿ ಆಡವರೈ
 ಮಡಮೊಲೈಯಾರ್ ಮುಹತ್ತು ಇರಂಡು
 ಶಿಲೈ ನಿಲಂಗಿ ಮನಂ ಶಿರೈಕೊಂಡಿರುಕ್ಕುಂ ನಾಂಗೂರ್
 ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತಿನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ

|| ೫ ||

(ಮುಲೈಇಲಂಗು) ಬೆಟ್ಟದಹಾಗೆ ಶೋಭಿಸುವ (ನಿರೈ ಶಂದಿ) ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ (ಮೂಡಂವೀದಿ) ಭವನಗಳಿರುವ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ (ಮಡಮೊಲೈಯಾರ್) ಮಧುರವಾದ ವಾಕ್ಕನ್ನುಳ್ಳ ಹಂಸರ (ಮುಹತ್ತು ಇರಂಡುಶಿಲೈ ವಿಲಂಗಿ) ಮಂಖಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಬಾಗಿದವುಗಳಾಗಿ (ಆಡವರೈ ಮನಂ) ಕಾಂತರಂಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು (ಶಿರೈಕೊಂಡಿರುಕ್ಕುಂ) ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿರುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂ ಬಲತ್ತು ಎನ್‌ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲವೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಮನೇತ್ರನಾದ ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯು ಯಾರಿಂದರೆ—(ಕಲೈ ಇಲಂಗುಂ) ಮೇಖಲೆಯು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವಂತಹ (ಅಹಲ್ ಅಲ್‌ಹುಲ್) ವಿಸ್ತಾರವಾದ ನಿತಂಬವನ್ನುಳ್ಳವಳೂ,

(ಕದಿರ್ ಮುತ್ತು ವೆಳ್‌ನಹೈಯಾಳ್) ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದ ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವಳೂ) ಅದ (ಕಮಲಪ್ಪಾವೈ) ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಹಾಗೂ (ಕರುಕಣ್ ಆಯ್‌ಚ್ಚಿ) ಕಪ್ಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನಪ್ಪಿನ್ನೈದೇವಿಯ (ಮುಲೈ ಇಲಂಗುಂ) ಸ್ತನ ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ (ಒಳಿಮಣಿ ಪೂನ್) ಸುಂದರವಾದ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕಂಠಿಕೆಯೂ (ವಡಮುಂ) ಹಾರವೂ (ತೆಯ್‌ಪ್ಪ) ಸಂಘರ್ಷಿಸಲು ಅದರಿಂದ (ಮೂವಾದ) ಕೊರೆಯಾಗದ ನಿತ್ಯನೌವ್ವನವನ್ನುಳ್ಳ (ವರೈನೆಡು ತೋಳ್) ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಹೋಲುವ ದೀರ್ಘವಾದ ಬಾಹುಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಮೂರ್ತಿ ಕಂಡೀರ್) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ ಕಾಣಿರಿ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಗೋಪಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಪ್ಪಿನ್ನೈದೇವಿಯನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಯದುಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದೇವಿಯಾದ ರಂಕ್ಕಿಣೀ ದೇವಿಯೊಡನೆ ವಿವಾಹವಾದುದನ್ನು ನೆನೆದು ಇವರಿಬ್ಬರೊಡನೆಯೂ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ನೀಳಾದೇವಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀಲವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿವೆಯಂತೆ. ಅವನ ದೇಹದ ನೀಲಶಾಂತಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಉರಿರುವಂತಿದೆಯಂತೆ. ದೇವಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಧರಿಸಿರುವ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಹಾರಗಳೇನು, ತ್ರಿಸರ, ಪಂಚಸರ ಎನ್ನುವಂತಹ ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳೇನು ಇವುಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಾಡದ ದೃಢವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರ.

ಸ್ವಾಮಿಯು ಲೀಲಾವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ದಯೆಮಾಡುವಾಗ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರಂಗಳ ಮುಖಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳೋಪಾದಿ ಇರುವ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಬಾಗಿದವುಗಳಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಆ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹೋಗುವುವು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾನ್ ಪೋಲುಂ ಎನ್ನ ಎಲುನ್ದಾನ್ ತರಣಿಯಾಳನ್
 ಅದುಕಣ್ಣು ತರಿತ್ತು ಇರುಪ್ಪಾನ್ ಅರಕ್ಕರ್ ತಂಗಳ್
 ಕೋನ್ ಪೋಲುಂ ಎನ್ನ ಎಲುನ್ದಾನ್ ಕುನ್ನಮ್ ಅನ್ನ
 ಇರುಪದು ತೋಳುಡನ್ ತುಣಿತ್ತು ಒರುವನ್ ಕಂಡೀರ್
 ಮಾನ್ ಪೋಲುಂ ಮೆನ್ ನೋಕ್ಕಿನ್ ಶೆಯ್ಯವಾಯಾರ್
 ಮರಕತಂಪೋಲ್ ಮಡಕ್ಕಿಳಿಯೈ ಕೈಮೇಲ್ ಕೊಂಡು
 ತೇನ್ ಪೋಲುಂ ಮೆನ್ ಮುಲೈ ಪಯಿತ್ತುಂ ನಾಂಗೂರ್
 ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್ ಮಾಲೇ

||೩||

(ಮಾನ್ ಪೋಲುಂ ಮೆನ್ ನೋಕ್ಕಿನ್) ಜಿಂಕೆಯ ನೋಟದಂತೆ ಅಂದವಾದ
 ನೋಟಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೂ (ಶೆಯ್ಯವಾಯಾರ್) ಕೆಂಪಾದ ಅಧರವನ್ನುಳ್ಳವರೂ
 ಆದ ಹೆಂಗಸರು (ಮರಕತಂ ಪೋಲ್) ಮರಕತದಂತೆ ಹಸಿರು ವರ್ಣಹೊಂದಿ
 (ಮಡಂ) ಸುಂದರವಾದ (ಕಿಳಿಯೈ) ಗಿಳಿಮರಿಯನ್ನು (ಕೈಮೇಲ್ ಕೊಂಡು)
 ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು (ತೇನ್ ಪೋಲುಂ ಮೇಲ್ ಮುಲೈ) ಜೇನಿ
 ನಂತೆ ಸವಿಯಡಾದುದೂ, ಮೃದುವಾದುದೂ ಆದ ಮಾತುಗಳನ್ನು (ಪಯಿತ್ತುಂ)
 ಕಲಿಸುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್ ಮಾಲೇ)
 ನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಪದ್ಮನಯನನು ಯಾರಿಂದರೆ—(ತರಣಿ ಆಳನ್ ತಾನ್
 ಪೋಲುಂ ಎನ್ನ ಎಲುನ್ದಾನ್) 'ರಾಮನೆನ್ನುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಭೂಮಿಯ
 ನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಆಳುವವನೆಂದು ನೆನೆದು ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವನು. (ಅದು ಕಣ್ಣು)
 ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೂ (ತರಿತ್ತು ಇರುಪ್ಪಾನ್) ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು (ಅರಕ್ಕರ್
 ತಂಗಳ್ ಕೋನ್ ಪೋಲುಂ) ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವನೋ?' (ಎನ್ನ)
 ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ (ಎಲುನ್ದಾನ್) ಎದ್ದು ನಿಂತ ರಾಮಣನ
 (ಕುನ್ನಂ ಅನ್ನ) ಪರ್ವತಸಮಾನವಾದ (ಇರುಪದು ತೋಳ್) ಇಪ್ಪತ್ತು
 ತೋಳುಗಳನ್ನೂ (ಉಡನ್ ತುಣಿತ್ತು) ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ
 (ಒರುವನ್ ಕಂಡೀರ್) ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ವೀರನೆಂದು ಕಾಣಿರಿ.

'ತಾನ್ ಪೋಲುಂ' ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಪದಪುಂಜ ರಾಮಣನವೂತು.
 ತನ್ನ ದುರ್ವರ್ತನದಿಂದ ರಾಮಣ-ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟರಾದ ತಾಪಸರು ತಾನೇ

ಇವರು. ಭರಣಿಯನ್ನಾಳುವವರೋ ಇವರು ?—ಎಂದು ಎಣಿಸಿದನಂತೆ, 'ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಇವನು' ಎಂದು ಅವನು ರಾಮನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ. 'ತಾನು ರಾಕ್ಷಸರಾಜ'—ಎಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ಬಂದ ಎದುರಿಸಿದ ರಾಮನ ಪರ್ವತೋಪಮವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಭುಜಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ ಮಹಾವೀರನೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರ.

ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಹೆಂಗಸರು ಗಿಣಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು—'ಒಂದು ಗಿಣಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗಿಣಿ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಇದೆಯಂತೆ. ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಗಿಣಿಯ ಮಾತಿಗಿಂತ ಕಲಿಸುವ ಇವಳ ಮಾತು ಮುದ್ದಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಇಂಥ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪೊಂಗಿಲಂಗು ಪುರಿನೂಲುಂ ತೋಲುಂ ತಾಟ
ಪೊಲ್ಲಾದ ಕುರುಳುರುನಾಯ್ ಪೊರುನ್ನಾ ನಾಣನ್
ಮಂಗಲಂಶೇರ್ ಮುರೈನೇಳ್ಳಿ ಅದನುಳ್ ಪುಕ್ಕು
ಮಣ್ಣಹಲಂ ಕುರೈ ಅರಂದ ಮೈಂದನ್ ಕಂಡೀರ್
ಕೊಂಗಲರ್‌ನ್ನೆ ಮಲರ್ ಕುಟಲಾರ್ ಕೊಂಗೈತೋಯ್‌ನ್ನೆ
ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್ ಕುಟಂಬು ಅಳ್ಳೆನ್ನೆ ಕೋಲಂ ತನ್ನಾಲ್
ಶೆಮ್ ಕಲಂಗಲ್ ವೆಣ್‌ಮಣಲ್ ಮೇಲ್ ತವಟುಂ ನಾಂಗೂರ್
ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ

||೭||

(ಕೊಂಗು ಅಲರ್‌ನ್ನೆ ಮಲರ್) ಪರಿವಳ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ (ಕುಟಲಾರ್) ತಲೆಗೂದಲನ್ನುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ (ಕೊಂಗೈತೋಯ್‌ನ್ನೆ) ಸ್ತನಮಂಡಲಗಳಿಂದ ಸ್ರವಿಸಿದ (ಕುಂಕುಮತ್ತಿನ್‌ಕುಟಂಬು) ಕುಂಕುಮದ ಸಾರವು (ಅಳ್ಳೆಂದ) ಮಿಶ್ರಗೊಂಡುದರ ಕಾರಣ (ಕೋಲಂ ತನ್ನಾಲ್) ಉಂಟಾದ ಚೆಲುವಿನಿಂದ (ಶೆಮ್) ಕೆಂಪಾಗಿರುವ (ಕಲಂಗಲ್) ಜಲಪ್ರವಾಹವಾದುದು (ವೆಣ್‌ಮಣಲ್ ಮೇಲ್ ತವಟುಂ) ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಮರಳಿನ ಬಿಣ್ಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಡುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ) ನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯಂಬಲಂನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಾದ ಅರವಿಂದಾಕ್ಷನು ಯಾರೊಂದರೆ—(ಪೊಂಗು ಇಲಂಗು ಪುರಿನೂಲುಂ)

ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನ್ನೂ (ತೋಲುಂ) ಕೃಷ್ಣಾಜಿನವನ್ನೂ (ತಾಟ) ತೂಗಿ ತೊನೆಯುವಂತೆ ಧರಿಸಿದ (ಪೊಲ್ಲಾದ ಕುರಳ್ ಉರುಆಯ್) ಸುಂದರನಾದ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ (ಪೊರುನ್ನಾ ವಾಣನ್) ಅಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಾದ ಮಹಾಬಲಿಯ (ಮಂಗಲಂಶೇರ್ ಮರೈ ವೇಳ್ವಿ ಅದನುಳ್) ಮಂಗಳತಂಗಿರುವ ವೇದಘೋಷವನ್ನುಳ್ಳ ಯಾಗಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ (ಪ್ರಕ್ಕು) ಪ್ರವೇಶಿಸಿ (ಕುರೈ) ತನಗೆ ಕೊರೆಯಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ (ಮಣ್ ಅಹಲಂ ಇರನ್ನ) ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದ (ಮೈಂದನ್ ಕಂಡೀರ್) ಸಮರ್ಥನಾದ ಕಿರು ಬಾಲಕನೆಂದು ಕಾಣಿರಿ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶಂರದಲ್ಲಿ ದೇವಿಗಾಗಿ ರಾವಣನ ಭಂಜಗಳನ್ನು ಛೇದಿಸಿದುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪಾಶಂರದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದೇವಿಯನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಿಂದ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಇಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿದುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿ ಮಹತ್ವವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲರಾದವರನ್ನು ಆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಬಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಕೂಲರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ಎಂದೂ ವಾಮನಾವತಾರದ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಮನನ ರೂಪವನ್ನು 'ಪೊಲ್ಲಾದ' ಎಂದೂ ವಿಪರೀತ ಲಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ಸುಂದರವಾದುದು' ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಕುವುದೋ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಾಗ ಮಂಗಳಮಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೊರೆಯಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ? ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಾದ ಯಾಗ ಆದು ! ಮಹಾಬಲವನ್ನು ತಾನುಳ್ಳವನಾದರೂ ಕೊರೆ ಉಳ್ಳವನಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದ ! ಆ ಊರಿನ ಸ್ತ್ರೀಗಳು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಗಾಹನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಅವರ ಸ್ತನಮಂಡಲದ ಕುಂಕುಪಲೇಪಗಳು ಜಲದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಸೇರಿದಾಗ ಪ್ರವಾಹವು ಕೆಸರಾಗಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹರಿದು ಬರುವುದಂತೆ ಮಳಲ ದಂಡೆಯ ಬಳಿ.

ತಿಲಂಬಿನಿಡೈ ತಿರುಪರಲ್ ಪೋಲ್ ಪರಿಯಮೇರು

ತಿರುಕ್ಕುಳಂಬಿಲ್ ಕಣಕಣಪ್ಪ ತಿರುನಾಕಾರಂ

ಕುಲುಂಗ ನಿಲನುಡಂದೈತನೈ ಇಡಂದು ಪುಲ್ ಹಿ

ಕೋಟ್ಟಿಡೈನೈತ್ತು ಅರುಳಿಯ ಎನ್ ಕೋಮೂನ್ ಕಂಡೀರ್

ಇಲಂಗಿಯೆ ನಾನ್‌ಮರೈ ಅನೈತ್ತುಂ ಅಂಗಂಆರುಂ
 ಏಟುಶೈಯುಂ ಕೇಳ್ವಿಹಳುಂ ಎಣ್‌ದಿಕ್ಕು ಎಂಗುಂ
 ಶಿಲಂಬಿಯೆ ನಲ್‌ಪೆರುಂ ಶೆಲ್ವಂ ತಿಹಟು ನಾಂಗೂರ್
 ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ

||೪||

(ಇಲಂಗಿಯೆ) ಪರಮಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ (ನಾಲ್‌ಮರೈ ಅನೈತ್ತುಂ) ಚತುರ್ವೇದಗಳು, (ಅಂಗಂಆರುಂ) ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳು, (ಏಟುಶೈಯುಂ) ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳು (ಕೇಳ್ವಿಹಳುಂ) ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ (ಎಣ್‌ದಿಕ್ಕು ಎಂಗುಂ ಶಿಲಂಬಿಯೆ) ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ನಲ್‌ಪೆರುಂಶೆಲ್ವಂ) ಒಳ್ಳೆಯದಾದುದೂ ಅಪರಿಮಿತವಾದುದೂ ಆದ ಸಂಪತ್ತು (ತಿಹಟುಂ) ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿ ಅಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲಂನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಪದ್ಮಲೋಚನನು ಯಾರೆಂದರೆ—(ಶಿಲಂಬಿನ್‌ಇಡೈ) ಕಾಲ್ಕಡಗದ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟ (ಶಿರುಪರಲ್‌ಪೋಲ್) ಚಕ್ಕ ರತ್ನದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ (ಪೆರಿಯ ಮೇರು) ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೇರು ಪರ್ವತ (ತಿರುಕುಳಂಬಿಲ್) ಜಿಲುವಾದ ಪಾದದಲ್ಲಿ (ಕಣಕಣಪ್ಪ) ರುಣರುಣವೆಂದು ಶಬ್ದಿಸುವಂತೆಯೂ (ತಿರು ಆಕಾರಂ ಕುಲಂಗ) ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಇರುತ್ತಿರುವ ನಿಲುವು ಕುಲುಕು ವಂತೆ (ನಿಲಂ ಮಂಡಂದೈತನೈ) ಭೂದೇವಿಯನ್ನು (ಇಡಂದಂ) ಕೋರಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಚೆಚ್ಚಿ ಎತ್ತಿ (ಪುಲ್‌ಹಿ) ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿಕೊಂಡು (ಕೋಟ್ಟಿಡೈವೈತ್ತು ಅರುಳಿಯೆ) ಅವಳನ್ನು ಕೋರೆ ಹಲ್ಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡ (ಎಮ್ ಕೋವಣನ್ ಕಂಡೀರ್) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದ ಚೇಷ್ಟಿತವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆ ಪ್ರಭು ಭೂಮಿಯನ್ನು ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ದಂಷ್ಟಾಗ್ರದಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಎತ್ತಿತಂದ ಚೇಷ್ಟಿತವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ. ಶ್ರೀವರಾಹನ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತರೂಪ ಎಷ್ಟು ಬೃಹತ್ತಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. 'ಖಿರಮಧ್ಯಗತೋ ಯಸ್ಯ ಮೇರುಃ ಕಣಕಣಾಯತೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀವರಾಹನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೇರು ಒಂದು ಕಣವಾಗಿ

ಕಡಗದನಡುವೆ ಕೆತ್ತಿದ ರತ್ನದೋಪಾದಿ ಆಯಿತು. ಆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥೂಲ
ಗತೆಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ದಿವ್ಯವಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲುಗಾಡಿತಂತೆ.
ದಂಷ್ಟ್ರಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ನೀಲಮಣಿಯ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಭೂದೇವಿಯನ್ನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಈ ದಿವ್ಯ ಚೇಷ್ಟಿತದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ದಾಸನನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ಅಂಥ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ
ಜನರ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.

ಏಟುಲಹಂ ತಾಳ್‌ವರೈಯುಂ ಎಂಗುಂ ಮೂಡಿ
ಎಣ್ ತಿಶೈಯುಮ್ ಮಂಡಲಮುಂಮಂಡಿ, ಅಂಡಂ
ಮೋಟೈ ಯೆಟುನ್ನು ಅಟಿ ಮಿಹುಂ ಊಟಿವೆಳ್ಳಂ
ಮುನ್ ಅಹಟ್ಟಿಲ್ ಒಡುಂಗಿಯೆ ಎಮ್‌ಮೂರ್ತಿ ಕಂಡೀರ್
ಊಟಿತೋರುಂ ಊಟಿತೋರುಂ ಉಯರ್‌ನ್ನ ಶೆಲ್ವತ್ತು
ಓಂಗಿಯ ನಾಳಮರೈ ಅನೈತ್ತುಂ ತಾಂಗು ನಾವರ್
ಶೇಟುಯರ್‌ನ್ನ ಮಣಿಮಾಡಂ ತಿಹಟುಂ ನಾಂಗೂರ್
ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ ||೯||

(ಊಟಿತೋರುಂ ಊಟಿತೋರುಂ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ
(ಉಯರ್‌ನ್ನ) ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ (ಶೆಲ್ವತ್ತು) ಸಂಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳವ
ರಾಗಿ (ಓಂಗಿಯನಾಳ ಮರೈಅನೈತ್ತುಂ ತಾಂಗುನಾವರ್) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದ
ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವ ವೈದಿಕರುಗಳು ಇರುವಂಥದೂ
(ಶೇಟುಯರ್‌ನ್ನ ಮಣಿಮಾಡಂ ತಿಹಟುಮ್) ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾದ ಮಣಿ
ಖಚಿತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮನೆಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್
ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿಯೆಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತೈತ್ತಿ
ಯೆಂಬಲಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಾದ ಕವಲನಯನನು
ಯಾರಿಂದರೆ (ಏಟುಲಹಂ) ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳು (ತಾಳ್‌ವರೈಯುಂ) ಪಕ್ಕದ ಚಿಕ್ಕ
ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳು (ಎಂಗುಂ) ಎಂಬುವ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ (ಮೂಡಿ) ಆಕ್ರಮಿಸಿ (ಎಣ್ ತಿಶೈಯುಮ್) ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ
(ಮಣ್‌ತಲಮುಂ) ಎಲ್ಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೂ, (ಅಂಡಂ) ಅಂಡದಲ್ಲಿಯೂ
(ಮಂಡಿ) ಹರಡಿ (ಮೋಟೈಯೆಟುನ್ನು) ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕುವ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿ

(ಅಬಿಮಿಹಂ) ಸಮುದ್ರವು ವರ್ಧಿಸುವಂತಿದ್ದ (ಉಬಿವೇಳ್ಳಂ) ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಮಹಾಪ್ರವಾಹವನ್ನು (ಮುನ್) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅಹಟ್ಟಿಲ್ ಒಡುಂಗಿಯ) ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ (ಎಮ್ ಮೂರ್ತಿ ಕಂಡೀರ್) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಿರಿ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಮೆಗಳಿಸಿದ ನಿತ್ಯವೂ ನಿರ್ದೋಷವೂ ನಿರತಿಶಯವೂ ಆದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಉತ್ಕರ್ಷಹೊಂದಿ ಅದರೊಡನೆ ವೇದವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬಲ್ಲವರಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಗಗನಾಲೀಢ ಮಣಿಖಚಿತಮಾಡಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲಂನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಅತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ದಾಸ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಯಾರಿಂದರೆ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಹರವಿರಿಂಚಿಮುಖಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಉದರದ ಏಕದೇಶದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಅದ್ಭುತ ಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ದೇವದೇವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಶೀರ್ ಅಣೆನ್ನ ಮಣಿನೂಡಮ್ ತಿಹಲು ನಾಂಗೂರ್
ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಳ್ ಮೂಲೈ
ಕೂರಣೆನ್ನ ನೇಲ್ ವಲವನ್ ಆಲಿನಾಡನ್
ಕೊಡಿನೂಡ ಮಂಗೈಯರ್ ಕೋನ್ ಕುರೈಯಲ್ ಆಳಿ
ವಾರ್ ಅಣೆನ್ನ ತೊಲ್ ಪುಹಟಾನ್ ಕಲಿಯುನ್ ಶೊನ್ನ
ಸಾನೂಲೈ ಇನ್ನೆ ಐನ್ನಂ ಐನ್ನಂ ವಲ್ಲಾರ್
ಶೀರಣೆನ್ನ ಉಲಹತ್ತು ಮನ್ನರಾಹಿ ಶೇಣ್
ವಿಶುಂಬಿಲ್ ವಾನವರಾಯ್ ತಿಹಲ್ ವರ್ತಾನೇ ||೧೦||

(ಶೀರ್ ಅಣೆನ್ನ) ಸಂಪದ್ಧರಿತವಾದ (ಮಣಿಮಾಡಂಗಳ್ ತಿಹಲು) ಮಣಿಖಚಿತ ವಾದ ಭವನಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲತ್ತು ಎನ್ ಶೆಂಗಳ್ ಮೂಲೈ) ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲಂ ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಕಿಂದಾವರಿಯಂತೆ ನೇತ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು (ಕೂರ್ ಅಣೆನ್ನವೇಲ್

ವಲವನ್) ನಿಶಿತವಾದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಆಳುವವರೂ (ಆಲಿನಾಡನ್ ತಿರುವಾಲಿ ನಾಡಿಗೆ ನಾಯಕರೂ, (ಕೊಡಿಮಾಡಂ ಮಂಗೈಯರ್ ಕೋನ್) ಧ್ವಜಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ಮೂಡಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುವಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರೂ (ಕುರೈಯಲ್ ಆಳಿ) ತಿರುಕ್ಕುರೈಯಲೂರನ್ನು ಆಳುವವರೂ (ಪಾರ್ ಅಣೆನ್ನತೊಲ್ ಪುಹಟಾನ್) ಭೂಮಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಆದ (ಕಲಿಯನ್) ತಿರುವಂಗೈಆಳ್ವಾರ್ವರೇ (ಶೊನ ಪಾಮಾಲ್ಕೈ ಇವೈ ಐನ್ದಂ ಐನ್ದಂ) ಅನಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು (ವಲ್ಲಾರ್ತಾಮ್) ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು (ಉಲಹತ್ತು) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ (ಶೀರ್ ಅಣೆನ್ನಮನ್ನರ್ ಆಹಿ) ರಾಜರುಗಳಾಗಿ ಬಾಳಿ ಅನಂತರ (ಶೇಣ್ ವಿಶುಂಬಿಲ್) ಪರಮಾಕಾಶವನ್ನುವ ಪರಮ ಪದದಲ್ಲಿ (ವಾನವರ್ ಆಯ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ (ತಿಹಟ್ವರ್) ಪ್ರಕಾಶಿಸುವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಂಪದ್ವರಿತವಾದ, ಮಣಿಮಯಗಳಾದ ಭವನಗಳಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರ್ ತಿರುತ್ತತ್ತಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿರುವ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನ್ನು ಆಳ್ವಾರ್ವರು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಛಂದಸ್ಸಂದರ್ಭ ದೊಡನೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವರು ಐಹಿಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಶ್ರೀಯನ್ನುಳ್ಳ ಜನಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪತ್ತು—ಐದನೆಯ ತಿರುಮೋಱಿ

‘ತೂಮ್ಬುಡೈ’

ಪ್ರವೇಶ

ಹಿಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ‘ಶೆಂಗಣ್‌ಮಾಲೇ’ ಎಂದೂ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದುದೂ ಆದರಾತಿಶಯದಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಆರ್ಚಾವತಾರಗಳೂ ಪ್ರಪತ್ತವ್ಯವಾದವುಗಳೇ, ಆ

ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿ, ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಪ್ರದನಾಗಿ, ಅಶ್ರಿತರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿ 'ತಿರುಮಣಿಕೊಡ'ದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಆ ಪರಮೋಪಕಾರಕನಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೃಷ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತೂಮ್ಪುಡೈ ಪನ್ನೈ ಕೈವೇಟಮ್ ತುಯೆರ್ ಕೆಡುತ್ತರುಳಿ ಮನ್ನ
ಕಾಮ್ಪುಡೈಕ್ಕು ನ್ರಂ ಏನ್ನಿ ಕಡುಮುಟ್ಟಿ ಕಾತ್ತ ಎನ್ನೈ
ಪೂಮ್ಪುನಲ್ ಪೊನ್ನಿ ಮುತ್ತಂ ಪುರುನ್ನು ಪೊನ್

ವರಣ್ಣ ಎಂಗುಂ

ತೇಮ್ ಪೊಲಿಲ್ ಕಮುಟುಂ ನಾಂಗೂರ್

ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೇ ||೧||

(ತೂಂಬು ಉಡೈ ಪನ್ನೈ ಕೈವೇಟಮ್) ರಂಧ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪನ್ನೈ ಮರದಂತೆ ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಗಜೇಂದ್ರನ (ತುಯೆರ್) ದುಃಖವನ್ನು (ಕೆಡುತ್ತರುಳಿ) ಕಳೆದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ, (ಮನ್ನಕಾಂಬು ಉಡೈಕುನ್ರಂ) ದೃಢವಾಗಿದ್ದ ಬಿದಿರುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನು (ಏನ್ನಿ) ಕೊಡೆಯಂತೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದು (ಕಡುಮುಟ್ಟಿ) ಉಗ್ರವಾದ ಮಳೆಯನ್ನು (ಕಾತ್ತ) ತಡೆದವನೂ ಆದ (ಎಂದೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂದರೆ— (ಪೂಪೊನಲ್ ಪೊನ್ನಿ) ಸೊಂದರವಾದ ಜಲವನ್ನುಳ್ಳ ಕಾವೇರಿಯುಂ (ಮುತ್ತಂ ಪುಹನ್ನು) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಹಿಸಿ (ಪೊನ್ ವರಣ್ಣ) ಸಿಕ್ಕಿದ ಪೊನ್ನೈಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ದಡದ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳುವಂಥದೂ, (ಎಂಗುಂ) ನೋಡಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ (ತೇಮ್ ಪೊಲಿಲ್ ಕಮುಟುಮ್) ಚೇನು ತುಂಬಿರುವ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳವು ಹರಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನ್) ತಿರು ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಮಣಿಕೊಡಂ ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.

ಅಶ್ರಿತನಾದ ಗಜೇಂದ್ರನ ದುಃಖವನ್ನೂ ಗೋಪಾಲಕರಿಗೂ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಬಂದ ಆಪತ್ತನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಂತದ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತನಗಾಗದವರನ್ನು ಸೆಳೆದು ಬಿಸಾಡುವ ಕೈಯ್ಯನುಳ್ಳ ಆನೆ ಅದು, ಮದಿಸಿದ್ದ

ಆ ಆನೆ ಇತರರಿಂದ ಪರಿಭವವನ್ನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದರ ದುಃಖವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿದ. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೂಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿದಿರುಮೆಳೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕೊಡೆಯಂತೆ ಏಳು ಹಗಲುರಾತ್ರಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅಪರಿಹರಣೀಯವಾದ ಮಳೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಪ್ರಭು ಅವನು. ಜಾಗ ಇರುವೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನುಗ್ಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪೊನ್ನೈ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉರುಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ದಡದಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸುವುದಂತೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕನಕಸರಿತ್ತು.

ಕನ್ನೈವಾಯ್ ಎಯಿರು ನಲ್ ಪೇಯ್ ಕದಿರಾಮುಲೈ

ಶುವೈತ್ತು, ಇಲಂಗೈ

ವನ್ನಿಯೆ ಇಡುಂಚೈ ತೀರ ಕಡುಂಗಣೈ ತುರಂದ ಎನ್ನೈ

ಕೊನ್ನೈವಾಯ್ ಮಹಳಿರ್ ಕೊಂಗೈ ಕುಂಕುಮಂ

ಕಲುಪಿಪೋನ್ನ

ತೆಯ್ ವನೀರ್ ಕನುಟುನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೂಡತ್ತಾನೇ

||೨||

(ಕವ್ವೈ) ಬಾಯಿಯಿಂದ ಶಬ್ದಾಡಂಬರ ಮಾಡುವವಳೂ (ವಾಳ್ ಎಯಿರು) ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ಹರಿತವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ (ವಲ್ ಪೇಯ್) ಕಠಿಣವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಆದ ಪೂತನಿಯ (ಕದಿರಾಮುಲೈ) ವಿಷಾನಲದಿಂದ ಜ್ವಲಿಸುವ ಮೊಲೆಯನ್ನು (ಶುವೈತ್ತು) ಹೀರಿ ಉಂಡವನೂ, (ಇಲಂಗೈವನ್ನಿಯ) ಲಂಕಾಪುರಿಗೆ ಉಂಟಾದ (ಇಡುಂಚೈ) ಆ ಲಂಕೆಯೇ ಸಹಿಸಲಾಗದಂತಹ ಕೇಡು (ತೀರ) ತೊಲಗಿಹೋಗುವಂತೆ (ಕಡುಂಗಣೈ) ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು (ತುರಂದ) ಆ ಲಂಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆದವನೂ ಆದ (ಎಗದೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನು ಯಾವ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ—(ಕೊನ್ನೈವಾಯ್ ಮಹಳಿರ್) ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಬಾಯಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಹೆಂಗಳೆರು (ಕೊಂಗೈ ಕುಂಕುಮಂ ಕಲುಪಿ) ತಮ್ಮ ಸ್ತನತಟಗಳಿಂದ ಕುಂಕುಮ ಲೇಪವನ್ನು ತೊಳೆಯಲು (ಪೋನ್ನ) ಅದರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಹರಿಯುವಂತಹ (ತೆಯ್ ವನೀರ್) ದಿವ್ಯವಾದ ತೀರ್ಥವು (ಕಮುಟುಂ) ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈ ತಿರುಮಣಿಕೂಡತ್ತಾನೇ) ನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿ ಕೂಡತ್ತಾನ್ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ತನಗೂ ತನ್ನ ದೇವಿಯಾದ ವೈದೇಹಿಗೂ ಬಂದ ಅಪತ್ತನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವನು ಆ ಪ್ರಭು. ಯಶೋದೆಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಆ ಪೂತನಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಳಂತೆ. ವಿಷಾನಲದಿಂದ ಜ್ವಲಿಸುವಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಸ್ತನವನ್ನು ಪಾನವೂಡಿ ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಹೀರಿಕೊಂಡ ಅವನು. ದುರ್ವರ್ಗವಾದ ರಾಕ್ಷಸಜಾತಿ ತಪ್ಪದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗ ಆ ಲಂಕೆ—ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹಾವು ತಪ್ಪದೆ ಇರುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ. 'ಸಂತಮೋನಂ ತತೋ ವಿದಃ' ಎಂಬಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವಸ್ಥ ಭೂತರಾದವರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆ ಲಂಕೆ 'ನೇಯಮಸ್ತಿ ಪುರೀ ಲಂಕಾ' ಎಂಬುವಂತೆ ರಿಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳವೆನ್ನು ವಂತಿದ್ದಿತಂತೆ. ಲಂಕೆಗೆ ರಾವಣನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಬಂದ ದುಃಖ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ನೂತೋಲಿಲ್ ಮಡಂಗಚ್ಚಿತ್ತು ಮರುತು ಇರನಡಂದು,

ವನ್ತಾಳ್

ಶೇ ತೋಲಿಲ್ ಶಿತ್ಯೆತ್ತು ಪಿನ್ನೈಶೆವ್ವಿತೋಳ್ ಪುಣರ್ ನ್ದ ಎನ್ನೈ

ನಾ ತೋಲಿಲ್ ಮರೈವಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್ ನಯೆಂದು ಅರಂ

ಪಯೆನ್ನವಣ್ಣೈ

ಶೇ ತೋಲಿಲ್ ಪಯಿಲುನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿ ಕೊಡತ್ತಾನೇ

||೩||

(ಮಾ) ಅಶ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕೇಶಿ ಎಂಬ ಅಸುರನ (ತೋಲಿಲ್ ಮಡಂಗ) ಪರಾಕ್ರಮ ಬೇಷ್ಪಿತಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಡಗುವಂತೆಮಾಡಿ ಆ ಅಸುರನನ್ನು. (ಶತ್ರು) ಸಂಹರಿಸಿದವನೂ, (ಮರುದು ಇರ ನಡಂದು) ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳು ಮೂರಿದಂ ಬೀಳುವಂತೆ ನಡುವೆ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತಾ ನಡೆದವನೂ, (ವಲ್ತಾಳ್) ಬಲಿಷ್ಠ ವಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಶೇ) ಸಪ್ತವೃಷಭಗಳ (ತೋಲಿಲ್ ಶಿತ್ಯೆತ್ತು) ವ್ಯಾಪಾರ ವನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸಿ (ಪಿನ್ನೈಶೆವ್ವಿತೋಳ್ ಪುಣರ್ ನ್ದ) ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪಿರಾಟ್ಟಿಯ ಚೆಲುವಾದ ತೋಳುಗಳೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷ ಹೊಂದಿದವನೂ ಆದ (ಎನ್ನೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ—(ನಾ ತೋಲಿಲ್) ನಾಲಗೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ

ವಾಗುವಂತೆ (ಮರೈವಲ್ಲಾರ್‌ಹಳ್) ವೇದಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸವಹಾಡಿದವರೂ (ನಯನ್ನು ಆರಂ ಪಯಂದಂ) ಇಚ್ಛೆಯೊಡನೆ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸಿ (ವನ್ ಕೈ) ಉದಾರವಾದ ಕೈಗಳಿಂದ (ತೀತೋಲಿಲ್) ಅಗ್ನಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು (ಪಯಿಲಂ) ಎಡಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೆ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.

ಕೇಶಿಮಂಥನನೂ ಉದಾರನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳು ಮುರಿದಂ ಬೀಳುವಂತೆ ನಡೆಯನ್ನು ಕಲಿತನಂತೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ ಸಪ್ತ ವೃಷಭಗಳನ್ನು ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ನಿರಸನವಹಾಡಿದ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವೇದವಿದಗ್ರೇಸರರೂ ಆದರದಿಂದ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವಹಾಡುವರು. ಭಗವತ್ಪಾರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಅವರೂ. ಅನ್ಯಶಂಸ್ಕೃತಧಾನರಾಗಿ ಲೋಕೋಜ್ಞೇ ವನಕ್ಕಾಗಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸುವವರೂ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನವೂ ಅನುಷ್ಠಾನವೂ ಯಾತ್ರೆಯಹಾದ ಹಾಗೆ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಸಹ ಆಶ್ರಿತರಿಗಾಗಿಯೇ ವಿರೋಧಿನಿರಸನ ಮಾಡುವುದಂ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿರುವಂತಿದೆ.

ತಾಂಗ ಅರು ಶಿನತ್ತ ವನ್‌ತಾಳ್ ತಡಕ್ಕೈ ಮಾ ಮರುಪ್ಪುವಾಂಗಿ
ಪ್ರಾಂಗುರುನ್ನು ಒಶಿತ್ತು ಪುಳ್‌ನಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನು ಎರುದು

ಅಡರ್‌ತ್ತ ಎನ್‌ದೈ

ಮಾಂಗನಿ ನುಹರ್‌ನ್ದ ಮಂದಿ ನಂದು ವಂಡಿರಿಯೆ ನಾಲ್ಕೈ

ತೀಮ್‌ಕನಿ ನುಹರು ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೇ

|| ೪ ||

(ತಾಂಗ ಅರುಶಿನತ್ತು) ಯಾರಿಂದಲೂ ತಡೆಯಲಾಗದ ಕೋಪವನ್ನುಳ್ಳದೂ, (ವನ್‌ತಾಳ್) ತಂಬ ಒಲಿಷ್ಠವಾದ ಕಾಲಿಗಳನ್ನುಳ್ಳದೂ, (ತಡಕ್ಕೈ) ದೊಡ್ಡ ಸೊಂಡಿಲನ್ನುಳ್ಳದೂ ಆದ(ವಾ)ಕುವಲಯಾಪೀಡವೆನ್ನುವ ಆನೆಯ(ಮರುಪ್ಪುವಾಂಗಿ) ದಂತವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದವನೂ, (ಪ್ರಾಕುರುಂದು ಒಶಿತ್ತು) ಹೂ ಬಿಟ್ಟು ಕುರುಕ್ಕುತ್ತಿವರವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದವನೂ, (ಪುಳ್‌ವಾಯ್

ಪಿಳೆಂದು) ಬಕಾಸುರನ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿದವನೂ, (ಎರಂದು ಅಡರ್ತ) ಸಪ್ತ ವೈಷಭಗಳ ಬಲವನ್ನಡಗಿಸಿದವನೂ ಆದ (ಎನ್ನೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಲ್ಲಿರೂ ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ—(ಮಾಕನಿ) ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು (ನುಹರ್‌ನ್ದ ಮಂದಿ) ಭುಜಿಸಿದ ಕಪಿಗಳು (ವಂದು) ಆ ಮಾವಿನ ಮರದಿಂದ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡವನ್ನು ಬಂದಂ ಸೇರಿ (ಮಂಡಂ ಇರಿಯು) ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಭೃಂಗಗಳು ಚದುರಿಹೋಗುವಂತೆ (ತೀಮ್ ವಾಟ್ಪಿಕನಿ) ಮಧುರವಾದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು (ನುಹರುಂ) ಭುಜಿಸುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೂಡತ್ತಾನೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿಕೂಡವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ತನಗೂ, ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪಿರಾಟ್ಟಿಗೂ ಇದ್ದ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಧುರಾನಗರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಗಳಿಗೆ ಒದಗಿದವಿಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರಕನಾದುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಶ್ರಿತರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಾವುದ ರಿಂದಲೂ ಹೇಗೆ ಅವನು ಹೊತ್ತುಕಳೆಯಲಾರನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರುವವರೂ ರಸಾನಂಭವದಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಇರುವರಂತೆ.

ಕರುಮಹಳ್ ಇಲಂಗೈಯಾಟ್ಟಿ ಪಿಲಂಕೊಳ್ ವಾಯ್ ತಿರಂದು,
ತನ್‌ಮೇಲ್

ವರುಮವಳ್ ಶೆವಿಯುಂ ಮೂಕ್ಕುಂ ವಾಳಿನಾಲ್ ತಡಿನ್ನ ಎನ್ನೈ
ಪೆರುಮಹಳ್ ಪೇದೈ ಮಂಗೈ ಕನ್ನೊಡುಂ ಪಿರಿವಿಲಾದ
ತಿರುಮಹಳ್ ಮರುವುನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೂಡತ್ತಾನೇ

|| ೫ ||

(ಕರುಮಹಳ್) ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ತುಂಬ ಕೆಳಗಿನ ಕುಲದವಳಾಗಿ (ಇಲಂಗೈ ಯಾಟ್ಟಿ) ಲಂಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಭರಾಯಿಸುವವಳೂ, (ಪಿಲಂಕೊಳ್ ವಾಯ್ ತಿರಂದು ತನ್‌ಮೇಲ್ ವರುಮವಳ್) ಗುಹೆಯಂತಿರುವ ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮಿಸಬಂದವಳೂ ಆದ ಶೂರ್ಪಣಖಿಯ (ಶೆವಿಯುಂ ಮೂಕ್ಕುಂ) ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಮೂಗನ್ನೂ (ವಾಳಿನಾಲ್ ತಡಿನ್ನ ಎನ್ನೈ)

ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂದರೆ—(ಪರಮಹಳ್ಳಿ) ಹಿರಿಮೆಯನ್ನುಳ್ಳವಳೂ (ಪೇದೈ) ಆಶ್ರಿತರ ದೋಷಗಳನ್ನು ಅರಿಯದವಳಾಗಿರುವಳೂ ಆದ (ಮಂಗೈ). ಭೂದೇವಿಯೂ (ತಿರುಮಹಳ್ಳಿ) ಶ್ರೀದೇವಿಯೂ (ತನ್ನೊಡುಂ ಪಿರಿವುಳಲಾದ) ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದುಕ್ಷಣವೂ ಇರಲಾರದವರಾಗಿ (ಮರುವುಮ್) ತನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಇರುತ್ತಿರುವರೂ ಆದ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಕ್ಕೊಡತ್ತಾನ್) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಕ್ಕೊಡವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ರಾವಣನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳಾದುದರಿಂದ ಶೂರ್ಪಣಖಿ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುವಂತಿದ್ದಳಂತೆ. ತನ್ನೊಡನೆ ಎಡಬಿಡದೆ ಇರುವ ಅನನ್ಯೆಯಾದ ದೇವಿಯ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಆಕ್ರಮಣಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. 'ನನಗೆ ಎದುರಿಲ್ಲ' ಎಂದಿದ್ದ ಅವಳ ದುರ್ಮಾನವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದ. ಅವಳ ಕಿವಿಯೂಗುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಸಿದನವನು. ಶ್ರೀಭೂಮಿದೇವಿಯೂ ಶ್ರೀದೇವಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯೊಡನೆ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಶ್ರಿತರ ದೋಷಗಳನ್ನು ಇವರು ಎಂದೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಾಕ್ಷಮಾದಿಗುಣ ಪ್ರಚುರರಾಗಿರುವವರು ಇವರು. ಆಶ್ರಿತರ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಲ್ಲಭನೂ ಎಣಿಸದಂತೆ ಅವನ ಮನವನ್ನು ಒಲಿಸುವವರು. ಇವರೂ ಆದರಿಸಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವರು ಈ ತಿರುಮಣಕ್ಕೊಡ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ.

ಕೆಂಡೈಯುಂ ಕುರಳುಂ ಪುಳ್ಳುಂ ಕೇಟಲುಂ ಅರಿಯುಂ ಮಾವುಂ
ಅಂಡಮುಂ ಶುಡರುಂ ಅಲ್ಲಾ ಅತ್ತಲುಂ ಆಯ ಎನ್ನೈ
ಒಣ್ ತಿರಲ್ ತೆನ್ನೆನ್ ಓಡ ವಡಅರಶು ಓಟ್ಟಿಂ ಕಂಡ

ತಿಣ್ ತಿರಲಾಳರ್ ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಕ್ಕೊಡತ್ತಾನೇ ||೬||

(ಕೆಂಡೈಯುಂ) ಮತ್ಸ್ಯವೂ (ಕುರಳುಂ) ವಾಮನನೂ (ಪುಳ್ಳುಂ) ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯೂ (ಕೇಟಲುಂ) ವರಾಹನೂ, (ಅರಿಯುಂ) ನರಸಿಂಹನೂ, (ಮಾವುಂ) ಹಯಗ್ರೀವನೂ ಆಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನಾಗಿ (ಅಂಡಮುಂ) ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೂ (ಶುಡರುಂ) ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರುಗಳೂ (ಅಲ್ಲಾ ಅತ್ತಲುಂ) ಮತ್ತೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಸ್ತುಗಳೂ (ಆಯ) ತಾನೇ ಆಗಿರುವ (ಎನ್ನೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಯಾವ

ಜಾಗದಲ್ಲಿರುವನೆಂದರೆ—(ಒಣ್ ತಿರಲ್) ಅಧಿಕವಾದ ಬಲವನ್ನುಳ್ಳ (ತನ್ನನ್) ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು (ಓಡ) ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ (ವಡಲರತು) ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ ಚೋಳದೇಶಕ್ಕೆ ಅರಸಾದ ಚೋಳನನ್ನೂ (ಓಟ್ಟುಂ ಕಂಡ) ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ (ತಿಣ್ ತಿರಲಾಳರ್) ಮಹಾ ಬಲಿಷ್ಠರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಕ್ಕೂಡತ್ತಾನ್) ನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಕ್ಕೂಡ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದ್ಯನೇಕ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಕನಾದ ಆ ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತ ಪ್ರದನೇ ತಾನೇ ಆಗಿರುವ ತನ್ನ ಆ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಯದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಮತ್ ಸತ್ವಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಉಚ್ಚೈಶ್ವರವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಇರುವವನು ಅವನು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ರಾಜರೊಳಗನ್ನು ಸೋಲಿಸುವಂತಹವರಾಗುತ್ತಾರಂತೆ. ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿ ಭಗವದ್ ದ್ವೇಷಿಗಳಾದವರು ಹೀಗೆ ಪರಾಜಿತರಾಗುವರು. ಭಗವಂತನು ಅವತರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತೋತ್ತಮರೇ ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾದರು.

ಕುನ್ರಮುನರ್ ವಾನುಂ ಮಣ್ಣುಂ ಕುಳಿರ್ ಪುನಲ್

ತಿಂಗಳೋಡು

ನಿನ್ರ ನೆಮ್ ಶುಡರುಂ ಎಲ್ಲಾ ನಿಲೈಹಳುಂ ಆಯೆನೆನ್ನೈ

ಮುನ್ರಮುನರ್ ವಯಲುಂಕಾವುಂ ಮಾಡಮುಂ

ಮಣಂಕೊಂಡು, ಎಂಗುಂ

ತೆನ್ರಲ್ ವಂದುಲುಲವುಮ್ ನಾಂಗೂರ್

ತಿರುಮಣಕ್ಕೂಡತ್ತಾನೇ || ೭ ||

(ಕುನ್ರಮುಂ) ಬೆಟ್ಟಗಳೂ, (ವಾನುಂ) ಆಕಾಶವೂ, (ಮಣ್ಣುಂ) ಭೂಮಿಯೂ, (ಕುಳಿರ್ ಪುನಲ್) ಶೈತ್ಯಸ್ಥಭಾವದ ಜಲವೂ (ತಿಂಗಳೋಡು ನಿನ್ರನೆಮ್ ಶುಡರುಂ) ಚಂದ್ರನೂ, ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಸೂರ್ಯನೂ (ಎಲ್ಲಾ ನಿಲೈಹಳುಂ) ಮತ್ತು ಇರುವ ನಕ್ಷತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ (ಆಯೆ) ತಾನೇ ಆಗಿರುತ್ತಿರುವ (ಎನ್ನೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿರುವನೆಂದರೆ—(ಮುನ್ರ

ಮಂಂ) ದೊಡ್ಡ ಬೀದಿಗಳೂ (ವಯಲಂ) ಗದ್ದೆಗಳೂ (ಕಾವುಂ) ತೋಟಗಳೂ (ಮಾಡಮುಂ) ಮಠಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳೂ (ಮಾಗುಂ) ಎಂಬುವ ಇವೆಲ್ಲ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ತೆನ್ನಲ್) ತೆಂಕಣಿಗಾಳಿಯು (ಮಣಂಕೊಂಡು) ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು (ಮಂದು ಉಲವುಂ) ಒಂದು ಬೀಸುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೇ) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿಕೊಡವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸರ್ವನಿರ್ವಾಹಕತ್ವವನ್ನೂ, ಸರ್ವವೂ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವವೂ ಅವನಿಗೆ ಶರೀರವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯಾಧಿಕರಣ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಉದ್ಘೋಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಈ ನಿರೂಪಣೆ. ಚೇತನರಿಗೆ ಭೋಗ್ಯಭೋಗ್ಯೋಪಕರಣ ಭೋಗಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಹ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ, ಅದಕ್ಕೆ ವಕಾಶಕೊಡುವ ಆಕಾಶವೂ ತಂಪನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಜಲವೂ, ಶಾಖೆ ಕೊಡುವ ಅದಿತ್ಯನೂ, ಚೇತನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಗುರುತಾದ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ-ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಪರಿಮಳವನ್ನೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡುವುದಂತೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಅಂಥ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನು ಆ ಸರ್ವಶರೀರಿಯೂ, ಸರ್ವನಿರ್ವಾಹಕನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಶಂಗೆಯ್ಯುಂ ತುಣಿವುಂ ಪೊಯ್ಯುಂ ಮೆಯ್ಯುಂ ಇತ್ತರಣಿ

ಓಮ್ಪುನಾರ್

ಪೊಂಗಿಯೆಮುಹಿಲುಂ ಅಲ್ಲಾ ಪೊರುಳ್ ಹಳುಂ ಆಯೆ ಎನ್ನೈ

ಪಂಗಯೆಂ ಉಹುತ್ತ ತೇರಲ್ ಪರುಹಿಯೆ ನಾಳೈ ಸಾಯೆ

ಶೆಮ್ ಕಯೆಲ್ ಉಹಳುಂ ನಾಂಗೂರ್

ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೇ ||೮||

(ಶಂಗೆಯ್ಯುಂ) ಸಂದೇಹವೂ (ತುಣಿವುಂ) ನಿಶ್ಚಯವೂ (ಪೊಯ್ಯುಂ) ಅಸತ್ಯವೂ (ಮೆಯ್ಯುಂ) ಸತ್ಯವೂ (ಇತ್ತರಣಿ ಓಂಟುಂ) ಈ ಭೂವಂಡಲವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ

(ಪೊಂಗಿಯ ಮುಹಿಲುಂ) ಹರಡಿರುವ ಮೇಘಗಳೂ (ಅಲ್ಲಾ ಪೊರುಳ್ ಹಳುಂ) ಮತ್ತೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ (ಆಯ ಎನ್ನೈ) ತಾನೇ ಆಗಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ—(ಪಂಗಯಂ ಉಹುತ್ತು ತೇರಲ್) ತಾವರೆ ಹೂವು ಉಕ್ಕಿಸಿಹರಿಸಿದ ಮಕರಂದವನ್ನು (ಪರುಹಿಯವಾಳ್ಳಿ) ಪಾನಮಾಡಿದ ವಾಳ್ಳಿ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮೀನುಗಳು (ಪಾಯ) ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ಹಾಯ್ದು ವಿಹರಿಸಲು (ಶೆಮ್ ಕಯಲ್) ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಸಣ್ಣಮೀನುಗಳು (ಉಹಳುಂ) ಚಿಮ್ಮುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕ್ಕೂಡತ್ತಾನೇ) ನಾಂಗೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿಕ್ಕೂಡವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ಸ್ವೇತರ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ನಿಯತಾವೇಶನಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿರೂಪಾಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಸಂಶಯಾತ್ಮಾ ವಿನಶ್ಯತಿ' ಎಂಬಂತೆ ವಿನಾಶಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. 'ವ್ಯವಸಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಬುದ್ಧಿರೇಕಾ' ಎಂಬಂತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ದೃಢವಾದ ನಿಶ್ಚಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯೋಜನ ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಅಹಿತವಾದ ಅನ್ಯತವನ್ನು ಕೆಲವರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹಿತರೂಪವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತ ಮೇಘಗಳು ವರ್ಷಿಸುವ ದೈವಿಕವಾದ ವೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಚೇತನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರಿಯಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ವಾಹಮಾಡುವ 'ಸರ್ವನಿಯಂತಾ' ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅರವಿಂದ ದಿಂದ ಸ್ರವಿಸಿದ ಮಕರಂದ ಪಾನಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡಮೀನು ಆ ಮಂದದಿಂದ ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ಹಾಯ್ದು ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಮೀನುಗಳು ಹೆದರಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತವಂತೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ.

ಪಾನಮುಂ ಅರಮುಮ್ ನೀಡುಂ ಇನ್ನಮುಂ

ತುನ್ನಮ್ ತಾನುಂ

ಕೋನಮುಂ ಅರುಳುಂ ಅಲ್ಲಾ ಕ್ಕುಣಂಗಳುಂ ಆಯ ಎನ್ನೈ
ಮೂನರಿಲ್ ಎಂಗಳ್ ಮೂರ್ತಿ ಇನನೆನೆ ಮುನಿವರೋಡು

ತೇನರ್ ವಂದಿರೈಜುಂ ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕ್ಕೂಡತ್ತಾನೇ

(ಪಾವಮಂ ಅರಮಂ) ಪಾಪವೂ ಪುಣ್ಯವೂ, (ವೀಡಂ) ಮೋಕ್ಷವೂ (ಇನ್ಬಮಂ) ಸುಖವೂ (ತುನ್ಬಂತಾನಂ) ದುಃಖವೂ (ಕೋವಮಂ ಅರುಳಂ) ಕೋಪವೂ ಅನಂಗ್ರಹವೂ, (ಅಲ್ಲಾ ಕುಣಂಗಳುಂ) ಮತ್ತೆ ಇರುವ ಸತ್ತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳೂ (ಆಯ) ತಾನೇ ಆಗಿರುವ (ಎನ್ನೈ) ನಮ್ಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂದರೆ-(ಮೂವರಿಲ್ ಎಂಗಳಮೂರ್ತಿ) ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸತಕ್ಕ ಮೂರ್ತಿಯು (ಇವನ್ ಎನ) ! ಈ ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು (ಮುನಿವರೋಡಂ ತೇವರ್) ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ದೇವತೆಗಳೂ (ವಂದು ಇರೈಂಜುಂ) ಬಂದು ನಮಿಸುವಂತಹ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿ ಕೂಡತ್ತಾನ್) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿಕ್ಕೂಡವೆನ್ನುವ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ನಿಷಿದ್ಧಾನುಷ್ಠಾನ, ವಿಹಿತಾನುಷ್ಠಾನ, ಮೋಕ್ಷ, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಯಾದ ಆತ್ಮಗುಣಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಅನಾತ್ಮಗುಣಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಿಯಮಕನಾಗಿರುವವನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿರುತ್ತಾ, ತನ್ನರೂಪದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ತೋರುವ ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ವಪ್ರಚುರರಾದ ನಮಗೆ ಇವನೇ ಆಶ್ರಯಣೀಯನೆಂದು ಸನಕಾದಿಗಳೊಡನೆ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.

ತಿಂಗಳ್ತೋಯಿ ಮಾಡ ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿ

ಕ್ಕೂಡತ್ತಾನ್ನೈ

ಮುಂಗೈಯರ್ ತಲೈನನ್ ವಣ್ ತಾರ್ ಕಲಿಯನ್

ಮಾಯೊಲಿಹಳ್ಳವಲ್ಲಾರ್

ಪೊಂಗುನೀರುಲಹಂ ಆಣ್ಣು ಪೊನ್ ಉಲಹಾಣ್ಣು ಪಿನ್ನುಂ

ವೆಂಗದಿರ್ ಪರಿದಿವಟ್ಟಿತ್ತಾಡುಪೋಯ್ ವಿಳಿಂಗುನಾರೇ ||೧೦||

(ತಿಂಗಳ್ತೋಯ) ಚಂದ್ರವಂಡಲವನ್ನು ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿರುವ (ಮಾಡಂ) ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ನಾಂಗೂರ್ ತಿರುಮಣಿಕೊಡತ್ತಾನೈ) ನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿಕೊಡವನ್ನುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ (ಮಂಗೈಯರ್ತಲೈವನ್) ತಿರುಮಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರೂ, (ವಣ್ತಾರ್) ಸುಂದರವಾದ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವವರೂ ಆದ (ಕಲಿಯನ್ವಾಯ್) ತಿರುಮಂಗೈ ಆಚ್ಚಾರ್ಯವರು ಹಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ಒಲಿಹಳ್ವಲ್ಲಾರ್) ಈ ಪಾತುರಗಳನ್ನು ಓದಬಲ್ಲವರು (ಪೊಂಗನೀರ್ ಉಲಹಂ) ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಲೋಕವನ್ನು (ಆಣ್ಣು) ಆಳಿ ಅದರನಂತರ (ಪೊನ್ಉಲಹುಅಣ್ಣು) ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ (ಪಿನ್ನುಂ) ಅದಕ್ಕೂಮೇಲೆ (ವೆಮ್ಕದಿರ್ಪರದಿವಟ್ಟತ್ತೂಡುಪೋಯರ್) ಸುಡುವ ಕಿರಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನ ಮಂಡಲವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ (ವಿಳಂಗುವಾರ್) ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತಿರನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮಣಿಕೊಡವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಿರುಮಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಪಾವನತಮವಾದ ಪಾದ ಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೂ, 'ಕಲಿಕನ್ನಿ' ಎಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಆಚ್ಚಾರ್ಯವರು ಹಾಡಿದ ಈ ವಾಚ್ಛಯ ಶಬ್ದಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಲ್ಲವರು ಈ ಲೋಕವನ್ನಾಳಿ, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೂಮೇಲೆ ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲ ವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ್ಚರಾದಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾವಿಭಾವ ಹೊಂದಿ ಉಜ್ವಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಸರ್ವನಿರ್ವಾಹಕ, ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಪ್ರದ ಎಂದ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಯಾ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೊಡುವವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಭೇದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪೆತ್ತು—ಆರನೆಯ ತಿರುನೋಟ

ತಾವಳನ್ನು

ಪ್ರವೇಶ

ಭಗವಂತನ ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದವರಾಗಿಯೂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರಲು ಶಕ್ಯವಾಗದವರಾಗಿಯೂ ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಆಲ್ಬಾರ್ ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಬೇಗ ಫಲಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಾನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು? ಅದಾದರೂ ಅವನನ್ನೇ ಉಪಾಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುವುದೇ ತಾನೇ? 'ತ್ವಮೇವ ಉಪಾಯ ಭೂತೋ ಮೇ ಭವ' ಎಂದು ಬೇಡಬೇಕು ಅವನಲ್ಲಿ, 'ಅಹಮಸ್ಮ್ಯಪರಾಧಾ ನಾವಶಾಲಯಃ ಅಕಿಂಚನಃ ಅಗತೀ' ಎಂದು ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ತಾನೇ ಉಪಾಯ ನಲ್ಲವೆಂದೂ ತನಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ರಕ್ಷಕರಾಗಲಾರರೆಂದೂ ನಿವೇದಿಸಲಾಗುವುದು. 'ನನಗೆ ನಾನೂ ರಕ್ಷಕನಲ್ಲ. ಬೇರೆಯಾರೂ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲ, ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕ' ಎಂದು ತಿರುಕ್ಕಾವಳಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯಚೇಷ್ಟಿತಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೇಗೆ ಉಪಾಯವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ'—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ನಮ್ಮವೇಲೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆಯೂ ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ಅವನ ಉಪಾಯಭಾವದಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆಯೂ ಅವನನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರ್‌ರವರು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಉಪಾಯ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಾವಳನ್ನು ಉಲಹಂ ಮುತ್ತುಮ್ ತಡಮುಲರ್

ಪೊಯ್ ಹೈ ಪುಕ್ಕು

ನಾನಳಂ ನವಿನ್ನು ಅಂಗು ಏತ್ತ ನಾಹತ್ತಿನ್

ನೆಡುಕ್ಕುಂ ತೀರ್ ತ್ತಾಯ್

ಮಾನಳೆಂ ಪೆರುಹಿಮನ್ನು ಮರೈಯೆವರ್ ವಾಲು ನಾಂಗೈ

ಕಾವಳೆಂಪಾಡಿಮೇಯೆ ಕಣ್ಣನ್ ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ ||೧||

(ಉಲಹಂ ಮುತ್ತುಂ) ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ (ತಾವಳನ್ನು) ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರಿದು (ತಡಂ ಮಲರ್ ಪೊಯ್‌ಹೈ) ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಹೂಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಟಾಕವೊಂದರಲ್ಲಿ (ಪುಕ್ಕು) ಇಳಿದು (ಅಂಗು) ಅಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ (ನಾವಳಂ) ನಾಲಗೆಗೆ ಭೂಷಣಗಳಾದ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು (ನವಿನ್ನು ಎತ್ತು) ಹೇಳಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು (ನಾಹತ್ತಿನ್ ನಡುಕ್ಕುಂ ತೀರ್‌ತ್ತಾಯ್-) ಆ ಗಜೇಂದ್ರನ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವನೇ, (ಮೂವಳಂ ಪೆರುಹಿ) ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಅಧಿಕವಾಗಿ (ಮನ್ನು) ನೆಲಸಿರುವಂತಹ (ಮರೈಯೆವರ್‌ವಾಲುಂ) ವೈದಿಕರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವಂತಹ ಸ್ಥಾನವಾದ (ನಾಂಗೈ ಕಾವಳಂ ಪಾಡಿಮೇಯೆ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಕ್ಕಾವಳಂಬಾಡಿ ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ (ಕಣ್ಣನೇ) ಕೃಷ್ಣನೇ (ನೀಯೇ ಕಳೈಕಣ್) ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು.

ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆನೆ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಂದೇ ? ಆ ಮೊಸಳೆ ರಕ್ಷಕನಾಯಿತೇ ? ಬಾಧಕವಾದುದು ರಕ್ಷಕವಾಗಲಾರದು. ಆ ಆನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆ. ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಮೊಸಳೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಕ್ಷಕರಿನ್ನಾರು ?

ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಹೂಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಲೋಕ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಗಜೇಂದ್ರ ಅಲೆದು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಹೂಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಆನೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅನಾಯಾಸೇನ ಅಳಿದುಕೊಂಡೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು ! ಆಗ ಬೇರೆ ಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣದ ಆನೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮವಾಸನೆಯ ಕಾರಣ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಭೂಷಣಪ್ರಾಯವಾದ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ 'ನಾರಾಯಣಾಖಿಲ ಗುರೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ', 'ನಾರಾಯಣಾವೋ' ಎಂದು ಆಕ್ರಂದಿಸಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣುಹೋಯಿತು. ಆ ಗಜೇಂದ್ರನ ದಂಃಖವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದವನು ನೀನೇ ತಾನೇ !

ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ತಿರುಕ್ಕಾವಳಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವೈದಿಕರು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕುಡು ನಲಿಯುವಂತೆ ವೇದ್ಯಕ ಸಮಾಧಿಗಮ್ಮನಾದ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ ಇರುವ ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು. 'ವರಾಮೋಕಂ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ ವನು ನೀನೇ ತಾನೇ !

ಮಣ್ಣೆಡನ್ನು ಏನಮಾಹಿ ಮಾವಲಿವಲಿತೊಲ್ವೆಪ್ಪಾನ್
ವಿಣ್ಣವರ್ ವೇಣ್ಣ ಚೆನ್ನು ನೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಕುರೈಇರನ್ನಾಯ್
ತುಣ್ಣೆನ ಮಾತ್ತಾರ್ತಮ್ಮ ತೊಲ್ವೆತ್ತವರ್ ನಾಂಗೈ ಮೇಯೆ
ಕಣ್ಣನೇ ಕಾವಳನ್ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್ ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ

|| ೨ ||

(ಏನಂ ಆಹಿ) ಆದಿವರಾಹನಾಗಿ (ಮಣ್ ಇಡನ್ನು) ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿತಂದವನೂ, (ಮಾವಲಿ ವಲಿ) ಮಹಾಬಲಿಯ ಗರ್ವವನ್ನು (ತೊಲ್ವೆಪ್ಪಾನ್) ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ (ವಿಣ್ಣವರ್ ವೇಣ್ಣ) ದೇವತೆಗಳು ಯಾಚಿಸಲು ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ (ವೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಶೆನ್ನು) ಆ ಮಹಾಬಲಿಯ ಯಾಗಭೂಮಿಗೇ ಹೋಗಿ (ಕುರೈ ಇರಂದಾಯ್) ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ ಪಡೆದವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಮಾತ್ತಾರ್ತಮ್ಮ) ಶತ್ರುಗಳನ್ನು (ತುಣ್ಣೆನ) ಶೀಘ್ರವಾಗಿ (ತೊಲ್ವೆತ್ತವರ್) ಜಯಿಸಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿದವರು ಬಾಳು ತ್ತಿರುವ (ನಾಂಗೈಮೇಯೆ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ (ಕಾವಳನ್ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್ ಕಣ್ಣನೇ) ಕಾವಳಂಬಾಡೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕಣ್ಣನೇ, (ನೀಯೇಕಳೈಕಣ್) ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಗಜೇಂದ್ರ ರಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ಶಂಖಚಕ್ರಾದಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ನಿಜ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದರು. ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ವಾಮನನಾಗಿ ಬಂದೂ ಆಪದ್ರಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೆ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ.

ಕಾವಲಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಗರವೇ ಬಾಧಕವಾಗಿಹೋದಾಗ ನೀರಿಗೂ ಕೆಸರಿಗೂ ಕುಂದದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ತಂದು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಮಹಾಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯವೆಂಬ ಗುಣ ಎದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಆ ಲೋಕನಾಥ ರಾವಣಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ವಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಲಿ ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ರಾವಣನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲಾರದೆ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊರೆಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಕೊಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ ಯಾಚಿಸಿದ. ಅವಾಪ್ತ ಸಮಸ್ತ ಕಾಮನಾದ ಅವನು ತನಗೆ ಕೊರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬೇಡಿದ.

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಆ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯುವರಷ್ಟೇ ? ಆ ಊರಿನವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅವನಿಗಾಗಿ ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಸುಗ್ರೀವಮಹಾರಾಜನ ಹಾಗೆ, 'ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ.

ಉರುತ್ತು ಎಟುನಾಲಿ ಮಾರ್ ಪಿಲ್ ಒರುಕಣೈ ಉರುವ ಓಟ್ಟಿ ಕರುತ್ತಾಡೈ ತಂಬಿಕ್ಕು ಇನ್ ಬಕ್ಕದಿರ್ ಮುಡಿ ಅರಶಳಿತ್ತಾಯ್ ಪರುತ್ತೆಲು ಪಲವುಂನಾವುಂ ಪಟಂ ವಿಲುನ್ನೊಟುಹುನಾಂಗೈ ಕರುತ್ತನೇ ಕಾವಳನ್ನಣ್ ಸಾಡಿಯಾಯ್ ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ

||೩||

(ಉರುತ್ತು) ಕೋಪಗೊಂಡು (ಎಟು) ಏದ್ದು ಬಂದ (ವಾಲಿಮಾರ್ ಪಿಲ್) ವಾಲಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ (ಉರುವ) ನಾಟುವಂತೆ (ಒರುಕಣೈ) ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು (ಓಟ್ಟಿ) ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ವಧಿಸಿ (ಕರುತ್ತಾಡೈ ತಂಬಿಕ್ಕು) ತನ್ನ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ (ಇನ್ನಮ್) ಆನಂದ ಕರವಾದ (ಕದಿರ್ ಮುಡಿ) ಪ್ರಕಾಶಯಂಕ್ತವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ (ಅರಶಂ) ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ (ಅಳಿತ್ತಾಯ್) ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನೇ, (ಪರುತ್ತೆಲು ಪಲವುಂ ಮಾವುಂ) ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅಂಕುರಿಸುವ ಹಲಸು ಮತ್ತು ಪೂವಿನ ಮರಗಳ (ಪಲಮ್) ಹಣ್ಣುಗಳು (ವಿಲುನ್ನು ಒಟುಹುಂ) ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮಧು ಪ್ರವಾಹ

ಪ್ರವಹಿಸುವ (ನಾಂಗೈ ಕಾವಳಂ ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್) ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತಣ್ ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ (ಕರುತ್ತನೇ) ಸಕಲ ಜಗತ್ಪುರ್ತಾ ಆದವನೇ, (ನೀಯೇ ಕಳ್ಳಿಕಣ್) ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನು.

ವಾಲಿಯ ಬಲವನ್ನೂ ಶ್ರೀ ರಾಮನ ಮಾರ್ದವವನ್ನೂ ಕಂಡು 'ಈ ರಾಮನು ರಕ್ಷಕನಾಗಬಲ್ಲನೇ'—ಎಂದು ಸಂದೇಹಿಸಿದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೊಗುವವರು ಯಾರು?'—ಎಂದು ಅತಿಶೋಷದಿಂದ ಬಂದೆದುರಿಸಿದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಾಣವೊಂದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ವಧಿಸಿದ. ಆ ವಾಲಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗಭಿಮತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ರಾಮ. 'ಶ್ರೀಮತಾ ರಾಜರಾಜೇನ ಲಂಕಾಯಾಂ ಅಭಿಷೇಚಿತಃ' ಎಂದು ಶುಕಸಾರಣರು ರಾವಣನಿಗೆ ವಿಭೀಷಣನ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರಷ್ಟೇ ? ಹಾಗೆ 'ಸುಗ್ರೀವಮೇವ ತದ್ರಾಜ್ಯೇ ರಾಘವಃ ಪ್ರತ್ಯಪಾದಯತ್'.

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳೂ ಶ್ರೀ ವಾಮನನ ರೀತಿ ಆಗಿದ್ದವಂತೆ. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು ಅವು. ಅಶಕ್ತನು ಶಕ್ತನನ್ನು ತಾನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾನೆ ? ಹಾಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. 'ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮುನೈಮುಹತ್ತು ಅರಕ್ಕುನ್ ಮಾಳೆಮುಡಿಹಳ್ ಪತ್ತರುತ್ತು
ನೀಱ್ ತ್ತು ಆಂಗು

ಅನೈಯನಕ್ಕು ಇಳೈಯನಕ್ಕೇ ಅರಶಳಿತ್ತರುಳಿನಾನೇ
ಶುನೈಹಳಿಲ್ ಕಯಲ್ ಹಳ್ ಪಾಯೆ ಶುರುಂಬುತೇನ್

ಸುಹರುಂನಾಂಗೈ
ಕನೈಕಱಲ್ ಕಾವಳನ್ ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್

ಕಳ್ಳಿಕಣ್ ನೀಯೇ ||೪||

(ಅರಕ್ಕುನ್) ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನಾದ ರಾವಣನು (ಮುನೈಮುಹತ್ತುವಹಳ್) ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಧ್ವಸ್ತನಾಗುವಂತೆ (ಮುಡಿಹಳ್ ಪತ್ತು ಅರುತ್ತುನೀಱ್ ತ್ತು) ಅವನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ(ಆಂಗು) ಆ ಲಂಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ (ಅನೈಯ

ವರ್ಕ್ಯ ಇಳ್ಳಿಯವರ್ಕ್ಯ) ಆ ರಾವಣನ ತಮ್ಮನಾದ ವಿಭೀಷಣನಿಗೇ (ಅರಶಂ ಅಳಿತ್ತರುಳಿ ನಾನೇ) ಸಾವ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನೇ, (ಶುನ್ಯಹಳಿಲ್ ಕೆಯಲ್ ಹಳ್ ಪಾಯಂ) ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಭಯಗೊಂಡು ಚಿಮ್ಮಿ ಹೋಗುವಂತೆ (ಶುರುಂಬು ತೇನ್ ನುಹರಂ) ಭ್ರಮರಗಳು ರೇಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮಧುಪಾನ ಮಾಡುವ ಜಾಗವಾದ (ನಾಂಗೈ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿ ನಲ್ಲಿ (ಕನ್ನಿಕಟಲ್) ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ (ಕಾವಳಂ ತಣ್ ಪಾಡಿ ಯಶಾಯ್) ತಿರುಕ್ಕಾವಳಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ (ನೀಯೇ ಕಳ್ಳಿಕಣ್) ನೀನೇ ನನಗೆ ಶರಣು.

ವಾಲಿಯನ್ನು ವಧಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಹೋರಾಟವಾಡಿ ರಾವಣನನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿದ್ದುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ಪ್ರಾಣೇಭ್ಯೋಽಪಿ ಗರೀಯಸೀಂ' ಎಂಬಂತೆ ಇದ್ದ ಸೀತಾ ದೇವಿಯನ್ನೂ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಆಗಲಿಸಿ ಮಹಾಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಆ ರಾವಣನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಆ ಲಂಕಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. 'ವಿಭೀಷಣಸ್ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ' ಎಂದಿಲ್ಲವೇ ವಿಭೀಷಣನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಾಡಿರುವುದು. ಅವನಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು ಎಂದರೆ—'ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತಮಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರುವವರ ಬಗೆಗೆ ಗುಣ ಹೇಳುವವರಲ್ಲ. ದೋಷಾನು ಸಂಧಾನವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ?'—ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ತಸ್ಯಾಹಮನುಜೋಭ್ರಾತಾ'—ಎಂದು ತಾನೇ ಅವನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡದ್ದು.

ದಂಬಿಗಳು ರೇಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಮಧುಪಾನ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವುವೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಗಾಬರಿ ಗೊಂಡು ಚಿಮ್ಮುತ್ತವಂತೆ ಆ ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ. 'ಏತದ್ವೃತಮಂಮಂ' ಎಂಬುವಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವೀರಕಡಗವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಇರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಬೇರೆ ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲ.

ಪಡವರವು ಉಚ್ಚಿತನ್ನೇಲ್ ಪಾಯ್‌ನ್ನು ಪಲ್‌ನಡಂಗಳ್
ಶೆಯ್‌ದು

ಮಡವರಲ್‌ಮಂಗೈ ತನ್ನೈಮಾರ್‌ಹತ್ತು ಇರುತ್ತಿನಾನೇ
ತಡವರೈ ತಂಗು ಮಾಡ ತಹುಪುಹಟ್‌ ನಾಂಗೈಮೇಯ
ಕಡವುಳೇ ಕಾವಳನ್‌ತಣ್‌ಪಾಡಿಯಾಯ್‌ ಕಳೈಕಣ್‌ನೀಯೇ

|| ೫ ||

(ಪಡವರವು ಉಚ್ಚಿತನ್ನೇಲ್) ಹರಡಿದ ಹೆಡೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕಾಳಿಂಗನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ (ಪಾಯ್‌ನ್ನು) ಕುದಿದು (ಪಲ್‌ನಡಂಗಳ್‌ ಶೆಯ್‌ದು) ಅನೇಕ ಬಗೆಯಾದ ನರ್ತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನೂ (ಮಡವರಲ್‌ ಮಂಗೈತನ್ನೈ) ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು (ಮಾರ್‌ಹತ್ತುಇರುತ್ತಿನಾನೇ) ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ತಡವರೈ ಮಾಡಂ ತಂಗು) ಮಹಾ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹೋಲುವ ಪ್ರಾಸಾದಗಳು ತುಂಬಿರುವ (ತಹುಪುಹಟ್‌ ನಾಂಗೈ ಮೇಯಕಡವುಳೇ) ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ದಿವ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಸಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವನೇ, (ಕಾವಳನ್‌ತಣ್‌ಪಾಡಿಯಾಯ್‌) ಕಾವಳನ್‌ತಣ್‌ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ನೀಯೇಕಳೈಕಣ್‌) ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದೀಯೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ಅಶ್ವತರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅಶ್ವತರಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತನ್ನನ್ನೆದುರಿಸಿದ ವಿರೋಧಿಯೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಡಿದ ನರ್ತನವನ್ನು ಕುರಿತೇ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ನರ್ತನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ನರ್ತನಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಆಡಿದನು. ಅಶ್ವತ ಸಂರಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಅನಾಶ್ವತರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ಭಗವಂತನು ನಿತ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭವನಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪರ್ವತಗಳೇ ನೆನಪಾಗುವಂತೆ ಇರುವುದಂತೆ. ಏನೇನು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಆ ಊರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅಷ್ಟೂ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಆ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ

ಶೋಭಿಸಿದೆ. 'ಕಡವುಳ್' ಎಂದರೆ ಪರದೇವತೆಯೇ ಎಂಬ ಭಾವ. ಸರ್ವಾಧಿಕ ನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ನೀನೇ ಸನ್ನಿಹಿತನೂ ಆಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಬೇರೊಬ್ಬ ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನೇ ?

ಮಲ್ಲರೈ ಅಟ್ಟು ಮಾಳ ಕಂಜನೈ ಮಲ್ಪೆನ್ನ ಕೊನ್ನ
ಪಲ್ ಅರಶು ಅವಿನ್ನು ನೀಲು ಪಾರದಪ್ಪೋರ್ ಮುಡಿತ್ತಾಯ್
ನಲ್ಲರಣ್ ಕಾವಿನ್ ನೀಲಲ್ ನರೈ ಕಮಲ್ ನಾಂಗೈ ಮೇಯ
ಕಲ್ಲರಣ್ ಕಾವಳನ್ನೆಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್ ಕಳ್ಳಿ ಕಣ್ ನೀಯೇ

|| ೬ ||

(ಮಲ್ಲರೈ ಮೂಳ ಅಟ್ಟು) ಮಲ್ಲರುಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ (ಕಂಜನೈ ಮಲ್ಪೆನ್ನ ಕೊನ್ನ) ಕಂಸನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ವಧೆಮಾಡಿ (ಪಲ್ ಅರಶು ಅವಿನ್ನು ನೀಲು) ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ಪಾರದಪ್ಪೋರ್ ಮುಡಿತ್ತಾಯ್) ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಮಾಡಿದವನೇ | (ನಲ್ಲರಣ್ ಕಾವಿನ್ ನೀಲಲ್) ಒಳ್ಳೆಯ ರಕ್ಷಕವಾದ ಆರಾವುಗಳ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ (ನರೈ ಕಮಲ್) ಪರಿಮಳ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಜಾಗವಾದ (ನಾಂಗೈ ಮೇಯ) ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ಕಲ್ ಅರಣ್ ಕಾವಳಮ್ ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್) ಕಲ್ಲಿನ ಕೋಟೆಯನ್ನೂ ಕೈ ಕಾವಳಂತಣ್ ಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, (ಕಳ್ಳಿ ಕಣ್ ನೀಯೇ) ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದೀಯೆ.

'ಸರ್ವಸಹಾ' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭೂದೇವಿಯೂ ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗ ದಂತೆ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಂದಂಟಾದ ಭೂ ಭಾರವನ್ನು ಇಳುಹಿದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ 'ಕೃಷ್ಣಾ, ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕ' ಎಂದೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಮರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಾಯವು ತುಂಬು ವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಕೃಷ್ಣ ಅಬ್ಬರದಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಬಾಣೂರ ಮುಷ್ಟಿ ಕರನ್ನೂ, 'ಮಲ್ಲರು ಮುಗಿದು ಹೋದರು' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ತೋರಿದ ಕಂಸನನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ವಧಿಸಿದ. ಪ್ರಾಯ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ದಯೋಧನ ನೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದಂವರ್ಗವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಹಾಭಾರತ

ಸಮರವನ್ನು ನಡೆಸಿದ. ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೇ. 'ಸರ್ವಗಂಧಃ' ಎಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಇದೂ ಎಂದೂ ತೋರುವಂತೆ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾಗಿದೆಯಂತೆ ಆ ದಿವ್ಯದೇಶ. ಇವನ ಉಪಾಯತ್ನ ಸಂರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಕಾರ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂರಕ್ಷಿತವಾದ ಈ ಉಪಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯೊಂದನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹೋಗುವೆನೇ ?

ಮೂತ್ತವರ್ ಕೃ ಅರಶುವೇಣ್ಣ ಮುನ್ನೈತೂತು ಎಲುನ್ನರುಳಿ
ಮೂತ್ತಮರ್ ಸಾಹನ್ ನೀಟು ಮದಕರಿ ಮರುಪ್ಪೊತ್ತಿತಾಯ್
ಪೂತ್ತಮರ್ ಶೋಲ್ಪೈ ಒಂಗಿಪುನಲ್ ಪರನ್ನು ಒಲುಹುಂನಾಂಗೈ
ಕಾತ್ತನೈ ಕಾವಳಂ ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್ ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ

|| ೭ ||

(ಮುನ್ನು) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಮೂತ್ತವರ್ ಕೃ) ಪಾಂಡವರುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಿಗೆ (ಅರಶುವೇಣ್ಣ) ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ (ತೂತು ಎಲುನ್ನರುಳಿ) ದೂತಕೃತ್ಯ ಮಾಡಿದವನಾಗಿಯೂ (ಮೂತ್ತೂ ಅವರ್ ಪಾಹನ್ ನೀಟು) ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮಹಾವಟಗನು ಸತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ (ಮದಕರಿ ಮರುಪ್ಪೊತ್ತಿತಾಯ್) ಕೆವಲಯಶಾಪೀಡವೆಂಬ ಆನೆಯ ದಂತಗಳನ್ನು ಮುರಿದವನೇ ! (ಪೂತ್ತೂ ಅವರ್ ಶೋಲ್ಪೈಒಂಗಿ) ಹೂಗಳು ಅರಳಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ಆರಾಮಗಳು ಉನ್ನತವಾಗಿರಲು (ಪುನಲ್ ಪರನ್ನು ಒಲುಹುಂ) ತೀರ್ಥಗಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾಗವಾದ (ನಾಂಗೈಕಾತ್ತನೇ) ತಿರುನಾಂಗೂರ್ ರಕ್ಷಕನೇ (ಕಾವಳಂ ತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್) ಕಾವಳಂತಣ್ ಪಾಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೇ, (ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ) ನನಗೆ ನೀನೇ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು.

ಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತೋರಿದ 'ಅಶ್ವಿತ ಪಾರತಂತ್ರ'ವನ್ನೂ, ಮಲ್ಲರನ್ನು ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಕೆವಲಯಶಾಪೀಡದ ನಿರಸನವನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. 'ಪ್ರಾಪ್ತನಾದವನಿರುವಾಗ ಅಪ್ರಾಪ್ತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟವಿಡ ಬಾರದು. ಜ್ಯೇಷ್ಠನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಬರಬೇಕು'- ಎಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದೂತನಾಗಿ

ಸ್ವಾಮಿ ಹೋದ ಕೌರವರ ಬಳಿ. ಆನೆ ಮುಂಗಿದು ಹೋದರೆ ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಮಾವಟಿಗ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನಂತೆ. ಅಂಥವನು ಸತ್ತೂ ಉರುಳುವಂತೆ ಆನೆಯ ಕೊಂಬನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕಿತ್ತವನು ಈ ಪ್ರಭು. 'ಏತದ್ ಪ್ರತಂ ಮಮ' ಎಂಬುವಂತೆ ತಿರುನಾಂಗೂರನ್ನು ಸೇರಿ ಕಾವಲಾಗಿರುವ ವನೇ! ಸನ್ನಿಹಿತನೂ ಆಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕ.

ಏವಿಳಂ ಕನ್ನಿ ಕ್ಕಾಹಿ ಇಮೈಯವರ್ ಕೋನೈಚೆತ್ತು
ಕಾನಳಂ ಕಡಿದು ಇರುತ್ತು ಕಲ್ಪಹಂ ಕೊಂಡು ಪೋನ್ನಾಯ್
ಪೂವಳಂ ಪೊಟಿಲ್ ಹಳ್ ಶೂಟ್ ನ್ನ ಪುರಂದರನ್ ಶೆಯ್ ದನಾಂಗೈ
ಕಾನಳಂಪಾಡಿಮೇಯ ಕಣ್ಣನೇ ಕಳ್ಳಿ ಕಣ್ ನೀಯೇ

||೪||

(ಏವಿಳಂ ಕನ್ನಿ ಕ್ಕಾಹಿ) ಯುವತಿಯಾದ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗಾಗಿ (ಇಮೈಯವರ್ ಕೋನೈಚೆತ್ತು) ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿ (ಕಾವಳಂ ಕಡಿದು ಇರುತ್ತು) ನಂದನವನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಳಿಸಿ (ಕಲ್ಪಕಂಕೊಂಡು ಪೋನ್ನಾಯ್) ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವನೇ! (ಪೂವಳಂ ಪೊಟಿಲ್ ಹಳ್ ಶೂಟ್ ನ್ನ) ಪುಷ್ಪಸಮೃದ್ಧಿ ಪುಷ್ಪಲವಾಗಿರುವ ತೋಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ಪುರಂದರನ್ ಶೆಯ್ ದನಾಂಗೈ) ದೇವೇಂದ್ರ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಕಾವಳಂಪಾಡಿಮೇಯ ಕಣ್ಣನೇ ನೀಯೇ ಕಳ್ಳಿ ಕಣ್) ತಿರುಕ್ಕಾವಳಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು.

ಭೂದೇವಿಯ ಭಾರನಿರಸನಕ್ಕಾಗಿ ದುಷ್ಟರಾಜರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ, ಭೂದೇವಿಯ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ದಂಪರ್ಶನವನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕಿದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅಪೇಕ್ಷಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯಭಾವದೇವಿಯ ಆಶೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿ. ಶಚಿಯೂ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ ಬಂದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೂವನ್ನು ಶಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿದಳಂತೆ. 'ಈ ಹೂ

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲದಂ. ಅವರಿಗೆ ತಲೆನೋಯುವುದಂ—ಎಂದು ಅನಾದರ
ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನಾಡಿದಳಂತೆ, ಸತ್ಯಭಾವಂ ಆ ವೃಕ್ಷವನ್ನೇ ಬಯಸಿದಳಂ. ದೇವೇಂದ್ರ
ತನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಮೇಲೆಯೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು
ಭಂಗಗೊಳಿಸಿ ಆ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ತಂದಂ ಬಿಟ್ಟು.
ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತೋಟಗಳು ತಂಬಿರುವ ತಿರು
ನಾಂಗೂರನ್ನು ಇಂದ್ರನೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಸತ್ಯಭಾವಂಗೆ ಪಾರಿಜಾತ
ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ 'ಆಶ್ರಿತಪಾರಿಜಾತ'ವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದವನಾಗಿ
ದ್ವಾನೆ ಈ ದೇವ. ಇಂಥ ನೀನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕರಿನ್ನಾರಂ ?

ಶನ್ನಮಾಯ್ ಸಮಯಮಾಹಿ ಶಮಯಮೈಮ್ನೂದಮಾಹಿ
ಅನ್ನಮಾಯ್ ಆದಿಯಾಹಿ ಅರುಮರೈ ಅನೈಯಂ ಆನಾಯ್
ಮಂದಂ ಆರ್ ಪೊಟಿಲ್ ಹಳ್ ತೋರುಂ ಮಡಯಿಲ್
ಆಲುಂನಾಂಗೈ

ಕಂದಂ ಆರ್ ಕಾವಳಂತಣ್ ಪಾಡಿಯಾಯ್ ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ

||೯||

(ಶಂದಮಾಯ್ ಶಮಯಮಾಹಿ) ಭಂದಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಗಾಯತ್ರೀ
ಮೊದಲಾದ ಭಂದಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿ, (ಶಮಯಮೈಮ್ನೂದಮಾಹಿ)
ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಗೂ ನಿಯತಾವಂಶನಾಗಿ,
(ಅಂದಮಾಯ್ ಆದಿಯಾಹಿ) ಜಗತ್ತಿನ ಉಪಸಂಹಾರಕ್ಕೂ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ
ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿ. (ಅರುಮರೈ ಅನೈಯಂ ಆನಾಯ್) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ವೇದಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನೂ ಆಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ! (ಮಂದಂ ಆರ್
ಪೊಟಿಲ್ ಹಳ್ ತೋರುಂ) ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷಗಳು ತಂಬಿರುವ ತೋಟ
ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ (ಮಡಮಯಿಲ್ ಆಲುಂ) ಸುಂದರವಾದ ನವಿಲುಗಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರು
ವಂತಹ (ನಾಂಗೈ) ತಿರುನಾಂಗೂರನಲ್ಲಿ (ಕಂದಂ ಆರ್ ಕಾವಳಂ ತಣ್ ಪಾಡಿ
ಯಾಯ್ ಕಳೈಕಣ್ ನೀಯೇ) ಸಂಗಂಭರಿತವಾದ ಕಾವಳಂತಣಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಕೃಷ್ಣನೇ, ನನಗೆ ನೀನೇ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕಂ.

ಶರಣ್ಯನ ಪರತ್ವವನ್ನಾ ವಿರೋಧಿ ನಿರಸನ ಶೀಲತ್ವವನ್ನೂ, ಹೇಳಿ
ಅವನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನಾ ವಿರೂಪಿಸಿ, ಅವನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ

ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯಯಂಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಾರಣನೂ, ಸರ್ವನಿಯತಾಪಕನೂ ಅದವನು ಇವನು. ಕಾರುಣ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲಜೀತನಾಚೀತನಗಳನ್ನು ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಈ ಪ್ರಭು 'ಸದೇವ' ಎಂಬುವ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಸೌಲಭ್ಯದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿ ಸರ್ವ ಸಂಲಭನಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವರಿಗೂ ಶರಣ್ಯನಾಗಿ ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಸುಗಂಧ ಪೂರ್ಣವಾದ ಆರಾಮಗಳೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನರ್ತಿಸುವ ನವಿಲುಗಳೂ ತೋರಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ನಿರತಿಶಯ ಭೋಗ್ಯನಾದ ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು.

ನೂವಳೆಂ ಪೆರುಹಿಮನ್ನು ಮುರೈಯೆವರ್ ವಾಟುಂನಾಂಗೈ
ಕಾವಳೆಂ ಪಾಡಿಮೇಯೆ ಕಣ್ಣು ನೈ ಕಲಿಯನ್ ಶೊನ್ನೆ
ಪಾವಳೆಂ ಪತ್ತುಂ ವಲ್ಲಾರ್ ಪಾರ್ ಮಿಶೈ ಅರಶರಾಹಿ
ಕೋವಿಳ ಮನ್ನರ್ ತಾಟಕುಡೈನಿಬಲ್

ಪೊಲಿವರ್ ತಾನೇ ||೧೦||

(ಮೂವಳೆಂಪೆರುಹಿಮನ್ನು) ಮಹತ್ತಮವಾದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧರಾದ (ಮುರೈಯೆವರ್ ವಾಟುಂ) ವೈದಿಕರು ಬಾಳುವಂತಹ ಜಾಗವಾದ (ನಾಂಗೈ) ತಿರು ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಕಾವಳೆಂಪಾಡಿಮೇಯೆಕಣ್ಣು ನೈ) ಕಾವಳೆಂಪಾಡಿ ದಿವ್ಯದೇಶ ನಿಲಯನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು (ಕಲಿಯನ್ ಶೊನ್ನೆ) ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರವರು ಹಾಡಿದ (ಪಾವಳೆಂ ಪತ್ತುಂ ವಲ್ಲಾರ್ ತಾಮ್) ಪರಮ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸುವವರು (ಪಾರ್ ಮಿಶೈ ಅರಶರ್ ಆಹಿ) ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳಿ (ಕೋವಿಳ ಮನ್ನರ್ ತಾಟ) ಇತರ ರಾಜರಗಳೂ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ನಮಿಸುವಂತೆ (ಕುಡೈನಿಬಲ್ ಪೊಲಿವರ್) ಏಕಾತಪತ್ರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ವೇದಾರ್ಥಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡು ಧನ್ಯರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ನಾಂಗೂರಿನ ತಿರುಕ್ಕಾವಳಂಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ತಿರುವಂಗೈ ಅಳ್ವಾರ್‌ರವರು ಹಾಡಿದ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೇನೇ ಪರಮ ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಭಂದಸ್ಸನ್ನೂಳ್ಳ ಈ ಪಾಶಂರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸುವವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಸರಾಗಿ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಫಲವಾಗಿ ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ? 'ಮೋಕ್ಷ' ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದೂರಕುವುದಿಲ್ಲ'—ಎಂದು 'ಇದು ನಿವುಗಭಿಮತವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವುದು'—ಎಂದರೆ ಇದನ್ನು ಕಲಿಯುವರು. ಮುಂದೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಈ ಭಾವದಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಫಲವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. 'ಮದ್ಭಕ್ತಾ ಯಶಾಂತಿ ವಶಾಮುಖ' ಎಂದು ಗೀತಾಚಾರ್ಯ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಂವಾದಿಯಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ನೆಯಪತ್ತು—ಏಳನೆಯ ತಿರುಮೋಳಿ

‘ಕಣ್ಣಾರ್ ಕಡಲ್’

ಪ್ರವೇಶ

ಕಾವಳಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಅಳ್ವಾರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಶವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ತಾವು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಅಸಹಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಶೋಚಿಸಿದರು. 'ಪ್ರಿಯಂಜನವಪಶ್ಯಂತೀಂ ಪಶ್ಯಂತೀಂ ರಾಕ್ಷಸೀಗಣಂ | ಸ್ವಗಣೇನ ಮೃಗೀಂ ಹೀನಾಂ ಶ್ವಗಣೈರಾವೃತಾಮಿವ||' ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಯಿತು ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ. 'ನೀನು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೂ ನಾನು ಈ

ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ? ' ಎಂದು ಆಳ್ವಾರ್ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು ಇವರನ್ನು ಕೇಳಿದನಂತೆ—'ನಿಮಗೆ ಅಭಿಮತವಾದುದು ಯಾವುದು ?' ಎಂದು. 'ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು'—ಎಂದು ಆಳ್ವಾರ್ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಣ್ಣಾರ್ ಕಡಲ್ ಪೋಲ್ ತಿರುಮೇನಿಕರಿಯಾಯ್
ನಣ್ಣಾರ್ ಮುನ್ನೈ ನೆನ್ನಿಕೊಳ್ ವಾರ್ ಮನ್ನುನಾಂಗೂರ್
ತಿಣ್ಣಾರ್ ಮದಿಳ್ ಶೂಟ್ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್
ಅಣ್ಣಾ ಅಡಿಯೇ ನಿಡರ್ಚೆ ಕಳ್ಳಿಯಾಯೇ

||೧||

(ಕಣ್ಣಾರ್ ಕಡಲ್ ಪೋಲ್) ವಿಶಾಲವಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ (ತಿರುಮೇನಿಕರಿಯಾಯ್) ಶ್ಯಾಮಲವಾದ ದಿವ್ಯದೇಹವನ್ನುಳ್ಳವನೇ, (ನಣ್ಣಾರ್ ಮುನ್ನೈ) ಶತ್ರುಗಳ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ (ವೆನ್ನಿಕೊಳ್ ವಾರ್) ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು (ಮನ್ನುನಾಂಗೂರ್) ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ತಿಣ್ಣಾರ್ ಮದಿಳ್ ಶೂಟ್) ದೃಢತರವಾದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳವೆಂಬುವ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವ (ಅಣ್ಣಾ) ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಅಡಿಯೇನ್ ಇಡರ್ಚೆ ಕಳ್ಳಿಯಾಯೇ) ನನ್ನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನೀನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಆ ಪರವಶಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಈಕ್ಷಿಸಿದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವನದು. ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಪಮವಾದುದು ಆ ರೂಪ. 'ನೀನೇ ರಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೀನು ಗಂಭೀರನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯಲಾರದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಭಯ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನಿರುಪಾಧಿಕಬಂಧವೇ, ಬೇರೆ ರಕ್ಷಕರಿರುವರೆಂದೂ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ನೀನು ಮೌನವಾಗಿರಬಹುದು ? ನಾನು ಅನನ್ಯಗತಿ. ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನೀನು ಕಳೆದು ಹಾಕಬೇಕು.

ಕೊನ್ನಾರ್ ತುಳವಮಲರ್ ಕೊಂಡು ಅಣವಾನೇ
 ನೆನ್ನಾದ ಪೆರುಂಪುಹಲ್ ವೇದಿಯರ್ ನಾಂಗೂರ್
 ಶೆನ್ನಾಮರೈನೀರ್ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್
 ಎನ್ನಾಯ್ ಅಡಿಯೇನಿಡರೈಕ್ಕುಳೈಯಾಯೇ

|| ೨ ||

(ಕೊಂದಾರ್ ತುಳವಮಲರ್ ಕೊಂಡು ಅಣವಾನೇ) ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ
 ರುವ ತುಳಸಿಯ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೇ
 (ನೆಂದಾದ ಪೆರುಂಪುಹಲ್) ಯಾವತ್ತೂ ಕುಂದದ ಯಶಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ (ವೇದಿ
 ಯರ್ ನಾಂಗೂರ್) ವೈದಿಕರುಗಳು ಇರುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶೆಂದಾ
 ಮರೈನೀರ್) ಕೆಂದಾವರೆ ಪುಷ್ಪಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ
 (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್ ಎಂದಾಯ್) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳ ದಿವ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ
 ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಅಡಿಯೇನಿಡರೈ ಕಳೈಯಾಯ್) ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನೀನು
 ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು.

ಅಬ್ಬಾರರ ಮೂತನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಸುಮ್ಮನೆ
 ಇದ್ದನಂತೆ. ಆಗ ಅಲ್ವಾರ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ
 ನೀನು ವಿಶೇಷವಾದ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಮೈ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ
 ಆ ತುಲಸಿಯೂ ಚಿಗುರುತ್ತಿದೆ. ಅತ್ರಿತರಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದವರ ನಡುವೆ
 ನೀನಿರುತ್ತಿದ್ದೀಯೇ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಅವಯವ ಶೋಭೆಗೂ
 ಹೋಲುವಂತೆ ಇದೆಯಂತೆ ಆ ಊರಿನ ಜಲಾಶಯಲ್ಲಿರುವ ಜಲವೂ ಮತ್ತು
 ತಾವರೆಯೂ. 'ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ' ಎಂದು ನೀನು
 ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಕುನ್ನಾರ್ ಕುಳಿರ್ ಮಾರಿ ತಡುತ್ತ ಉಹಂದಾನೇ
 ನೆನ್ನಾಯೆ ಪೆರುಂಪುಹಲ್ ವೇದಿಯರ್ ನಾಂಗೂರ್
 ಶೆನ್ನಾರ್ ನಣಂಗುಂ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್
 ನಿನ್ನಾಯ್ ನೆಡಿಯಾಯ್ ಅಡಿಯೇನಿಡರ್ ನೀಕ್ಕೇ

|| ೩ ||

(ಕುಳಿರ್ ಮಾರಿ) ಗೋಕಲವನ್ನು ಬಾಧಿಸಲು ಬಂದ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
 (ಕುನ್ನಾರ್ ತಡುತ್ತ ಉಹಂದಾನೇ) ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತದಿಂದ ತಡೆದು

ಸಂತೋಷಿಸಿದವನೇ, (ನನ್ನಾಯಬೆರಂ ಪುಹಟ್) ಒಳ್ಳೆಯ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿದ (ವೇದಿಯರ್‌ನಾಂಗೂರ್) ವೈದಿಕರು ಇರುತ್ತಿರುವ ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶೆನ್ನಾರ್‌ವಣಂಗುಂ) ಹೋಗುವವರೂ ಬರುವವರೂ ತಲೆ ಬಾಗುವ (ತಿರುವಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್ ನಿನ್ನಾಯ್) ತಿರುವಳ್ಳಕ್ಕುಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವನೇ, (ನೆಡಿಯಣಾಯ್) ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ (ಅಡಿಯೇ ನಿಡರ್‌ನೀಕ್ಕು) ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು.

‘ಅಶ್ವತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ನೀವು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?’—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿನಗೆ ಇಂಥದನ್ನು ಬಳಸಿ ಇಂಥದನ್ನು ಕಾಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇ ಕೊಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆ. ಆ ಗೋಪಾಲರಿಗೆ ಬಂದ ದುಃಖಕ್ಕೂ ನನಗೊದಗಿರುವ ದುಃಖಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀನೇ ಕಾಣಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕವೂ ಕಲ್ಯಾಣೈಕತಾನವೂ ಆದ ಯಶಸ್ಸಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಯಶಸ್ಸೂ ಇರುವುದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಭೆಗೆ ಪಾಂಡವದೂತನಾಗಿ ಬಂದಾಗ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಗೌರವಿಸಿದರೋ ಹಾಗೆ ‘ದೇವರಿಗೆ ತಲೆ ಬಾಗುವು’ ಎಂಬುವವರೂ ಸಹ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಗವನ್ಮಹಿಮೆಯ ಕಾರಣ ತಲೆ ಬಾಗುವರು. ಅಂಥ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ಕಾನಾರ್ ಕರಿ ಕೊಂಬದು ಒಶಿತ್ತ ಕಳಿರೇ

ನಾನಾವಹೈ ನಲ್ಲವರ್ ಮನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್

ತೇನಾರ್ ಪೊಟಲ್ ಶೂಟ್ ತಿರುವಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್

ಅನಾಯ್ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕುರುಳ್ ಪುರಿಯಾಯೇ

|| ೪ ||

(ಕಾನಾರ್‌ಕರಿ) ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮದಮಂದಿತವಾದ ಕಂಸನ ಅನೆಯ (ಕೊಂಬದು ಒಶಿತ್ತ ಕಳಿರೇ) ದಂತೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದ ಮರಿ ಅನೆಯೇ, (ನಾನಾವಹೈ ನಲ್ಲವರ್) ವಿದ್ಯೆ, ಧನ, ಕುಲ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಶ್ಲಾಘನೀಯರಾದವರು (ಮನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್) ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ತಿರು ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ತೇನಾರ್ ಪೊಟಲ್‌ಶೂಟ್) ಜೇನು ಹರಿಯುವ ತೋಟಗಳಿಂದ

ಪರಿವೃತವಾದ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತಾಯ್) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ (ಅನಾಯ್) ಗಜರಾಜನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನೇ, (ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿಯಾಯೇ) ದಾಸನಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕು.

ಗೋಪಾಲಕರ ಅಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಂದಿಸಿದ ಅನೆಯನ್ನು ಮರ್ದಿಸಿದ ಶಕ್ತಿವಂತನೂ ನೀನು ಆಗಿದ್ದೀಯೇ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆತೋರುವುದರಲ್ಲಿ ತಟಸ್ಥನಾಗಿರಬಾರದು. ಕಾಡಿನಲ್ಲೇ ಆಯುಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅನೆಯ ಕೊಂಬನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ ಮರಿ ಅನೆಯೇ, ಒಂದು ಮತ್ತಗಜ ಮತ್ತೊಂದು ಅನೆಯ ಕೊಂಬನ್ನು ಮೂರಿದು ಹಾಕಿತು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ನಲ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನ್ಮದಿಂದ, ನಡತೆಯಿಂದ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು 'ಅನಾಯ್' ಎಂದೂ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿರುವುದರ ಭಾವ ಇದು-ಅನೆಯ ಗಮನಾಗಮನಗಳ ಆಕರ್ಷಕತ್ವ, ಹೇಗೋಹಾಗೆ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಕರ್ಷಕತ್ವ ಇದೆ. ಮಂದಿಸಿದ ಅನಿ ಹೇಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾದವರ ದೋಷವೊಂದನ್ನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನೀನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು.

ವೇಡಾರ್ ತಿರುವೇಂಗಡಂ ಮೇಯ ವಿಳಕ್ಕೇ

ನಾಡಾರ್ ಪುಹಟ್ ವೇದಿಯರ್ ಮುನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್

ಶೇಡಾರ್ ಪೊಯಿಲ್ ಶೂಟ್ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತಾಯ್

ಪಾಡಾ ವರುವೇನ್ ವಿನೈಯಾಯಿನ ಪಾತ್ತೇ

||೫||

(ವೇಡಾರ್) ಬೇಡರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ (ತಿರುವೇಂಗಡಂಮೇಯವಿಳಕ್ಕೇ) ಶ್ರೀವೆಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಂಗಳ ದೀಪನೇ, (ನಾಡಾರ್ ಪುಹಟ್) ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನೆಳ್ಳ (ವೇದಿಯರ್ ಮುನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್) ವೈದಿಕರುಗಳು ನೆಲಸಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶೇಡಾರ್ ಪೊಯಿಲ್ ಶೂಟ್) ಎಳೆಯ ಗಿಡಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೆಳ್ಳ ಆರಾಮಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತಾಯ್) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳಕ್ಷೇತ್ರದ

ನಾಯಕನೇ, (ಪಾಡಾವರುವೇನ್) ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ (ವಿನ್ನೆಯಾಯಿನ ಪಾತ್ರೇ) ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

‘ವಿಭವಾವತಾರವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನೀವು ಏಕೆ ಕೊಂಡಾಡುವಿರಿ ? ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೃತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಮೈದೋರಿರುವವನಲ್ಲವೇ ? ನೀವೂ ಅವರಂತೆ ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೋ ?’—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಶಯ ವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ—‘ಕಾಡು, ವಾನರ, ಬೇಡರು ಇವರುಗಳಿಗೆ ಗೆಲ್ಲ ನೀನು ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಲ್ಲವೇ ? ಅಂಥ ನೀನೇ ನನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು’—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನೇ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಗುಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕನಾಗಿದ್ದೀಯೆ ! ನನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಧೂಳಿ ಪಟ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು ನೀನೇ.

ಕಲ್ಲಾಲ್ ಕಡಲ್ಯೆ ಅಣೈ ಕಟ್ಟಿ ಉಹಂದಾಯ್

ನಲ್ಲಾರ್ ಪಲರ್ ವೇದಿಯರ್ ಮುನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್

ಶೆಲ್ವಾ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತು ಉರೈವಾನೇ

ಎಲ್ಲಾ ಇಡರುಮ್ ಕೆಡುವಾರು ಅರುಳಾಯೇ

||೬||

(ಕಲ್ಲಾಲ್ ಕಡಲ್ಯೆ) ಕಂಡ ಕಂಡ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಣೈ ಕಟ್ಟಿ ಉಹಂದಾಯ್) ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದವನೇ, (ನಲ್ಲಾರ್ ಪಲರ್ ವೇದಿಯರ್) ವಿಲಕ್ಷಣರುಗಳಾದ ಅನೇಕ ವೈದಿಕರುಗಳು (ಮುನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್) ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತು ಉರೈವಾನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ, (ಶೆಲ್ವಾ) ಸಂಪನ್ನಿಯೇ (ಎಲ್ಲಾ ಇಡರುಂ ಕೆಡುವಾರು ಅರುಳಾಯ್) ಸಮಸ್ತ ದುಃಖಗಳೂ ತೊಲೆಯುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕು ನೀನೇ.

‘ತಿರುವೇಂಗಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬೇಡರೇ ಮೊದಲಾದವರು ‘ಪಾಪವಿನಾಶ’ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳಿಂದ ಪಾಪಪರಿಹಾರ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ, ನಾನು ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ ?’—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳಿದರೆ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—

‘ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವಾದುದು ಯಾವುದು ? ಸಮಸ್ತ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೂ ನೀನು ಕಳೆದು ಹಾಕಬೇಕು’—ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇತು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿ—‘ಸಂಸಾರಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ’—ಎಂದು ಸಂತೋಷಿಸಿದನಂತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಎಂದರೆ ಅವಿದ್ಯೆ, ಕರ್ಮವಾಸನೆ, ರುಚಿ, ಭಗವದಪಚಾರಾದಿಗಳು, ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊಡೆದು ಹಾಕುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಕೋಲಾಲ ನಿರೈ ಮೆಯತ್ತ ಎಮ್ ಕೋವಲರ್ ಕೋನೇ
ನಾಲಾಹಿಯ ವೇದಿಯರ್ ಮನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್
ಶೇಲಾರ್ ವಯಲ್ ಶೂಟ್ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್
ಮಾಲೇ ಎನೆ ವಲ್ವಿನೈ ತೀರ್ತು ಅರುಳಾಯೇ

|| ೭ ||

(ಕೋಲಾಲ ನಿರೈಮೆಯತ್ತ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಸುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿದ (ಎಮ್ ಕೋವಲರ್ ಕೋನೇ) ನಮ್ಮ ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣನೇ, (ನಾಲಾಹಿಯ ವೇದಿಯರ್) ಚತುರ್ವೇದ ವಿಶಾರದರಾದವರು (ಮನ್ನಿಯನಾಂಗೂರ್) ನೆಲಸಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶೇಲ್ ಆರ್ ವಯಲ್ ಶೂಟ್) ಮೀನುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್ ಮಾಲೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾವೋ ಹಕನೇ (ಎನ್ ವಲ್ವಿನೈ ತೀರ್ತು ಅರುಳಾಯ್) ನನ್ನ ಕ್ರೂರಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿರಸನವೂಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಮಾಡುವ ನೀನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಾತ್ಯುಚಿತವಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಗೋಪಾಲ ಬಾಲನಾಗಿ. ಆ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನೂ ಅನನ್ಯಾರ್ಹನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರಂಗತರಾದವರು ಇರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ನಾಂಗೂರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಜಲಸಮೃದ್ಧಿ ಯಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದದಿಂದಿರುತ್ತವೆಯಂತೆ. ನನ್ನಿಂದ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

ನಾರಾಹಮದಾಹಿ ಇಮ್ಮಣ್ಣೈ ಇಡಂದಾಯ್
 ನಾರಾಯಣನೇ, ನಲ್ಲವೇದಿಯರ್ ನಾಂಗೂರ್
 ಶೀರಾರ್ ಪೊಟಿಲ್ ಶೂಲ್ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್
 ಆರಾವಮುದೇ ಅಡಿಯೇರ್ಕ್ಕು ಅರುಳಾಯೇ

||೮||

(ನಾರಾಹಮದಾಹಿ) ದಿವ್ಯವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ (ಇಮ್ಮಣ್ಣೈ ಇಡಂದಾಯ್) ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ. (ನಾರಾಯಣನೇ) ಸರ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ನಲ್ಲವೇದಿಯರ್ ನಾಂಗೂರ್) ವಿಲಕ್ಷಣ ರಾದ ವೈದಿಕರು ಇರುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಶೀರಾರ್ ಪೊಟಿಲ್ ಶೂಲ್) ರಮಣೀಯವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುಳ್) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ (ಆರಾವಮುದೇ) ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಅಮೃತವೇ (ಅಡಿಯೇರ್ಕ್ಕು ಅರುಳಾಯ್) ದಾಸನಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು.

'ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಳಯವು ಮುಳುಗಿಸಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಸಾರ ಪ್ರಳಯ ಮುಳುಗಿಸಿದೆ. ವತ್ಸಲನಾದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ ದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು'—ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿಗೆ 'ಇವಳು ತಾಯಿ' ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಲೂ ತಾಯಿ ಅಮಗುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಸಂಸಾರಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಇದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತೋರುವ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಬಂಧುವಾದ ನಾರಾಯಣ ನೀನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಅಪೂರ್ವ ವದ್ವೋಗ್ಯನಾದ ನೀನು ಇರುತ್ತಿರುವ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನೇ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಪೂವಾರ್ ತಿರುಮಾಮಹಳ್ ಪುಲ್ಲಿಯೆ ಮಾಪಾರ್
 ನಾನಾರ್ ಪುಹಲ್ ನೇದಿಯರ್ ಮನ್ನಿಯೆ ನಾಂಗೂರ್
 ತೇನಾ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುರೈನಾನೇ
 ಆನಾ ಅಡಿಯಾನ್ ಇನನ್ ಎನ್ನಿ ಅರುಳಾಯೇ

||೯||

(ಪೂವಾರ್ ತಿರುವಾಮಹಳ್) ಅರವಿಂದವಾಸಿನಿಯಾದ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ (ಪುಲ್ಲಿಯೆ ಮಾಪಾರ್) ನೆಲಸಿರುವ ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥಳವನ್ನೊಳೈವನೇ, (ನಾನಾರ್

ಪುಹಟ್) ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ (ವೇದಿಯರ್ ಮನ್ನಿಯನಾಂಗೂರ್) ವೈದಿಕರು ನೆಲಸಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತು ಉರೈವಾನೈ) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೇ (ದೇವಾ) ದೇವಾಧಿದೇವನೇ, (ಅಡಿಯಾನ್ ಇವನ್) ದಾಸ ಭೂತನಾದ ಇವನು (ಅವಾವೆನ್ನು ಆರುಳಾಯ್) ದಯನೀಯನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಂಸಾರಪ್ರಳಯವನ್ನು ಕಳೆಯಬಲ್ಲವನೂ ವತ್ಸಲನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು 'ಶ್ರೀಮಾನ್' ಆಗಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ 'ಸೀತಾಮುವಾಚ' ಎಂದಂತೆ. ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ದೇವಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ನೆಲಸಲು ತಕ್ಕುದಾದ ವೃಕ್ಷಸ್ಥಲವುಳ್ಳವನು ಸ್ವಾಮಿ, ಪರಮಪದದಿಂದ ಬಂದು ಸಂಸಾರಿಗಳು ಇರುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ ಇರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಲೋಕೇಶ್ವರ ದೀಪ್ಯಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. 'ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ! ಅಯ್ಯೋಪಾಪ!' ಎಂದು ಕನಿಕರ ತೋರಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ನೀನು.

ನಲ್ ಅನ್ನುಡೈ ವೇದಿಯರ್ ಮನ್ನಿಯ ನಾಂಗೂರ್
ಶೆಲ್ವನ್ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತುರೈವಾನೈ
ಕಲ್ಲಿನ್ ಮಲಿತೋಳ್ ಕಲಿಯನ್ ಶೊನ್ನನಾಲ್ಯೈ
ವಲ್ಲರೆನವಲ್ಲವರ್ ವಾನವರ್ತಾನೇ

||೧೦||

(ನಲ್ ಅನ್ನುಡೈವೇದಿಯರ್ ಮನ್ನಿಯನಾಂಗೂರ್) ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ವೈದಿಕರುಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳತ್ತು ಉರೈವಾನೈ) ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ (ಶೆಲ್ವನೈ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ (ಕಲ್ಲಿನ್ ಮಲಿತೋಳ್ ಕಲಿಯನ್ ಶೊನ್ನ) ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ತೋಳ್ಪಲ ಹೊಂದಿ ಮಹಾಬಲಾಢ್ಯರಾದ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಅನಂಗ್ರಹಿಸಿದ (ಮಾಲ್ಯೈ) ಪರಮಭೋಗ್ಯವಾದ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು (ವಲ್ಲರ್ ಎನವಲ್ಲರ್) ಇವರು ಬಲ್ಲವರು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಅಧಿಕರಿಸಬಲ್ಲವರು (ವಾನವರ್ತಾಮ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿ ಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾದ ವೈದಿಕರು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ತೋಳಿನ ಬಲದಂತೆಯೇ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ತಮಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರೆ ಇದ್ದರೂ ಇತರರು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅವರು ನಿತ್ಯಸೂರಿ ಸದೃಶರಾಗುವರು.

ನಾಲ್ಕು ನೆಯಪತ್ತು—ಎಂಟಿನೆಯ ತಿರುಮೋಳಿ

‘ಕವಳಯಾನ್ಯೆ’

ಪ್ರವೇಶ

‘ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳ’ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಶರಣು ಹೋಗಿ ‘ನನ್ನ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕು’ ಎಂದು ಆಳ್ವಾರ್ ಬೇಡಿದರು. ಅವನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಪ್ತದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅತಿತ್ವರೆಯ ಕಾರಣ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ತಾವಾಗಿದ್ದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ‘ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅಗಲಿಕೆ ಹೊಂದಿ ಆ ವಿರಹದ ಕಾರಣ ನೊಂದು ಅವನ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಯಕಿಯೊಬ್ಬಳ ದೆಸೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ತಾಯಿ ಹೇಳುವ’ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾಯಕಿ ಭಾವದಿಂದ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕವಳಯಾನ್ಯೆ ಕೊಂಬೊಶಿತ್ತಕಣ್ಣಿನೆನ್ನುಮ್ ಕಾಮರು ಶೀರ್
ಕುವಳ್ಳಿನೇಹಮನ್ನ ಮೇನಿಕೊಂಡಕೋನ್ ಎನ್ನಾನ್ಯೆಎನ್ನುಂ
ತವಳಮಾಡ ನೀಡುನಾಂಗೈ ತಾಮರೈಯಾಳ್ ಕೇಳ್ವನೆನ್ನುಂ
ಪವಳನಾಯಾಳ್ ಎನ್ಮಡಂದೈ ಪಾರ್ತ್ತಪಳ್ಳಿ

ಪಾಡುವಾಳೇ ||೧||

(ಪವಳವಾಯಾಳ್) ಹವಳದಂತೆ ಚಿಂದಂಟಿಯನ್ನುಳ್ಳ (ಎನ್‌ಮಂಡಂಜೈ) ನನ್ನ ಮಗಳು (ಕವಳಯಾನ್ನೈ) ಕುವಲಯಾಪೀಡವೆಂಬ ಗಜದ (ಕೊಂಬುಬಿತ್ತು ಕಣ್ಣನೆನ್ನುಂ) ದಂತಗಳನ್ನು ಮುರಿದ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ಕಾಮರು ಶೀರ್) ಸ್ಪೃಹಣೀಯವಾದ (ಕುವಳೈಮೇಹಂಅನ್ನು) ಕುವಲಯ ಹಾಗೂ ಕಾಳಮೇಘವನ್ನು ಹೋಲುವ (ಮೇನಿಕೊಂಡ ಕೋನೆನ್ನುಂ) ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ (ಎನ್ನಾನ್ನೈಎನ್ನುಂ) ಆನೆಯಂತೆ ನನಗೆ ಸ್ಪೃಹಣೀಯನಾದವನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, (ತವಳ ಮೂಡನೀಡುನಾಂಗೈ) ಧವಳ ಪ್ರಸಾದ ಪರಿವೃತವಾದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ತಾಮರೈಯಾಳ್ ಕೇಳ್ವನೆನ್ನುಂ) ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪಾರ್‌ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿಪಾಡುವಾಳೇ) ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಹಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಅವನು ಹಂಬಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಅವಯವ ಶೋಭೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅವನು ಒಲಿದ ಊರನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಚಡಪಡಿ ಸುವಂತಾಯಿತು. ಕಂಡವರ ಮೇಲೆ ಹಾಯುವ ಮದಮುದಿತವಾದ ಕುವಲಯಾಪೀಡದ ಕೊಂಬನ್ನು ಮುರಿದ ಕೃಷ್ಣನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸದೆ ಬೆಳೆಸಿದರೂ ಕೂಡ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಇದೆ ಅವನ ದೇಹದ ಸೌಂದರ್ಯ. ನೋಡಿದವರು ಆಶೆಪಡುವಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನುಳ್ಳ ಕುವಲಯವೇನು, ಕಾಳಮೇಘವೇನು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಚೆಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕಾದಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ದೇಹ ಕಾಂತಿಗೆ ಒಂದೆ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕುವರಿಯ ಅಧರದ ಚೆಲುವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಇವಳೇ ಅವನಿರುವ ಊರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾಳಲ್ಲಾ !

ಕಂಜನ್‌ವಿಟ್ಟಿ ವೆಮ್‌ಶಿಸತ್ತ ಕಳಿರು ಅಡರ್‌ತ್ತ ಕಾಳ್ಳೈ ಎನ್ನುಂ
ನಂಜಂನೇನಿವಂಡ ಪೇಯಿನ್ ಉಯಿರೈ ಉಂಡಮಾಯೆನ್
ಎನ್ನುಂ

ಶೆಂಶೋಲ್ ಆಳಾರ್ ನೀಡುನಾಂಗೈ ತೇವತೇವನ್ ಎನ್ನೆನ್ನೋಡಿ
ಪಂಜಿಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಡಿಯಾಳ್ ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ

|| ೨ ||

(ಪಂಜಿಯನ್ನು ಮೆಲ್ ಅಡಿಯಾಳ್) ಪರಮಸುಕುವೂರವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ನನ್ನ ಮಗಳು (ಕಂಜನ್ ವಿಟ್ಟವೆಮ್ಮ ಶಿನತ್ತ ಕಳಿರು) ಕಂಸನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ
ಅತಿಕ್ರೂರವಾದ ಕುವಲಯಾಪೀಡವೆಂಬುವ ಆನೆಯನ್ನು (ಅಡರ್ತ್ತ ಕಾಳ್ಳಿ
ಎನ್ನಂ) ನಿರಸನ ಮಾಡಿದ ಮಹಾವೀರ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, (ಮಂಜಂಮೇವಿ
ವಂದ ಪೇಯಿನ್ ಉಯಿರೈ) ಮಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಪೂತನಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
(ಉಂಡ ವಡಾಯನ್ ಎನ್ನಂ) ಹೀರಿಕೊಂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಚೇಷ್ಟಿತನೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾ, (ಶೆಮ್ ಶೋಲ್ ಆಳಾರ್ ನೀಡುನಾಂಗೈ) ಒಳ್ಳೆಯನುಡಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ವಿದ್ವದ್ವಿಪ್ರರು ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ದೇವ
ದೇವನ್ ಎನ್ನಂ ಎನ್ನಂ ಓದಿ) ದೇವಾಧಿದೇವನೆಂದು ಹಲವು ಕಾಲ ಹೇಳಿಕೊಂಡು
(ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ) ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನೇ ಹಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಕುವಲಯಾಪೀಡವನ್ನು ನಿರಸನಮಾಡಿ ಉಪಕರಿಸಿದುದರ ನೆನಪು ಮತ್ತೆ
ಮೂಡಿದೆ. ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡದೆಯೇ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸ್ವಭಾವದ
ಆನೆ ಅದು. ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವವನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಯ ತುಂಬದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿರಸನಮಾಡಿದ, ಪೂತನಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಉಂಡುದೇ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ಋಜುವಾದ
ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉಳ್ಳವರು, ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರ ಹಾಗೆಯೇ ತಾನೇ ಆ
ಊರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ? 'ಆಗಲುವುದಿಲ್ಲ'
ಎಂದೂ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ ?

ಅಂಡರ್ ಕೋನ್ ಎನ್ನಾನ್ನೆ ಎನ್ನಂ ಆಯೆರ್ ಮಾದರ್

ಕೊಂಗೈ ಪುಲ್ ಹು

ಶಣ್ಣ ನೆನ್ನಂ ನಾನ್ಮರೈಹಳ್ ತೇಡಿಯೋಡುಂ ಶೆಲ್ವ ನೆನ್ನಂ

ವಣ್ಣು ಉಲವು ಪೊಟಾಲ್ ಕೊಳ್ ನಾಂಗೈಮುನ್ನು ಮಾಯನ್
 ಎನ್ನು ಎನ್ನೋದಿ
 ಪಣ್ಣು ಪೊಲನ್ನು ಎನ್ ಮಡನ್ ದೈ ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ
 ಪಾಡುನಾಳೇ || ೩ ||

(ಎನ್ ಮಡಂದೈ) ನನ್ನ ಮಗಳು (ವಣ್ಣು ಪೊಲನ್ನು) ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಈಗ ಲಜ್ಜೆ, ಭಯ ಇವು ಇಲ್ಲದವಳಾಗಿ, (ಅಣ್ಣರ್ ಕೋನ್ ಎನ್ನುಂ) ನಿತ್ಯ ಸೂರಿನಾಥನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ಎನ್ನಾನ್ನೈ ಎನ್ನುಂ) ಆನೆಯಂತೆ ನನಗೆ ಸ್ಪೃಹಣೀಯನಾದವನು ಎಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ಆಯರ್ ವಡಾದರ್ ಕೋಂಗೈ ಪುಲ್ ಹಂಶಣ್ಣನೆನ್ನುಂ) ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ತನಮಂಡಲವನ್ನು ಅಲಂಗಿಸುವ ಶೀಲವನ್ನುಳ್ಳ ರಸಿಕನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ನಾನ್ನರೈಹಳ್ ತೇಡಿ ಓಡುಂ ಶೆಲ್ವನೆನ್ನುಂ) ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಓಡುವ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ವಣ್ಣು ಉಲವು ಪೊಟಾಲ್ ಕೊಳ್ ನಾಂಗೈ) ಭ್ರಮರಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಮುನ್ನು ಮಾಯನ್ ಎನ್ನು ಎನ್ನು) ನಿತ್ಯ ವಾಸವಾಡುವ ಆಶ್ವರ್ಯಭೂತನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು. (ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುನಾಳೇ) ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಇವಳು ಆ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವಳ ಬಳಿ ಬರದೆ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಂಡಾಂತವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದರ್ಶನೀಯ ವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅವನು. ತನ್ನ ಲೀಲಾ ಪರಿಕರವನ್ನು ತೋರಿ ಗೋಪಿಯರನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ನಿತ್ಯ ಸಂಶ್ಲೇಷ ವಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವನು ಅವನು. ಗೋಪಿಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ವಶವಾಗಿರುವ ಇವನು ವೇದಗಳಿಗೂ ಎಟುಕದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ನಾಯಕನು ಇರುತ್ತಿರುವ ಊರುಂಟಾದನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನಾಯಕಿ ಹೀಗೆ.

ಕೊಲ್ಲ್ಯೆಯಾನಾಳ್ ಪರಿಶಟಿನ್ನಾಳ್ ಕೋಲ್‌ವಳ್ಳಿಯಾರ್
 ತಮ್ ಮುಹಪ್ಪೇ
 ಮಲ್ಲ್ಯೆಮುನ್ನೀರ್ ತಟ್ಟು ಇಲಂಗೈ ಕಟ್ಟು ಅಟ್ಟುತನಾಯ
 ನೆಸ್ರುಮ್
 ಶಲ್ವಮ್ ಮಲ್‌ಹು ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ದೇವ
 ದೇವನೆನ್ನೆನ್ನೋದಿ
 ಪಲ್‌ವಳ್ಳಿಯಾಳ್ ಎನ್ ಮಡನ್ನೈ ಪಾರ್‌ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ
 ಪಾಡುವಾಳೇ || ೪ ||

(ಪಲ್‌ವಳ್ಳಿಯಾಳ್ ಎನ್ ಮಡಂದೈ) ಅನೇಕ ಬಳೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕೈಯುಳ್ಳ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯು (ಕೋಲ್‌ವಳ್ಳಿಯಾರ್ ತಮ್ ಮುಹಪ್ಪೇ) ತನಗೆ ಸವಹನ ವಯಸ್ಕರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಂದೆಯೇ (ಕೊಲ್ಲ್ಯೆಯಾನಾಳ್) ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದಳು. (ಪರಿಶು ಅಟ್ಟುನ್ನಾಳ್) ಲಜ್ಜೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ಮಾರ್ಗದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. (ಮಲ್ಲ್ಯೆ ಮುನ್ನೀರ್ ತಟ್ಟು) ವಿಶಾಲವಾದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ (ಇಲಂಗೈ ಕಟ್ಟು ಅಟ್ಟು) ಲಂಕಾ ಪುರಿಯನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದ (ಮಾಯನ್ ಎನ್ನಂ) ಅಶ್ವರ್ಯಚೀಷ್ಟಿತನು ಎಂದೂಕೊಂಡು, (ಶಲ್ವಂ ಮಲ್‌ಹುಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ) ಸಂಪದ್ವರಿತರಾದ ಮೈದಿಕರುಗಳು ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ದೇವ ದೇವನ್ ಎನ್ನು ಎನ್ನು) ದೇವಾಧಿದೇವನು ಎಂದು ಪಂತ್ತಿ ಪಂತ್ತಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪಾರ್‌ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ) ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

‘ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದವನನ್ನು ಇವಳು ಹಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು’ ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಲಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ಮಾರ್ಗದೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋದಳು. ಅದೂ ತನ್ನ ಓರಗೆಯವರ ಮುಂದೆಯೇ ಹೀಗಾದಳು. ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಸಾಗರವನ್ನು ಸೇತುವೆಯಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಅಪ್ರಧೃಷ್ಟವಾದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ಪರಮಪ್ರಣಯಿ ಅವನು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ‘ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಳೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಪಡಬೇಕಾದ

ಪಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವಳು ಅಂಥ ಅನೇಕ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡೂ ಪಡುತ್ತಾ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ;' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿ.

ಅರಕ್ಕರ್ ಅವಿಮಾಳ ಅನ್ನು ಆಟಿಕಡಲ್ ಶೂಟ್ ಇಲಂಗೈ ಶೆತ್ತ
ಕುರಕ್ಕರಶನೆನ್ನಂ ಕೋಲ ವಿಲ್ಲಿ ಎನ್ನುಂ ಮಾಮದಿಯೈ
ನೆರುಕ್ಕುಂ ಮಾಡನೀಡು ನಾಂಗೈ ನಿನ್ನಲನ್ ಎನ್ನೆನ್ನೋದಿ
ಪರಕ್ಕುಟುನ್ದಾಳ್ ಎನ್ಮಡಂದೈ ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ

ಪಾಡುವಾಳೇ ||೫||

(ಎನ್ಮಡಂದೈ) ನನ್ನ ವಂಗಳು (ಅನ್ನು ಅರಕ್ಕರ್ ಅವಿಮಾಳ) ಅಂದೂ ರಾಕ್ಷಸರ ಪ್ರಾಣಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ಆಟಿಕಡಲ್ ಶೂಟ್ ಇಲಂಗೈ ಶೆತ್ತ) ಮಹಾಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತವಾದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ (ಕುರಕ್ಕರಶನ್ ಎನ್ನುಂ) ವಾನರವೀರರುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೇ ಎಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಕೋಲವಿಲ್ಲಿಎನ್ನುಂ) ಸುಂದರನಾದ ಬಿಲ್ಲಾರನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡು, (ಮಾಮದಿಯೈನೆರುಕ್ಕುಂ) ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನು ಒತ್ತುವ (ಮಾಡಂ ನೀಡು ನಾಂಗೈ) ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿರುವ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ನಿನ್ನಲನ್ ಎನ್ನೆನ್ನು ಓದಿ) ಅಖಿಲ ಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕನು ಎಂದೆಂದು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪರಕ್ಕುಟುನ್ದಾಳ್) ದೋಷಶಾಲಿನಿಯಾಗಿ (ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ) ಪಾರ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ದೇವಿಯೊಡನೆ ಆಗಲಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಅವನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನಲ್ಲದೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸಕುಲವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿದ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಬಹಳ ಆಳವಾದ ಸಮುದ್ರ ವನ್ನೇ ಕಂದಕವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ವಾನರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿದ್ದನವನು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ರಾಮನ ಒಕ್ಕಲನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದವನು ಈ ಮಹಾವೀರ. ವೀರಾಧಿವೀರರು ಕಂಪಿಸುವಂತೆ ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವವನವನು. ಅತ್ತಲಿತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲುಳ್ಳ ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರಾಸಾದಗಳು. ಇವಳು ಈಗ ಅಪವಾದಕ್ಕೂ ಹೆದರದವಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು ! ಅವನಿರುವ

ಊರನ್ನು ನಾನೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಇವಳು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. 'ತೇನ ದಂಃಖೇನ ರುದತೀ ನೈವ ವಣ ಕಿಂಚಿದಬ್ರವೀತ್' ಎನ್ನುವ ದಶೆಯನ್ನು ಇವಳು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಹೀಗೆ ತಾಯಿ ಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಜಾಲಂ ಮುತ್ತುಂ ಉಂಡುಮಿಟ್‌ನ್ದ ನಾತನೇನ್ರುಂ

ನಾನಿಲಂಶೂಟ್

ವೇಲ್ಯೆ ಅನ್ನ ಕೋಲಮೇನಿವಣ್ಣನ್‌ಎನ್ರುಂ ಮೇಲೆಟುನ್ನು

ಶೇಲುಹಳುಂ ವಯಲ್‌ಕೋಳ್‌ನಾಂಗೈ ದೇವದೇವನ್

ಎನೈನೋದಿ

ಪಾಲಿನ್ನಲ್ಲ ಮೇಲ್‌ನೋಟಾಯಾಳ್ ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ

ಪಾಡುವಾಳೇ ||೬||

(ಪಾಲಿನ್ ನಲ್ಲವೇಲ್‌ವೋಟಾಯಾಳ್) ಪರಮ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವಳಾದ ನನ್ನ ಮಗಳು (ಜಾಲಂಮುತ್ತುಂ) ಭೂಮಂಡಲಗಳೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ (ಉಣ್ಣುಉಮಿಟ್‌ನ್ದ) ಉಂಡು ಹೊರಗೆ ಉಗಿದ (ನಾದನೇನ್ರುಂ) ನಾಥನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡೂ, (ನಾನಿಲಂಶೂಟ್) ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಪರಿದುಕೊಂಡಿರುವ (ವೇಲ್ಯೆ ಅನ್ನ) ಸಾಗರದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ (ಕೋಲಮೇನಿ ವಣ್ಣನ್ ಎನ್ರುಂ) ಅತಿಸುಂದರವಾದ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹವಿಶಿಷ್ಟನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡೂ, (ಶೇಲ್ ಮೇಲೆಟುನ್ನುಉಹಳುಂ) ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಿನಲಿಯುವಂತಹ ಸ್ಥಳವಾದುದೂ, (ವಯಲ್‌ಕೋಳ್) ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೂ ಆದ (ನಾಂಗೈ ದೇವದೇವನ್ ಎನ್ರುಂಎನ್ರು ಓದಿ) ತಿರು ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಧಿದೇವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ) ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಲಯಕಾಲವನ್ನು ನೀಗಿದ ಮಹಾನುಭಾವನವನು. ಸರ್ವವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವವನು ಅವನು. ನಿರುಪಾಧಿಕ ಶೇಷ ಯಾಗಿರುವ ಅವನು ಆಪತ್ಪವಿನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೆಯರ್‌ದಲ್, ಮರುದಂ, ಮುಲ್ಲೈ, ಕುರುಂಜಿ-ಎಂದೂ ಹೇಳುವಂತಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಳಸಿರುತ್ತಿ ರುವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ದರ್ಶನೀಯವಾದ ವರ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನವನು.

ಜಲಚರಸತ್ತ್ವಗಳೂ ಸಹ ಆನಂದದಿಂದಿರುವಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುವ ದೇಶ. 'ಮಂಥರಾ ಮಂಥರಾಲಾಪಾ' ಎಂದಂತೆ ಇವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಮನಸೋತು ಬಾಯಿಬಾಯಿ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಇವಳೇ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಂಟಿಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ' ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ನಾಡಿ ಎನ್ನನ್‌ಉಳ್ಳಂ ಕೊಂಡ ನಾತನೆನ್ನಂ ನಾನ್ನೈರೈಹಳ್
ತೇಡಿ ಎನ್ನಂ ಕಾಣಮಾಟ್ಟಾ ಶೆಲ್ವನೆನ್ನಂ, ಶಿರೈಕೊಳ್‌ವಣ್ಣು
ಶೇಡು ಉಲವು ಪೊಯಿಲ್ ಕೊಳ್‌ನಾಂಗೈ ತೇವತೇವ
ನೆನ್ನೆನ್ನೋದಿ

ಪಾಡಕಂಶೇರ್ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಾಳ್ ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ

ಪಾಡುನಾಳೇ || ೭ ||

(ಪಾಡಕಂಶೇರ್ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಾಳ್) ನೂಪುರದಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಮೃದುವಾದ ಪಾದವನ್ನುಳ್ಳ ನನ್ನ ಮಗಳು (ನಾಡಿ ಎನ್ನನ್‌ಉಳ್ಳಂ ಕೊಂಡನಾದನೆನ್ನಂ) ಹುಡುಕಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ, (ನಾಲ್‌ಮರೈಹಳ್) ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು (ತೇಡಿಎನ್ನಂ ಕಾಣಮಾಟ್ಟಾ ಶೆಲ್ವನೆನ್ನಂ) ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹುಡುಕಿದರೂ ಕಾಣಲಾರದಂತಹ ಶ್ರೀವಡನ್ ಎಂದೂ, (ಶಿರೈಕೊಳ್‌ಮಂಡು) ಗರಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಭ್ರಮರಗಳು (ಶೇಡು ಉಲವು ಪೊಯಿಲ್‌ಕೊಳ್‌ನಾಂಗೈ) ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ದೇವದೇವನೆನ್ನಂ ಎನ್ನಂ ಓದಿ) ದೇವಾಧಿದೇವನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿಪಾಡುನಾಳೇ) ಪಾರ್‌ತ್ತನ್‌ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ ಶೇಷಿಯವನು. ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ತನಗಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವನನ್ನು ವೇದಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಮನೋಹರವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ದಂಬಿಗಳ ಹಿಂಡು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಂಥ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಆ ದೇವದೇವನನ್ನು ಇವಳು ಹಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ.

ಉಲಹಂ ಏತ್ತಂ ಒರುವನೆನ್ನಂ ಒಣ್ ಶುಡರೋಡು

ಉಂಬರ್ ಎಯ್ ದಾ

ನಿಲವುಂ ಅಱುಪ್ಪಡೈಯೆನೆನ್ನಂ ನೇಶನೆನ್ನಂ ತೆನ್ ತಿಶೈಕ್ಕು

ತಿಲದಮನ್ನ ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ದೇವದೇವನೆನ್ನೆನ್ನೋದಿ

ಪಲರುಂ ಏಶ ಎನ್ ಮಡಂದೈ ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ

ಪಾಡುವಾಳೇ ||೮||

(ಎನ್ ಮಡಂದೈ) ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಇವಳು (ಉಲಹಂ ಏತ್ತಂ ಒರುವನ್ ಎನ್ನಂ) ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಅದ್ವಿತೀಯನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ (ಒಣ್ ಶುಡರೋಡು ಉಂಬರ್) ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರುಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ (ಎಯ್ ದಾ ನಿಲವುಮ್) ಸರ್ವೀಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುವ (ಅಱುಪ್ಪಡೈಯೆನೆನ್ನಂ) ಶ್ರೀಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯಂಧವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, (ನೇಶನೆನ್ನಂ) ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, (ತೆನ್ ತಿಶೈಕ್ಕು ತಿಲದಮನ್ನ) ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯವಾಗಿ (ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ) ವೈದಿಕರು ತುಂಬಿರುವ ತಿರನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ದೇವದೇವನ್ ಎನ್ನಂ ಎನ್ನಂ ಓದಿ) ದೇವಾಧಿದೇವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪಲರುಂ ಏಶ) ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರೂ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ (ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ) ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.

‘ಅವನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವಹರಿಸಿದನೆಂದು ನೀನು ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದರೆ ಲೋಕದವರು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ?’—ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ—‘ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೀಗೆ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಾತೂರೆಯುವೆನೋ ? ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಅವನು ಸರ್ವ ಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನಲ್ಲವೇ ? ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳೂ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುವ ಸುಂದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಆಯಂಧವನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಲ್ಲವೋ ? ಭಕ್ತರ ಒಗೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ಪ್ರೇಮವೇ ರೂಪಗೊಂಡಂತೆ ಅವನಿರುವನಲ್ಲವೇ ?’—ಎಂದು. ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೇ ತಿಲಕಪ್ರಾಯರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇರುವ ತಿರನಾಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನಷ್ಟೇ ? ಹೀಗೆ ಆ ನಾಯಕಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡುತ್ತಾಳೆ.

ಕಣ್ಣನೆನ್ನಂ ನಾನವರ್ ಹಳ್ ಕಾದಲಿತ್ತು ಮಲರ್ ಹಳ್ ತೂವುಂ
 ಎಣ್ಣನೆನ್ನಂ ಇನ್ನನೆನ್ನಂ ಏಲುಲಹಕ್ಕಾದಿ ಎನ್ನಂ
 ತಿಣ್ಣಮಾಡ ನೀಡುನಾಂಗೈ ದೇವದೇವನ್ ಎನ್ನೆನ್ನ ಓದಿ
 ಸಣ್ಣನೆನ್ನ ಮೆಲ್ ಮೊಟಿಯಾಳ್ ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ
 ಪಾಡುವಾಳೇ ||೯||

(ಪಣ್ಣನೆನ್ನ ಮೆಲ್ ಮೊಟಿಯಾಳ್) ಪರಮಭೋಗ್ಯವಾದ ಮೃದುವಚನ
 ಗಳನ್ನಾಡುವ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯ (ಕಣ್ಣನೆನ್ನಂ) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಕೊಂಡು, (ನಾನವರ್ ಹಳ್) ದೇವತೆಗಳು (ಕಾದಲಿತ್ತು) ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 (ಮಲರ್ ಹಳ್ ತೂವುಂ ಎಣ್ಣನೆನ್ನಂ) ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವಂತೆ ಅವರ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವವನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ಇನ್ನನೆನ್ನಂ) ಆನಂದದಾಯಕ
 ನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ಏಲುಲಹಕ್ಕಾದಿ ಎನ್ನಂ) ಸಪ್ತಲೋಕಗಳಿಗೂ
 ಕಾರಣಭೂತನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, (ತಿಣ್ಣಮಾಡ ನೀಡು ನಾಂಗೈ) ಸುದೃಢ
 ಪ್ರಕಾರ ಪರಿವೇಷಿತವಾದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ (ದೇವದೇವನ್ ಎನ್ನಂ
 ಓದಿ) ದೇವಾಧಿದೇವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಪಾಡುವಾಳೇ)
 ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.

‘ಇವನು ಆಶ್ರಿತರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಮೋಹವುಳ್ಳವನು ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ
 ತಿಳಿಯಿತು? ಲೋಕದವರು ಇವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೋ? ಹಾಗೆ
 ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಕಾರಣ ಯಾವುದು?’ — ಎಂದು ಇವಳನ್ನು ದೂಷಿಸಲು ಬಂದ
 ಕೆಲವರು ಕೇಳಲು ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ‘ಪೆಣ್ ಪಿತ್ತನ್’ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ‘ಕೃಷ್ಣ ಏವ ಹಿ ಲೋಕಾನಾಂ ಉತ್ಪತ್ತಿರಪಿ
 ಚಾಪ್ಯಯಃ’ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೋ? ಭಕ್ತರ ಮನೋರಥದಲ್ಲಿ ನಿಂತವನು
 ಅವನೇ ಅಲ್ಲವೋ? ಅವನೇ ಆನಂದಾವಹನು. ಅವನೇ ಅಲ್ಲವೇ ತಿರು
 ನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಧಿ ದೇವನು? ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇರುವ
 ಊರನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ ಈ ನಾಯಕಿ.

ಪಾರುಳ್ ನೆಲ್ಲ ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ
 ಶೆಂಗಣ್ ನೂಲ್ಯೈ
 ನಾರ್ ಕೊಳ್ ನೆಲ್ಲಮುಲ್ಯೈ ಮಡವಾಳ್ ಪಾಡಲ್ಯೈ
 ತಾಯ್ ಮೊಟಿಂಡ್ ನೂತ್ತಂ
 ಕೂರ್ ಕೊಳ್ ನೆಲ್ಲವೇಲ್ ಕಲಿಯನ್ ಕೂರು
 ತಮಿಜ್ ಪತ್ತುಂ ವಲ್ಲಾರ್
 ಏರ್ ಕೊಳ್ ನೆಲ್ಲನೈಹುಂದತ್ತುಳ್ ಇನ್ನಂ ನಾಳುಂ
 ಎಯ್ ದುವಾರೇ ||೧೦||

(ಪಾರುಳ್ ನೆಲ್ಲ) ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವ (ಮರೈಯೋರ್ ನಾಂಗೈ) ವೈದಿಕ ಜನರಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ತಿರುನಾಂಗೂರಿನಲ್ಲಿ (ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ) ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿ ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ (ಶೆಂಗಣ್ ನೂಲ್ಯೈ) ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು (ವಾರ್ ಕೊಳ್ ನೆಲ್ಲಮುಲ್ಯೈ ಮಡವಾಳ್) ಕಂಚುಕವನ್ನು ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಪರಕಾಲ ನಾಯಕಿಯ (ಪಾಡಲ್ಯೈ) ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು (ತಾಯ್ ಮೊಟಿನ್ಡ್ ನೂತ್ತಂ) ತಾಯಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಾಗಿ (ಕೂರ್ ಕೊಳ್ ನೆಲ್ಲವೇಲ್ ಕಲಿಯನ್) ಹರಿತವಾದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರವರು (ಕೂರು) ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ತಮಿಜ್ ಪತ್ತುಂ ವಲ್ಲಾರ್) ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು (ಏರ್ ಕೊಳ್ ನೆಲ್ಲನೈಹುಂದತ್ತುಳ್) ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ (ನಾಳುಂ) ಸದಾಕಾಲವೂ (ಇನ್ನಂ ಎಯ್ ದುವಾರ್) ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನೂ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಯಕಾಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಹಾಡಿದ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು ಎಂದೂ ಆಗಲಿಕೆಯೇ ಉಂಟಾಗದಂತಹ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಾಗಿ ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಾಗುವರು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪತ್ತು—ಒಂಭತ್ತನೆಯ ತಿರುನೋಟಿ

‘ನುಮ್ಮೈತೊಲುದೋಮ್’

ಪ್ರವೇಶ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟವಾದ ಆಶೆಯನ್ನು ಆಳ್ವಾರ್ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆ ಆಶೆಯ ತೀವ್ರತೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದ ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಒಲಿದು ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಶರೀರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆರ್ಚಾವತಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇವರು ಎಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಪ್ರದನಾದ ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವನೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ, ‘ಪುಂಡರೀಕ’, ‘ಅಕ್ಕೂರ’ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಕಟಾಕ್ಷ ಬೀರಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೂ ಕಟಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬೀರುವನೆಂದೂ, ಅವನಿಗೆ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಕೈಗೊಡುವುದೆಂದೂ ಹಂಬಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಆದುದನ್ನು ಅವರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಅವಸನ್ನರಾದರು. ನಾಯಕನೊಡನೆ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹ ಮಾಡಿದ ನಾಯಕಿ ಕೋಪದಿಂದ ಆಡುವ ಹಾಗೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೀತಿರಾಗಿ ಅಕ್ಷೇಪ ಗರ್ಭವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನುಮ್ಮೈ ತೊಲುದೋಂ ನುನ್ನಮ್ ಪಣಶೆಯ್ವಿರುಕ್ಕುಂ

ನುಮ್ಮುಡಿಯೋಂ

ಇನ್ನುಕ್ಕು ಇನ್ನಂ ಪೆತ್ತೋಂ ಎಂದಾಯ್ ಇಂದಳೂರೀರೇ

ಎನ್ನು ಕಡಿಡಾಕರುಮಂ ಅರುಳಿ ಆನಾನೆನ್ನು ಇರಂಗಿ

ನನ್ನು ಒರುಕಾಲ ಕಾಟ್ಟಿನಡನ್ನಾಲ್ ನಾಂಗಳ್

ಉಯ್ಯೋಮೇ ||೧||

(ಇಂದಳೂರೀರ್ ಎನ್ನಾಯ್) ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನೇ, (ನುಮ್ಮತೊಟುಡೋಂ) ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವು, (ನುಂದಂಪಣಶೆಯ್ ದು) ನಿಮಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ (ಇರುಕ್ಕುಂ ನುಮ್ಮಡಿಯೋಂ) ಸತ್ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಕೈಂಕರ್ಯಪರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. (ಇಮ್ಮಕ್ಕು ಇನ್ಬಂ ಪತ್ತೋಂ) ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯುವಂತಹ ಆನಂದಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದವು. (ಎಮ್ಮ ಆ ಆ ಎನ್ರು ಇರಂಗಿ) ಇಂಥ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 'ಅಯ್ಯೋ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ (ಕಡಿದಾಕರಾಮಂ ಅರುಳಿ) ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಂದಂ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿ (ನಮ್ಮ ಒರುಕಾಲ್ ಕಾಟ್ಟಿನಡಂದಾಲ್) ಒಂದಂ ಸಲವಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅನಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ನಡೆದಂಬಂದರೆ (ನಾಂಗಳ್ ಉಯ್ಯೋವೇ) ನಾವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿ ಹೋಗಿ ಲಾರೆವೋ ?

'ತೇಪಿ ಮಾಡೇವ ಕೌಂತೇಯ ಯಜಂತ್ಯವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಭಜಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ನಾವು ಭಜಿಸಿದವು. ನಿನ್ನ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಚದುರಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯ ಲಭಿಸದ ಕಾರಣ ಆತ್ಮಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಕ್ತರಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 'ನ ಚ ಸೀತಾತ್ಮಯಾ ಹೀನಾ ನ ಚಾಹಂ ಅಪಿ ರಾಘವ | ಮುಹೂರ್ತಮಪಿ ಜೀವಾಮಃ ಜಲಾನ್ಮತ್ಸ್ಯಾವಿವೋ ದ್ವೃತೌ||' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ.

ಭಗವಂತನ ಜ್ಞಾನಲಾಭದಿಂದ ಬಂದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಲಾಭವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಈಗ ತೃಪ್ತಿ ಸಂಗತವಾಗುವುದೇ ಎಂದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನಲಾಭವೇ ತಾನೇ ಹೀಗೆ ಪರಿವೇದನ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತರರಂತೆ ಉಂಡು ಉಟ್ಟು ಹೊತ್ತುಕಳೆದು ತಿರಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಮೈಕುಂಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಂ ಇಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 'ಈ ಆತ್ಮವಸ್ತು ನಿನಗೆ ಶೇಷ' ಎಂದು ನಾವು ಬೇಡುವಂತೆ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನಿತ್ತು ಕರಣಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅವನು. 'ಈಗ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೇನಾಗ ಬೇಕು ?' ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದರೆ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—'ಆ ಶೇಷತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ನೀನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು'—

ಎಂದು. 'ನಿವೇದಯತ ವಶಾಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ' ಎಂದ ವಿಭೀಷಣ, ಏಕೆಂದರೆ ರಾಮನ ಭವನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ, ರಾಮನ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನಲಾಭದಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾಪ್ತಿಫಲವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನೋವುಂಟಾಗಿದೆ ಇವರಿಗೆ. 'ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕದ ಕಾರಣ ಈ ಅಕಿಂಚನ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.'—ಎಂದು ನನ್ನ ದಯನೀಯ ದಶೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಕರುಣೆ ತೋರಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಅಗ್ರತಃ ಪ್ರಯಯೌ ರಾಮಃ' ಎಂದಂತೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಇಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಹೋದ ಪ್ರಾಣ ನಮಗೆ ಬಂದೀತು.

ಶಿಷ್ಯೈ ತನ್ನುಳ್ ನೀಂಗಾದಿರುನ್ದ ತಿರುನೇ ಮರುನ ಇನಿಯೆ
ಮೈನ್ದಾ ಅಮೌತಣ್ ಆಲಿಮಾಲೇ, ಶೋಲೈಮತ್ತಕಳಿರೇ
ಸಂದಾವಿಳಕ್ಕಿನ್ ಶುಡರೇ ನರೈಯೂರ್ ನಿನ್ರ ನಂಬೀ ಎನ್
ಎಂದಾಯ್ ಇಂದಳೂರಾಯ್ ಅಡಿಯೇರ್ಕ್ಕು

ಇರೈಯುಂ ಇರಂಗಾಯೇ ||೨||

(ಶಿಷ್ಯತನ್ನುಳ್ ನೀಂಗಾದಿರುಂದ ತಿರುನೇ) ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕಾಲವೂ ಅಗಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಇರುವ ಸಂಪತ್ತೇ, (ಮರುನ ಇನಿಯೆ ಮೈಂದಾ) ಅನುಭವಿಸಿದಷ್ಟು ಪರಮಭೋಗ್ಯನಾಗಿರುವ ನಿತ್ಯಯುವಾ ಆದವನೇ, (ಅಮೌತಣ್ ಆಲಿಮಾಲೇ) ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ತುಪಾಗಿಯೂ ಇರುವ ತಿರುವಾಲಿಯ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಶೋಲೈಮತ್ತಕಳಿರೇ) ತೋಪಿನೊಳಗೆ ಬೆಳೆದ ಆನೆಯಮರಿ ಯಂತಿರುವವನೇ, (ಸಂದಾವಿಳಕ್ಕಿನ್ ಶುಡರೇ) ಒಂದಂ ದಿನವೂ ನಂದದ ದೀಪದಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುವವನೇ, (ನರೈಯೂರ್ ನಿನ್ರನಂಬೀ) ತಿರುನರೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣನೇ, (ಇಂದಳೂರಾಯ್ ಎಂದಾಯ್) ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನೇ, (ಅಡಿಯೇರ್ಕ್ಕು ಇರೈಯುಂ ಇರಂಗಾಯೇ) ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ !

'ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ನೀವೇನಾದರೂ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಡವೇ' ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದರೆ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—'ನಿರತಿಶಯ

ಭೋಗ್ಯನಾಗಿರುವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀನೇ ತೋರಿದ್ದೀಯೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಕೊರೆಯನ್ನೂ ನೀನೇ ಕಳೆಯಬೇಕು—ಎಂದೂ. ಸರ್ವದಾ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅವನೇ ತಾನೇ ಇವರ ಸಂಪತ್ತು? ಅವನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಷ್ಟೂ, ಅನುಭವಿಸಿದಷ್ಟೂ, ಅವನು ಇನ್ನೂ ಭೋಗ್ಯತಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪನವನು. 'ಸಂಬಂಧ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವೇ' ?—ಎಂದೂ ಆಳ್ವಾರ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪೇಶುಹಿನ್ನದಂ ಇದುನೇ ನೈಯಂ ಈರಡಿಯಾಲ್ ಅಳಂದ

ಮೂಶಿವಣ್ಣು ಮುರಲುಂ ಕಣ್ಣೆ ಮುಡಿಯೀರ್

ಉಮ್ಮೈ ಕಾಣುಮ್

ಆಶೈಯೈನ್ನುಂ ಕಡಲಿಲ್ ವೀಟ್‌ನ್ನು ಇಂಗು

ಅಯರ್ತೋಮ್ ಅಯಲಾರುಂ

ಏಶುಹಿನ್ನದಂ ಇದುನೇ ಕಾಣುಂ ಇಂದಳೂರೀರೇ

||೩||

(ವೈಯಂ ಈರಡಿಯಾಲ್ ಅಳಂದ) ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎರಡು ಪಾದಗಳಿಂದ ಆಳಿದುಕೊಂಡವರಾಗಿ (ವಣ್ಣು ಮೂಶಿ ಮುರಲುಂ ಕಣ್ಣೆ ಮುಡಿಯೀರ್) ದಂಭಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಕೊಂಡು ರೋಂಕರಿಸುವ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ (ಇಂದಳೂರೀರ್) ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನೇ, (ಇಂಗು) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ (ಉಮ್ಮೈ ಕಾಣುಂ ಆಶೈ ಎನ್ನುಂ) ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಶೆಯ (ಕಡಲಿಲ್ ವೀಟ್‌ನ್ನು) ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು (ಅಯರ್ತೋಮ್) ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟವು. (ಅಯಲಾರುಂ ಏಶುಹಿನ್ನದಂ ಇದುನೇ ಕಾಣುಂ) ಇತರರು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವುದೂ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ. (ಪೇಶುಹಿನ್ನದಂ ಇದುನೇ) ನಿಮಗೆ ಯಾವ ನಿಂದೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

'ನಿಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅವಧ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದೇ ನಾನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವುದು'—ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ನೀವು ಗೋಚಾರ್ಯನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಪಾಡನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಈಗ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿ, ಆ ಹಿರಿಯ ಗುಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ನಿಮಗೆ ಈಗ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಗುಣಹಾನಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ? ನೀವು ಸರ್ವ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ತಾನೇ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು? 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಆಶಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಡೆಯದ ಕಾರಣ ಕೆಲವರು ಮೃಗಿದು ಹೋದರು'— ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಧ್ಯವು ನಿಮಗುಂಟೋ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣ ಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಾವು ಅರಿವು ಕೆಟ್ಟಿವು. 'ಆಶೆ ಪಟ್ಟರೆ ಫಲಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ತಾನೇ?'—ಎಂದು ಇತರರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂದಿಸು ತ್ತಾರಷ್ಟೇ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದವರು ಹೇಳುವ ಅವಧ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು ವುದಕ್ಕೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಲಿದವರು ಬಯಸಿದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು ವುದಕ್ಕೂ ನೀವು ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಂ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಷ್ಟೇ?

ಆಶೈವಟುವಾದಂ ಏತ್ತಂ ಎಮಕ್ಕು ಇಂಗು ಇಲುಕ್ಕು

ಆಯಿತ್ತು ಅಡಿಯೋಕ್ಕು

ತೇಶಂ ಅರಿಯ ಉಮಕ್ಕೇ ಆಳಾಯ್ ತಿರಿಹಿನ್ನೋಮುಕ್ಕು

ಕಾಶಿನೋಳಿಯಿಲ್ ತಿಹಲುಂ ವಣ್ಣಂಕಾಟ್ಟೀರ್ ಎಂಬೆರುಮಾನ್

ನಾಶಿವಲ್ಲಿರ್ ಇಂದಳೂರೀರೇ ನಾಱ್ ನ್ದೇಪೋಮ್ ನೀರೇ

||೪||

(ಇಂಗು ಆಶೈವಟುವಾದಂ ಏತ್ತಂ ಎಮಕ್ಕು) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲಭನಿವೇಶಾತಿ ಶಯದೊಡನೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮಗೆ (ಇಲುಕ್ಕು ಆಯಿತ್ತು) ಈ ಸ್ತುತಿ ಅವಧ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಂ ನಿಂತಿತು. (ತೇಶಂ ಅರಿಯ) ಸರ್ವ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ (ಉಮಕ್ಕೇ ಆಳಾಯ್ ತಿರಿಹಿನ್ನೋಮುಕ್ಕು) ನಿಮಗೇ ಹಿಂಕರಾಗಿ ದಿವ್ಯದೇಶಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ (ಅಡಿಯೋರ್ಕ್ಕು) ನಮಗೆ (ಕಾಶಿನ್ ಒಳಿಯಿಲ್ ತಿಹಲುಂ) ಬೆನ್ನದ ಕಾಸಿನ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ (ವಣ್ಣಂ ಕಾಟ್ಟೀರ್) ನಿಮ್ಮ ದೇಹದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. (ಇಂದಳೂರೀರ್ ಎಂಬೆರುವಾನ್) ತಿರುವಿಂದ ಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನೇ, (ನಾಶಿವಲ್ಲಿರ್) ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಲು

ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. (ನೀರೇವಾಟ್‌ನ್ನು ಪೋಮ್) ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನೀವೇ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ನೀವೇ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿಹೋಗಿ,

ಒಂದೊಂದು ದಿನವು ಸಂದಂತೆಯೆಲ್ಲಾ, 'ಅಹನ್ಯಹನಿ ವರ್ಧತೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆಶೆ ಮೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದೇ ಸ್ವಭಾವವಾದಂತೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದು ನಮಗೇ ಅವದ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತಲ್ಲಾ ! 'ಶೇಷಭೂತನು ಶೇಷಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಆದುದು' ಎಂದಲ್ಲವೇ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಅವದ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ನಾಡಿನವರೆಲ್ಲರೂ 'ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದವನನ್ನು ಹಿಂಬತ್ತಿ ತಿರಿಯುತ್ತಾನೆ'—ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಡಿನವರು 'ಕರಣ್ಣ ಇಲ್ಲದವನು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಸಹಿಸಲಾರವು. 'ಅಶ್ರಿತಪರಿಭವವನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ?'—ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು 'ನ ತೇ ಅನುರೂಪಃ' ಎಂದಂತೆ ನಿಮಗೆ ಅನುರೂಪವಾದುದಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ನೀವು ಅರಿಯುವಂತೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಆಳಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ—'ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕನ ಬಳಿ ತಮ್ಮ ಕೊರೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ'—ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದ್ದೀರೋ ? ನಿಮಗೇ ಅನನ್ಯಾರ್ಹರಾಗಿರುವ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರೂಪವನ್ನನುಭವಿಸಲು ಆಶೆಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಕೀಳ್ಮೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೀರಿ ! ನೀವು ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ? ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಅನುಭವಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ನಮಗೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೇ ? ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯರೂಪ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಶೆಉಳ್ಳವರಿಗಾಗಿ ಎಂದಿದ್ದೆವು. ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೀವೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವವರಾಗಿ !

ತೀನಂಚಿರುಮಾನ್ ನೀರೆಂಚಿರುಮಾನ್ ತಿಶೈಯಿಂ

ಇರುನಿಲನುಂ

ಆಯ್ ಎಂಚಿರುಮಾನಾಹಿ ನಿನ್ರಾಲ್ ಅಡಿಯೋಂ

ಕಾಣೋಮಾಲ್

ತಾಯೆಂಬೆರುಮಾನ ತಂದೈ ತಂದೈ ಆವೀರ್ ಅಡಿಯೋನು
ಕೈ ಎಂಬೆರುಮಾನಲ್ಲಿರೋ ನೀರಿಂದಳೂರೀರೇ || ೫ ||

(ಇಂದಳೂರೀರ್ ನೀರ್) ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವ ನೀವು
(ತೀವೆಂಬೆರುಮಾನ) ತೇಜಸ್ವತ್ವಕ್ಕೆ ಅಂತರ್ಯಮಿಯಾದ ಭಗವಾನರಾಗಿ,
(ನೀರೆಂಬೆರುಮಾನ) ಜಲತ್ವಕ್ಕೆ ಅಂತರ್ಯಮಿಯಾದ ಭಗವಾನರಾಗಿ,
(ತಿಶೈವೆಂಬೆರುಮಾನಾಯಂಬಂ) ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಮಿಯಾದ ಭಗವಾನ
ರಾಗಿಯೂ, (ಇರುನಿಲಂ ಎಂಬೆರುಮಾನಾಯಂಬಂ ನಿನ್ರಾಲ್) ವಿಶಾಲವಾದ
ಭೂಮಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಮಿಯಾದ ಭಗವಾನರಾಗಿಯೂ ಇರುವಿರೆಂಬುದು
ವಾಸ್ತವವಾದರೂ (ಅಡಿಯೋಂ ಕಾಣೋವೂಲ್) ಅಜ್ಞರಾಗಿರುವ ನಾವುಗಳು
ಆಯಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕಾಣದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. (ತಾಯೆಂಬೆರುಮಾನ
ತಂದೈ ತಂದೈ ಆವೀರ್) ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಬಂಧುವಾಗಿಯೂ ಇರುವ
ಭಗವಂತನೇ, (ನೀರ್ ಅಡಿಯೋವುಕ್ಕೀ ಎಂಬೆರುಮಾನಲ್ಲಿರೋ) ನೀವು
ನಮಗೇ ಆಸಾಧಾರಣರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಅಲ್ಲವೇ ?

‘ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗದಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಜಗದಾಕಾರವಾಗಿರುವ
ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ನೀವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿ ?’—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಶಯವಾದರೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ—‘ಕಣ್ಣಿಂದ ತಂಪಾಗಿ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ಬಾಯಿಂದ ಎರಡು
ಮಾತಾಡಿ ನನ್ನಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು’—ಎಂದು
ನಾನು ಪಟ್ಟಿ ಆಶೆಗೆ ನೀನೇನು ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು ? ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತೇಜಸ್ಸು, ಜಲ ಇವೆರಡನ್ನು ಹೇಳಿದುದು ಉಳಿದವಕ್ಕೂ ಉಪಲಕ್ಷಣ
ವಾಗಿದೆ. ಪಂಚಭೂತಗಳಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ದಿಕ್ಕು, ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿ
ಇವುಗಳಿಗೂ ಅವನು ಅಂತರ್ಯಮಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮ್ಯ
ವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು
ಆಶೆಪಟ್ಟಿ ನಾವು ಏನನ್ನು ಪಡೆದಂತಾಯಿತು ? ಅನನ್ಯಗತಿಗಳಾದ ನಮಗೆ
ಪ್ರಾಪ್ಯರಂಜಿ ಉಂಟಾದಾಗಲೇ ನಾವು ನೆನೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗ
ಲೆಂದಲ್ಲವೇ ನೀವು ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದು ? ಪರತ್ವ ನಿತ್ಯಸೂರಿ
ಗಳಿಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯೂಹ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದ್ಯವತಾರಗಳು ದಶರಥವಸುದೇವಾದಿಗಳ ಭಾಗ್ಯದ ಫಲ, ತಮಗೆ ಹಿತವಾವುದೆಂದರಿಯದೆ, ಸಂಸಾರವು ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಯದೇ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪ್ರಾಪ್ತನೆಂಬುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನೀಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಇರುವುವು ಭಗವಂತನು ಒಲಿದು ಬಂದು ನೆಲಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು? ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧುವಾದ ನೀನು ನಮಗೇ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಭವವೋ?

ಶೋಲಾ ದೊಲಿಯೆಹಿಲ್ಲೇನ್ ಅರಿಂದ ಶೋಲ್ಲಿಲ್ ನುಮ್

ಅಡಿಯೇರ್

ಎಲ್ಲಾರೋಡುಂ ಒಕ್ಕುನಣ್ಣೆ ಇರುಂದೀರ್ ಅಡಿಯೇನೈ

ನಲ್ಲಾರರಿವೀರ್ ತೀಯೇರ್ ಅರಿವೀರ್ ನುಮಕ್ಕು ಇವ್ವುಲಹತ್ತು

ಎಲ್ಲಾ ಮರಿವೀರ್ ಈದೇ ಅರಿಯೇರ್ ಇಂದಳೂರೀರೇ ||೬||

(ಇಂದಳೂರೀರ್) ಇಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಶೋಲ್ಲಾ ದು ಒಲಿಯೆ ಹಿಲ್ಲೇನ್) ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿದುದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದೇನೆ. (ಅರಿಂದ ಶೋಲ್ಲಿಲ್) ನಾನು ತಿಳಿದುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿ. (ಅಡಿಯೇನೈ) ನಿಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಇರಲಾರದ ಈ ದಾಸನನ್ನು (ನುಮ್ ಅಡಿಯೇರ್ ಎಲ್ಲಾರೋಡುಂ ಒಕ್ಕುನಣ್ಣೆ ಇರುಂದೀರ್) ನಿಮ್ಮ ಉಳಿದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. (ನಲ್ಲಾರ್ ಅರಿವೀರ್) ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. (ತೀಯೇರ್ ಅರಿವೀರ್) ಕೆಟ್ಟವರನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. (ಇವ್ವುಲಹತ್ತು ಎಲ್ಲಾಂ ಅರಿವೀರ್) ಈ ಲೋಕದ ನಡೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮಕ್ಕು ಈದೇ ಅರಿಯೇರ್) ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದನ್ನು ವಗಾತ್ರ ಅರಿಯದವ ರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಶೇಷಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಷಭೂತನಾದವನು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕ್ರಮಕ್ಕನುಸಾರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದೇನೆ. ಶೇಷಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನಾಗಿಲ್ಲ ನಾನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥನಾಗಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡ ಸೀತಾದೇವಿ

ಯಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ನೀವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಅರೆಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಬದುಕಲಾರದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಗಲಿ ಇರಲಾರದವರನ್ನೂ ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬದುಕುತ್ತಿರುವವರನ್ನೂ ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ. 'ಅಜ್ಞಾತಂ ನಾಸ್ತಿತೇ ಕಿಂಚಿತ್ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ರಾಘವ' ಎಂದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾಗದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಅವನೂ ಅಜ್ಞನಾದ ಹಾಗಾಯಿತೆಂದೇ ಆಳ್ವಾರ್ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ತನ್ನನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅವನು ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ'— ಎಂಬ ಅವಧ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ನೀವು ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದೂ ನಿಂತಿರುವುದು ? ನೀವು ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆಯುವುದೇ ?

ಮಾಟ್ಟೀರಾನೀರ್ ಪಣಿನೀರ್ ಕೊಳ್ಳ ಎಮ್ಮೈ ಪಣಿಅರಿಯೊ
ವೀಟ್ಟೀರ್ ಇದನೈವೇರೇ ಶೊನ್ನೋಂ ಇಂದಳೂರೀರೇ
ಕಾಟ್ಟೀರಾನೀರ್ ನುನುರ್ದಮ್ ಅಡಿಕ್ಕಳ್

ಕಾಟ್ಟಿಲ್, ಉಮಕ್ಕು ಇನ್ನೆ

ನಾಟ್ಟೀ ವನ್ನು ತೊಂಡರಾನ ನಾಂಗಳ್ ಉಯ್ಯೋಮೇ ||೭||

(ಇಂದಳೂರೀರೇ) ಇಂದಳೂರಿನ ಭಗವಂತನೇ, (ನೀರ್ ಪಣಿಕೊಳ್ಳವಮಾಟ್ಟೀರಾನೀರ್) ನೀವು ನಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. (ಎಮ್ಮೈ ಪಣಿ ಅರಿಯಾವೀಟ್ಟೀರ್) ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಶೇಷತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ. (ಇದನೈ ವೇರೇ ಶೊನ್ನೋಂ) ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ. (ನುನುರ್ದಮ್ ಅಡಿಕ್ಕಳ್ ಕಾಟ್ಟೀರಾನೀರ್) ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. (ಕಾಟ್ಟಿಲ್) ಆ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ (ಇಂದನಾಟ್ಟೀ) ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ (ಮದೂಂ) ನಿಮ್ಮ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದೂ (ಉಮಕ್ಕು ತೊಂಡರಾನ ನಾಂಗಳ್ ಉಯ್ಯೋಮೇ) ನಿಮಗೆ ಕಿಂಕರರಂಗಳಾದ ನಾವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿ ಹೋಗಲಾರವೋ ?

“ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವವಿತ್” ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನಮಗೆ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವವಷ್ಟೇ? ‘ಸರ್ವಜ್ಞ’, ‘ಸರ್ವಶಕ್ತ’ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಹೇಳುವಾಗ ನೀವು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವೈಕಲ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದಿರಿ?—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿದರೆ ಇವರನ್ನು ತ್ತಾರೆ—‘ಆದೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಫಲಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡೆ’—ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಬಂದೂ ಮುಖ ತೋರಿಸದ ಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ‘ಅಜ್ಞ’ ಎಂದರೂ. ತಮ್ಮ ದಯನೀಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತನಗೆ ಒದಗದ ಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ‘ಅಶಕ್ತ’ ಎಂದು ಉಪಪಾದಿಸಿದರೂ.

ನಮ್ಮ ಶೇಷತ್ವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈಗ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಅಳಿಸುವುದಾಗಲೀ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇದು ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದುದಷ್ಟೇ? ಅದಕ್ಕನುರೂಪವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ನೀವು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದೀರಿ! ಪರಾರ್ಥವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮದೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಇರುವುದೇ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಹಾಗೆ ಆದಿರಿ. ‘ನಾವು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಇವರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಗುವುದೋ? ನಾವು ನೆನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ’—ಎಂದು ನೀವು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿರುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೇ ನಾವು? ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಈ ಸಂಸಾರ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವರಲ್ಲವಲ್ಲ! ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮಾತಾಡಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಉಚ್ಚೇವಿಸಬಲ್ಲೆವು!

ಮುನ್ನೈವಣ್ಣಂ ಪಾಲಿನ್‌ವಣ್ಣಂ ಮುಯುದುಂ ನಿಲೈನಿನ್ರು

ಹಿನ್ನೈವಣ್ಣಂ ಕೊಂಡಲ್‌ವಣ್ಣಂ ವಣ್ಣಂ ಎಣ್ಣುಂಗಾಲ್

ಪೊನ್ನಿನ್‌ವಣ್ಣಂ ಮುಣೆಯಿನ್‌ವಣ್ಣಂ ಪುರೈಯುಂತಿರುನೋನಿ

ಇನ್ನವಣ್ಣಂ ಎನ್ನು ಕಾಟ್ಟೀರ್ ಇಂದಳೂರೀರೇ

|| ೮ ||

(ಇಂದಳೂರೀರ್) ತಿರುವಿಂದಳೂರ್ ಭಗವಂತನೇ, (ವಣ್ಣಂ ಎಣ್ಣುಂಗಾಲ್)

ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯವಂಗಳ ವಿಗ್ರಹದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ (ಮುನ್ನೈ

ವಣ್ಣಂ) ಮೊದಲಾದ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ದೇಹಕಾಂತಿಯೂ (ಪಾಲಿನ್ ವಣ್ಣಂ) ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣವಾಗಿರುವುದು. (ಮುಟ್ಟುಮುಟ್ಟು ನಿಲೈನಿನ್ರಿ ಪಿನ್ನೈವಣ್ಣಂ) ಯಥಾವಾಗಲೂ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವುದೂ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವುದೂ ಅದ ಬಣ್ಣ (ಕೊಂಡಲ್ವಣ್ಣಂ) ಕಾಳಮೇಘದ ಬಣ್ಣವಾದ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣವಾಗಿರುವುದು. (ಪೊನ್ನಿನ್ವಣ್ಣಂ ಮಣೆಯಿನ್ವಣ್ಣಂ ಪುರೈಯಂ ತಿರುಮೇನಿ) ಸ್ವರ್ಣ ವರ್ಣವೂ ನೀಲರತ್ನದ ಬಣ್ಣವೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹ (ಇನ್ನವಣ್ಣಂ ಎನ್ನು) ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದೂ (ಕಾಟ್ಟೀರ್) ತೋರಿಸಿ ಕರುಣಿಸಬೇಕು.

‘ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾತ್ವಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯವರು. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವರು’—ಎಂದೂ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಅವನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅನಂತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದವರು ರಾಜಸಗುಣದವರಾದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ವರ್ಣದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೂ ಅನಂತರ ಮಣೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾದನು. ‘ಇವನ ನಿತ್ಯವಾದ ಅಸಾಧಾರಣ ವಿಗ್ರಹವಾದರೋ ನೀರುಂಡಕಾಳಮೇಘದಂತಿರುವುದು’ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ‘ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳಿದಂತಹ ನನ್ನ ದೇಹಕಾಂತಿ ಇಂಥದು’ ಎಂದು ಒಂದು ವಶತು ಹೇಳಿ ಆ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತೋರಬೇಕು. ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣ, ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ, ನೀಲವರ್ಣ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮೇಘವರ್ಣ-ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಣ್ಣಗಳೊಡನೆ ಇರುವ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ‘ಇದು ನನ್ನ ವರ್ಣ’ ಎಂದು ನೀವೇ ನಮಗೆ ತೋರಬೇಕು.

ಎನ್‌ದೈ ತನ್‌ದೈ ತಮ್ಮಾನ್ ಎನ್ನುಎಮರ್ ಏಟಳವುಮ್
ವಂದು ನಿನ್ರಿ ತೊಂಡರೋಕ್ಕೇ ನಾಶಿವಲ್ಲೀರಾಲ್
ಶಿಂದೈ ತನ್ನುಳ್ ಮುಂದಿನಿತ್ತಿರ್ ಶಿರಿದುಂ ತಿರುಮೇನಿ
ಇಂದವಣ್ಣಂ ಎನ್ನು ಕಾಟ್ಟೀರ್ ಇಂದಳೂರೀರೇ

|| ೪ ||

(ಎಂದೈ ತಂದೈ ತಮ್ಮಾನ್ ಎನ್ನು) ನನ್ನ ತಂದೆ, ಅವರ ತಂದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆ ಎನ್ನುವ ಮೊರೆಯಲ್ಲಿ (ಎಮರ್ ಏಟಳವುಮ್) ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಏಳು ತಲೆಮಾರೆಯಾಗಿ (ಮಂದು ನಿನ್ರಿ) ನಿಮ್ಮ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಯಸಿ

ಬಂದಿರುವ (ತೊಂಡರೋಕ್ಕೀ) ದಾಸರಾದ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ (ವಾಶಿವಲ್ಲಿರ್) ಎಣಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. (ಆಲ್) ಅಯ್ಯೋ, (ಶಿಂದೈ ತನ್ನುಳ್ ಮುಂದಿ ನಿತ್ತಿರ್) ಎಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತೀರಿ. (ತಿರುಮೇನಿ ಇಂದ ವಣ್ಣಂ ಎನ್ನು) ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹದ ಬಣ್ಣ ಇಂಥದೆಂದು (ಶಿರಿದುಂಕಾಟ್ಟೀರ್) ಎಳ್ಳಪ್ಪಾದರೂ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಇಂದಳೂರೀರೇ) ಇಂಥ ನೀವು ತಿರುವಿಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸನ್ನಿಧಿ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ?

‘ಆಯಾ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರವರು ಬಯಸಿದಂತಲ್ಲಾ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದೋ ? ಅರ್ಜಾವತಾರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ ?’—ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿದರೆ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—‘ನೀವು ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರ ಪರರಿಗಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರೇ ಏನಾ ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ದಾಸರಾಗಿರುವ ನಮಗೆ ಮೈದೋರಿದಿರಾ ? ಆದರೆ ನನ್ನ ಆಶೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದೇತಕ್ಕೆ ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಳ್ಳಪ್ಪಾ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ’—ಎಂದು.

ನಮ್ಮ ಕುಲನಾಥನೆಂದು ಏಳೇಳು ತಲೆಗಳಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ನಮಗೇ ರೂಪತೋರಲು ನೀವು ಮೀನವೇಷ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಗೆ ಎಟುಕದಿರುವ ನೀವು ಈ ಆಶೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇತಕ್ಕೆ ? ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಟುಕದೆ ಇರುವುದು, ಕೈಗೆಟುಕದಂತೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವಿರೋ ಹಾಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವುದು ?

ಏರಾರ್ ಪೊಟಲ್ ಶೂಲ್ ಇಂದಳೂರಿಲ್ ಎಂದೈ ಪೆರುಮಾನೈ ಕಾರಾರ್ ಪುರನಿನ್ ಮಂಗೈನೇಂದನ್ ಕಲಿಯನ್ ಒಲಿಶೆಯ್ ದ ಶೀರಾರಿನ್ ಶೋಲ್ ಮಾಲೈ ಕತ್ತು ತಿರಿವಾರ್ ಉಲಹತ್ತು ಆರಾರ್ ಅನರೇ ಅಮರಕ್ಕು ಎನ್ನುಂ ಅಮರರ್ ಆನಾರೇ

(ಏರಾರ್ ಪೊಲಿಲ್‌ಶೂಟ್ ಇಂದಳೂರಿಲ್) ರಮಣೀಯವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ (ಎಂದೈಪೆರು ಮಾನೈ) ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ (ಕಾರಾರ್ ಪುರವಿನ್‌ಮಂಗೈವೇಂದನ್) ಮೇಘಗಳು ಕವಿದಿರುವ ತೋಪುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುಮಂಗೈನಗರಿಗೆ ಅಧಿಪರಾದ (ಕಲಿಯನ್ ಒಲಿಶೆಯ್‌ದ) ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ಯವರು ಹಾಡಿದ (ಶೀರಾರ್ ಇನ್‌ಶೋಲ್‌ವಾಲ್ಕೈ) ಪರಮಭೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು (ಕತ್ತು ತಿರಿವಾರ್) ಕಲಿಯುವುದನ್ನೇ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು (ಉಲಹತ್ತು ಆರಾರ್ ಅವರೇ) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಾರೂ ಇದ್ದಾರೋ ಅವರೇ (ಎನ್ನುಂ ಆಮರರ್‌ಕ್ಕು) ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳಿಗೆ (ಆಮರರ್ ಆವಾರ್) ಗೌರವಾರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನುಳ್ಳ ಇಂದಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಭಗವದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಚ್ಚಾರ್ ಹಾಡಿದರು. 'ಅಹಂ ವಕ್ತಾ ಭವಾನ್ ಶ್ರೋತಾ ವಾಚೋ ಯೋಗೋ ವಿಮುಕ್ತಿದಃ'. ರಘುವರಚರಿತವನ್ನು ಅಪ್ರತಮರಾದ ಮುನಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಇದು. ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಆ ಗರ್ವದೊಡನೆ ತಿರಿಯುವವರು-ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಬೇಕಾದುದು. ಅವರ ಜನ್ಮ ವೃತ್ತಾದಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂಥವರನ್ನು ಸ್ವತಃ ಉತ್ಕರ್ಷವನ್ನುಳ್ಳ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೇ ತಿರಸಾ ನಮಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವರು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪತ್ತು-ಹತ್ತನೆಯ ತಿರುಮೋಳಿ

‘ಆಯ್‌ಚ್ಚಿಯರ್’

ಪ್ರವೇಶ

‘ನಾವು ನೆನೆದಂತೆ ನಿನ್ನ ಸಂಶ್ಲೇಷ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನರಾದರು ಆಳ್ವಾರ್ಯವರು. ‘ನಮ್ಮನ್ನು ಆತಿಸಿದವರಿಗೆ ಅವರವರ ಆಶೆಯನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಲು ನಾವು ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದ್ಯವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ

ದರ್ಶನ ಈಯಲ್ಲಿವೇ ? ಈಗ ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸೇವಿಸಬಹುದಲ್ಲಾ— ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು ಸಮಾಹಿತರಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಚಾವತಾರವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿದ ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಅವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ—‘ತದೇವ ಕೋಪಾಯಂ ಯತಃ ಪ್ರಸಾದಾಯ ಚ ಜಾಯತೇ ? ಎಂಬಂತೆ.

ಆಯ್‌ಚ್ಚಿಯರ್ ಅಟ್ಟಿಪ್ಪವೆಣ್ಣೆಯುಂಡು ಒರುಕಾಲ್

ಅಲಿಲೈವಳರ್‌ನ್ದ ಎಂಬಿರುಮಾನ್

ಪೇಯ್‌ಚ್ಚಿಯೈ ಮುಲೈಯುಂಡು ಇಣೈಮರುದು ಇರುತ್ತು

ಪೆರುನಿಲಮಳನ್ನವನ್ ಕೋಯಿಲ್

ಕಾಯ್‌ತ್ತನೀಳ್ ಕಮುಕುಮ್ ಕದಲಿಯುಂ ತೆಂಗುಂ

ಎಂಗುಂ ಆಮ್‌ಪ್ಪೊಲ್‌ಹಳಿನ್ ನಡುನೇ

ನಾಯ್‌ತ್ತ ನೀರ್ ಪಾಯುಂ ಮಣ್ಣೆಯಿನ್ ತೆನ್‌ಪಾಲ್

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯುಂ ಗುಡಿಯದುನೇ ||೧||

(ಆಯ್‌ಚ್ಚಿಯರ್ ಅಟ್ಟಿಪ್ಪವೆಣ್ಣೆಯುಂಡು) ಗೋಪಾಂಗನೆಯರು ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ನವನೀತ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದವನಾಗಿಯೂ, (ಒರುಕಾಲ್ ಅಲಿಲೈವಳರ್‌ನ್ದ ಎವ್ವೆರುಮಾನ್) ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಟಪತ್ರಶಾಯಿಯಾದವನಾಗಿಯೂ, (ಪೇಯ್‌ಚ್ಚಿಯೈಮುಲೈಯುಂಡು) ಪೂತನಿಯ ಸ್ತನ್ಯವನ್ನೂ ಪಾನಮಾಡಿದವನಾಗಿಯೂ, (ಇಣೈಮರುದು ಇರುತ್ತು) ಯಮಳಾರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಭಂಡಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ (ಪೆರುನಿಲಂ ಅಳನ್ನವನ್) ವಿಶಾಲವಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಆಳಿದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಕೋಯಿಲ್) ದಿವ್ಯವಾದ ಆಲಯವು ಯಾವುದೆಂದರೆ (ಕಾಯ್‌ತ್ತ ನೀಳ್ ಕಮುಕುಂ ಕದಲಿಯುಂ ತೆಂಗುಂ) ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಉನ್ನತವಾದ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳೂ ಬಾಳೆಗಿಡಗಳೂ ತೆಂಗಿನಮರಗಳೂ (ಎಂಗುಂ ಆಮ್‌ಪ್ಪೊಲ್‌

ಹಳಿನ್ ನಡುವೇ) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿರುವಂತಹ ತೋಟಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ (ವಾಯ್‌ತ್ತನೀರ್‌ಪಾಯಂಬ) ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜಲವು ಪ್ರವಹಿಸುವ (ಮಣ್ಣೆಯಿನ್ ತೆನ್‌ಪಾಲ್) ಮಣ್ಣು ಎಂಬ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ (ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯದುವೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಎಡಗೈ ಬಲಗೈ ಭೇದವರಿಯದ ಐದಾಲಕ್ಷ ಗೋಪಿಯರು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೂಗಾಡುವಂತೆ ನವನೀತಚೌರ್ಯ ಮಾಡಿದನಿವನು. ಆ ಗೋಪಿಯರು ಆದರದಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನವನೀತ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ ಎಂದೂ ಆಗಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣನ ಚೌರ್ಯ ಸ್ವಹೇದಿಯವಾಗಿರುವುದಷ್ಟೇ? 'ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕದಿಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ?'—ಎಂದೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ರೀತಿ ಇವನು ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು. ಎಳೆಯ ಶಿಶುವಾಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೂಗು ಹಾಕುವರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಯನಿಸಿದವನಿವನು. 'ಅಘಟಿತ ಘಟನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿ ನನ್ನನ್ನು ಅನನ್ಯಾರ್ಹನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನವನು'—ಎನ್ನುವರು ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ಶ್ರುತಿ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡವನಿವನು. ಇಂಥ ಆಶ್ರಯಣೀಯವಸ್ತು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ದೇಶವನ್ನು ಆ ದೇಶದ ಭೋಗ್ಯತೆಯೇ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತದೆ. ಅವನಿರುವ ದಿವ್ಯಾಲಯವೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಸೇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ.

ಆನಿರೈಮೇಯ್‌ತ್ತು ಅನ್ನು ಅಲೈಕಡಲ್ ಅಡೈತ್ತಿಟ್ಟು

ಅರಕ್ಕರ್ ತಮ್ ಶಿರಂಗಳ್ಳಿ ಉರುಟ್ಟಿ

ಕಾರ್‌ನಿರೈಮೇಗಮ್ ಕಲಿನ್ದದೋರುರುವಂ

ಕಣ್ಣನಾರ್ ಕರುದಿಯ ಕೋಯಿಲ್

ಪೂನಿರೈ ಶೆರುಂದಿ ಪುನ್ನೈ ಮುತ್ತುರುಂಬಿ

ಪೊದುಂಬಿಡೈ ಪರಿವಣ್ಣು ಮಿಣ್ಣೆ

ತೇನ್ ಇರೈತ್ತು ಉಣ್ಣು ಅಂಗು ಇನ್ನಿ ಶೈಮುರಲಂ

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯದುವೇ ||೨||

(ಅನ್ಯ ಅನಿರ್ಮೇಯತ್ವ) ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಹಸುಗಳ ಮಂದೆಯನ್ನು ಮೇಯಿಸಿದವನೂ, (ಅಲೈಕಡಲ್ ಅಡೈತ್ತಿಟ್ಟು) ಅಲೆಗಳೇಳುವ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇತು ಬಂಧನವೂ, ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ (ಅರಕ್ಕರ್ ತಮ್ ಶಿರಂಗಳೈ ಉರುಟ್ಟಿ) ರಾಕ್ಷಸರಂಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಉರುಳಿಸಿದವನೂ, (ಕಾರ್ನಿರೈ ಮೇಗಂ ಕಲಂದದೋರುಮಂ) ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಮೇಘವನ್ನು ಹೋಲುವ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಆದ (ಕಣ್ಣನಾರ್) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು (ಕರಂದಿಯೋಯಿಲ್) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಯಸುವ ದಿವ್ಯದೇಶವು ಯಾವುದೆಂದರೆ (ಪೂನಿರೈ) ಹೂಗಳ ಸಾಲಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ (ಶೆರುಂದಿ) ಸುರಹೊನ್ನೆಮರಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಮುತ್ತು ಅರುಂಬಿ ಪುನ್ನೈ) ಮುತ್ತಿನಂತಿರುವ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪುನ್ನಾಗ ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಪೂದಂಬಿಡೈ) ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ (ಪರಿವಂಡುಮಿಂಡಿ) ಸುಂದರವಾದ ಭೃಂಗಗಳು ನೆರೆದಂ (ಅಂಗು) ಆ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ (ತೇನ್ ಇರೈತ್ತು ಉಂಡಂ) ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಮಂಥಪಾನವೂ (ಇನ್ನಿಶೈಮುರಲುಂ) ಮಂಥರವಾದ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಂತಹ ಸ್ಥಳವಾದ (ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯದುಮೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ತನ್ನ ಪರತ್ವವನ್ನೆಣಿಸದೆ ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪರಮಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಪರವಶರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ರಾವಣಾದಿರಾಕ್ಷಸರ ಧ್ವಂಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ 'ಸೇತು ಬಂಧನ ಮುಖಾಃ ಕ್ರೀಡಾಸ್ತವಾಡಂಬರಂ' ಎಂದಂತೆ ಆಡಂಬರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶತ್ರುನಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿದನವನು. ಹಾಗೆ ರಾಕ್ಷಸವಧವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇಹಕಾಂತಿ ಕಾಲಮೇಘದ ಕಾಂತಿಗೆ ಸದೃಶವಾಗಿದ್ದಿತಂತೆ. ಆ ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಈಗ ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ. ಮಂಥವನದಲ್ಲಿ ಮಂಥಪಾನ ಮಾಡಿದ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಭೃಂಗಗಳು ಕೋಲಾಹಲವಾಡುತ್ತಾ ಮಂಥಪಾನಮಾಡಿ ಮಂಥರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಕಡುವಿಡಮುಡೈಯ ಕಾಳಿಯನ್ ತಡತ್ತೈ

ಕಲಕ್ಕುಮುನ್ ಅಲಕ್ಕುಲಿತ್ತು ಅವನ್ ತನ್

ಪಡಂ ಇರಪಾಯ್ ನ್ನ ಪನ್ನಿಣಿಶಿನ್

ಪಲ್ ನಡಂ ಪಯಿನ್ರವನ್ ಕೋಯಿಲ್

ಪಡವರವಲ್ ಹುಲ್ ಪಾವೈನಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್

ಪಯತ್ತಿಯನಾಡಹತ್ತು ಒಲಿಪೋಯ್

ಅಡೈಪುಡೈತಲುನಿ ಅಂಡಂ ನಿನ್ರು ಅದಿರುಮ್

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯದುವೇ ||೩||

(ಮುನ್) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕಡುವಿಡಮುಡೈಯ) ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದ (ಕಾಳಿಯನ್ ತಡತ್ತೈ) ಕಾಳಿಗನಿದ್ದ ತಟಾಕವನ್ನು (ಕಲಕ್ಕು) ಕದಡಿ (ಅಲಕ್ಕುತ್ತು) ಆ ನಾಗನನ್ನು ಆಯಾಸಗೊಳಿಸಿ (ಅವನ್ ತನ್ ಪಡಂ ಇರಪಾಯ್ ನ್ನ) ಆ ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳು ಮುರಿದಂಹೋಗುವಂತೆ ಹಾಯ್ದು (ಪಲ್ ಪನ್ನಿಣಿಶಿನ್) ಹೆಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ (ಪಲ್ ನಡಂ ಪಯಿನ್ರವನ್ ಕೋಯಿಲ್) ಆ ಹೆಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ನರ್ತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಂ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ— (ಪಡವರ ವಲ್ ಹುಲ್) ಹೆಡೆಬಿಟ್ಟಿದ ಹಾವಿಗೆ ಸಮನಾದ ನಿತಂಬವನ್ನುಳ್ಳ (ಪಾವೈನಲ್ಲಾರ್ ಹಳ್) ಸುಂದರಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು (ಪಯತ್ತಿಯನಾಡ ಹತ್ತು ಒಲಿ) ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ ನಟನದ ಧ್ವನಿಯಂ (ಅಡೈಪುಡೈಪೋಯ್) ಅಹೋ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ (ತಲುನಿ) ವ್ಯಾಪಿಸಿ (ಅಂಡಂ ನಿನ್ರು ಅದಿರುಂ) ಆಕಾಶವನ್ನು ಸೇರಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಮಾಡುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯದುವೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ನಾಲ್ಕೈದು ಯೋಜನಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಸತ್ತು ಬೀಳುವಂತೆ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷವನ್ನುಳ್ಳ ಕಾಳಿಯನಿದ್ದ ಮಂಡವಿನೊಳಗೆ ಧುಮ್ನಿಕ್ಕಿ ಆ ನಾಗನು ಕ್ಲೇಶಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಕದಂಬವೃಕ್ಷದಮೇಲಿನಿಂದ ಆ ನಾಗನ ಹೆಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿದಾಗ ಆ ಹೆಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿ ಚೆಲ್ಲಾಡಿಹೋದವಂತೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು

ಅಡಿದ ನರ್ತನಗಳಿಂದ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ಲಬ್ಧವಾದವಂತೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣನ ನಟನವೇ ಆ ಲಲನಾವಂಶಿಯರ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದಂತೆ ಇದೆ.

ಕರವೈ ಮುನ್‌ಕಾತ್ತು ಕಂಜನೈಕಾಯ್‌ನ್ದ
ಕಾಳಮೇಗತ್ತಿರು ಉರುವನ್
ಪರವೈಮುನ್‌ಉಯೆರ್‌ತ್ತು ಪಾರ್ಕ್ಕಡಲ್‌ತುಯಿನ್ರು
ಪರಮನಾರ್ ಪಳ್ಳಿಕೊಳ್ ಕೋಯಿಲ್
ತುರೈತುರೈತೋರುಂ ಪೊನ್ನೆಣಶಿದರುಂ
ತೋಹುತಿರೈ ಮೆಣ್ಣೆಯಿನ್‌ತೆನ್ನಾಲ್
ಶೆರಿಮಣೆವಾಡಕ್ಕೊಡಿಕದಿರ್ ಅಣವುಮ್
ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯೆಂಗುಡಿಯದುವೇ ||೪||

(ಮುನ್ ಕರವೈಕಾತ್ತು) ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ (ಕಂಜನೈಕಾಯ್‌ನ್ದ) ಕಂಸನನ್ನು ಕೊಂದವನೂ (ಕಾಳಮೇಗತ್ತಿರು ಉರುವನ್) ಕಾಲಮೇಘ ಸದೃಶವಾದ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನುಳ್ಳವನೂ (ಪರವೈ ಮುನ್ ಉಯೆರ್‌ತ್ತು) ಗರೂಡಧ್ವಜನಾಗಿರುವವನೂ, (ಪಾರ್ಕ್ಕಡಲ್‌ ತುಯಿನ್ರು) ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಾಯಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವವನೂ ಆದ (ಪರಮನಾರ್) ಸರ್ವೇಶ್ವರನು (ಪಳ್ಳಿಕೊಳ್‌ಕೋಯಿಲ್) ಶಯನಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೆಂದರೆ (ತುರೈತುರೈತೋರುಂ) ಎಲ್ಲಾ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಪೊನ್ನೆಮಣಶಿದರುಂ) ಬೆನ್ನವನ್ನೂ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ತಂದು ತಳ್ಳುವ (ತೋಹುತಿರೈ) ಮೇಲೆದ್ದ ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಮೆಣ್ಣೆಯಿನ್‌ ತೆನ್ನಾಲ್) ಮೆಣ್ಣೆನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಶೆರಿಮಣೆವಾಡಂ ಕೊಡಿ) ನಿಬಿಡವಾದ ರತ್ನವಾಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಧ್ವಜಗಳು (ಕದಿರ್ ಅಣವುಮ್) ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಂತಿರುವ (ತಿರು ವೆಳ್ಳಿಯೆಂ ಗುಡಿಯದುವೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯೆಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ಗೋರಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಆ ಗೋ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ಕಂಸನನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಅಶ್ವಿರ ರಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲನಾಗಿದ್ದ ಗರೂಡನನ್ನೂ ಧ್ವಜವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದನವನು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸಿದ್ದನವನು. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದ

ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವ ಶಾಯಿತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾರಿನ್ನೈ ಉಂಡು ಪಾರಿನ್ನೈ ಉಮಿಟ್‌ನ್ನು

ಪಾರದಂಕೈ ಎರಿನ್ನು ಒರುಕಾಲ್

ತೇರಿನ್ನೈ ಊರ್‌ನ್ನು ತೇರಿನ್ನೈತುರನ್ನು

ಶೆನ್‌ಗಣ್‌ಮಾಲ್ ಶೆನ್ನು ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಏರ್‌ನಿರೈವಯಲುಳ್ ವಾಳ್ಳಿಹಳ್ ಮರುಹಿ

ಎಮಕ್ಕು ಇಡಂ ಅನ್ನು ಇದೆನ್ನೈಣ್ಣ

ಶೀರ್‌ಮಲಿ ಪೊಯ್‌ಹೈ ಶೆನ್ನು ಅಣೈಹಿನ್ರು

ತಿರುವಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯೆಡುವೇ ||೫||

(ಒರುಕಾಲ್) ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಪಾರಿನ್ನೈಉಂಡು) ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಂಡು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನೂ (ಪಾರಿನ್ನೈಉಮಿಟ್‌ನ್ನು) ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದವನೂ, (ಪಾರದಂ ಕೈ ಎರಿಂದು) ಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿರ್ವಾಹಮಾಡಿದವನೂ, (ತೇರಿನ್ನೈ ಊರ್‌ನ್ನು) ಅರ್ಜುನನ ರಥವನ್ನು ನಡೆಸಿ (ತೇರಿನ್ನೈತುರನ್ನು) ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ರಥಗಳನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿದವನೂ ಆದ (ಶೆನ್‌ಗಣ್‌ಮಾಲ್‌ಶೆನ್ನುಉರೈ ಕೋಯಿಲ್) ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ನೆಲಸಿ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ದೇಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ—(ಏರ್‌ನಿರೈವಯಲುಳ್) ಉಳುವ ಎತ್ತುಗಳ ಸಾಲ ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವ (ವಾಳ್ಳಿಹಳ್‌ಮರುಹಿ) ಮೀನುಗಳು ಭಯಪಟ್ಟು (ಇದು ಎಮಕ್ಕು ಇಡಂ ಅನ್ನು ಎನ್ನು ಎಣ್ಣ) ಇದು ನಮಗೆ ವಾಸಯೋಗ್ಯ ವಾದ ದೇಶವಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು (ಶೀರ್‌ಮಲಿಪೊಯ್‌ಹೈ) ರಮಣೀಯವಾದ ಸರೋವರಗಳನ್ನು (ಶೆನ್ನುಅಣೈಹಿನ್ರು) ಹೋಗಿ ಸೇರುವಂತಹ ಜಾಗವಾದ (ತಿರುವಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯೆಡುವೇ) ತಿರುವಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳುಪ್ಪು ನೋವಾಗದಂತೆ ಅದನ್ನು

ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಆ ಸರ್ವರಕ್ಷಕ. ಆಶ್ರಿತರ ಮೇಲಿನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಅತಿರಥಮಹಾರಥರೂ ರಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನೂ ಅವನೇ. ಅವನ ಆಶ್ರಿತ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೋರುವಂತೆ ಅವನು ಪುಂಡರೀಕನಯನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆಶ್ರಿತ ವ್ಯಾಮುಗ್ಧನಾದ ಅವನು ಇರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು 'ಇದು ಅಪಾಯವಾದ ಜಾಗ ; ನಮಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಲ್ಲ'—ಎಂದು ನಿರಪಾಯವಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತವಂತೆ. ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳೆಂಬ ವ್ಯಪಭಗಳನ್ನು ಹೂಡಿಕೊಂಡು ಕರ್ಮಪಾಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಿ ಉಳುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸೃಜಿಸುವ ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಂತನ ಕೃಪಾಜಲವನ್ನು ಬಯಸುವ ಭಾಗವತರು ನಿರಪಾಯವಾದ ವಿರಜಾ ಜಲವನ್ನು ಸೇರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಸಂಸಾರ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 'ಹರಿಸರಸಿ ವಿಗಾಹ್ಯ' ಎಂಬಂತೆ 'ಏಷ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರವಿಷ್ಟೋಹಂ' ಎಂದಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವರು.

ಕಾತ್ತಿಡೈಪೀಳ್ಳೈ ಕರನ್ದನ ಅರಂದೈಯುರ

ಕಡಲರಕ್ಕರ್ ತಮಶೇನೈ

ಕೂತ್ತಿಡೈಶೆಲ್ಲ ಕೊಡುಂಕಣೈ ತುರನ್ದ

ಕೋಲವಿಲ್ಲಿ ರಾಮುನ್ ತನ್‌ಕೋಯಿಲ್

ಉತ್ತಿಡೈ ನಿನ್ರವಾಳೈಯಿನ್ ಕನಿಹಳ್

ಉಟ್‌ತ್ತು ನೀಱುನ್ದನೆ ಉಂಡು ಮುಂಡಿ

ಶೇತ್ತಿಡೈ ಕಯೆಲ್‌ಹಳ್ ಉಹಳ್ ತಿಹಱ್ ವಯೆಲ್‌ಶೂಱ್

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯೆಂ ಗುಡಿಯದುವೇ ||೬||

(ಪೀಳ್ಳೈ) ಪೀಳ್ಳೈ ಹೂ (ಕಾತ್ತಿಡೈಕರನ್ದನ) ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾರಿಹೋಗುವಂತೆ (ಅರಕ್ಕರ್‌ತಮಶೇನೈ) ರಾಕ್ಷಸರ ಸಾಗರೋಪಮವಾದ ಸೇನೆ (ಅರಂದೈಯುರ) ದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾಗುವಂತೆಯೂ (ಕೂತ್ತಿಡೈಶೆಲ್ಲ) ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವಂತೆಯೂ (ಕೊಡುಂ ಕಣೈ ತುರನ್ದ) ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ (ಕೋಲವಿಲ್ ಇರಾಮುನ್ ತನ್

ಕೋಯಿಲ್) ಅಂದವಾದ ಕೋದಂಡವನ್ನು ಪಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಊತ್ತಿಡೈನಿನ್ರಿ) ನೀರೂರಿರುವ ಜಾಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ (ವಾಟೈಯಿನ್) ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳ (ಊಟ್ತ್ತು ವೀಟ್ತ್ನ
ಕನಿಹಳ್) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು (ಕಯಲ್ ಹಳ್ ಮಂಡಿ
ಉಂಡು) ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಭುಜಿಸಿ (ಶೇತ್ತಿಡೈ ಉಹಳ್) ಕೆಸರಿನ
ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಿನಲಿಯುವ (ತಿಹಲ್ ವಯಲ್ ಶೋಟ್) ಸುಂದರವಾದ
ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಪರಿಪ್ಪತವಾದ (ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯದುಮೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ
ಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ಕೋಲವಿಲ್ಲೆರಾಮ'ನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪ
ದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಇವರು ಈಗ ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನುಸಂಧಾನ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹೂ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೆಂಬುದೇ ಹೇಗೆ
ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಧೂಳೀಪುಟ
ಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿರುವ ಚೆಲುವನ್ನು ಕಂಡು
'ನಾನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವೋ?'—ಎಂದು ತನ್ನನ್ನೇ
ತಾನು ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು 'ಚಾಪಂ ಚ ಮುಮೋಚಿ ವೀರಃ'—ಆ ರಾವಣ.
ಶ್ರೀರಾಮ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಭಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲಾ
ಹತರಾದರು. ಅಂಥ ರಾಮನ ಸನ್ನಿಧಿ ಇದು. ಹೃದಯವು ಪರಿಪಾಕಹೊಂದಿ
ಭಗವದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ವರ್ಷಿಸಲು ಆ ಗುಣಾನುಭವದಿಂದ ಗರ್ವಿತ
ರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ಹಾಗೆ ಆ ದಿವ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು
ವರ್ತಿಸುತ್ತವೆಯಂತೆ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಕರುನುಂ ಶೆಯ್ವನ್ ಎನ್ನು ಉಣರ್ ನ್ನ

ಮಾವಲಿ ನೇಳ್ಳಿಯಿಲ್ ಪುಕ್ಕು

ಕೆಳ್ಳಿಯ ಕುರಳಾಯ್ ಮೂವಡಿ ಕೊಂಡು

ತಿಕ್ಕುರ ನಳರನ್ದ ವನ್ ಕೋಯಿಲ್

ಅಳ್ಳಿಯಂ ಪೊಟಿಲ್ ನಾಯ್ ಇರುನ್ನೆ ವಾಯ್

ಕುಯಿಲ್ ಹಳ್ ಅರಿಯರಿಎನ್ನು ಅನ್ನೆ ಅಟ್ಟಿಪ್ಪ

ನೆಳ್ಳಿಯಾರ್ ವಣಂಗ ವಿರೈನ್ನು ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ವನ್

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯದುಮೇ || ೭ ||

(ಒಳ್ಳೆಯಕರಂಮಂ) ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು (ಶೆಯ್‌ವನ್ ಎನ್ನು ಉಣರ್‌ನ್ನ) ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ (ಮಾವಲಿವೇಳ್ವಿಯಿಲ್) ಮಹಾಬಲಿಯ ಯಜ್ಞವಾಟದಲ್ಲಿ (ತಳ್ಳಿಯಕುರಳಾಯ್ ಪುಕ್ಕು) ಮನೋಹರನಾದ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ (ಮೂವಡಿಕ್ಕೊಂಡು) ಮೂರಡಿಯ ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ (ತಿಕ್ಕುರ ವಳರ್‌ನ್ನವನ್ ಕೋಯಿಲ್) ಸಕಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಅಳ್ಳಿಯಂ ಪೊಟ್‌ಲ್‌ವಾಯ್) ರಮಣೀಯವಾದ ಉಪವನಗಳಲ್ಲಿ (ಇರುಂದುವಾಟ್ ಕುಯಿಲ್‌ಹಳ್) ಇದ್ದುನಲಿಯುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳು (ಅರಿಅರಿಎನ್ನು ಅಚ್ಚಿಪ್ಪ) ಹರಿಹರಿ: ಎಂದು ಕೂಗುವಂಥದೂ (ವೆಳ್ಳಿಯಣರ್ ವಣಂಗ ವಿರೈನ್ನು ಅರುಳ್ ಶೆಯ್‌ವನ್) ಶುಕ್ರನು ಬಂದು ಉಪಾಸಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಭಗವಂತನನ್ನುಳ್ಳದೂ ಆದ (ತಿರುವಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯದುವೇ) ತಿರುವಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

'ದಾತವ್ಯಂ ಇತಿ ಯದ್ದಾನಂ' ಎಂದಂತೆ ದಾನಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತನಾದ ಮಹಾಬಲಿಯ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, 'ಯಾರು ಏನನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವೆನು'—ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನವನು ಮಾಡಿದ್ದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯು 'ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸ್ವರಸಂಪದಾ ಪರಿಷದಾಂ ಪ್ರೀತಿಂ ಸಮುತ್ಪಾದಯನ್' ಎಂದಂತೆ ವೇದಾಧ್ಯಯನಧ್ವನಿಮುಖರನಾದ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ, ಬಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ, 'ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ'—ಎಂದು ವಾಮನಮೂರ್ತಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. 'ಕಿಂತೇ ಅಭೀಷ್ಟಂ ದದಾನಿ' ಎಂದು ಬಲಿ ಕೇಳಲು 'ತ್ರಿಪದಪರಿಮಿತಾ ಭೂಮಿ:' ಎಂದನಿವನು. ಅದನ್ನು ಪಡೆದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ದಶ ದಿಶೋವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಅವನು ಬೆಳೆದ. ಅಂಥ ಪ್ರಭು ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಸತ್ತ್ವನಿಷ್ಠರು ಬ್ರಾಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು 'ಹರಿ: ಹರಿ:' ಎನ್ನುವಂತೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಕೂಗುತ್ತವಂತೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ತಿರ್ಯಕ್ಕುಗಳೂ ಹೀಗೆ ಸತ್ಕೋತ್ತಮರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತವೆಯಂತೆ. ಶುಕ್ರನು ತನ್ನ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು

ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ವೆಳ್ಳಿಯಾರ್ ಎಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಸತ್ತ್ವನಿಷ್ಠರು ಎಂದೂ ಅರ್ಥ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಡಿಯುಡೈ ಅಮರರ್‌ಕ್ಕು ಇಡರ್‌ಶೆಯ್ಯುಂ
 ಅಶುರರ್‌ತಮ್ ಪೆರುಮಾನೈ ಅನ್ರು ಅರಿಯಾಯ್
 ಮುಡಿಯುಡೈ ವೈತ್ತು ಮಾವೈ ಮುನ್ ಕೀಂಡ
 ಮಾಯನಾರ್ ಮನ್ನಿಯ ಕೋಯಿಲ್
 ಪಡಿಯುಡೈ ಮಾಡತ್ತು ಅಡಿಯುಡೈ ತೂಣಿಲ್ ಪದಿತ್ತು
 ಪಲ್‌ಮಣಿಹಳಿನ್ ಒಳಿಯಾಲ
 ವಿಡಿಪಹಲ್ ಇರವೆನ್ನ ಅರಿವು ಅರಿದಾಯ
 ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯೆಂದುವೇ || ೮ ||

(ಮುಡಿಯುಡೈ ಅಮರರ್‌ಕ್ಕು) ಕಿರೀಟಧಾರಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ (ಇಡರ್‌ಶೆಯ್ಯುಂ) ಪೀಡೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡುವವರಾದ (ಅಶುರರ್‌ತಮ್ ಪೆರುಮಾನೈ) ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು (ಮುನ್ ಅನ್ರು) ಹಿಂದೊಂದೂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅರಿಯಾಯ್) ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ (ಮುಡಿಯುಡೈವೈತ್ತು) ತನ್ನ ಮಡಿಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು (ಮಾರ್‌ವೈ ಕೀಂಡ ಮಾಯನಾರ್) ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಸೀಳಿ ಸಂಹರಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯು ಯಾವುದು ಎಂದರೆ— (ಪಡಿಯುಡೈ ಮಾಡತ್ತು) ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದ ಭವನಗಳಲ್ಲಿ (ತೂಣಿ ಯಿಡೈಯಿಲ್ ಪದಿತ್ತು) ನೆಟ್ಟಿರುವ ಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ (ಪಲ್‌ಮಣಿಹಳಿನ್ ಒಳಿಯಾಲ) ನಾನಾ ರತ್ನಗಳ ಪ್ರಭೆಯ ಕಾರಣ (ವಿಡಿಪಹಲ್ ಇರವೆನ್ನ ಅರಿವು ಅರಿದಾಯ) ಹಗಲು, ರಾತ್ರಿ ಎಂಬ ವಿಭಾಗದ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದು ವುದು ಕಷ್ಟವಾದ (ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯೆಂದುವೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

‘ಈಶ್ವರೋಕ್ತಂ’ ಎಂಬ ದುರಭಿಮಾನವನ್ನುಳ್ಳ ದೇವಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಂಟುಮಾಡಿದ ಅಸುರೇಂದ್ರನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನೇ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು. ‘ಭಕ್ತಸ್ಯ ದಾನವಶೋಃ ಪರಿಪಾಲನಾಯ’ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಭಗವಂತನು

ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಮೈದೋರಿ, ತನ್ನ ದೇವಿಯರೇ ಮೊದಲಾದ
ವರನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಕೂಲನಾದ ಹಿರಣ್ಯ
ನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಖಗಳಿಂದ ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಹಾಕಿದನು.
ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ
ಭವನಗಳಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ ಕಂಭಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ನಾನಾ ರತ್ನಗಳ ಪ್ರಭೆ ಎಲ್ಲಾ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ 'ಇದು ಹಗಲು',
'ಇದು ರಾತ್ರಿ' ಎಂದೂ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಂತೆ.

ಕುಡಿಕುಡಿಯಾಹ ಕೂಡಿ ನಿನ್ನ ಅಮರರ್

ಕುಣಂಗಳೇ ಪಿದತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಏತ್ತ

ಅಡಿಯವಕ್ಕು ಅರುಳಿ ಅರವಣೈ ತುಯಿನ್

ಅಱಿಯಾನ್ ಅಮರ್‌ನ್ನು ಉರೈಕೋಯಿಲ್

ಕಡಿಯುಡೈ ಕಮಲಂ ಅಡಿಯಿಡೈ ಮಲರ

ಕರುಂಬೊಡುಪೆರುಂ ಶೆನ್ನೆಲ್ ಅಶೈಯ

ವಡಿವುಡೈ ಅನ್ನಂ ಪೆಡೈಯೊಡುಂ ಶೇರುಂ ವಯಲ್

ವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯದುನೇ ||೯||

(ಅಮರರ್) ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು (ಕುಡಿಕುಡಿಯಾಹ ಕೂಡಿ) ಕುಲಕುಲವಾಗಿ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು (ನಿನ್ನ) ಬುದಿದ್ದು (ಕುಣಂಗಳೇ ಪಿದತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಏತ್ತ) ಭಗವಂತನ
ಶುಭಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಲು (ಅಡಿಯವರ್ಕ್ಕು ಅರುಳಿ)
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಶೀಲನಾಗಿ (ಅರವಣೈ ತುಯಿನ್) ಶೇಷಶಾಯಿಯಾಗಿರುವ
(ಅಱಿಯಾನ್ ಅಮರ್‌ನ್ನು ಉರೈಕೋಯಿಲ್) ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ
ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿತ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಮಾಡಿರುವ ದೇಶ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—
(ಕಡಿಯುಡೈ ಕಮಲಂ) ಪರಿಮಳ ಪ್ರಚುರವಾದ ಕಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳು (ಅಡಿಯಿಡೈ
ಮಲರ) ಭತ್ತದ ತೆನೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎಕಸಿಸಿರಲು (ಕರುಂಬೊಡುಪೆರುಂ ಶೆನ್ನೆಲ್
ಅಶೈಯ) ಕಬ್ಬುಗಳೂ ಕೆಂಭತ್ತವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವಂಥದೂ (ವಡಿವುಡೈ
ಅನ್ನಂ) ಸುಂದರವಾದ ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಗಳು (ಪೆಡೈಯೊಡುಂ ಶೇರುಂ) ತಮ್ಮ ಸಹ
ಚರಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿ ಬಾಳುವಂಥದೂ ಆದ (ವಯಲ್) ಗದ್ದೆಗಳನ್ನೂಳ್ಳಿ
(ವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯದುನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ದೇವತೆಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದೂ ಭಗವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ 'ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಂಟುನಾಂ ನೈವ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ನ ಚ ಕ್ರಮಃ' ಎಂದಂತೆ, ಕೊಂಡಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಾಹಕನಾಗಿ 'ಭೋಗಿ ಭೋಗ ಶಯನೀಯಶಾಯಿ' ಯಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಈ ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ತೆನೆಗಳಿಗೂ ಕಬ್ಬುಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ಸೌರಭವನ್ನು ಸೂಸುವ ಸರೋಜಗಳು ಅರಳಿರುವು ವಂತೆ ಕಮಲಗಳೆ ಎರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಗಳೂ ಭತ್ತದ ಪಯಿರುಗಳೂ ತೊನೆದಾಡುವಂತೆ. ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೋಡಿಗಳು ಆ ಕಮಲ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವುವಂತೆ. ಅಂಥ ಸುಂದರವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು.

ಪೆಣ್ಣುಮುನ್ ಏನಮಾಹಿ ಅನ್ಬ್ರ ಒರುಕಾಲ್

ಪಾರ್ ಇಡನ್ನಿ ಎಯಿತ್ತಿನಿಲ್ಕೊಂಡು

ತೆಣ್ಣೆ ರೈ ವರುಡ ಪಾರ್ಕ್ಕಡಲ್ ತುಯಿನ್

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂಗುಡಿಯೊನ್ನೈ

ವಂಡರೈಶೋಲೈ ಮಂಗೈಯರ್ ತಲೈವನ್

ಮಾನನೇಲ್ ಕಲಿಯನ್ ವಾಯ್ ಒಲಿಹಳ್

ಕೊಂಡಿನೈ ಪಾಡುಂ ತವಮುಡೈಯಾರ್ ಹಳ್

ಅಳ್ವರ್ ಇಕ್ಕುರೈ ಕಡಲುಲಹೇ ||೧೦||

(ಪೆಂಡುಮುನ್ ಅನ್ಬ್ರ) ಹಿಂದೆ ಅಂದೊಮ್ಮೆ (ಒರುಕಾಲ್) ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಏನಂಱಿ) ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ (ಪಾರ್ ಇಡನ್ನಿ) ಭೂವಿಯನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು (ಎಯಿತ್ತಿನಿಲ್ಕೊಂಡು) ದಂಷ್ಠಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದವನೂ (ತೆಣ್ಣೆ ತಿರೈವರುಡ) ತಿಳಿಯದಾದ ಅಲೆಗಳು ತನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಂತೆ (ಪಾರ್ಕ್ಕಡಲ್ ತುಯಿನ್) ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸಿದವನೂ (ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯೊನ್ನೈ) ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾದ ವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು (ವಂಡರೈಶೋಲೈ ಮಂಗೈಯರ್ ತಲೈವನ್) ದೂಂಬಿಗಳು ಮೊರೆಯುವಂತಹ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುಮಂಗೈನಾಡಿನವರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ (ಮಾನವೇಲ್ ಕಲಿಯನ್ ವಾಯ್ ಒಲಿಹಳ್ ಇವೈಕೊಂಡು) ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ರವರ ಈ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು

ಪಡೆದಂಕೊಂಡಂ (ಪಾಡಂಂತವಂ ಉಡೈಯಾರ್‌ಹಳ್) ಹಾಡುವುದನ್ನೇ. ತಪಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು (ಕುರೈಕಡಲ್ ಇವ್ವುಲಹಂ ಆಳ್ವರ್) ಘೋಷಿಸುವ ಸಾಗರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಈ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುವೆಳ್ಳಿಯಂ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಯಾರಿಂದರೆ ಅಂದು ವರಾಹಕಲ್ಪದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿಹೋಗಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿತಂದವನೇ. ಆ ಶ್ರಮವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಲೆಗಳು ಮೃದುವಾಗಿ ಪಾದಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಶಯನಿಸಿದನವನು. ಶ್ರೀಮದಾಳ್ವಾರ್ಯವರು ಹಿಡಿದ ಮೇಲಾಯುಧ ವೈಷ್ಣವಾಭಿವಶಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅದರದೊಡನೆ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಹಾಡುವವರು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಈ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಭಾಗವತ ಶೇಷವಾದಂದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾದ ಕಾರಣ ಅವರು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಐದನೆಯ ಪತ್ತು—ಒಂದನೆಯ ತಿರುನೋಟಿ

‘ಅರಿವದರಿಯಾನ್’

ಪ್ರವೇಶ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅದು ಲಭ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ‘ಅದು ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕೈಬಿಡುವ ಸ್ವಭಾವದವರಲ್ಲ ಆಳ್ವಾರರು. ಆ ವಿಷಯದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆತ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದೆ. ಭಗವಂತನು

ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಲಿದು ನೆಲಸಿರುವುದು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ? ನಮಗೆ 'ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮೈದೋರುವನು' ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ? ಅದುದರಿಂದ ತಿರುವುಳ್ಳಂ ಬೂತಂ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ ಅವನು ಅಶ್ವತರ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ನಿರತಿಶಯಭೋಗ್ಯನವನು, ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಸಂದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನನ್ನು ಅರಿಯುವಂತಹ ಸುಕೃತವು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವನೇ ಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ—ಎಂದು ಅವನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅರಿವದರಿಯಾನ್ ಅನ್ನೈತ್ತು ಉಲಹುಂಉಡೈಯಾನ್
 ಎನ್ನೈ ಆಳುಡೈಯಾನ್
 ಕುರಿಯನಾಣಿ ಉರುವಾಯಿ ಕೂತ್ತನ್
 ಮನ್ನಿ ಅಮರುಂ ಇಡಂ
 ನರಿಯಮಲರ್‌ಮೇಲ್ ಶು ರುಂಬು ಆರ್‌ಕ್ಕು
 ಎಬಿಲ್‌ಆರ್ ಮಂಜೈನಡನಾಡ
 ಪೊರಿಕೊಳ್ ಶಿರೈವಂಡು ಇಶೈಪಾಡುಂ
 ಪುಳ್ಳಂಪೂತಂಗುಡಿ ತಾನೇ ||೧||

(ಅರಿವದಂ ಅರಿಯಾನ್) ಯಾರಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಯತ್ನದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಲು ದುಶ್ಚಕನಾದವನೂ, (ಅನ್ನೈತ್ತುಉಲಹುಂ ಉಡೈಯಾನ್) ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದವನೂ (ಎನ್ನೈ ಆಳುಡೈಯಾನ್) ನನ್ನನ್ನು ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನೂ, (ಕುರಿಯವನಾಣಿ ಉರುವಾಯಿ) ವಾಮನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೂ (ಕೂತ್ತನ್) ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ನಡೆಯಿಂದ ಬಂದವನೂ ಅದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು (ಮನ್ನಿ ಅಮರುಂ ಇಡಂ) ಎಡೆ ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಶುರುಂಬು) ಶುರುಂಬು ಎಂಬ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ದುಂಬಿಗಳು (ನರಿಯ ಮಲರ್‌ ಮೇಲ್) ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೂಗಳ ಮೇಲೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು (ಆರ್‌ಕ್ಕು) ಝೇಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹುದೂ, (ಎಬಿಲ್‌ಆರ್‌ಮಂಜೈ) ಸೌಂದರ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ನವಿಲುಗಳು (ನಡಂ ಆಡ) ನರ್ತನ ಮಾಡುವಂಥದೂ, (ಪೊರಿ ಶಿರೈಕೊಳ್)

ಚಂಕ್ರಿಯನ್ನೂ ಗರಿಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ (ವಂಡಂ) ದುಂಬಿಗಳು (ಇಶೈ ಪಾಡುಂ) ಮಧುರವಾಗಿ ಗಾನವೊಡಂತ್ತಿರುವಂಥದೂ ಆದ (ಪುಳ್ಳಂ ಪೂತಂ ಗುಡಿ ತಾನೇ) ತಿರುಪ್ಪುಳ್ಳಂ ಪೂತಂಗುಡಿ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅವನನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲು ಯತ್ನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗದ ಸ್ವಭಾವದವನು. ಆದರೂ ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರನಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂಪ್ರತಿಪನ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅವನು. ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಕೊಂಡವ ನವನು—'ಅಸ್ಮತ್ ಸ್ವಾಮಿನ್'. ಸರ್ವಾಧಿಕನಾದವನು. ವಾಮನ ವೇಷವನ್ನೂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮಹಾಬಲಿಯ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಮನೋಹರವಾದ ನಡಗೆಯಿಂದ ಹೋದವನವನು. ಅಂಥವನು ನಿತ್ಯವಾಸವೊಡಿ 'ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಡುವು ದಿಲ್ಲ'—ಎಂದೂ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದೂ.

ಕಳ್ಳಕ್ಕುರಳಾಯ್ ಮಾವಲಿಯೈವಂಚಿತ್ತು

ಉಲಹಂ ಕೈಪ್ಪಡುತ್ತು

ಪೊಳ್ಳೈಕರತ್ತ ಪೋತಕತ್ತಿನ್ ತುನ್ನಂ ತವಿರ್ತ್ತ ಪುನಿದನಿಡಂ

ಪಳ್ಳಚ್ಚೆರುನಿಲ್ ಕಯಲ್ ಉಹಳ

ಪಟನಕ್ಕುಟನಿಯೆದನುಳ್ ಪೋಯ್

ಪುಳ್ಳು ಪಿಳ್ಳೈಕ್ಕು ಇರೈತೇಡುಂ ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿತಾನೇ

||೨||

(ಕಳ್ಳಂಕುರಳಾಯ್) ಕಪಟವುಳ್ಳ ವಾಮನರೂಪಿಯಾಗಿ (ಮಾವಲಿಯೈ ವಂಚಿತ್ತು) ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನೂ ವಂಚಿಸಿ (ಉಲಹಂ ಕೈಪ್ಪಡುತ್ತು) ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನೂ (ಪೊಳ್ಳೈಕರತ್ತ) ದೊಡ್ಡರಂಧ್ರವನ್ನೂ ಸೊಂಡಿಲನ್ನೂ (ಪೋತಕತ್ತಿನ್ ತುನ್ನಂ ತವಿರ್ತ್ತ) ಗಜೇಂದ್ರನ ದಂಖವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ಪುನಿದನ್) ಪರಮಪವಿತ್ರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುತ್ತಿರುವ (ಇಡಂ) ಸ್ಥಳವಾದರೋ ಪಳ್ಳಂಶೆರುನಿಲ್) ತಗ್ಗಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ (ಕಯಲ್ ಉಹಳ) ಮೀನುಗಳು ನಲಿದು ಆಡುತ್ತಿರಲು (ಪುಳ್ಳು) ಹಕ್ಕಿಗಳು (ಪಟನಂ ಕುಟನಿ ಅದನುಳ್ ಪೋಯ್) ನೀರು ನಿಂತಿರುವ ಗದ್ದೆಗಳೊಳಗೆ ಹೋಗಿ (ಪಿಳ್ಳೈಕ್ಕು) ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮರಿಗಳಿಗೆ (ಇರೈತೇಡುಂ) ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತಹ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ

ವೀನುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತಹ (ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗಡಿ ತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂ
ಗೂಡಿ ಎಂಬುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ.

ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಚಿಕ್ಕವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನನ್ನು
ಬಯಸುವವರಾದ ಆಳ್ವಾರ್ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು
ಹೇಳಿ, ಅವನು ಒಂದು ತೀರ್ಥಕ್ಕೆಗೆ ಒದಗಿದುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ
ದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಆಶೆಯೂ ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಅವನು
ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಅವನ ಮಾಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಬೇಡ. ದೇವಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು
ಬಂದಿದ್ದಾನೆ'—ಎಂದು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದವಾತು ಬಲಿಗೆ ಹಿಡಿಸದೆ
ಇರುವಂತಹ ಪಾಮನವೇಷ ಧರಿಸಿದನವನು. ತನ್ನದಲ್ಲದುದನ್ನು 'ತನ್ನದು'
ಎಂದಿದ್ದವನಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಗಜೇಂದ್ರನ ದೂಷವನ್ನು ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. 'ವೀನುಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಚಿವ್ವಿ
ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಏಕೆ ವೀನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದವು ?' ಎಂದು
ಕೇಳಲು ಭಟ್ಟರವರು ಹೇಳಿದರಂತೆ—'ಒಳ್ಳೆಕ್ಕು ಎಂದಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ ? ಮರಿ
ಗಳಿಗಾಗಿ ತಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕವೀನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತವೆಯಷ್ಟೇ ? ಅಲ್ಲಿನ ವೀನುಗಳು
ಕಂಭದಂತೆ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕುವಾದ ಪುಟ್ಟ
ಪುಟ್ಟ ವೀನುಗಳನ್ನು ಅವು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ'—ಎಂದು.

ನೇವಾಅರಕ್ಕುರ್ ತೆನ್ನಿಲಂಗೈ ವೇಂದನ್ ನೀಯ ಶರಂ ತುರಂದು
ನಾ ನಾಯ್ ಪಿಳೆಂದು ಮಲ್ ಅಡರಾತ್ತು

ಮರುದಂಶಾಯಾತ್ತ್ ಮಾಲದು ಇಡಂ
ಕಾವಾರ್ ತೆಂಗಿನ್ ಪಲಮ್ ನೀಲು ಕಯಲ್ ಹಳ್ ಪಾಯೆ

ಕುರುಕು ಇರಿಯುಮ್
ಪೂವಾರ್ ಕಲಿನಿ ಎಲಲ್ ಅಡುಂ ಪುಳ್ಳಂಪೂತಂಗುಡಿ ತಾನೇ

||೩||

(ವೇವಾ) ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದ (ಅರಕ್ಕುರ್) ರಾಕ್ಷಸರು
ತಂಬಿದ್ದ (ತೆನ್ನಿಲಂಗೈವೇಂದನ್) ದಕ್ಷಿಣದ ಲಂಕೆಗೆ ಅರಸನಾದ ರಾವಣನು
(ನೀಯ ಶರಂತುರಂದು) ಮುಗಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ
ದವನೂ, (ಮಾ) ಕುದುರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೇಶಿ ಎಂಬ ಅಸುರನ

(ವಾಯ್ ಪಿಳೆಂದು) ಬಾಯಿಯನ್ನು ಸೀಳಿದವನೂ (ಮಲ್ ಅಡರ್ತ್ತೂ) ಮಲ್ಲರಂಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ, (ಮರುದಂಶಾಯ್ತ್ತ)ಯ ಮುಳಾಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಮೂರಿದು ಉರುಳಿಸಿದವನೂ ಆದ (ಮಾಲದು ಇಡಂ) ನಮ್ಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶವು ಯಾವುದೆಂದರೆ (ಕಾ ಆರ್) ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ (ತೆಂಗಿನ ಪಟಮ್) ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಿಂದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳು (ವೀಟು) ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲು ಅದರಿಂದ (ಕಯಲ್ಹಳ್ ಪಾಯು) ಮೀನುಗಳು ಹೆದರಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವಂತಹುದೂ, (ಕುರುಕು ಇರಿಯುಮ್) ನಾರ್ಕೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಚದರಿ ಹೋಗುವಂತಹುದೂ, (ಪೂಆರ್ ಕಟನಿ) ತಾವರೆ ಮೊದಲಾದ ಹೂಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ (ಎಟಿಲ್ ಆರುಂ) ಅಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ (ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಲೋಕವೂತೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ವಿರೋಧವೆಸಗಿದ ದಶಕಂಠನನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ. ಯಾವೊಂದು ಉಪಾಧಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ದ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿದ್ದ ಆ ರಾವಣ. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ತಿರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಾವರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದಲೂ ಕಾಲಿಂದಲೂ ನಿರಸನ ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವರ್ಯ ಬೇಷ್ಪಿತನವನು. ಅಶ್ವತರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನುಳ್ಳ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಸುಂದರವಾದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ದರ್ಶನೀಯ ವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು.

ನೆರ್ಸಾಲ್ ಮಾರಿ ಪಟುಡಾಕ್ಕಿ ನಿರಲ್ ವಾಳ್

ಅರಕ್ಕರ್ ತಲೈವನ್ ತನ್

ನೆರ್ಸಾರ್ ತಿರಳ್ ತೋಳ್ ಐನ್ನಾನ್ನೆ ಮ್ ತುಣೆತ್ತ

ನೆಲ್ ವಿಲ್ ಇರಾನುನಿಡಂ

ಕರ್ಪುಆರ್ ಪುರಿಶೈಶೆಯ್ ಕುನೈ ಕವಿನ್ ಆರ್ ಕೂಡಮ್

ಮಾಳಿಕೈಹಳ್

ಕಾರ್ಪುಆರ್ ಮಾಡಂ ಎಟಿಲ್ ಆರುಂ ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂ

ಗುಡಿ ತಾನೇ || ೪ ||

(ವೆರ್ವಾರ್) ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತದಿಂದ (ಮೂರಿ) ಭಯಂಕರವಾದ ಮಳೆಯನ್ನು (ಪಟುದು ಆಕ್ಕಿ) ವೃರ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವನೂ (ಎರಲ್) ಬಲಿಷ್ಠನಾದ (ವಾಳ್ ಆರಕ್ಕರ್ ತಲೈವನ್ ತನ್) ರಾವಣಾಸೂರನ (ವರ್ವುಆರ್) ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ (ತಿರಳ್) ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ (ಐನಾನ್ ತೋಳುಂ) ಇಪ್ಪತ್ತು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ (ತುಣಿತ್ತು) ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ (ವಲ್ ಎಲ್) ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನುಳ್ಳವನಾದ (ಇರಾಮನ್ ಇಡಂ) ಶ್ರೀರಾಮನು ಇರುತ್ತಿರುವ ಜಾಗವು ಯಾವುದೆಂದರೆ— (ಕರ್ವುಆರ್) ಬಹಳ ಕುಶಲಕರ್ಮಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಪುರಿಶೈಶೆಯ್) ಉನ್ನತವಾದ ಕೋಟೆಗಳಿಂದಾದ (ಕುನ್ರವ್) ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದಲೂ (ಕವಿನ್ ಆರ್ ಕೂಡಂ) ಸುಂದರವಾದ ಗೃಹಗಳಿಂದಲೂ, (ಮೂಳಿಕ್ಕಿಹಳ್) ಮೂಳಿಗಳಿಂದಲೂ (ಪಾರ್ವು ಆರ್ ಮೂಡಂ) ಸುಂದರವಾದ ಮಂಟಪಗಳಿಂದಲೂ (ಎಟುಲ್ ಆರಂಮ್) ಶೋಭೆಯು ಹೆಚ್ಚಿರುವಂತಹ (ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಇಂದ್ರನು ಅಭಿಸಂಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ಷಿಸಿದ ವರ್ಷವನ್ನು ವೃರ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ರಾವಣಾವತಾರವೂಡಿ ಮಹಾಖಡ್ಗ ಗದಾದ್ವಾಯುಧಗಳನ್ನುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾದ ರಾವಣನ ಇಪ್ಪತ್ತು ಭುಜಗಳನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿದನು. ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಅವನನ್ನು ವಧಿಸಿಬಿಡದೆ 'ಅವನು ಅನುಕೂಲನಾಗುವನೋ ಏನೋ ನೋಡೋಣ', ಎಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವನ ಕೈಯ್ಯಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಜೀವದೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಹೋದಾರ ಅವನು. ಈ ಎರಡೂ ಅವತಾರಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶಾಲವೂ ಉನ್ನತವೂ ಆದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಮೂಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಮಂಟಪಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ತೇಜಸ್ವಿವಾಗಿರುವ ಪುಳ್ಳಂಪೂತಂ ಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಮೈಯಾರ್ ತಡಂಗಳಣ್ ಕರುಂ ಕೂಂದಲ್ ಆಯಾಚ್ಚಿ

ಮರೈಯ ನೈತ್ತ ತಯಿರ್

ನೆಯ್ ಆರ್ ಪಾಲೋಡು ಅಮುಂದು ಶೆಯಾದ

ನೇಮಿ ಅಮ್ ಕೈ ಮಾಯನಿಡಂ

ಶೆಯ್ ಆರ್ ಆರಲ್ ಇರೈಕರುದಿ ಶಿಂಗಾಲನಾರೈ

ಶೆನೈಯೊಂ

ಪೊಯ್ಯಾ ನಾವಿನ್ ಮರೈಯಾಳರ್ ಪುಳ್ಳಂಬೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ

||೫||

(ಮೈಯಾರ್ತಡಂಕಣ್) ಕಾಡಿಗೈಯನ್ನು ಹಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವಳೂ (ಕರುಂಕೂಂದಲ್) ಕಪ್ಪಾದ ತಲೆಗೂದಲುಳ್ಳವಳೂ ಆದ (ಅಯ್ಯಾಚ್ಚಿ) ಯಶೋದಾದೇವಿಯೂ (ಮರೈಯಮ್ಮೆತ್ತ) ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮರೆಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ (ತಯಿರ್, ನೆಯ್, ಆರ್ಪಾಲೋಡು) ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಕೊಡದ ತುಂಬ ಇದ್ದ ಹಾಲು ಇವುಗಳನ್ನು (ಅಮುದುಶೆಯ್) ಕದ್ದು ಉಂಡ (ನೇಮಿ ಅವುಕ್ಕಿ ಮೂಯನ್ ಇಡಂ) ಸುಂದರ್ಶನವನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮೂಯನ್ ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶವಾವುದು ಎಂದರೆ (ಶಿಂಗಲ್ ನಾರೈ) ಕೆಂಪಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನಾರೈಪಕ್ಷಿಗಳು (ಶೆಯ್) ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ (ಆರ್ ಆರಲ್) ಬಹಳವಾಗಿರುವ ಆರಲ್ ಎಂಬ ಮೀನುಗಳನ್ನು (ಇರೈಕರುದಿ) ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದಲು ಯೋಚಿಸಿ (ಶೆನೈ ಅಣೈಯೊಂ) ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವಂತಹುದೂ (ಪೊಯ್ಯಾನಾವಿಲ್) ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅರಿಯದ ನಾಲಗೆಯಿಂದ (ಮರೈಆಳರ್) ವೇದಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಾಳುವಂತಹುದೂ ಆದ (ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

‘ಆಶ್ರಿತರ ಕರಸ್ಪರ್ಶವುಳ್ಳ ಅನ್ನವನ್ನು ದೇವತಾಂತರಕ್ಕೆ ಇಡಕೂಡದು’ ಎಂದೂ ತಾನೇ ‘ಗೋವರ್ಧನೋತ್ಥಸ್ತಿ’ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದಲ್ಲಿ. ‘ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಿತರ ಕರಸ್ಪರ್ಶವಿರುವ ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಆಶೆಯೇ?’—ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ‘ಯಶೋದೆಯೂ ಮರೆವಣ್ಣಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಭುಜಿಸಿದುದನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ?’—ಎಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರವಶರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಶೋದೆಗೆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯ. ‘ಮಗು ಯಾವಾಗಲೂ ಖಿನ್ನನಾಗದೇ ಇರಲಿ’ ಎಂದೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಾಲು ಮೊಸರುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟಿಡುತ್ತಾಳೆ ಅವಳು. ಅವನು ಸಂತೋಷಿಸಲಿ ಎಂದೂ ಅಂಜನವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಮುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ

ಅವಳು. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಇಡಬೇಕಾಗುವುದು, ಅವಳಿಂದ ಹಾಗೆ ಮರಸಿ ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವ. ಸುದರ್ಶನ ಹಸ್ತ ನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಂದ ಮರೆವಾಡಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದೋ ? ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ಮಿನ್ನಿನ್ ಅನ್ನೆನುಣ್ ಮರುಂಗುಲ್ ವೇಯೇಯಿ

ತಡಂದೋಳ್ ಮೆಲ್ಲಿಯಕ್ಕಾರ್

ಮನ್ನಶಿನತ್ತ ಮೆಟವಿಡೈಹಳ್ ಏಟು ಅನ್ನು ಇಡರ್ತ್ತ

ಮಾಲದು ಇಡಂ

ಮನ್ನ ಮುದುನೀರ್ ಅರವಿಂದ ಮಲರ್‌ಮೇಲ್

ವರಿವಂಡು ಇಶೈಪಾಡ

ಪುನ್ನೈ ಪೊನ್ನೇಯ್ ತಾದುಲುದಿಕ್ಕುಂ

ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂ ಗುಡಿತಾನೇ ||೬||

(ಮಿನ್ನಿನ್ ಅನ್ನ) ಮಿಂಚಿನ ಹಾಗೆ (ನುಣ್ ಮರುಂಗುಲ್) ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸೊಂಟವನ್ನುಳ್ಳವಳೂ, (ವೇಯ್ ಏಯತಡತೋಳ್) ಬಿದಿರಿನ ಹಾಗೆ ಚೆಲುವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಆದ (ಮೆಲ್ಲಿಯಕ್ಕಾರ್) ಯಾವತಿಯಾದ ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪೆರಾಟ್ಟಿಗಾಗಿ (ಅನ್ನು) ಅಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಮನ್ನಶಿನತ್ತ) ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಕೋಪವನ್ನುಳ್ಳ (ಏಟ್ ಮೆಟವಿಡೈಹಳ್) ಏಳು ಪ್ರಾಯದ ವೃಷಭಗಳನ್ನು (ಇಡರ್ತ್ತ) ಜಯಿಸಿ ಅಡಗಿಸಿದ (ಮಾಲದು ಇಡಂ) ಪರ ಮಾತ್ಮನು ಇರುವ ಜಾಗ ಯಾವುದೆಂದರೆ (ಮನ್ನ ಮುದುನೀರ್) ಒಂದಂ ದಿನವೂ ಬತ್ತದೆ ಇರುವ ಅಳವಾದ ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿರುವ (ಅರವಿಂದಮಲರ್ ಮೇಲ್) ತಾವರೆ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ (ವರಿವಂಡು) ರೇಖೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದುಂಬಿಗಳು (ಇಶೈಪಾಡ) ಗಾನಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ಪುನ್ನೈ) ಹೊನ್ನೆ ಮರಗಳು (ಪೊನ್ನೇಯ್ ತಾದು ಉದಿರ್ಕ್ಕುಂ) ಚೆನ್ನದ ಬಣ್ಣವನ್ನುಳ್ಳ ಹೂ ಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಉದರಿಸುವಂಥದೂ ಆದ (ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪೆರಾಟ್ಟಿಯನ್ನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದಮ್ಯವಾದವೂ ಉಗ್ರ ಕೋಪವನ್ನುಳ್ಳವೂ ಆದ ಸಪ್ತವೃಷಭಗಳನ್ನು ಭಂಜಿಸಿದ ಪರಮಪ್ರಣಯಿಯಾದ ಪ್ರಭು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಇದು. ಸ್ವರ್ಣಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಹೊನ್ನೆಮರಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಕುಸುಮಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಉದುರುತ್ತಿರುವಂತೆ. ಅಂಥ ಪರಮ ರಮಣೀಯವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ಮಾತ್ಪರನಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಸುಲಭನಾಗಿ ಸೇವೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕುಡೈಯಾ ನಿಲಂಗಲ್ ಕೊಂಡೇಂದಿ ಮಾರಿಪಟುದು

ಅನಿರೈಕಾತ್ತು

ಶಡೈಯಾನ್ ಓಡ ಅಡಲ್‌ವಾಣನ್ ತಡಂದೋಳ್

ತುಣಿತ್ತು ತಲೈನನಿಡಂ

ಕುಡಿಯಾನಂಡುಹಳ್ ಉಣ್ಣ ಕೋಲನೀಲಂ

ಮಟ್ಟುಲುಹುಕ್ಕುಂ

ಪುಡೈಯಾರ್ ಕಟನಿ ಎಟಿಲ್ ಆರುಂ ಪುಳ್ಳಂ

ಪೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ ||೭||

(ನಿಲಂಗಲ್) ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನು (ಕುಡೈಕೊಂಡು) ಕೊಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು (ಎನ್ನಿ) ಧರಿಸಿ (ಮಾರಿಪಟುದು) ವರ್ಷವನ್ನು ವೃಥಾವಾಗಿಸಿ (ಅನಿರೈಕಾತ್ತು) ಹಸುಗಳ ಮಂದೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದವನೂ, (ಶಡೈಯಾನ್ ಓಡ) ರುದ್ರದೇವನು ಓಡಿಹೋದಮೇಲೆ (ಅಡಲ್‌ವಾಣನ್) ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಬಂದ ಬಾಣಾಸುರನ (ತಡತೋಳ್‌ತುಣಿತ್ತು) ವಿಶಾಲವಾದ ಭುಜಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದವನೂ ಆದ (ತಲೈವನ್‌ಇಡಮ್) ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುತ್ತಿರುವ ಜಾಗ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಮಂಡುಹಳ್ ಕುಡಿ ಆ) ದಂಬಿಗಳು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಬಂದಂ (ಉಣ್ಣ) ಭುಜಿಸುವಂತೆ (ಕೋಲನೀಲಂ) ಸುಂದರವಾದ ಕನ್ನೆದಿಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳು (ಮಟ್ಟು) ಮಕರಂದವನ್ನು (ಉಹುಕ್ಕುಂ) ಉಕ್ಕುವಂತೆ ಹರಿಸುತ್ತಿರುವ (ಪುಡೈಆರ್ ಕಟನಿ ಎಟಿಲ್ ಆರುಂ) ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಚೆಲುವು ಸೂಸುತ್ತಿರುವ (ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗುಡಿತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂಬೂದಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಕಲ್ಪಲೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಕಲ್ಲನ್ನೇ ಕೊಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದ
ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ, ಅದೂ ಪರಾರ್ಥವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಖೇದವಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಅವನಿಗೆ. ಉಪಕಾರಮಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿಯಲಾರ
ದಂತಹ ಪಶುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಅವನು, ಈಶ್ವರಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ರುದ್ರನು
ಬೆನ್ನುತೋರಿ ಓಡಲು ಬಾಣನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ ಅವನು,
'ರಕ್ಷಕ ಇವನನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋದ. ಇವನ ತಲೆಯನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆಯಿ
ಬಾರದು'—ಎಂದು ಕನಿಕರಿಸಿ ಬಾಣಾಸುರನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಮೂತ್ರ ಕತ್ತರಿಸಿ
ಹಾಕಿದನು. ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಕನ್ನದಿಲೆ ಮಕರಂದದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು
ಹರಿಯಿಸುವಂತಹ ದೇಶವಾದ ಪುಳ್ಳಂಬೂದಂ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಲೋಕನಾಥ
ಬಂದು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕರೈಯೋರ್ ನೆಡುವೇಲ್ ಮರಮನ್ನರ್ ವೀಯ

ವಿಶಯನ್ ತೇರ್ ಕಡವಿ

ಇರೈಯೋನ್ ಕೈಯಿಲ್ ನಿರೈಯಾದ ಮುಂಡಂ

ನಿರೈತ್ತ ಎನ್ನೈ ಇಡಂ

ಮರೈಯೋಲ್ ಮುತ್ತೀಯೆವೈ ವಳುಕ್ಕುಂ ಮನ್ನು

ಪುಹಲೋಲ್ ವಕ್ಕೈಯೋಲ್

ಪೊರೈಯೋಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಅಂದಣರ್ ವಾಟ

ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ ||೮||

(ಕರೈಆರ್ ನೆಡುವೇಲ್). ರಕ್ಷದ ಕಲೆಯು ಮೂಸದೆ ಇರುವ ನೀಳವಾದ ವೇಲಾ
ಯಂಥಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದವರಾದ (ಮರಮನ್ನರ್) ದುರ್ಯೋಧನಾದಿ ಶತ್ರು
ರಾಜರಂಗಳು (ವೀಯ) ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ವಿಶಯನ್ ತೇರ್ ಕಡವಿ) ಅರ್ಜುನನ
ರಥವನ್ನು ನಡೆಸಿದವನೂ, (ಇರೈಯೋನ್ ಕೈಯಿಲ್) ರುದ್ರದೇವನ ಕೈಗೆ
ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದದಾಗಿ (ನಿರೈಯಾದ ಮುಂಡಂ) ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ತುಂಬದೆ
ಇರುವ ಕಪಾಲವನ್ನು (ನಿರೈತ್ತ) ಭಕ್ಷಿಹಾಕಿ ತುಂಬಿಸಿದವನೂ ಆದ (ಎಂದೈ ಇಡಂ)
ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುತ್ತಿರುವ ಜಾಗವಾವುದು ಎಂದರೆ—(ಮರೈಯೋಲ್)
ವೇದಗಳಿಂದಲೂ (ಮುತ್ತೀಅವೈವಳರ್ಕ್ಕುಂ) ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ವಹಾಡಿದುದರಿಂದಲೂ ಉಂಟಾದ (ಮನ್ನಪುಹಟಾಲ್) ನೆಲೆ ನಿಂತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದಲೂ (ವಜ್ರೈಯಾಲ್) ಔವಾಯ್‌ದಿಂದಲೂ (ಪೂರೈಯಾಲ್) ಸಹನೆಯಿಂದಲೂ (ಮಿಕ್ಕ) ಹಿರಿಮೆ ಹೊಂದಿದ (ಅಂದಣರ್‌ವಾಟ್) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಾಳುತ್ತಿರುವಂತಹ (ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಶತ್ರುವಿನ ನಿರಸನದಿಂದ ಆದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ವಹಾಸದ ಕಲೆಯನ್ನೂಳ್ಳಿ ವೇಲಾಯಂಧಗಳನ್ನೂ, ಒಳಗೆ ಉಕ್ಕುವ ಕೋಪವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ರಾಜರಂಗಳು ಮಡಿಯುವಂತೆ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಾರಥ್ಯವಹಾಡಿದ ಪ್ರಭು ಇವನು. ಈಶ್ವರಾಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿದ ರುದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಾಪದಿಂದ ಯಾವ ಭಿಕ್ಷಿಯಿಂದಲೂ ತುಂಬದೆ ಅಂಟಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವನ್ನು ತನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ಹರಿಸಿದ ರುಧಿರಧಾರೆ ಯಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ, ಆ ಕಪಾಲ ಒಡೆದು ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ. ಬ್ರಹ್ಮವಿದಗ್ರಗಣ್ಯರು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಇದು.

ತುನ್ನಿ ಮುಣ್ಣುಂ ವಿಣ್‌ನಾಡುಂ ತೋನ್ರಾದು

ಇರುಳಾಯ್ ಮೂಡಿಯೆನಾಳ್

ಅನ್ನಮಾಹಿ ಅರುಮುರೈಹಳ್ ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯ್‌ದ

ಅಮಲನ್ ಇಡಂ

ಮಿನ್ನು ಶೋದಿ ನೆವಮಣೆಯುಂ ನೇಯಿನ್‌ಮುತ್ತುಂ

ತಾಮುರೈಯುಮ್

ಪೊನ್ನಂ ಪೊನ್ನಿ ಕೊಣರ್‌ನ್ನು ಅಲೈಕ್ಕುಂ

ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿ ತಾನೇ ||೯||

(ಮುಣ್ಣುಂ) ಭೂಲೋಕವೂ (ವಿಣ್‌ನಾಡುಂ) ಸತ್ಯಲೋಕಾಂತವಾದ ಲೋಕಗಳೂ (ತೋನ್ರಾದು) ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ (ಇರುಳ್ ಆಯ್) ಅಂಧಕಾರವಾಗಿ (ತುನ್ನಿ) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ (ಮೂಡಿಯೆನಾಳ್) ಕವಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅನ್ನಂಅಹಿ) ಹಂಸರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ (ಅರುಮುರೈಹಳ್ ಅರುಳ್‌ಶೆಯ್‌ದ)

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಉಪಕರಿಸಿದ (ಅಮಲನ್ ಇಡಂ) ಪವಿತ್ರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾವುದೆಂದರೆ—(ಮಿನ್ನೂ ಶೋದಿ) ಬೆಳಗುವ ತೇಜಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ (ನವಮಣಿಯುಮ್) ನವರತ್ನಗಳನ್ನೂ (ವೇಯಿನ್‌ಮುತ್ತುಂ) ಬಿದಿರಂಗಳ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ (ಶಾಮರೈಯುಂ) ಚಾಮರಗಳನ್ನೂ (ಪೊನ್ನುಂ) ಚಿನ್ನವನ್ನೂ (ಪೊನ್ನಿ) ಕಾವೇರಿಯು (ಕೋಣರ್‌ನ್ನು ಅಲೈಕ್ಕುಂ) ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ದಡದ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಸುವ (ಪುಳ್ಳಂಪುದಂ ಗುಡಿತಾನೇ) ಪುಳ್ಳಂಪುದಂಗುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಜನಭರಿತವಾದ ಭೂಲೋಕವೂ ಸತ್ಯಲೋಕಾಂತವಾದ ಇತರ ಮೇಲಿನ ಲೋಕಗಳೂ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಅದು ಇರುವ ಹಾಗೇ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆವರಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಹಂಸರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಸಾರಾಸಾರ ವಿವೇಕವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಅಂತಃ ಇದ್ದ ಅಂಧಕಾರವು ನಿವೃತ್ತಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಯಥಾವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಜ್ಞೇಯವಾದ ಸಕಲವೇದಗಳನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಸಂಚರಿತಸುಭಗರಾದ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪರಮಹಂಸರೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯನಾಗಿ ತೋರಿದ. ಈ ಹಂಸ ಅವತರಿಸಿದಾಗಲೇ ಒಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯು ಮರೆಯಾಗಿ ನಿರತಿಶಯವಾದ ಆಹ್ಲಾದವುಂಟಾಯಿತು. ಭಗವಂತನು ದೇವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏಕೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ? ತಿರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ತೋರಿದ ? 'ಆಚಾರ್ಯಾನುವರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೇಳಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರಲಾರರು. ಆದರೆ ಅಂಧವರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಲೇಬೇಕು. ತಿರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲದವನಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿರದು—'ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿ ಪರಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದ. ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಆ ಕರುಣಾಕರ. ಅವನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿ ಉಪಕರಿಸಿದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿನ ಕನಕಸರಿತ್ಯೂ ಸಹ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಡದ ಮೇಲೆ ತಂದು ಹಾಕುವುದಂತೆ. ಇಂಥ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಾನ.

ಕನ್ನ, ಆ ಮರಿತ್ತು ಕಾಳಿಯೆನ್ತನ್ ಶೆನ್ನಿ ನಡುಂಗ
 ನಡಮ್ ಪಯಿನ್ರು
 ಪೊತ್ತಾನುರೈಯಾಳ್ ತನ್ ಕೇಳ್ವನ್ ಪುಳ್ಳಂಪೂತಂ
 ಗುಡಿತನ್ ಮೇಲ್
 ಕತ್ತಾರ್ ಪರವುಂ ಮಂಗೈಯರ್ ಕೋನ್
 ಕಾರಾರ್ ಪುಯಲ್ ಹೈ ಕಲಿಕನ್ನಿ
 ಶೋಲ್ ತಾನ್ ಈರೈಂದಿನೈ ಪಾಡ ಶೋರನಿಲ್ಲಾ
 ತುಯರ್ ತಾನೇ || ೧೦ ||

(ಕನ್ನ,ಆ) ಕರುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಪಶುಗಳನ್ನು (ಮರಿತ್ತು) ಪ್ರೇಮದಿಂದ
 ಮೇಯಿಸಿದವನೂ (ಕಾಳಿಯೆನ್ತನ್ ಶೆನ್ನಿ) ಕಾಳಿಂಗನಾಗನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ (ನಡುಂಗ
 ನಡಂ.ಪಯಿನ್ರು) ಆ ನಾಗವು ನಡುಗುವಂತೆ ಕುಣಿದವನೂ, (ಪೊನ್ ತಾಮರೈ
 ಯಾಳ್ ತನ್ ಕೇಳ್ವನ್) ಸುಂದರವಾದ ಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದ ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ವಲ್ಲಭ
 ನೂ ಆದ ಪರವಶಾತ್ಮನ (ಪುಳ್ಳಂ ಪೂದಂಗುಡಿತನ್ ಮೇಲ್) ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂ
 ಗುಡಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ (ಕತ್ತಾರ್ ಪರವುಂ) ಯಾರೂ ಕಲಿಯುವರೋ ಅವ
 ರಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ, (ಮಂಗೈಯರ್ ಕೋನ್) ತಿರುಮಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವ
 ವರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದವರೂ, (ಕಾರ್ ಆರ್ ಪುಯಲ್ ಹೈ) ಕಾಳಮೇಘವನ್ನು
 ಹೋಲುವಂತಹ ಉದಾರರೂ ಆದ (ಕಲಿಕನ್ನಿ) ಶ್ರೀಕಲಿಯನ್ ಅವರ (ಶೋಲ್)
 ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿಯಾದ (ಇವೈ ಈರೈನ್ನು) ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು (ಪಾಡ)
 ಹಾಡುವುದಾದರೆ (ತುಯರ್) ದುಃಖಗಳು (ಶೋರ) ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು
 ಹಿಂಸಿಸುವಂತೆ (ನಿಲ್ಲಾ) ತಂಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ತಾವೇ ಹೋಗಿಬಿಡುವುವು.

ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿದವನೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಳಿಂಗನ
 ಮಂಡುವಿನಲ್ಲಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಆ ಕಾಳಿಂಗನ ತಲೆ ನಡುಗುವಂತೆ ನಟನವನ್ನು ಮಾಡಿದ
 ವನೂ ಆದ ಶ್ರೀಯಃಪತಿ ತನ್ನ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದನು.
 ಅವನಿರುವ ಪುಳ್ಳಂಪೂದಂಗುಡಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಕಲಕಲಾಪ್ರವೀಣರೂ,
 ಸ್ತುತಕರೂ, ತಿರುಮಂಗೈನಾಡಿನ ನಿರ್ವಾಹಕರೂ, ಮಹೋದಾರರೂ, ಕಲಿ
 ಧ್ವಂಸರೂ ಆದ ಆಳ್ವಾರ್ವರೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಈ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಹಾಡು
 ವವರಿಗೆ ಯಾವ ಪಾಪದ ಬಾಧೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಐದನೆಯಪತ್ನಿ—ಎರಡನೆಯತಿರುನೋಟಿ

‘ತಾಮ್ ತಮ್’

ಪ್ರವೇಶ

‘ವೆಳ್ಳಿಯಾರ್ ವಣಂಗೆ ವಿರೈಂದು ಆರುಳ್ ಶೆಯ್ನ್ವಾನ್’ ಎಂದೂ
ಆಲ್ವಾರ್ ಹೇಳಿದರು. ‘ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೆ ಅವನು ಕೃಪೆ
ತೋರುವನು’ ಎಂದೂ ಹೇಳಬೇಕೋ? ಅವನೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವವನಲ್ಲವೇ? ಅವನ ಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಅವನೇ
ನಿರ್ಹೇತುಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದನಲ್ಲ! ಅಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ತಿರುಕ್ಕೊಡಲೂರಿನಲ್ಲಿ
ಬಂದು ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವಾಧಿಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವನು ತನ್ನ
ಪರತ್ವವನ್ನು ಎಣಿಸದೆ ಆಶ್ರಿತರಿಗಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ—ಎಂದು ಆ ದೇಶದ ನಿರತಿಶಯ ಭೋಗ್ಯತ್ವ
ವನ್ನೂ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ.

ತಾಮ್ ತಮ್ ಪೆರುಮೈ ಅರಿಯಾರ್ ತೂತು
ವೇಂದಕ್ಕುಯಿ ವೇಂದರ್ ಊರ್ಪೋಲ್
ಕಾಂದಳ್ ವಿರಲ್ ಮೆನ್ ಕಲ್ಪಿನನ್ ಮಡವಾರ್
ಕೊಂದಲ್ ಕಮಯುಮ್ ಕೊಡಲೂರೇ

||೧||

(ತಮ್ ಪೆರುಮೈ) ತಮ್ಮ ಅಪಾರವಾದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು (ತಾಮ್ ಅರಿಯಾರ್)
ತಾವೂ ತಿಳಿಯದವರಾಗಿರುವವರೂ, (ವೇಂದಕ್ಕುಯಿ) ಪಾಂಡವರಿಗೆ (ತೂದುಂ
ಆಯ) ದೂತನಾಗಿ ಹೋದವರೂ ಆದ (ವೇಂದರ್) ದೇವಾಧಿದೇವರ
(ಊರ್ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದೋಪಾದಿ ಇದೆ—(ಕಾಂದಳ್ ವಿರಲ್) ಶೆಂಗಾಂದಳ್
ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಕೈವರೂ (ಮೆನ್ ಕಲ್ಪಿನನ್) ಮೃದುವಾದ ಪಟ್ಟಿಯ
ಸೀರೆಯನ್ನು ಟ್ಟಿವರೂ (ನಲ್ ಮಡವಾರ್) ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಗುಣಗಳೂ ಉಳ್ಳ
ವರೂ ಆದ ಸ್ತ್ರೀಯರ (ಕೊಂದಲ್ ಕಮಯುಮ್) ತಲೆಗೂದಲು ಪರಿಮಳವನ್ನು
ಹರಡುವಂತಹ (ಕೊಡಲೂರ್) ಈ ತಿರುಕ್ಕೊಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ.

ಸ್ವತಃ ಸರ್ವಜ್ಞನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ 'ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಿತ್' ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯನು. ಅವನಿಗೆ ಹಿರಿಮೆ ಉಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಅವನ ಆಶ್ರಿತರು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ. 'ಆಶ್ರಿತರಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಇಳಿದುಬಂದಿರುವ ಇವನ ಸೌಲಭ್ಯವೆಂಥದು !' ಎಂದು ಆಶ್ರಿತರು ಅರಿಯುವರೇ ವಿನಾ ಅವನು ಅರಿಯಲಾರ. 'ಇನ್ನಾರ್ ದೂತನೆನ ನಿನಗ್ರಾನ್' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದೆಂದೂ ಹೇಳುವಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ ದೂತನಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ. ತಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ದೂತರಾಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ? ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೀಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಇವನು ಹಿರಿಮೆಯಿಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ? 'ರಾಜಾಧಿರಾಜನಿವನು' ಎಂಬುವ ಹಿರಿಮೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು !

ಇವನು ಇರುವ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಲಕ್ಷಣೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಸರ್ವಗಂಧಃ' ಎಂಬುವ ವಸ್ತು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡು ತ್ತಿರುವ ದೇಶವಾದರೂ ಅದನ್ನೂ ಮೀರಿ ಇವರ ಕೇಶ ಪರಿಮಳ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡುವುದಂತೆ.

ಶೆರುಂ ತಿಣ್ ತಿಮಿಲ್ ಏರುಉಡೈಯ ಪಿನ್ನೈ
ಪೆರುಂ ತಣ್ ಕೋಲಂ ಪೆತ್ತಾರ್ ಊರ್ ಪೋಲ್
ನೆರುಂತಣ್ ತೀಮ್ ತೇನ್ ಉಣ್ಣವಣ್ಣ
ಕುರಿಂಜಿಸಾಡುಂ ಕೂಡಲೂರೇ

|| ೨ ||

(ಶೆರುಂ) ಮೇಲೆ ಹಾಯುವಂತಹವೂ (ತಿಣ್ ತಿಮಿಲ್) ದೃಢವಾದ ಹಿಳಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳವೂ ಆದ (ಏರು) ವೃಷಭಗಳನ್ನು (ಉಡೈಯ) ಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದವಳಾದ (ಪಿನ್ನೈ) ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪಿರಾಟ್ಟಿಯನ್ನು (ಪೆರುಂ) ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುವಂತಹುದಾದ (ತಣ್ ಕೋಲಂ) ಸುಂದರವಾದ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು (ಪೆತ್ತಾರ್) ವೃಷಭಗಳನ್ನು ದಮನಮಾಡಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಭಗವಂತನ (ಊರ್ ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದ ರೀತಿ ಇರುವುದಿದು—(ನೆರುಂ) ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಸನೆಯನ್ನು

ವಂಥದೂ (ತಣ್ತೀಮ್) ತಣ್ಣಗೆ ಮಂಥುರವಾಗಿರುವುದೂ ಆದ (ತೇನ್) ಮಂಕರಂದವನ್ನು (ಉಂಡವಂಡು) ಹೀರಿಕೊಂಡ ದಂಬಿಗಳು (ಕುರಿಂಜಿಪಾಡುಂ) ಕುರಿಂಜಿ ಎಂಬ ಗಾನವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹ (ಕೂಡಲೂರೇ) ಕೂಡಲೂರ್ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ.

ಉನ್ನತವಾದ ಹಿಳಿಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವೂ ಎದುರಾದವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಹಾಯುವಂಥವೂ ಆದ ಏಳು ವೃಷಭಗಳನ್ನು ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪಿರಾಟ್ಟಿ ಒಬ್ಬಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ದಮನಪಡಿಸಿದ. ಮತ್ತಾವ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಚಿಲು ವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ನಪ್ಪಿನ್ನೈಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಅಲಭ್ಯವಾದ ಲಾಭ ವನ್ನು ಹೊಂದಿದ—ಆ ಸರ್ವಾಧಿಕ. ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳೂ ಮುಕ್ತರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಮವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿರುವರೋ ಹಾಗೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂಥುಪಾನ ದಿಂದ ಆನಂದ ಹೊಂದಿ ಕಾಲದ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ 'ಕುರಿಂಜಿ' ಎನ್ನುವ ಗಾನವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ದಂಬಿಗಳು.

ಪಿಳ್ಳಿಯೊರುನಾಯ್ ತಯಿರೆಂಡು ಅಡಿಯೇನ್

ಉಳ್ಳಂ ಪುಹುಂದ ಒರುವರೂರ್ ಪೋಲ್

ಕಳ್ಳನಾರೈ ವಯಲಂಳ್ ಕಯಲ್ ಮೀನ್

ಕೊಳ್ಳೈಕೊಳ್ಳುಂ ಕೂಡಲೂರೇ

||೩||

(ಪಿಳ್ಳೈಉರಂಆಯ್) ಕೃಷ್ಣನೆಂಬುವ ಚಿಕ್ಕಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು (ತಯಿರ್ ಉಂಡು) ಮೊಸರನ್ನು ಭುಜಿಸಿ (ಅಡಿಯೇನುಳ್ಳಂ ಪುಹುಂದ) ನನ್ನ ಹೃದಯ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನಾದ (ಒರುವರ್) ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನ (ಊರ್ ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದ ಹಾಗೆ (ಕಳ್ಳನಾರೈ) ವಂಚನೆಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ನಾರೈ ಹಕ್ಕಿಗಳು (ವಯಲಂಳ್) ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ (ಕಯಲ್ ಮೀನ್ ಕೊಳ್ಳೈಕೊಳ್ಳುಂ) ಕಯಲ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ಹಾಕುವಂತಹ (ಕೂಡಲೂರ್) ಕೂಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೆ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾ ಕದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಮೊಸರನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗದ ಕಾರಣ ಬಾಲಕನ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು

ಅಶ್ವತರಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯತನಗಿಸಲ್ಲದೆಂಬ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವನನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪದಂತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ. ಇವನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡಿರುವ ಆ ಕೂಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಪುರವೆಂಬ ಮತಾಯಿತು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಾರ್ವೆಗಳು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ಅಡಗದ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಕಾಲಿನ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅನಾದರಿಸಿ, ತಾನು ಬಯಸಿದ ಅಮಿಷ ಸಮೀಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕಬಳಿಸುವಂತೆ. ಯಶೋದೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರುಗಳನ್ನು ಮಂಚಿಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ನಿದ್ರಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅವಳು ಅತ್ತ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೊಳ್ಳಿಕೊಡೆಯುವಂತೆ ಆಯಿತು ಇದೂ ಸಹ, ನಾರಾಯಣನಂತೆಯೇ ನಾರ್ವೆಗಳೂ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಕೂತ್ತೇರುರುವಿನ್ ಕುರಳಾಯ್ ನಿಲಂ ನೀರ್

ಏತ್ತಾನ್ ಎನ್ನೈಪೆರುವಾನೂರ್ ಪೋಲ್

ಶೇತ್ತೇರುಟವರ್ ಕೋದೈಪ್ಪೋಡೂರ್

ಕೋಲ್ ತೇನ್ ಮುರಲಂ ಕೂಡಲೂರೇ

||೪||

(ಕೂರುಏರ್ ಉರುವಿನ್) ಕೊಂಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೂಪವನ್ನುಳ್ಳ (ಕುರಳಾಯ್) ವಾಮನರೂಪಿಯಾಗಿ (ನಿಲಂ ನೀರೇತ್ತಾನ್) ಭೂಮಿ ಧಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ (ಎನ್ನೈಪೆರುವಾನು) ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನ (ಊರ್ ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ಶೇರು) ಕೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ (ಏರ್ ಉಟವರ್) ಏರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಉಳುವವರು (ಕೋದೈ) ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದ (ಪೋದಂ ಊರ್) ಹೂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ (ಕೋಲ್ ತೇನ್) ತೋಟಗಳಲ್ಲಿನ ದುಂಬಿಗಳು (ಮುರಲಂ) ರೋಷಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹ (ಕೂಡಲೂರೇ) ಈ ಕೂಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೆ.

‘ದೇಹಿ’ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿಬಂದ ಅವನು. ‘ಈ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪ ಎಂಥದು!’-ಎಂದು ಕಂಡವರೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡತಕ್ಕ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಅವನು ಪಡೆದು ಬಂದ,

ತನ್ನ ದಲ್ಲದ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವನ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಈ ಲೀಲಾಚೇಷ್ಟಿತದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪರವಶನನ್ನಾಗಿಸಿದ ನನ್ನ ಕೆಲನಾಥನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ ತಾನೇ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಥುಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಂಭಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಂ, ಗದ್ದೆ ಉಳುತ್ತಿದ್ದವರ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದಿದ್ದ ಹೂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂಥುಪಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ.

ತೊಂಡರ್ ಪರವ ಶುಡರ್ ಶೆನ್ನು ಅಣವ
ಅಂಡತ್ತಮರುಂ ಅಡಿಹಳ್ ಊರ್ ಪೋಲ್
ವಂಡಲ್ ಅಲೈಯುಳ್ ಕೆಂಡೈಮಿಳಿರ
ಕೊಂಡಲ್ ಅದಿರುಂ ಕೂಡಲೂರೇ

||೫||

(ತೊಂಡರ್) ಆಶ್ರಿತರು (ಪರವ) ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಹಾಗೆ (ಶುಡರ್ ಶೆನ್ನು ಅಣವ) ದಿವ್ಯದೇಹ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಂತೆ (ಅಂಡತ್ತು ಅಮರುಂ) ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಜಾಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ (ಅಡಿಹಳ್ ಊರ್ ಪೋಲ್) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯದೇಶದೊಪಾದಿಯಲ್ಲಿ (ವಂಡಲ್ ಅಲೈಯುಳ್) ಮೆಕ್ಕಲಂ ಮಣ್ಣು ಇದ್ದು ಪ್ರಚುರವಾದ ಅಲೆಗಳಿರುವ ನೀರ್ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ (ಕೆಂಡೈ) ಕೆಂಡೈಮೀನುಗಳು (ಮಿಳಿರ) ಸುತ್ತುವಾಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಮಿಂಚಲಂ ಅದನ್ನು ಕಂಡಂ (ಕೊಂಡಲ್ ಅದಿರುಂ) ಮೇಘಗಳು ಮೊಳಗುವಂತಹ (ಕೂಡಲೂರೇ) ಕೂಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇರುತ್ತಿದೆ.

ತನ್ನ ಕೈಮೇಲೆ ದಾನಧಾರೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ 'ಕಾರ್ಯವಾಯಿತು' ಎಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಕಾಶದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ. ಆಶ್ರಿತರು ಆಗ ಅವನನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದರಂ. ಎಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಅವನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ರೂಪದಿಂದ. ಅಲೆಗಳೆಳುತ್ತಿರುವ ನೀರಿನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂಡೈಮೀನು ಹೊರಳಿದಾಗ ಅವುಗಳ ದೇಹದ ಪ್ರಕಾಶ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುವುದಂತೆ. ಆಗ ಮೋಡ ಗುಡುಗುವುದಂತೆ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಂಚು ಅದು ಎಂದಂ. ಕಾರ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಮನ ಹೇಗೆ ವರ್ಧಿಸಿದನೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿವೆಯಂತೆ.

ತಕ್ಕನ್ ವೇಳ್ವಿ ತಹರ್‌ತ್ತು ತಲೈವನ್
 ತುಕ್ಕಂ ತುಡೈತ್ತು ತುಣೈವರ್ ಊರ್‌ಪೋಲ್
 ಎಕ್ಕಲಿಡು ನುಣ್‌ಮುಣಲ್‌ಮೇಲ್ ಎಂಗುಂ
 ಕೊಕ್ಕಿನ್ ಪಟು ವೀಟ ಕೂಡಲೂರೇ

|| ೬ ||

(ತಕ್ಕನ್) ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ (ವೇಳ್ವಿ ತಹರ್‌ತ್ತು) ಯಾಗವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನಾದ (ತಲೈವನ್) ರುದ್ರದೇವನ (ತುಕ್ಕಂ ತುಡೈತ್ತು) ದಂ:ಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ (ತುಣೈವರ್) ಆಪದ್ವಂಧವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ (ಊರ್‌ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದ ಹಾಗೆ (ಎಕ್ಕಲಿಡು) ಮಕ್ಕಳು ಮಣ್ಣು ಬಂದು ಸೇರಿರುವ (ನುಣ್‌ಮುಣಲ್‌ಮೇಲ್ ಎಂಗುಂ) ನುಣುಪಾದ ಮರಳಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ (ಕೊಕ್ಕಿನ್‌ಪಟು) ಮೂವಿನಹಣ್ಣುಗಳು (ವೀಟ) ಹುದುಗಿಟ್ಟಿ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವಂತಹ (ಕೂಡಲೂರೇ) ಕೂಡಲೂರ್ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇರುತ್ತಿದೆ.

‘ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ಧ್ವಂಸ’ ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ರುದ್ರದೇವನ ದಂ:ಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಆಪತ್ಸಖ ಇವನು. ರುದ್ರನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಶಾಪದಿಂದ ಕಪಾಲಭಕ್ಷಣಭಕ್ಷಣಾದಿಗಳೆಂಬ ಆಪತ್ತು ಬರಲು ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ನೆಲಸಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಇದು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮೂವಿನ ಹಣ್ಣು ನಯವಾದ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಸೇರಲು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಟ್ಟಿ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಯಂತೆ. ಅಂಥ ಸುಂದರವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಈ ಕೂಡಲೂರು.

ಕರುಂದಣ್ ಕಡಲುಂ ಮಲೈಯುಂ ಉಲಹುಂ
 ಅರುಂಡುಂ ಅಡಿಹಳ್ ಅಮರುಂ ಊರ್‌ಪೋಲ್
 ಪೆರುಂದಣ್ ಮುಲ್ಲೈ ಪಿಳ್ಳೈಯೋಡಿ
 ಕುರುಂದಂ ತಟುವುಂ ಕೂಡಲೂರೇ

|| ೭ ||

(ಕರುಂತಣ್ ಕಡಲುಂ) ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ತಂಪಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸಾಗರಗಳನ್ನೂ (ಮಲೈಯುಂ) ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ (ಉಲಹುಂ) ಲೋಕಗಳನ್ನೂ (ಅರುಂದಂ) ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನುಂಗಿದ (ಅಡಿಹಳ್ ಅಮರುಂ ಊರ್‌ಪೋಲ್)

ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಜಾಗದಂತಿದೆ—(ಪೆರುತಣ್) ಪುಷ್ಪವಾಗಿಯೂ ತಂಪಾಗಿಯೂ ಇರುವ (ಮುಲ್ಲೈಪಿಳ್ಳೈ) ಮುಲ್ಲೈಗಿಡದ ಬಳ್ಳಿಯು (ಓಡಿ) ಹರಡಿಕೊಂಡು (ಕುರುಂದುಂ ತಟುವುಂ) ಕುರುಂದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ [ಕೂಡಲೂರ್] ಕೂಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ.

ಮಣ್ಣು, ಕಲ್ಲು ಆದ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸೌಕುಮಾರ್ಯವನ್ನೂ ಎಣಿಸದೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿ ಶ್ರಮಹರವಾಗಿದ್ದ ಕಡಲನ್ನೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮೊಳೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಕಟ್ಟಳೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗದಂತೆ ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಜೀಪ್ಪಿತನವನು. ಸಮುದ್ರ ಅಳ್ಳಾಡದೆ, ಬೆಟ್ಟ ಚಲಿಸದೆ, ಲೋಕವೂ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಆ ಸರ್ವಾಧಿಕ. ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ಅಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ಕಲೈನಾಟ್ ಪಿಣೈಯೊಡು ಅಣೈಯುಂ ತಿರುನೀರ್

ಮಲೈನಾಟ್ ಎನ್ನೈ ಮರುವುಂ ಉರ್ಪೋಲ್

ಇಲೈತಾಟ್ ತೆಂಗಿನ್ ಮೇಲ್ ನಿನ್ ಇಳಿನೀರ್

ಕುಲೈ ತಾಟ್ ಕಿಡಂಗಿನ್ ಕೂಡಲೂರೇ

||೪||

(ಕಲೈ) ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಂಗಗಳು (ಪಿಣೈಯೊಡು) ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಗಳೊಡನೆ (ಅಣೈ ವಾಯುಂ) ಸೇರಿಬಾಳುತ್ತಿರುವಂತಹ (ತಿರುನೀರ್ ಮಲೈವಾಟ್) ತಿರುನೀರ್ ಮಲೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ (ಎಂದೈ ಮರುವುಂ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತಹ (ಉರ್ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದಂತೆ (ಇಲೈತಾಟ್) ಮಟ್ಟಿಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ (ತೆಂಗಿನ್ ಮೇಲ್ ನಿನ್) ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ಮೇಲಿರುವ (ಇಳಿನೀರ್ ಕುಲೈ) ಎಳನೀರಿನ ಗೋನೆಗಳು (ತಾಟ್) ಭಾರದ ಕಾರಣ ಒರಗಿ ಕೊಂಡಿರುವಂತಹ (ಕಿಡಂಗಿನ್) ನೀರಿನ ನೆಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ (ಕೂಡಲೂರ್) ಕೂಡಲೂರ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇರುತ್ತಿದೆ.

ಕೃಷ್ಣಸಾರಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಯಿತೆಯರಾದ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಗಳೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಬಾಳುವಂತಹ ತಿರಂನೀರ್‌ಮಲ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನಂದದೊಡನೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರದಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನೇ ತನ್ನ ಊರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಊರಿನಂತೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಶೋಭಿಸಿದೆ. ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಎಳನೀರು ಗೊನೆಗಳು ಭಾರದಿಂದ ಬಾಗಿ ನೀರಿನ ನೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ನೀರಿನ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಎಳನೀರುಗಳಿಂದ ತಂಬಿ ಮೇಲೆ ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಮರೆವಣ್ಣಾದ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯಂತೆ.

ಪೆರುಹುಕಾದಲ್ ಅಡಿಯೇನುಳ್ಳಂ

ಉರುಹ ಪುಹುನ್ನ ಒರುವರ್ ಊರ್‌ಪೋಲ್

ಅರುಹು ಕೈತ್ಯೆ ಮಲರ ಕೆಂಡೈ

ಕುರುಕು ಎನ್ನ ಅಂಜುಂ ಕೂಡಲೂರೇ

||೯||

(ಪೆರುಹುಕಾದಲ್) ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಶೆಯನ್ನೂಳ್ಳುವನಾದ (ಅಡಿಯೇನ್ ಉಳ್ಳಂ) ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು (ಉರುಹ) ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆ (ಪುಹುಂದ ಒರುವರ್) ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುತ್ತಿರುವ ವಿಲಕ್ಷಣರಾದವರ (ಊರ್‌ಪೋಲ್) ದಿವ್ಯದೇಶದಂತೆ (ಅರುಹುಕ್ಕೈದೈ) ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಾಳಿಗಿಡಗಳು (ಮಲರ) ಹೂಬಿಟ್ಟಿರಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು (ಕೆಂಡೈ) ಕೆಂಡೈ ಮೀನುಗಳು (ಕುರುಕು ಎನ್ನ ಅಂಜುಂ) ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ನಾರ್ಮಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಂದೂ ಅಂಜುವಂತಹ (ಕೂಡಲೂರ್) ಕೂಡಲೂರ್ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಇರುತ್ತಿದೆ.

ಒಂದೊಂದೂ ದಿನವೂ ಸಂದಂತೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಆಶೆಯೂ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶದಂತೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇದೆ. ಕೆಂಡೈಮೀನು ತಾಳೆಹೂವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾರ್ಮ ಎಂದೂ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾರ್ಮಗೂ ತಾಳೆಹೂವಿಗೂ ಇರುವ ಸಾದೃಶ್ಯದ ಕಾರಣ ಭಯ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಭಯವೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುವಂಥದಾಗಿದೆಯಂತೆ.

ಕಾವಿಪೈರುನೀರ್‌ವಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣನ್
 ಮೇವಿ ತಿಹಟುಂ ಕೂಡಲೂರ್‌ಮೇಲ್
 ಕೋವೈತ್ತಮಿಟಾಲ್ ಕಲಿಯೆನ್ ಶೋನ್ನ
 ಪಾನೈಪಾಡ ಪಾವಂ ಪೋನೇ

||೧೦||

(ಕಾವಿ) ಕನ್ನೆದಿಲೆಯಹಾಗೆಯೂ (ಪೆರುನೀರ್) ಕಡಲಿನಂತೆಯೂ (ವಣ್ಣನ್) ಬಣ್ಣವನ್ನೂಳ್ಳ (ಕಣ್ಣನ್‌ಮೇವಿ ತಿಹಟುಂ) ಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲೆಸಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ (ಕೂಡಲೂರ್‌ ಮೇಲ್) ಕೂಡಲೂರಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ (ಕಲಿಯೆನ್) ತಿರುವಂಗೈಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು (ಕೋವೈತ್ತಮಿಟಾಲ್) ಸಲಕ್ಷಣವಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ (ಶೋನ್ನ) ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ಪಾನೈಪಾಡ) ಈ ಪಾಶಂರಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದರೆ (ಪಾವಂಪೋಮ್) ಪಾಪಗಳು ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವುವು.

ಇಂದೀವರದಲಶ್ಯಾಮನೂ, ಸಾಗರವರ್ಣನೂ ಆದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮನಸಾರೆ ಒಲಿದು ನೆಲಸಿ ಉಜ್ವಲನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ತಿರುಕ್ಕೂಡಲೂರ್. ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಳ್ವಾರ್ರವರು ಹಾಡಿದ ಈ ಪಾಶಂರಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದರೆ ಉಪಾಯೋಪೇಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಹಾಲಂ ಕುಡಿದರೆ ನೋವು ಹೋಗುತ್ತೆ'—ಎಂದೂ ಹೇಳುವವರಂತೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಐದನೆಯಹತ್ತು—ಮೂರನೆಯ ತಿರುಮೋಳಿ

‘ವೆನ್ನಿಮಾಮುಟು’

ಪ್ರವೇಶ

ತಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಹೃಷ್ಣರಾದರು. ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಲಾಭವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದ

ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟೇ ? ಅದು ಕೂಡಲೇ ಲಭಿಸದ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೇದನೆ ಆಯಿತು. ಅದರಿಂದ ನೊಂದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಬಂಧಕವಾದುದನ್ನು ಕಳೆದುಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ.

ವೆನ್ನಿಮಾಮುಟು ನೇನ್ದಿ ಮುನ್ ಮಣ್ ಮಿಶೈ
ಮನ್ನರೈ ಮೂವೆಟುಕಾಲ್
ಕೊನ್ನ ತೇವ ನಿಳುರೈಕಟಲ್ ತೊಟುವದು
ಓರಾವಹೈ ಎನಕ್ಕರುಳ್ ಪುರಿಯೇ
ಮನ್ನಿಲ್ ಮಾಂಪೊಟಲ್ ನುಟ್ಟಿತನ್ನು ಮಲ್ಲಿಕ್ಕೈ
ಮಾವಲಿನ್ ಪೋದು ಅಲರ್ತ್ತಿ
ತೆನ್ನಲ್ ಮಾಮಣಮ್ ಕಮಲ್

ತರವರು ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ನಾನೇ ||೧||

(ತೆನ್ನಲ್) ತೆಂಕಣಗಾಳಿಯು (ಮನ್ನಿಲ್ ಮಾಂಪೊಟಲ್) ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ವೂವಿನ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ (ನುಟ್ಟಿತನ್ನು) ನುಸುಳಿ (ಮಲ್ಲಿಕ್ಕೈಪೋದು) ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳನ್ನೂ (ಮಾವಲಿನ್ ಪೋದು) ಮೊಲ್ಲೆಹೂಗಳನ್ನೂ (ಅಲರ್ತ್ತಿ) ಅರಳುವಂತೆಮಾಡಿ (ಮಾಮಣಮ್ ಕಮಲ್ ತರುವರು) ಗಾಢವಾದಪರಿಮಳವು ಹರಡುವಂತೆ ಸುಳಿದಾಡುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ನಿನ್ನಾನೇ) ನೆಲಸಿ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನೇ, (ಮುನ್) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ವೆನ್ನಿ) ಜಯಶೀಲವಾದ (ಮಾಮುಟು) ದೊಡ್ಡ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು (ಎನ್ನಿ) ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿ (ಮಣ್ ಮಿಶೈ ಮನ್ನರೈ) ಭೂಮಿಯಮೇಲಿದ್ದ ಅರಸರುಗಳನ್ನು (ಮೂವೆಟುಕಾಲ್) ಇವ್ವತ್ತೊಂದುಸಲ (ಕೊನ್ನದೇವ) ಕೊಂದ ದೇವನೇ, (ನಿನ್ ಕುರೈಕಟಲ್) ನಿನ್ನ ಆಭರಣಗಳ ಶಬ್ದ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಾದಗಳನ್ನು (ತೊಟುವದು ಓರ್ವಹೈ) ಸೇವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಒಂದುಪಾಯವನ್ನು (ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿ) ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕು.

ಭೂಮಿಗೆ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಪೀಡೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪಟ್ಟಿಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕೋ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನು ಕಳೆದು ನನ್ನಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ? ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಹೋಗ

ಲಾಡಿಸಲು ಈಗತಾನೇ ನೀನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ? ಅಕುಂತವಾದ ಪರಶುವನ್ನು ಧರಿಸಿ ದಂಷ್ಟಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡಿದುದು ಇತರರಿಗೆ ಉಪಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? 'ಎಜ್ಜರಃ ಪ್ರಮುಮೋದ ಹ' ಎಂದಂತೆ ಅದರಿಂದ ನೀನು ಪ್ರಕಾಶಯಂಕ್ತನಾಗಿ ತೋರಿದೆಯಲ್ಲವೇ? 'ಈಗ ನಿಮಗೆ ಆಗಬೇಕಾದುದೇನು?' '-ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- 'ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಮಧುರವಾಗಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಆಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೊಂದು ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ದಯೆಮಾಡಿ ತೋರಬೇಕು' -ಎಂದಂ.

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಇರುವಂತೆ, ಇತರರಿಗಾಗಿ ಇರುವುದೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಿರಿಮೆಯಂತೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಮಾಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವು ಹಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿರುವುವು. ಅವುಗಳೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ತಿಡಿದ ಮಂದಮಾರುತ ಅವುಗಳ ಪರಿಮಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಪರಿಮಳವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಾ ಬೀಸುತ್ತಿರುವುದು, ಆ ಊರಿನವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಮತ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ.

ಪಶ್ಚೈಯಿಲ್ ನಾನ್ ಮುರೈಕೆಡುತ್ತ ಅನ್ನುಲರ್ ಅಯಕ್ಕುರ್
 ಅರುಳಿ ನಿನ್ ಪರಿಮುಹನಾಯ್
 ಇಶೈಕೊಳ್ ನೇದನೊಲ್ ಎನ್ನಿನೈ ಪಯಂದನನೇ
 ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿಯೇ
 ಉಯರ್ಕೊಳ್ ಮಾದವಿ ಪೋದೋಡುಲಾವಿಯ
 ಮಾರುತಮ್ ವೀದಿಯಿನ್ ವಾಯ್
 ತಿಶೈ ಎಲ್ಲಾಂ ಕಮಲುಂ ಪೊಯಿಲ್ ಶೂಬ್
 ತಿರುನೆಳ್ಳೈ ನಿನ್ರಾನೇ ||೨||

(ಉಯರ್ಕೊಳ್ ಮಾದವಿ) ಉದ್ಭವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕುರುಕ್ಷತ್ತಿಮರಗಳಲ್ಲಿರುವ (ಪೋದೋಡು ಉಲಾವಿಯ) ಹೂಗಳೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದ (ಮಾರುತಂ) ಮಂದಮಾರುತವು (ವೀದಿಯಿನ್ ವಾಯ್) ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಸುವಾಗ

(ತಿಶೈ ಎಲ್ಲಾಂ ಕಮಟುಂ) ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪರಿಮಳವು ಪಸರಿಸುವಂಥದೂ, (ಪೊಟುಲ್ ಶೂಟ್) ತೋಪುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೂ ಆದ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈನಿನಾಣೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಮುನ್) ಹಿಂದೊಂದೂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಪಶೈಲ್) ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದ (ನಾಲ್ಮರೈ ಕೆಡುತ್ತ) ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ (ಅಮಲರ್ ಅಯಕ್ಕು) ಕಮಲಜನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ [ಅರುಳ] ಕೃಪೆಮಾಡಿ (ಪರಿಮಂಕಮ್ ಅಯ್) ಹಯಗ್ರೀವಾವತಾರಿಯಾಗಿ (ಇಶೈಕೊಳ್ ವೇದನೂಲ್ ಇವೈ ಎನ್ನು) 'ಸ್ವರಪ್ರಧಾನವಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇವುಗಳೇ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿ (ಪಯಂದವನೇ) ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದವನೇ, (ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿ) ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧಿಕಾರಿ ಪುರುಷನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ನೀನು ವೇದ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ? ಆ ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಶೆಪಡುವ ನನಗೆ ಅದನ್ನೂ ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ವಿಪ್ರಲಂಭಾದಿ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದ ನಾಲ್ಕುವೇದಗಳನ್ನು 'ಧಾತಾ ಯಥಾ ಪೂರ್ವಮಕಲ್ಪಯತ್' -ಎಂದೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ತಂದೂ ಕೊಟ್ಟ. ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಹಯಗ್ರೀವರೂಪವನ್ನಿತ್ತಿ ಬಂದೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಅವನಿಗೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ, ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ, ಪರಮಭೋಗ್ಯವಾದ ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀನು ದಯೆತೋರಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ವೈಯ್ಯನಾಯ್ ಉಲಹೇಬುಡನ್ ನೆಲಿನ್ನೆವನ್

ಉಡಲಹಂ ಇರುಪಿಳೆವಾ

ಕೈಯಿಲ್ ನೀಳ್ ಉಹಿರ್ ಪಡೈ ಅದು ವಾಯ್ ತ್ತವನೇ

ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿಯೇ

ವೈಯಿನಾರ್ ತರು ವರಾಲ್ ಇನಂ ಸಾಯೆ

ವಣ್ ತಡತ್ತಿಡೈ ಕಮಲಂಗಳ್

ತೆಯ್ ವನಾರುಂ ಒಣ್ ಪೊಯ್ ಹೈಹಳ್ ಶೂಟ್

ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನಾಣೇ ||೩||

(ಮೈಯಿನ್ ಆರ್‌ತರು) ಅಂಜನದಂತೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿರುವ (ವರಾಲ್ ಇನಂ) ವರಾಲ್ ಮೀನುಗಳ ಕೂಟಗಳು (ವಣ್‌ತಡತ್ತಿಡೈ) ಸಂದರವಾದ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ (ಪಾಯಂ) ಚಿಮ್ಮಿನಲಿಯಂತಿರುವಂಥದೂ, (ಕಮಲಂಗಳ್) ತಾವರೆಹೂಗಳು (ತೆಯ್‌ವನ್ನಾರಂ) ದಿವ್ಯವಾದ ಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವಂಥದೂ, (ಒಣ್‌ಪೊಯ್‌ಹೈಹಳ್) ಸಂದರವಾದ ಸರೋವರಗಳಿಂದ (ಶೂಟ್) ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೂ ಆದ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈನಿನ್ರಾನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ವೆಯ್ಯನಾಯ್) ಬಹಳ ಕ್ರೂರನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು (ಉಲಹುವಿಟ್ ಉಡನ್ ನಲಿಂದವನ್) ಸಪ್ತಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ (ಉಡಲಹಂ) ಎದೆಯು (ಇರಂಪಿಳವು ಆ) ಎರಡು ಹೋಳುಗಳಾಗುವಂತೆ (ಕೈಯಿಲ್) ದಿವ್ಯಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ (ನೀಳ್‌ಉಹಿರ್‌ಪಡೈ ಅದು ವಾಯ್‌ತ್ತವನೇ) ನೀಳವಾಗಿರುವ ನಖಗಳನ್ನೇ ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನೇ, (ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್‌ಪುರಿ) ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಬೇಕು.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ವೇದವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಯಗ್ರೀವನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೈಸಿಂಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ನಖಾಗ್ರದಿಂದಲೇ ವಿರೋಧಿನಿರಸನ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲವೇ ನೀನು ! ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಿಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ದೇಹ ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಉಗುರಿನಿಂದಲೇ ಸೀಳಿ ಹಾಕಿದ ಸ್ವಾಮಿ. ಸಂದರ್ಶನ ಚಕ್ರದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಅವನು ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ. 'ನನ್ನ ವಿರೋಧಿಯನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ.

ವಾಮ್‌ಪರಿಉಹ ಮನ್ನೆರ್‌ತಮ್ ಉಯಿರ್‌ಶೆಹ

ಐನರ್‌ಹಳ್ಳು ಆರತಳಿತ್ತ

ಕಾಂಬಿನ್ ಆರ್ ತಿರುಮೋಗಡಂ ಪೊರುಪ್ಪೆ

ನಿನ್‌ಕಾದಲೈ ಅರುಳ್ ಎನಕ್ಕು

ಮಾಂಪೋಟಿಲ್ ತಳಿರ್ ಕೋದಿಯ ಮಡಕ್ಕುಯಿಲ್

ವಾಯ್ ಅದು ತುವರ್ ಪ್ಪು ಎಯ್ ದ

ತೀಮ್ ಪಲಂಗನಿ ತೇನೆದು ನುಹರ್

ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ನಾನೇ ||೪||

(ಮಾಂಪೋಟಿಲ್) ಮಹಾವಿನತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ (ತಳಿರ್ ಕೋದಿಯ) ಅವುಗಳ
ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದ (ಮಡಕ್ಕುಯಿಲ್) ಸುಂದರವಾದ ಕೋಗಿಲೆಗಳು
(ವಾಯ್ ಅದು ತುವರ್ ಪ್ಪು ಎಯ್ ದ) ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಒಗಟಾಗಲು
(ತೀಮ್ ಪಲಂಗನಿ) ಸಿಹಿಯಾದ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿರುವ (ತೇನ್ ಅದು
ನುಹರ್) ಮಧುವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ನಾನೇ)
ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೇ, (ವಾಮ್ ಪರಿ) ಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ
ಬಂದು ಬೀಳುವ ಕುದುರೆಗಳು (ಉಹ) ಸಾಯುವಂತೆಯೂ (ಮನ್ನರ್ ತಮ್)
ಶತ್ರುರಾಜರುಗಳ (ಉಯಿರ್ ಶಹ) ಪ್ರಾಣಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿ
(ಐವರ್ ಹಳ್ಳು) ಪಂಚಪಾಂಡವರಿಗೆ (ಅರಶು ಅಳಿತ್ತ) ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಉಪಕರಿಸಿದವನೂ, (ಕಾಂಬಿನ್ ಆರ್) ಬಿದಿರುಮೆಳೆಗಳಿಂದ ತಂಬಿರುವ
(ತಿರುವೇಂಗಡಂ ಪೊರುಪ್ಪು) ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನೂ ಅದ
ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಯೇ, (ನಿನ್ ಕಾದಲೈ) ನಿನ್ನ ವಿಷಯವಾದ ಪರಮಭಕ್ತಿಯನ್ನು
(ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್) ನನ್ನಲ್ಲಿಂಟುಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು,

ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದಕುಮಾರನಿಗಾಗಿ ನೈಸಿಂಹರೂಪ ಧರಿಸಿದಂ
ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿ, ದೌತ್ಯ
ಸಾರಥ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿ
ದನವನು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೃಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ
ಅವರವರ ಇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀವೆಂಕಟಾಚಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಒದಗಿದ
ವನಲ್ಲವೇ ನೀನು ? ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳು
ವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಕ್ಷಣವರ್ತಿಯಾದ ಪರಮಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ನೀನು ಕರುಣಿಸ
ಬೇಕು.

ಮಾನನೇಲರ್ ಒಣ್ಣಕಣ್ ಮಡವರಲ್ ಮಣ್ಣಮಹಳ್

ಅಱುಂಗ ಮುನ್ನೀರ್ ಪರಪ್ಪಿಲ್

ಏನನಾಹಿ ಅನ್ನು ಇರುನಿಲಂ ಇಡಂದವನೇ

ಎನಕ್ಕುರುಳ್ ಪುರಿಯೇ

ಕಾನನಾಮುಲ್ಲೈ ಕಟ್ಟಿಕ್ಕುರುಂಬೇರಿ

ವೆಣ್ಣಮುರುವಲ್ ಶೆಯ್‌ದು ಅಲರ್‌ಹಿನ್ರು

ತೇನಿನ್ ವಾಯ್ ಮಲರ್ ಮುರುಹು ಉಹುಕ್ಕುಂ

ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ರಾನೇ ||೫||

(ಕರುಂಬಕಟ್ಟಿವಿರಿ) ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಯ ತುದಿಯವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿ (ವೆಣ್ಣಮುರುವಲ್ ಶೆಯ್‌ದು ಅಲರ್‌ಹಿನ್ರು) ಸುಂದರವಾದ ವಂದಹಾಸವನ್ನು ಬೀರುವಂತೆ ಆರಳಿರುವ (ವಡವರಲ್ ಮುಲ್ಲೈಮಲರ್) ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳು (ತೇನಿನ್‌ವಾಯ್) ದುಂಬಿಗಳ ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ (ಮುರುಹು) ಮಕರಂದವನ್ನು (ಉಹುಕ್ಕುಂ) ಹರಿಯಿಸಿ ಉಕ್ಕಿಸುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ರಾನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೇ, (ವಡವರಲ್) ಹಿರಿಮೆಯನ್ನುಳ್ಳ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಹೋಲುವ (ಒಣ್ಣಕಣ್) ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ (ಮಡವರಲ್) ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ ಆದ (ಮಣ್ಣಮಹಳ್) ಭೂದೇವಿಯು (ಅಱುಂಗ) ಪ್ರಲಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿರಲು (ಅನ್ನು) ಅಂದಂ (ಮುನ್ನೀರ್‌ಪರಪ್ಪಿಲ್) ಪ್ರಲಯ ಪಯೋಧಿಯ ಆ ಮಹಾ ಜಲದಲ್ಲಿ (ಏನಂಅಹಿ) ಮಹಾವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಇಳಿದು (ಇರುನಿಲಂ ಇಡಂದವನೇ) ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದವನೇ (ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್‌ಪುರಿ) ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರು.

‘ದ್ರೌಪದ್ಯಾ ಸಹಿತಾಸ್ಸರ್ವೇ ನಮಶ್ಚಕ್ರುರ್ಜನಾರ್ದನಂ’ ಎಂದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಆರ್ಥಿಸದೆ ಇದ್ದ ಭೂದೇವಿಯು ಅಪತ್ನನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವನಲ್ಲವೇ ನೀನು? ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೂ ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಬೇಕು. ವೇಲಾಯುಧದಂತೆ ದರ್ಶನೀಯವಾದ ನೇತ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳೂ, ಕ್ಷಮೆ ಮೊದಲಾದ ಆತ್ಮಗುಣಗಳಿಂದ ಹಿರಿಮೆ ಹೊಂದಿದವಳೂ ಆದ ಭೂದೇವಿಯು ಅಪತ್ನನ್ನೂ ಕಳೆದು ಹಾಕಿದ

ನವನಂ. ನೀರಿಗೂ ಕೆಸರಿಗೂ ಜುಗುವೆ ಪಡದಂತಹ ವರಾಹವೇಷವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅಂಡಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಮೇಲೆ ತಂದ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೂ ಆಗದೆ ಇದ್ದ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ನಿನಗೆ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡಕೆಲಸವೋ ? ಊರಿನ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕಾಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಬ್ಬಿನ ಗದ್ದೆಯವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿ ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಯ ತುದಿಯನೂ ಮುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೂನಗು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ವಿಕಸಿಸುವುದಂತೆ. ಮಧುಪಾನಕ್ಕಾಗಿ ದಂಬಿಗಳು ಸಮೀಪಿಸುವಾಗಲೇ ಮಕರಂದವನ್ನು ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿಯಂ ಮಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆಯಂತೆ.

ಪೊಂಗು ನೀಣ್ಣುಡಿ ಅಮರರ್ಹಳ್ ತೊಲುಬೆ

ಅಮುದಿನೈ ಕೊಡುತ್ತಳಿಪ್ಪಾನ್

ಅಂಗುಓರ್ ಅನ್ನೊದಾಹಿಯೆ ಆದಿ

ನಿನ್ನಡಿವೈಯೈ ಅರುಳಿನಕ್ಕು

ತಂಗು ಪೇಡೈಯೊಡು ಊಡಿಯೆ ಮದುಕರಂ

ತೈಯಲಾರ್ ಕುಟಲಣೈವಾನ್

ತಿಂಗಳ್ ತೋಯ್ ಶೆನ್ನಿಮಾಡಂ ಶೆನ್ನ ಅಣೈ

ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ರಾನೇ ||೬||

(ತಂಗು) ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ (ಪೇಡೈಯೊಡು) ಹೆಣ್ಣು ದಂಬಿಯೊಡನೆ (ಊಡಿಯೆ) ಪ್ರಣಯಂ ಕಲಹ ಮಾಡಿದ (ಮದುಕರಂ) ಗಂಡು ದಂಬಿ (ತೈಯಲಾರ್) ಸ್ತ್ರೀಯರ (ಕುಟಲ್) ಮಂಡಿಯನ್ನು (ಅಣೈವಾನ್) ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ತಿಂಗಳ್ತೋಯ್ ಶೆನ್ನಿ) ಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಶಿಖರಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಮಾಡಂಶೆನ್ನ ಅಣೈ) ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ರಾನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೇ, (ಪೊಂಗು) ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ (ನೀಳ್ಮುಂಡಿ) ನೀಳವಾದ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಅಮರರ್ಹಳ್ ತೊಲುಬೆ ಎಟ) ದೇವತೆಗಳು ತನಗೆ ನಮಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಕನಿಕರಿಸಿ (ಅಮುದಿನೈ ಕೊಡುತ್ತಳಿಪ್ಪಾನ್) ಅವ್ಯುತವನ್ನು ತಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಅಂಗು) ಆಗ (ಓರ್ ಅಮೈ ಅದು ಆಹಿಯೆ) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕೂರ್ಮರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ (ಆದಿ)

ಕಾರಣಭೂತನೇ, (ನಿನ್ ಅಡಿಮೈಯೈ ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್) ನಿನಗೆ ನಾನು ದಾಸನಾಗಿ ನಿನ್ನ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಭೂದೇವಿ ತನಗೆ ವಿಭೂತಿಯಾದ ಕಾರಣ ತಾನು 'ಭೂಧರ'ನಾದನೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರ ಪರರಿಗಾಗಿ ಕೂರ್ಮರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಪರ್ವತವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಅಮೃತವನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉನ್ನತವಾದ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಡಲು, ಅವರಿಗೆ ಆಸುರರಿಂದ ಬಂದ ದುಃಖ ತೀರುವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲ ಆಮೆಯ ರೂಪ ಧರಿಸಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅವರ ಸತ್ತಿಗೆ ಹೇತು ವಾದನವನು. 'ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ನನಗೂ ಸತ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕು'—ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ, ಗಂಡು ದುಂಬಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿಯೂ ಪ್ರಣಯಕಲಹ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಹೆಣ್ಣುದುಂಬಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಂಡುದುಂಬಿ ಉನ್ನತವಾದ ಶಿಖರಗಳಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ರಮಣಿಯರ ಮಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಂತೆ.

ಆರಿನೋಡೊರು ನಾನ್ಗುಡೈ ನೆಡುಮುಡಿ ಅರಕ್ಕುನ್

ತನ್ ಶಿರಮೆಲ್ಲಾಂ

ನೇರುನೇರುಉಹ ವಿಲ್ಲದುವಳ್ಳೆತ್ತವನೇ ಎನಕ್ಕು

ಅರುಳ್ ಪುರಿಯೇ

ಮಾರಿಲ್ ಶೋದಿಯ ಮರತಕಪ್ಪಾಶಡೈ ತಾಮರೈ

ಮಲರ್ ವಾರ್ ನ್ನೆ

ತೇರಲ್ ಮಾಂದಿನಂಡು ಇನ್ನಿಶೈ ಮೂರಲ್

ತಿರುವೆಳ್ಳೆರೈ ನಿನ್ರಾನೇ ||೭||

(ಮಾರಿಲ್ ಶೋದಿಯ) ಆಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಂದಿದವುಗಳಾಗಿ (ಮರತಕು ಪಾಶುಅಡೈ) ಮರತಕವನ್ನು ಹೋಲುವಂತೆ ಇರುವ ಎಲೆಗಳ ನ್ನುಳ್ಳ (ತಾಮರೈಮಲರ್) ತಾವರೆಗಳ (ಮಲರ್) ಹೂಗಳಿಂದ (ವಾರ್ ನ್ನೆ

ತೇರಲ್) ಸ್ವವಿಸುವ ಮಕರಂದವನ್ನು (ವಣಂದಿ) ಪಾನವಣಿ (ವಂಡಂ) ದಂಬಿಗಳು (ಇನ್ನಿಶೈಮುರಲ್) ಮಧುರವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈನಿನ್ನಾನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೇ, (ಅರಕ್ಕನ್‌ತನ್) ರಾವಣಾಸುರನ (ನೆಡುಮುಡಿಉಡೈ) ನೀಳವಾದ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ (ಅರಿನೋಡು ಒರುನಾನ್ಕು ಶಿರಂವಲ್ಲಾಂ) . ಹತ್ತು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ತಪ್ಪದಂತೆ (ವೇರು ವೇರು ಉಹ) ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುವಂತೆ (ಎಲ್‌ಅದು) ಶಾರ್ಙ್ಗ ಧನುಸ್ಸನ್ನು (ವಳ್ಳಿತ್ತವನೇ) ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ದೇವನೇ, (ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್‌ಪುರಿ) ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೃಪೆವಹಾಡು.

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ರಾವಣನನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾವಣನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳೂ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಳಸಿದ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು.

ಮುನ್ನಿವ್ವೇಲುಲಹು ಉಣವುಳಿನ್ನಿ ಇರುಳ್‌ಮಿಹ

ಉಂಬರ್‌ಹಳ್ ತೋಲುಡು ಏತ್ತ

ಅನ್ನಮಾಹಿ ಅನ್ನು ಅರುಮುರೈ ಪಯಿಂದವನೇ

ಎನಕ್ಕುರುಳ್‌ಪುರಿಯೇ

ಮುನ್ನು ಕೇತಕ್ಕೈ ಚೂತಕಂ ಎನ್ನಿವೈ ವನತ್ತಿಡೈ ಶುರುಂಬಿನಂಗಳ್

ತೆನ್ನವೆನ್ನ ವಂಡು ಇನ್ನಿಶೈಮುರಲ್ ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ನಿನ್ನಾನೇ || ೪ ||

(ಮುನ್ನು) ಯಾವಾಗಲೂ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವ (ಕೇದಕ್ಕೈ) ತಾಳೆಗಳೇನು (ಚೂತಕಂ) ಮೂವಿನಮರಗಳೇನು (ಎನ್ನಿವೈ) ಮೊದಲಾದ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ವನತ್ತಿಡೈ) ತೋಪುಗಳ ನಡುವೆ (ಶುರುಂಬುಇನಂಗಳ್) 'ಶುರುಂಬು' ಎನ್ನುವ ಜಾತಿಯ ಭೃಂಗಗಳ ಸಮೂಹವು (ತೆನ್ನವೆನ್ನ) 'ತೆನ್ನ ತೆನ್ನ' ಎಂದೂ ಪಾಡಲು (ವಂಡು) ಸಾಧಾರಣವಾದ ದುಂಬಿಗಳು (ಇನ್ ಇಶೈ ಮುರಲ್) ಇಂಪಾದಗಾನವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈನಿನ್ನಾನೇ)

ತಿರುವಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನೇ (ಮುನ್) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಇವ್ವೇಲುಲಹಂ) ಈ ಸಪ್ತ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ (ಉಣರ್ವುಇನ್ರಿ) ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ (ಇರಂಳ್ ಮಿಹ) ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ಮೂಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಉಂಬರ್ ಹಳ್) ದೇವತೆಗಳು (ತೊಲುದುಏತ್ತು) ನಮಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು (ಅನು ಅನ್ನಂ ಆಹಿ) ಆಗ ಹಂಸರೂಪಿಯಾಗಿ (ಅರುಮರೈಪಯಂದವನೇ) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ತಂದಂಕೊಟ್ಟವನೇ, (ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿ) ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆವಡೆದ.

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಹಂಸರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ವೇದವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು ಸ್ವಾಮಿ. ಹಯಗ್ರೀವರೂಪಿಯಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಹಂಸರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದ. ಕಲ್ಪಭೇದದಿಂದ ಇವೆರಡೂ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತನ್ನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಕ್ರಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಪರಮಪ್ರವಣವೂ ಪರಮೋಪಾದೇಯವೂ ಆದ ವೇದವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆ ಕರಣಾಕರ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಭೃಂಗಗಳ ಮಧುರ ಗಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ತಿರುವಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಮ ಪದದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿರುವುದಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭೃಂಗಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಹಾಡುವುವಂತೆ.

ಆಂಗು ಮಾವಲಿನೇಳ್ವಿಯಿಲ್ ಇರನ್ನು ಶೆನ್ನು

ಅಹಲ್ ಇಡಂ ಮುಬುದಿನೈಯುಂ

ಪಾಂಗಿನಾಲ್ ಕೊಂಡ ಪರಮ ನಿನ್ ಪಣೆನ್ನು ಎಱುನೇನ್

ಎನಕ್ಕು ಅರುಳ್ ಪುರಿಯೇ

ಓಂಗು ಪಿಂಡಿಯಿನ್ ಶೆನ್ನುಲರೇರಿ ವಂಡು ಉಬಿತರ ಮಾನೇರಿ

ತೀಂಕುಯಿಲ್ ಮಿಱತ್ತುಂ ಪಡಪ್ಪೈ ತಿರುವಳ್ಳರೈ ನಿನ್ನಾನೇ

(ಓಂಗು) ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ (ಪಿಂಡಿಯನ್ ಶೆಮ್‌ಮಲರ್) ಅಶೋಕಮರದ ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿನ ಮೇಲೆ (ವಂಡು ಏರಿ)ದಂಬಿಗಳು ಏರಿ (ಉಟಿತರ) ಸಂಚರಿಸಲು (ತೀಮ್‌ಕುಯಿಲ್) ಮಧುರವಾದ ಸ್ವರವನ್ನೂಳ್ಳ ಕೋಗಿಲೆಗಳು (ಮಾಏರಿ) ಮಾವಿನ ಮರಗಳ ಮೇಲೇರಿ ನಿಂತು (ಮಿಟತ್ತೂಂ) ಹಾಡುವಂತಿರುವಂಥ (ಪಡಪ್ಪು) ವಿಸ್ತಾರವಾದ ತೋಟಗಳನ್ನೂಳ್ಳ (ತಿರು ವೆಳ್ಳರೈನಿನಾನ್ನೇ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, (ಮಾವಲಿ ವೇಳ್ಳಯಿಲ್) ಮಹಾಬಲಿಯ ಯೂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ (ಶೆನ್ನು) ತಾನೇ ಹೋಗಿ (ಇರಂದಂ) ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನೂ ಬೇಡಿ (ಆಂಗು) ಆಗಲೇ (ಅಹಲ್ ಇಡಂ ಮುಟುಂದಿನ್ನೆಯಂ) ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ಪಾಂಗಿನಾಲ್) ಕ್ರಮವಾಗಿ (ಕೊಂಡ ಪರಮ) ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ, (ನಿನ್‌ಪಣೆಂದಂ ಎಟುವೇನ್ ಎನಕ್ಕು) ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಮಿಸಿಯೇ ಉಜ್ಜೀವಿಸು ತಿರುವ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (ಅರುಳ್‌ಪುರಿ) ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಸಲಹಾ.

ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೀನು ಚಿಕ್ಕವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಲಿಯ ಯೂಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಲವನ್ನೂ ಯೇಚಿಸಿದೆ. ರಾವಣಾದಿ ಗಳನ್ನೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅವನನ್ನೂ ಅಕ್ರಮಿಸದೆ ಯೂಚಕನಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ ಅವನ ಔದಾರ್ಯದ ಗುಣದಿಂದಾಗಿ. ಅವನು 'ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇವನು 'ದೇಹ' ಎಂದು ಅವನನ್ನೂ ಕೇಳಿದ. ಸುಂದರವಾದ ತೋಟಗಳಿಂದಲೂ ವೃಕ್ಷಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲದ ಮಧುರಗಾನದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆ ಪರಮಪುರುಷ.

ಮಂಜುಲಾಮಣಿಮಾಡಂಗಳ್ ಶೂಟ್ ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ

ಅದನ್ ಮೇಯೆ

ಅಂಜನಂಪುರೈಯುಂ ತಿರುಉರುವನೈ ಆದಿಯೈ ಅಮುದತ್ತೈ

ಸಂಜುಲಾವಿಯ ವೇಲ್‌ವಲವನ್ ಕಲಿಕನ್ನಿಶೋಲ್

ಐಯಿರಂಡುಂ

ಎಂಜಿಲಿನ್ನಿ ನಿನ್ನುಖತ್ತವಲ್ಲಾರ್ ಇನ್ನೈಯೋರ್ ಕ್ಕು

ಅರಶಾವರ್ ಹಳೇ || ೧೦ ||

(ಮಂಜುಳುಲಾಂ) ಮೇಘಗಳು ಕವಿದುಸಂಚರಿಸುವಂತಹ (ಮಣಿಮಾಡಂಗಳ್) ನವರತ್ನ ವಿಚಿತಮಾಳಿಗೆಗಳಿಂದ (ಶೂಟ್) ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಅದನ್ ಮೇಯ) ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವವನೂ, (ಅಂಜನಂ ಪುರೈಯಂಂ ತಿರುಳುರುವನ್ನೈ) ಅಂಜನದಂತೆ ದಿವ್ಯವಾದ ದೇಹ ಕಾಂತಿಯನ್ನೊಳ್ಳುವನೂ (ಅದಿಯೈ) ಸಕಲಜಗತ್ಪಾರಣನಾದವನೂ (ಅಮಂ ದತ್ತೈ) ಅವ್ಯತದಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾದವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು (ನಂಜಂ ಲಾವಿಯ ವೇಲ್‌ವಲವನ್) ವಿಷವು ತಂಗಿರುವ ಮೇಲಾಯಂಧವನ್ನು ಬಳಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದ (ಕಲಿಕನ್ನಿ ಶೋಲ್) ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್‌ರವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ಐಯರಂಡಂ) ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು (ಎಂಚಿಲ್ ಇನ್ನಿ) ಕೊರೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ (ನಿನ್ನ) ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿ (ಏತ್ತವಲ್ಲಾರ್) ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು (ಇಮ್ಮೆಯೋರ್‌ಕ್ಕು) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೂ (ಅರಶಂ ಆವರ್‌ಹಳ್) ಆದರಣೀಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಚರಿಸುವ ಮೇಘಗಳು ಸವರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಇರುವಂತೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುವೆಳ್ಳರೈನಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಮಂದಿರಗಳು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಲೋಕನಾಥ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಇದೆ ಅವನ ಮೈಕಾಂತಿ. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಅವನ ಭೋಗ್ಯತೆ ಅವನನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಆಳ್ವಾರ್‌ರವರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಲಾಯಂಧ ಸಂಚರಿಸುವ ವಿಷದೋಪಾದಿ ಇದೆಯಂತೆ. ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಒಂದನ್ನೊ ಬಿಡದೆ ಹಾಡುವವರನ್ನು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು ಆದರಿಸುವರಂತೆ. ಶ್ರೀಮೈಕುಂಠನಾಥನನ್ನು ಆದರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಆ ಸೂರಿಗಳು ಆದರಿಸುವರಂತೆ.

ಐದನೆಯ ಪತ್ತು—ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಿರುನೊಳಿ

‘ಉಂದಿನೋಲ್’

ಪ್ರವೇಶ

‘ನಿನ್ನ ಶ್ರೀವಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸು’, ‘ಕೃಪೆ ಮಾಡು’ ಎಂದು ಆರ್ತರಾಗಿ ಆಳ್ವಾರ್ರವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಬೇಡಿದರು. ‘ನೀವಿಷ್ಟು ವಿಹ್ವಲರಾಗಿ ಬೇಡಬೇಕೇ? ನಾನು ನಿಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಯನಿಸಿಕೊಂಡು ಸನ್ನಿಹಿತನೇ ಆಗಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಹೃಷ್ಯರಾದರು ಆಳ್ವಾರ್ರವರು. ಅರಿವುಳ್ಳವರು ಆ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸುವರೆಂದು ಅನುಭವಿಸಿ ಆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಉಂದಿನೋಲ್ ನಾನ್ನುಹನ್ನೈ ಪಡೈತ್ತಾನ್ ಉಲಹುಉಂಡವನ್
ಎಂದೈ ಪೆನ್ನಾನ್ ಇನ್ನೆಯೋರ್ಹಳ್

ತಾದೈಕ್ಕು ಇಡಂ ಎನ್ನೆರಾಲ್
ಶಂದಿನೋಡು ಮುತೆಯುಂ ಕೊಟ್ಕ್ಕುಂ ಪುನಲ್ ಕಾನಿರಿ
ಅಂದಿ ಪೋಲುಂ ನಿರತ್ತಾರ್

ನಯಲ್ ಶೂಟ್ ತೆನ್ನೆರಂಗಮೇ ||೧||

(ಶಂದಿನೋಡು) ಗಂಧದ ಕೊರಡುಗಳೊಡನೆ (ಮುಚ್ಚೆಯುಂ) ನವರತ್ನಗಳನ್ನು (ಕೊಟ್ಕ್ಕುಂ) ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪ್ರವಹಿಸುವ (ಪುನಲ್) ತೀರ್ಥವನ್ನುಳ್ಳ (ಕಾನಿರಿ) ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದಲೂ (ಅಂದಿಪೋಲುಂ) ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವನ್ನು ಹೋಲುವ (ನಿರತ್ತಾರ್ ಆರ್ ವಯಲ್) ವರ್ಣವನ್ನುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದಲೂ (ಶೂಟ್) ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತೆನ್ ಆರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರವು (ಉಂದಿನೋಲ್) ತನ್ನ ಶ್ರೀನಾಭಿಯಲ್ಲಿ (ನಾನ್ನುಹನ್ನೈ ಪಡೈತ್ತಾನ್) ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನೂ (ಉಲಹು ಉಂಡವನ್) ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭುಜಿಸಿದವನೂ (ಎನ್ನೈ ಪೆವತ್ತಾನ್) ನಮ್ಮ ಕುಲನಾಥ ನಾದವನೂ (ಇಮ್ಮೆಯೋರ್ ಹಳ್ ತಾದೈಕ್ಕು) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಾಥನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ (ಇಡಂಎನ್ನರ್) ವಾಸಸ್ಥಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ವಿಚಿತ್ರಾ ದೇಹಸಂಪತ್ತಿ: ಈಶ್ವರಾಯ ನಿವೇದಿತಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಮಗೆ ಕರಣಕಳೇಬರ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಭು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರನೇ? ಎಂದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟ್ರತ್ವವನ್ನು. 'ಇವನು ಯಾರೋ?' ಎಂದಿರಬೇಡಿ. ಇವನೇ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದವನು. ಸಮಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಮಾಡಿ ಮತಿಹೀನರು 'ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಈ ಲೋಕ ಸೃಜಿಸಿದನು', ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ವ್ಯಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಹಾನುಭಾವ ಇವನು. 'ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಚ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಚ ಉಭೇ ಭವತ ಓದನಃ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಉಂಡವನೂ ಇವನೇ. ಸರ್ವಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನಾದವನೂ ಇವನೇ, ಅಸ್ಪೃಷ್ಯಸಂಸಾರಗಂಧರಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಿವನು. ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಯಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇವನನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ರಷ್ಟೇ? ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಮ ಭೋಗ್ಯವಾದುದು. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ವರ್ಣದಂತೆ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪೈರಂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 'ಅಂದಿಪೋಲ್ ನಿರತ್ತ ಅಡೈಯಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸುಂದರ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಶಯಿನಿಸಿರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ನೈಯ್ಯಂ ಉಂಡು ಅಲಿಲೈ ಮೇವುಂಮಾಯನ್ ಮಣಿನೀಣ್ಣುಡಿ
ಪೈಕೊಳ್ ನಾಹತ್ತಣೈಯಾನ್ ಪಯಿಲುಂ ಇಡಂ ಎನ್ನರಾಲ್
ತೈಯ ನಲ್ಲಾರ್ ಕುಟಲ್ ಮಾಲೈಯುಂ

ಮತ್ತನರ್ ತಡಮುಲೈ

ಶೆಯ್ಯ ಶಾಂದುಂ ಕಲಂದು ಇಬ್

ಪುನಲ್ ತೂಬ್ ತೆನ್ನೆರಂಗಮೇ ||೨||

ನಲ್‌ತೈಯಲಾರ್) ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ (ಕುಟ್ಟರ್‌ಮಾಲ್ವಿಯಂ) ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಹೂವಾಳೆಗಳೂ (ಮತ್ತು) ಮತ್ತೂ (ಅವರ್ ತಡಮಾಲ್ವಿಯಂ ಶಾಂದಂ) ಅವರ ಸ್ತನತಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಂದನವೂ ಆದ ಇವು ಗಳೊಡನೆ (ಕಲಂದಂ ಇಚ್ಛಿ) ಸೇರಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ (ಪುನಲ್ ಶೂಚಿ) ಕಾವೇರಿಯ ತೀರ್ಥದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತೆನ್‌ಆರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗಪು (ವೈಯ್ಯಂ ಉಂಡಂ) ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭುಜಿಸಿ (ಅಲ್ಪಿಇಲ್ಪಿಮೇವುಂ) ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಯನಿಸುವ (ವೂಯನ್) ಅಶ್ವರ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಂಕ್ತನೂ (ಮಣಿನೀಳ್‌ಮುಡಿ) ರತ್ನಖಚಿತವಾದುದೂ ನೀಳವಾದುದೂ ಆದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೂ (ಪೈಕೋಳನಾಹತ್ತು ಅಣ್ಣಯಾನ್) ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿದ ಆದಿಶೇಷನನ್ನು ಹಾಸುಗೆಯನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು (ಪಯಿಲಂ ಇಡಂಎನ್ನರ್) ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನವೆಂದಂ ಹೇಳುವರು.

ಅವಾಂತರಪ್ರಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ದುಃಖವುಂಟಾಗದಂತೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ತಾನೇ ಉಂಡಂ ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಳೆಯ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಯನಿಸಿದ ಅಶ್ವರ್ಯಭೂತನಿವನು. ಆಧಿರಾಜ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವನಿವನು. ತನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೇ ಏಕಸಿತವಾದ ಹೆಡೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಅನಂತನ ಮೇಲೆ ಶಯನಿಸಿರುವವನೂ ಇವನೇ. ಅವನು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದು. ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬ್ರಾಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವರಂತೆ. ಅವರು ಮುಡಿದ ಹೂವಾಳೆಗಳು, ಪೂಸಿದ ಚಂದನ ಇವುಗಳಿಂದ ಕದಡಿದ ಪ್ರವಾಹ ಆ ಊರಿನ ಸುತ್ತ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂಡು ಇನೈಯ್ಯಂ ಅಳಸ್ಯಾನ್ ಶೆಸ್ರುಮಾವಲಿ

ಕೈಯಿಲ್ ನೀರ್

ಕೊಂಡ ಆಲಿತ್ತಡಕ್ಕೈಕ್ಕುರಳನ್ ಇಡಂ ಎನ್ನರಾಲ

ವಂಡು ಪಾಡುಂ ಮದುವಾರ್ ಪುನಲ್ ವಂದಿಲಿ ಕಾನಿರಿ

ಅಂಡನಾರುಂ ಪೊಲಿಲ್ ಶೂಚಿನ್ನು ಅಬಹಾರ್ ತೆನ್ನರಂಗಮೇ

(ಮಂಡುಪಾಡಲಂ) ದುಂಬಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿರುವ (ಮಂದೂವಾರ್) ಮಕರಂದವು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವ (ಪ್ರನಲ್‌ಮಂದಂ ಇಲಿ) ತೀರ್ಥವು ಬಂದು ಪ್ರವಹಿಸುವ (ಕಾವಿರಿ) ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದಲೂ, (ಅಂಡಂ ನಾರುಂ ಪೊಲಿಲ್) ಅಕಾಶದ ವರೆಗೂ ಪರಿಮಳಿಸುವ ತೋಪುಗಳಿಂದಲೂ (ಶೂಟ್‌ನ್ನು) ಸುತ್ತುವರಿಯ ಲ್ಲಟ್ಟು (ಅಟಹಂ ಆರ್) ಸೌಂದರ್ಯವು ತಂಗಿರುವ (ತೆನ್‌ಅರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವು (ಮಂಡಂ) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಇವೈಯ್ಯಂ ಅಳಪ್ಪಾನ್) ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ತೆನ್ನು) ಹೋಗಿ (ಮೂವಲಿ ಕೈಯಿಲ್) ಮಹಾಬಲಿಯ ಕೈಯಿಂದ (ನೀರ್) ದಾನ ಜಲವನ್ನು (ಅಟಿತಡಂ ಕೈಕೊಂಡ) ಶ್ರೀಸುಂದರ್ಶನವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಸ್ತದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ (ಕುರಳನ್) ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯ (ಇಡಂಎನ್ನರ್) ವಾಸಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ದೇಹಾದ್ಯುಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿಯೂ, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿಯೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅವನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ. ಮಹಾಬಲಿಯಿಂದ ಅಪಹೃತವಾಗಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿಯ ಯಥಾಗತಾಲೆಗೆ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ ಸುಂದರ್ಶನವನ್ನು ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಕೈಯಿಂದ ದಾನಧಾರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀವಾಮನವಿರುವ ದೇಶ ಇದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಧುಪಾನದಿಂದ ಮತ್ತರಾದ ದುಂಬಿಗಳು ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಮಧುಪ್ರವಾಹವು ಬಂದು ಸೇರುವ ಕಾವೇರಿಯಿಂದಲೂ ಅಂಡಾವಕಾಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಮಳದಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸ ಬಲ್ಲ ತೋಪುಗಳಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಲಟ್ಟು ತೆನ್ನರಂಗವು ಲೋಕೈಕವೀರ ನಾದ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾಸಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.

ವಿಳೈತ್ತ ನೆಮ್‌ಪೋರ್ ವಿರಲ್ ವಾಳರಕ್ಕುನ್ ನೆಗರ್ ಪಾಟ್ ಪಡ
ವಳೈತ್ತ ವಲ್‌ವಿಲ್ ತಡಕ್ಕೈಯೆವನುಕ್ಕು ಇಡಂ ಎನ್ನರಾಲ್
ತುಳೈಕ್ಕೈಯಾನೈ ಮರುಪ್ಪುಂ ಅಹಿಲುಂ

ಕೊಣರ್‌ನ್ನು ನಿ ಮುನ್

ತಿಳೈಕ್ಕುಂ ಶೆಲ್ವಪ್ಪುನಲ್ ಕಾವಿರಿ ಶೂಟ್ ತೆನ್ನರಂಗನೋ

(ತುಳ್ಳೆಕ್ಕಿ) ತುದಿಗೈಯನ್ನುಳ್ಳ (ಯಾನ್ಮೈಮರುಪ್ಪುಂ) ಆನೆಗಳ ದಂತಗಳನ್ನೂ (ಅಹಿಲುಂ) ಅಹಿಲೆವರಗಳನ್ನೂ (ಕೊಣರ್‌ನ್ನು ಮುನ್‌ಉಂದಿ) ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿ (ತಿಳ್ಳಿಕ್ಕುಂ) ನೀಲಾರಸವನ್ನ ನುಭವಿಸುವ (ಶೆಲ್ವಂಪುನಲ್) ದಿವ್ಯವಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನುಳ್ಳ (ಕಾವಿರಿಶೂಟ್) ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯ ಲ್ಪಟ್ಟ (ತನ್‌ಅರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವು (ವೆಮ್‌ಪೋರ್) ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು (ಎಳ್ಳಿತ್ತ) ಬೆಳೆಯಿಸಿದ (ವಿರಲ್) ಬಲಿಷ್ಠನೂ (ವಾಳ್ ಅರಕ್ಕನ್) ವಿಡ್ಗವನ್ನು ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ ಆದ ರಾವಣನ (ನಗರ್) ನಗರವಾದ ಲಂಕೆಯು (ಪಾಟ್‌ಪಡ) ಹಾಳು ಬೀಳುವಂತೆ (ವಳ್ಳಿತ್ತ ವಲಿವಿಲ್ ತಡಕ್ಕೈಯವನುಕ್ಕು) ಬಗ್ಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿಉಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ (ಇಡಂ ಎನ್ಬರ್) ನಿತ್ಯವಾಸಸ್ಥಳ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಬಹಳ ಕ್ರೂರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ದರ್ಪಯುಕ್ತನಾಗಿ ಅದರಿಂದ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವವನಾಗಿದ್ದ ಸಾಯುಧನಾಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನ ನಗರವು 'ಶ್ಶಶಾನಸದ್ಭವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಹಾ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದವನೂ ಆ ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಅಶ್ರಯವಾಗಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಶ್ರೀಹಸ್ತಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಿರುಮಹನ್ ಶಯಿನಿಸಿರುವ ದೇಶ ಇದೂ. 'ಸಹಪತ್ನಾ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಾ ನಾರಾಯಣಮಂಪಾಗಮತ್,' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಉಪಾಸ್ಯನಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು ರಾಮನಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ 'ಶೆರುವಿಲೇ ಅರಕ್ಕರ್ ಕೋನೈಚ್ಚಿತ್ತ ನಮ್ ಶೇವಕನಾರ್ ಮರುವಿಯ ಪೆರಿಯ ಕೋಯಿಲ್'-ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ಆನೆಯ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೂ ಅಹಿಲನ್ನೂ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡುಬಂದು 'ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವರುಂಟೋ' ಎಂದು ಕೊಡುವಂತೆ ತಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಾನೇ ನಲಿಯುವುದಂತೆ! ಒಂದು ಅಂಬಿನಿಂದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಶಕ್ತನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ತೋರಿ ಶರಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಿರುಮಹನ್ ಆಟವಾಡಿದಂತೆ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ ಈ ಕಾವೇರಿಯೂ ಆಡುವುದಂತೆ!

ವಂಬು ಉಲಾಮ್ ಕೂಂದಲ್ ಮಂಡೋದರಿ

ಕಾದಲನ್ ವಾನ್ ಪುಹ

ಅಂಬು ತನ್ನಾಲ್ ಮುನಿಂದ ಅಟಹನಿಡಂ ಎನ್ನರಾಲ್

ಉಂಬರ್ ಕೋನುಂ ಉಲಹೇಯುಂ ವಂದು

ಈಂಡಿ ವಣಂಗುಂ ನೆಲ್

ಶೆನ್ ಪೊನ್ ಆರುಂ ಮದಿಳ್ ಶೂಟ್ನು

ಅಟಹಾರ್ ತೆನ್ನರಂಗನೇ ||೫||

(ಉಂಬರ್ ಕೋನುಂ) ದೇವನಿರ್ವಾಹಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ (ಉಲಹಂ ಏಯುಂ) ಸಪ್ತಲೋಕಗಳೂ (ವಂದು) ಸಮೀಪಿಸಿ (ಈಂಡಿ) ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ (ವಣಂಗುಂ) ನವಿಸಲ್ಪಡುವಂಥದೂ (ನೆಲ್ ಶೆನ್ ಪೊನ್ ಆರುಂ ಮದಿಳ್ ಶೂಟ್ನು) ಒಳ್ಳೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಿನ್ನದೊಡನೆ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು (ಅಟಹಂಆರ್) ಸೌಂದರ್ಯವು ನೆಲಸಿರುವ (ತೆನ್ ಅರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವು (ವಂಬು ಉಲಾಯ್ ಕೂಂದಲ್) ಪರಿಮಳ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ತಲೆಗೂದಲನ್ನುಳ್ಳ (ಮಂಡೋದರಿಕಾದಲನ್) ಮಂಡೋದರಿಯ ಪತಿಯಾದ ರಾವಣನು (ವಾನ್ ಪುಹ) ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ (ಅಂಬುತನ್ನಾಲ್) ಬಾಣಗಳಿಂದ (ಮುನಿಂದ) ಕನಲಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದಂತಹ (ಅಟಹನ್) ವೀರಶ್ರೀಯನ್ನುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ (ಇಡಂಎನ್ನರ್) ವಾಸ ಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ರಾವಣನೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ ವೀರಶ್ರೀಯಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಇದು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ ಅವನು ಸೃಜಿಸಿದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವರೂ ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿ ಬಂದು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು. ಒಳಗೆ ಮಲಗಿರುವ ಅನರ್ಘವಾದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ದರ್ಶನೀಯವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ಕಲ್ಯೆ ಉಡುತ್ತ ಅಹಲ್ ಅಲಾಕುಲ್ ವನ್

ಪೇಯ್‌ಮಹಳ್ ತಾಯಿನೆ

ಮುಲ್ಯೆಕೊಡುತ್ತಾಳ್ ಉಯಿರುಂಡವನ್

ವಾಟ್ ಇಡಂ ಎನ್ನೆರಾಲ

ಕುಲ್ಯೆ ಎಡುತ್ತ ಕದಲಿ ಪೊಟಿಲ್ ಊಡುಂ ವಂದುಂದಿ ಮುನ್

ಅಲ್ಯೆ ಎಡುಕ್ಕುಂ ಪುನಲ್‌ಕಾನಿರಿ

ತೂಟ್ ತೆನ್ನೆರಂಗನೇ ||೬||

(ಕುಲ್ಯೆಎಡುತ್ತ) ಗೊನೆಗಳು ಮೇಲಿರುವಂತಹ (ಕದಲಿಪೊಟಿಲ್ ಊಡುಂ) ಬಾಳೆಯ ತೋಪುಗಳನ್ನೊಳಗೆ (ವಂದು) ಹೊಕ್ಕು ಆ ಮರಗಳನ್ನು ಬೇರೊಡನೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು (ಮುನ್‌ಉಂದಿ) ಮುಂದೆತಳ್ಳಿ (ಅಲ್ಯೆಎಡುಕ್ಕುಂ) ಅಲೆಗಳನ್ನೇಳಿಸಿ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿರುವ (ಪುನಲ್) ತೀರ್ಥವನ್ನಳ್ಳಿ (ಕಾವಿರಿ ಶೂಟ್) ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ (ತನ್ ಅರಂಗಮ್) ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವು (ಕಲ್ಯೆಉಡುತ್ತ) ಪಟ್ಟಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ (ಅಹಲ್ ಅಲ್ ಕುಲ್) ವಿಶಾಲವಾದ ನಿತಂಬವನ್ನಳ್ಳಿ (ತಾಯ್ ಎನ) ತಾಯಿಯಾದ ಯಶೋದೆಯೇ ಇವಳು ಎನ್ನುವಂತಹ ರೀತಿ ಬಂದು (ಮುಲ್ಯೆಕೊಡುತ್ತಾಳ್) ಸ್ತನ್ಯಪಾನಮಾಡಿಸಿದ (ವನ್‌ಪೇಯ್‌ಮಹಳ್) ಬಲಿಷ್ಠಳಾದ ಪೂತನಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯ (ಉಯಿರ್ ಉಂಡವನ್) ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಂಡಿ ಉಂಡ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು (ವಾಟ್‌ಇಡಂಎನ್ನರ್) ಬಾಳುವ ದಿವ್ಯದೇಶ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪೂತನಿ ಯಶೋದೆಯ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳಂತೆಯೇ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಉಡುಗೆಯ ಸೊಗಸನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಬಂದಳು. ಅವಳಿಗಿಂತ ಈ ಪೂತನಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದುದು ಒಂದುಂಟು. ಅದಾದರೂ ಅವಳ ಬಲ ಹಾಗೂ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಅವಳು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮೊಲೆಯೂಡಿಸದೆ ಹೇಗೆ ಆತ್ಮಧಾರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಬಂದಳೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಷ್ಣನೂ ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರದೆ ಧಾರಣಮಾಡಲಾರದಾದನಂತೆ! ಅಂಥ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಒಲಿದು ಬಂದಂನಂತ ದೇಶ ಇದು.

ತನ್ನನ್ನು ಆಶೆಪಟ್ಟವರಾಗಳೊಡನೆ ವಿಹರಿಸಲು ಅವನು ಬಂದಂ ನೆಲಸಿರುವ
ದೇಶ ಇದಂ.

ಕೃಷ್ಣನು ಇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು
ಬಂದ ಹಾಗೆ ಗೊನೆಬಿಟ್ಟ ಬಾಳೆಮರಗಳ ತೋಪಿನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬುಡಸಹಿತ
ಆ ಮರಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳುವ ಪ್ರವಾಹವನ್ನುಳ್ಳ
ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯದೇಶ ಇದಂ.

ಕಂಜನ್‌ನೆಂಜುಂ ಕಡುಮಲ್ಲರುಂ ಶಕಟಿಮುಂ ಕಾಲಿನಾಲ್

ತುಂಜನೆನ್ನೆ ಶುಡರಾಱಿಯಾನ್‌ವಾಟ್ ಇಡಂ ಎನ್ನೆರಾಲ್

ನುಂಜು ಶೇರ್‌ಮಾಳಿಹೈ ನೀಡಹಿಲ್‌ಪುಹೈಯುಂ

ಮಾನುರೈಯೋರ್

ಶಂಶೋಲ್ ನೇಳ್ವಿಪ್ಪುಹೈಯುಂ

ಕಮುಯುಂ ತೆನ್ನೆರಂಗಮೇ ||೭||

(ಮಂಜುಶೇರ್) ಮೇಘಮಂಡಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ (ಮಾಳಿಹೈ) ಮಾಳಿಗೆ
ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ (ನೀಡಂ ಅಹಿಲ್ ಪುಹೈಯುಂ) ದಟ್ಟವಾದ ಅಹಿಲ್
ಮರದ ಹೊಗೆಯೂ (ಮಾನುರೈಯೋರ್) ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
ಗಳು (ಶೆಮ್‌ಶೋಲ್‌ವೇಳ್ಳಿ) ವೇದದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಸುವ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ
ಉಂಟಾದ (ಪುಹೈಯುಂ) ಹೋಮಂಧೂಮವೂ ಸೇರಿ (ಕಮುಯುಂ ತೆನ್‌ಅರಂಗಂ)
ಪರಿಮಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರವು (ಕಂಜನ್‌ನೆಂಜುಂ) ಕಂಸನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ
(ಕಡುಮಲ್ಲರುಂ) ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಮಲ್ಲರುಗಳನ್ನೂ (ಶಕಟಮುಂ) ಶಕಟಾ
ಸುರನನ್ನೂ (ತುಂಜು) ನಾಶವಾಗುವಂತೆ (ಕಾಲಿನಾಲ್‌ವೆನ್ನೆ) ಶ್ರೀಪಾದದಿಂದ
ಜಯಿಸಿದವನಾದ (ಶುಡರ್ ಅಱಿಯಾನ್) ಜಾಜ್ಜಲ್ಯಮಾನವಾದ ಸುದರ್ಶನ
ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನು (ವಾಟ್ ಇಡಂ ಎನ್ನೆರ್) ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅತಿಕ್ರೂರವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಕಂಸನನ್ನೂ, ಅವನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿಂತ ಕ್ರೂರರಾಗಲಾದ ಮಲ್ಲರನ್ನೂ, ಕ್ರೂರ್ಯವು
ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಶಕಟನನ್ನೂ ತನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದದಿಂದ

ನಾಶಪಡಿಸಿ 'ತಿರುಕ್ಕಾ'ಲಾಂಡಪೆರುವಾನ್' ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಮೇಘಪದದವರೆಗೂ ಹೋದ ಮಣ್ಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಅಹಿಲ್ ಮರದ ಧೂಪ ದಿಂದಲೂ, ಅಲ್ಲಿನ ವಿಪ್ರರು ನಡೆಸುವ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಹೋಮ ಧೂಪದಿಂದಲೂ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿ ಪರಿಮಳಿಸುತ್ತಿರುವುದಂತೆ. ಅಂಥ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ನಿತ್ಯವಾಸಸ್ಥಳ.

ಏನಂ ಮೀನಾನ್ಮೈಯೊಡು ಅರಿಯುಂ ಶಿರುಕುರಳುನಾಯ್
ತಾನು ಮಾಯ ತರಣಿತ್ತಲೈವನ್ ಇಡಂ ಎನ್ನರಾಲ
ವಾನುಂನುಣ್ಣುಂ ನಿರೈಯ ಪುಹುಂದು ಈಂಡಿವಣಂಗುಂ ನಲ್
ತೇನುಂಪಾಲುಂ ಕಲಂದನ್ನವರ್ ಶೇರ್ ತೆನ್ನರಂಗನೇ || ೮ ||

(ವಾನುಂ) ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೂ (ಮಣ್ಣುಂ) ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೂ (ನಿರೈಯ ಪುಹುಂದು) ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿ (ಈಂಡಿ) ಒಂದಾಗಿ (ವಣಂಗುಂ) ಸೇವಿಸುವಂಥದೂ (ನಲ್ ತೇನುಂ ಪಾಲುಂ) ಮಂಥುರವಾದ ಜೇನೂ ಹಾಲೂ (ಕಲಂದನ್ನವರ್) ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಏಕರಸರಾಗಿರುವ ಭಕ್ತರುಗಳು (ಶೇರ್) ಸೇರಿದ ತಕ್ಕದೂ ಆದ (ತೆನ್ ಅರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗವು (ಏನಂ ಮೀನ್ ಆಮೈಯೊಡು ಅರಿಯುಂ ಶಿರುಕುರಳುಂ ಆಯ್) ವರಾಹ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ನರಸಿಂಹ, ವಾಮನನಾಗಿಯೂ ಅವತರಿಸಿದವನೂ (ತಾನುಂ ಆಯ್) ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿಯೂ ಅವತರಿಸಿದವನಾದ (ತರಣಿ ತಲೈವನ್) ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರನ (ಇಡಂ ಎನ್ನರ್) ನಿತ್ಯವಾಸಸ್ಥಳ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಕನಾದವನು ಆ ಅವತಾರ ಕಾಲಗಳ ನಂತರಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಎಂದೆಂದೂ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತ ನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀವರಾಹನಾಗಿ, ಮುಳುಗಿ ಹೋದ ಶ್ರುತಿಗಳನ್ನುದ್ಧರಿಸಲು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿಯಾಗಿ, ಮಂದರಪರ್ವತ ಮುಳುಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂರ್ಮರೂಪಿಯಾಗಿ, ಹೀಗೆ ಒಂದು ರೂಪಧರಿಸಿ ಒದಗಿದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದರೊಡ ನೊಂದು ಸೇರಿದ ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನಾಗಿ, ಅಂಡವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ವಾಮನ ರೂಪಿಯಾಗಿ

ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು ಅಸರ್ವೇಶ್ವರ. ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಸಂಸಾರಿಗಳೂ ಸಮರಸವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು ಈ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ.

ಶೇಯೆನ್ ಎನ್ರುಂ ಮಿಹ ಪೆರಿಯೆನ್ ನುಣ್

ನೇರ್‌ಮೈಯೆನ್ ಆಯೆ, ಇಮ್

ಮಾಯೈಯಾರುಂ ಅರಿಯಾವಹೈಯಾನ್ ಇಡಂ ಎನ್ನೆರಾಲ್

ನೇಯಿನ್ ಮುತ್ತುಂ ಮಣಿಯುಂ ಕೊಣರ್‌ನ್ನು

ಆರ್‌ಪುನಲ್ ಕಾವಿರಿ

ಆಯೆ ಪೈನ್ ಮಾಮದಿಳ್ ಶೂಱ್‌ನ್ನು

ಅಟಹಾರ್ ತೆನ್ನೆರೆಂಗನೇ ||೯||

(ವೇಯಿನ್ ಮುತ್ತುಂ) ಬಿದಿರುಗಳಿಂದ ಉದುರಿದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, (ಮಣಿಯುಂ) ರತ್ನಗಳನ್ನೂ (ಕೊಣರ್‌ನ್ನು) ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಂ (ಆರ್) ತುಂಬಿರುವ ಪುನಲ್‌ಕಾವಿರಿ) ತೀರ್ಥವನ್ನುಳ್ಳ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾವೇರಿಯಿಂದಲೂ (ಪೈನ್‌ಮಾಮದಿಳ್) ಸುಂದರವಾದ ಉನ್ನತಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದಲೂ (ಶೂಱ್‌ನ್ನು) ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿ (ಅಟಹುಆರ್) ಸೌಂದರ್ಯವು ನೆಲಸಿರುವ (ತನ್ ಆರಂಗಂ) ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವು (ಎನ್ರುಂಶೇಯೆನ್) ಎಂದೆಂದೂ ಎಟುಕದೆ ಇರುವವನೂ (ಮಿಹಪೆರಿಯೆನ್) ಮಹಾಪುರುಷನಾದವನೂ, (ನುಣ್‌ನೇರ್ ಮೈಯೆನ್) ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವನೂ (ಆಯೆ) ಆಗಿರುವನೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದಾದ (ಇಮಾಯೈ) ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು (ಆರುಂ ಅರಿಯಾವಹೈಯಾನ್) ಯಾರೂ ಅರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಇರುವವನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ (ಇಡಂಎನ್ನೆರ್) ನಿತ್ಯವಾಸ ಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸುಂದೂರದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಧಾರಣ ಮಾಡಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಅಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಎಷ್ಟೇ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಸಹ ಅವನ ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯಶಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನು ಅರಿಯಲಾರದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪರವಶಾತ್ಮನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಈ

ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿದಿರಂಗಳಿಂದ ಉದುರುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದು ದಡದ ಮೇಲೆ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇಶ ಇದು. ಒಳಗೆ ಶಯಾನಿಸಿರುವ ಅನರ್ಘವಾದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿಲು ತಕ್ಕ ಸ್ಪೃಹಣೀಯವಾದ ಆ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಇದು.

ಅಲ್ಲಿನಾದರ್ ಅಮರುಂ ತಿರುಮಾರ್ವನ್ ಅರಂಗತ್ತೈ
ಕಲ್ಲಿನ್ ಮನ್ನು ಮದಿಳ್ ಮಂಗೈಯರ್ಕೋನ್

ಕಲಿಕನ್ನಿ ಶೋಲ್

ನಲ್ಲಿಶೈ ಮಾಲೈಹಳ್ ನಾಲಿರುಂಡುಂ ಇರುಂಡುಂ ಉಡನ್
ವಲ್ಲವರ್ ತಾಮ್ ಉಲಹಾಂಡು ಪಿನ್ ನಾನುಲಹಾಳ್ಳರೇ

||೧೦||

(ಅಲ್ಲಿನಾದರ್ ಅಮರುಂ) ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು ತಂಗಿರುತ್ತಿರುವ (ತಿರುಮಾರ್ವನ್ ಅರಂಗತ್ತೈ) ಶ್ರೀಮದ್ಭಕ್ತವಾದ ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥಳವನ್ನುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು (ಕಲ್ಲಿನ್ ಮನ್ನುಮದಿಳ್) ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ದೃಢವಾದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನುಳ್ಳ (ಮಂಗೈಯರ್ಕೋನ್) ತಿರುಮಂಗೈನಗರಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ (ಕಲಿಕನ್ನಿ ಶೋಲ್) ಅಳ್ವಾರ್ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ (ನಲ್ಇಶೈಮಾಲೈಹಳ್) ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನುಡಿವಡಾಲೆಯಾದ (ನಾಲಿರುಂಡುಂ ಇರುಂಡುಂ) ಈ ಹತ್ತುಪಾಶುರಗಳನ್ನೂ (ಉಡನ್ ವಲ್ಲವರ್ತಾಮ್) ಅರ್ಥಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು (ಉಲಹಾಂಡು) ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ (ಪಿನ್ವಾನ್ ಉಲಹಂ ಆಳ್ವರ್) ಈ ದೇಹವು ಹೋದಮೇಲೆ ಪರಮ ಪದಾನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪುಷ್ಪವಾಸಿನಿಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯವಕ್ಷಃಸ್ಥಳವನ್ನುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಕವೀಶ್ವರರಾದ ತಿರುಮಂಗೈ ಅಳ್ವಾರ್ ಹಾಡಿದ ಪ್ರಬಂಧ ಇದು. ಈ ವಕ್ಷಃ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳೆಯ

ಕುಸುಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದಾಗುವುದಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ?' ಎಂದು ಹೆದರುವಂತಹ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಲವನ್ನುಳ್ಳವನು ಆ ಸ್ವಾಮಿ. 'ಅಹಲಹಿಲ್ಲೇನ್' ಎಂದು ತಾನೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ? ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಬಲ್ಲವರು ಈ ಶ್ರೀರಂಗ ದಲ್ಲಿದ್ದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಿತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಗವತ್ಪರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಈ ದೇಹ ಹೋದಮೇಲೆ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ. ನಿತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಐದನೆಯಪತ್ತು—ಐದನೆಯ ತಿರುಮೋಳಿ

‘ವೆರುವಾದಾಳ್’

ಪ್ರವೇಶ

ಶ್ರೀರಂಗದ ಭೋಗ್ಯತಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಪರಮಪ್ರಾಪ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತ್ವರೆಪಟ್ಟರು ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸುವವನೋ ಸನ್ನಿಹಿತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅಭಿಮತವಾದ ಕ್ರಿಯೆ ಕೂಡಲೇ ಲಭಿಸದ ಕಾರಣ ಉಂಟಾದ ತೀವ್ರವಾದ ಅವಸಾದದಿಂದಲೂ, ಭಗವದ್ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಯಾಗದೆ ಹೋದುದರಿಂದಲೂ, ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ನಾಯಕಿಯ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದರು ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಳಾಗದೆ ಹೋಗಿ ಆ ನಾಯಕಿಯ ತಾಯಿಯ ದಶೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾದರು. 'ಇವಳ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರಲಾರೆ; ಅವನನ್ನು ಇವಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಸುವ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಕಾಣೆ; ಇವಳು ನೋಯದಂತೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಕಾಣೆ ;

ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ !' ಎಂದೂ ನೋಯುವ ತಾಯಿಯ ವಶತುಗಳಾಗಿವೆ ಈ ಪಾಶಂರಗಳು.

ವೆರುವಾದಾಳ್ ನಾಯ್ ವೆರುವಿ
 ವೇಂಗಡಮೇ ವೇಂಗಡಮೇ ಎನ್ನಿನ್ರಾಳ್ ಅಲ್
 ಮೆರುವಾಳಾಲ್ ಎನ್ ಕುಡಂಗಾಲ್, ವಾಳ್ ನೆಡುಂಗಳ್
 ತುಯಿಲ್ ಮೆರಂದಾಳ್, ವಂಡು ಆರ್ ಕೊಂಡಲ್
 ಉರುವಾಳನ್ ವಾನವರ್ ತಮ್ ಉಯಿರ್ ಆಳನ್
 ಒರು ತಿರೈ ನೀರ್ ಪಾವ್ವಂ ಕೊಂಡ
 ತಿರುವಾಳನ್ ಎನ್ ಮಗಳೈ ಶೆಯ್ ದನಕಳ್
 ಎಂಗನಂ ನಾನ್ ಶಿಂದಿಕ್ಕೇನೇ

||೧||

(ನನ್ನ ಕುವರಿಯು) (ವೆರುವಾದಾಳ್) ಅಂಜದವಳಾಗಿ (ವಾಯ್ ವೆರುವಿ) ಬಾಯಿಂದ ಕನವರಿಸುವವಳಾಗಿ (ವೇಂಗಡಮೇ ವೇಂಗಡಮೇ ಎನ್ನಿನ್ರಾಳ್) ವೇಂಗಡವೇ, ವೇಂಗಡವೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. (ಎನ್ ಕುಡಂಗಾಲ್ ಮೆರುವಾಳ್) ನನ್ನ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. (ವಾಳ್ ನೆಡುಂಗಳ್) ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ನೀಳವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳಿ (ತುಯಿಲ್ ಮೆರಂದಾಳ್) ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತಳು. (ವಂಡು) ದುಂಬಿಯಂತೆಯೂ (ಆರ್ ಕೊಂಡಲ್) ನೀರುಂಡ ಮೇಘದಂತೆಯೂ (ಉರು ಆಳನ್) ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನುಳ್ಳವನೂ, (ವಾನವರ್ ತಮ್ ಉಯಿರ್ ಆಳನ್) ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಉಸಿರಾಗಿರುವವನೂ, (ಒರು ತಿರೈ ನೀರ್) ಫೋಷಿಸುವ ಅಲೆಗಳ ನೀರು ತುಂಬಿರುವ (ಪೌವಂ ಕೊಂಡ) ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮೂಡಿ ಬಂದ (ತಿರು ಆಳನ್) ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಆಳುವವನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು (ಎನ್ ಮಗಳೈ) ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ (ಶೆಯ್ ದನಕಳ್) ಮಾಡಿದುದನ್ನು (ನಾನ್ ಎಂಗನಂ ಶಿಂದಿಕ್ಕೇನ್) ನಾನು ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಶಕ್ತವಾಗುವುದೋ ?

'ವಿಧೇರಿಕ್ಷಾಕುಲಬ್ಧಾಯ ವಿಭೀಷಣಾಕೃತೇ ಪುನಃ | ದತ್ತಾಯ'—
 ಎಂದೂ ತಾನೇ ಹೇಳಿರುವುದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಆಗಮನವನ್ನು, ಹೀಗಿರಲು ಇಲ್ಲಿ 'ವೇಂಕಟಾದ್ರಿ'ಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದೇಕೆ ? ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರವರು

'ಅಮಲನಾದಿ ಪಿರಾನ್' ನಲ್ಲಿ ಪರಮಪದವನ್ನೂ ತಿರುಮಲೆಯನ್ನೂ ತಿರುವ ರಂಗವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದನಂತರ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳಿದವನನ್ನೂ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ತಿರುವೇಂಗಡವನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ, ನರಸಿಂಹ ರೂಪಿಯನ್ನೂ, ಆಲದಲೆಯಮೇಲೆ ಶಯನಿಸಿದವನನ್ನೂ, 'ವೆಣ್ಣೈಉಂಡವಾಯನ್' ಆದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ 'ಇನ್ನಮಂದನ್ನೈ ಕಂಡಕಣ್ಣಳ್ ಮತ್ತೊನ್ನಿನೈ ಕಾಣಾವೇ' ಎಂದೂ ಅತಿಮಹಾತ್ಮವಾದ ಪ್ರಾವಣ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ತೋರಿದರಷ್ಟೇ ? ತಿರುಮಂಗೈಆಳ್ವಾರ್ ಅವರೂ ಸಹ ಆ ಎಲ್ಲ ಅವತಾರ ಗಳನ್ನೂ ರಂಗನಾಥನೆಂದೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದು ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಥ ದಕ್ಷಿಣದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಶಯನಿಸಿದನು ಇಲ್ಲಿ. ಭಟ್ಟರವರೂ 'ತಿರುವಾಶರ್ಕ್ಕಳಾಲೆ ಪುಹುಂದತಾಹ ಅನುಭವಂ ಉಂಡಾಯಿತ್ತು' ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರಂತೆ ಅಮಲನಾದಿ ಪಿರಾನ್ ಪ್ರಬಂಧದ ಅನುಭವದ ಒಗೆಗೆ.

ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ತನ್ನಿಂದ ಮರೆಸಬಹುದಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಸಿದಳು. ಈಗ ಇದನ್ನು ಮರೆಸಲಾಗದವಳಾದಳು. ಪರತ್ವವನ್ನೂ ಪೂಜಕವನ್ನೂ ವಿಭವವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ ಒಲಿದು ನಿಂತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕನವರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಹತು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆಯಂತೆ. 'ಸೀತೇತಿ ಮಧುರಾಂ ವಾಣೀಂ' ಎಂದಂತೆ ಅವನು ಕನವರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಹಾಗೆ ಇವಳು ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವಂತಾಯಿತು. 'ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲಾ'—ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ—'ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ! ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಲಾರದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಇವಳು. ನನ್ನ ಮಡಿಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅರಿಯದೆ ಇದ್ದವಳು ಈಗ ನನ್ನ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದಾಗಿದ್ದಾಳೆ'.—ಎಂದು, ಹೋಗಲಿ ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವಳೋ ? ದೊಡ್ಡ ಊರಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಹಾಗೆ ನಿದ್ರೆ ಇವಳ ವಿಶಾಲ ವಾದ ಕಣ್ಣಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ.

'ಸರ್ವರಸನಂ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೂ ನಿತ್ಯಮಂತ್ರರೆಂಬ ಭೃಂಗಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಅರ್ಧಕ್ಷಣವೂ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇರಲಾರರು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಹಿತೆಯಾಗಿದ

ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಮಥನಮಾಡಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ.
ಇದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಯಿಸಲು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ.
ಇವನು ಇವಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ನಾನು
ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಆಗುವುದೋ ?

ಕಲ್ಪಿ ಆಳಾ ಅಹಲ್ ಅಲ್‌ಕುಲ್‌ಕನೆವಳ್ಳಿಯೊಂ ಕೈ ಆಳಾ
ಎನ್ ಶೆಯ್‌ಹೇನ್ ನಾನ್
ವಿಲ್ಪಿ ಆಳಾ ಅಡಿಯೇನೈ ವೇಂಡುದಿಯೋ ವೆಂಡಾಯೋ
ಎನ್ನಂ ಮೆಯ್ಯಂ
ಮಲ್ಪಿಯಾಳನ್ ವಾನವರ್‌ತಮ್ ತಲ್ಪಿ ಆಳನ್
ಮರಾಮರಂ ಏಟ್ ಎಯ್‌ದ ವೆನ್ರಿ
ಶಿಲ್ಪಿಯಾಳನ್ ಏನ್‌ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್‌ದನಹಳ್
ಎಂಗನಂ ನಾನ್ ಶಿಂದಿಕ್ಕೇನೇ ||೨||

(ಅಹಲ್ ಅಲ್‌ಕುಲ್) ವಿಶಾಲವಾದ ನಿತಂಬವು (ಕಲ್ಪಿ ಆಳಾ) ಪಶ್ಚುವನ್ನು
ಧರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. (ಕೈ) ಕೈಗಳಾದರೋ (ಕನಂ ವಳ್ಳಿಯೊಂ ಆಳಾ) ಚಿನ್ನದ
ಬಳೆಗಳನ್ನು ಆಳುವುದಿಲ್ಲ. (ನಾನ್ ಎನ್‌ಶೆಯ್‌ಹೇನ್) ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು
ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ? (ಅಡಿಯೇನೈ) “ದಾಸಿಯಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು (ವಿಲ್ಪಿ
ಆಳ್ ಆ ವೇಂಡುದಿಯೋ) ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಹರ್ವಾದ ಕೆಲಸ
ದವಳನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವಿಯೋ ? (ವೇಂಡಾಯೋ)
ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ?” (ಎನ್ನಂ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. (ಮೆಯ್ಯಂ ಮಲ್ಪಿ
ಆಳನ್) ತಿರುಮೆಯ್ಯವೆಂಬ ಬಿಟ್ಟವನ್ನು ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ,
(ವಾನವರ್‌ತಮ್ ತಲ್ಪಿಯಾಳನ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿರುವವನೂ
(ಏಟ್ ಮರಾಮರಂ ಎಯ್‌ದ) ಸಪ್ತಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ (ವೆನ್ರಿ)
ಜಯವನ್ನುಳ್ಳ (ಶಿಲ್ಪಿ ಆಳನ್) ಬಾಣವನ್ನು ಉಳ್ಳವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು
(ಎನ್‌ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್‌ದನಹಳ್ ಎಂಗನಂ ನಾನ್ ಶಿಂದಿಕ್ಕೇನ್) ನನ್ನ ಕುವರಿ
ಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕಾದರೂ
ಆಗುವುದೋ ?

ಮೊದಲು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದ ನಿತಂಬ ಪ್ರದೇಶ ಈಗ ಎರಹಕ್ಕುಶವಾದ ಕಾರಣ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಬಳೆಗಳೂ ಕೈನಲ್ಲಿ ತಂಗುವುದಿಲ್ಲ ; ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. 'ಕನವಳ್ಳಿ ಅಹಂವಮಕ್ಕತಿಹಳ್' ಎಂಬಂತೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದ ಇವೆರಡೂ ಬೇರೆಯ ಆಕಾರದಿಂದ 'ದಾಸೋಹಂ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಉಪಾದೇಯಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡಲು ಅರ್ಹವಾದ ಉಪಾಯಾಧ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳೇ ಎಂಬ ಸ್ವಾಪದೇಶವೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. 'ನಾನಿವಳ ಬಗೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ತಾಯಿ. ವಸ್ತ್ರವೂ ಬಳೆಯೂ ತಂಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನೋ? ಇವಳು ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೋ? ಅವನು ಇವಳನ್ನು ದಾಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನೋ? 'ವಿಲೈಯಾಳಾ' ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಅರ್ಥಗಳಿಂಟು. 'ನಿನ್ನಿಂದಲೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದ ಅನನ್ಯಾರ್ಹಳಾದ ನನ್ನನ್ನು' ಎಂದೂ ಒಂದು ಅರ್ಥ. 'ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ನಿನಗೆ ಕ್ರಿಯಾವಿಕ್ರಯಾರ್ಹೆಯಾದ ಇಷ್ಟವಿನಿಯೋಗಾರ್ಹಳಾದ ನನ್ನನ್ನು' ಎಂದೂ ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಥ. ನಾನು ಜೀವಿಸುವಂತಾಗಲು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿಯೋ? ಇಲ್ಲವೋ? ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ. 'ನ ಚಾಸ್ಯ ಮೂತಾ ನ ಪಿತಾ ನ ಚಾನ್ಯಃ ಸ್ನೇಹಾದ್ವಿಶಿಷ್ಟೋಽಸ್ಮಿ ಮಯಃಸ ಮೋವಾ | ತಾವಧ್ಯಹಂದೂತ ಚಿಜೀವಿಷೇಯಂ ಯಾವತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಶೃಣುವಣಂ ಪ್ರಿಯಸ್ಯ || ಎಂದೂ ಸೀತಾ ದೇವಿಯು ಹೇಳಿದಳಷ್ಟೇ? 'ಅಹಂ ಶಿಷ್ಯಾ ಚ ದಾ ಸೀ ಚ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಕ್ರಿಯಾವಿಕ್ರಯಾರ್ಹವಾಗಿರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೆಯಾ? ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದವರೂ ಯಾರೂ ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, 'ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿ, ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಿರುವಂಯ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಸನ್ನಿಹಿತನಾದವನು—ಎಂದು' ಸಪ್ತಸಾಲಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಭೇದಿಸಿದವನು ಅವನು. ವಿಜಯಶ್ರೀಕರವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂಳ್ಳುವನು ; ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರೂ ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವನವನು. ಪ್ರಾಣಯಿತ್ತ್ವ ನಿರ್ವಹಣ ಶಕ್ತಿ ಅವನದು. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಈ ವ್ಯಾಮೋಹಕರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಾನು ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಆದೀತೋ ?

ಮಾನಾಯೆ ಮೆನ್ ನೋಕ್ಕಿ ವಾಳ್ ನೆಡುಂ ಕಣ್ಣೀರ್
 ಮಲ್ಹಾಹುಂ ವಳ್ಳಿಯುಂ ಶೋರುಂ
 ತೇನಾಯೆ ನೆರುಂತುಜಾಯ್ ಅಲಂಗಲಿನ್ ತಿರಂ
 ಪೇಶಿ ಉರಂಗಾಳ್ ಕಾಣ್‌ಮಿನ್
 ಕಾನಾಯೆನ್ ಕಡಿಮನೈಯಿಲ್ ತಯಿರುಂಡು
 ನೆಯ್ ಪರುಹ ನಂದನ್ ಪೆತ್ತ
 ಅನಾಯೆನ್ ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್
 ಅಮ್ಮನೈಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನೇ ||೩||

(ಮಾನ್ ಆಯ ಮೆನ್ ನೋಕ್ಕಿ) ಜಿಂಕೆಯ ನೋಟವನ್ನು ಹೋಲುವ ನೋಟವನ್ನು ನನ್ನ ನನ್ನ ಮಗಳು (ವಾಳ್‌ನೆಡುಂ ಕಣ್‌ನೀರ್ ಮಲ್‌ಹುಂ) ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀಳವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. (ವಳ್ಳಿಯುಂ ಶೋರುಂ) ಇವಳ ಬಳೆಗಳು ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. (ತೇನಾಯೆ ನರು ತುಜಾಯ್) ಮಕರಂದವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕವಾದ ಸೌಗಂಧ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ತುಲಸಿಯ (ಅಲಂಗಲಿನ್ ತಿರಂ) ಮಾಲೆಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು (ಪೇಶಿ) ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ಉರಂಗಾಳ್) ನಿದ್ದೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. (ಕಾಣ್‌ಮಿನ್) ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ. (ಕಾನ್ ಆಯನ್) ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರಿಯುವವನೂ (ಕಡಿಮನೈಯಿಲ್) ಕಾವಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ತಯಿರ್ ಉಂಡು) ಮೊಸರನ್ನು ಉಂಡು (ನೆಯ್ ಪರುಹ) ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕುಡಿಯುವಂತಹ (ನಂದನ್ ಪೆತ್ತ ಆನ್ ಆಯನ್) ನಂದಗೋಪನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡ ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು (ಎನ್‌ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್) ನನ್ನ ಮಗಳ ಒಗೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು (ಅಮ್ಮನೈಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನ್) ತಾಯಂದಿರಾ, ನಾನು ಅರಿಯಲಾರದವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಗ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಮೃದುವಾದ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರುವವಳು ಇವಳು. ಒಂದು ನೋಟದಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ವಶನಾಗಿ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕೋಡಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಣ್ಣೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಳೆಯೂ ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಹೊತ್ತುನ್ನು ಕಳೆಯಬಹುದೋ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ತುಲಸೀ ಮಾಲೆಯ

ಚೆಲುವನ್ನು ನೆನೆದಂ ನೆನೆದಂ 'ಎಂಥ ಮಂಥಂ ಪ್ರವಾಹ', 'ಎಂಥ ಮನೋಹರ ವಾದವರ್ಣ', 'ದಳದ ಚೆಲುವು ಎಂಥದೋ' 'ಎಂಥ ತಂಪು', 'ಎಂಥ ಸುಗಂಧ' ಎಂದೆಂದಂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಅವನೋ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಕಾಡುವಂಶಗಳ ಗುಣ ಅರಿಯುವುದಕ್ಕೂ, ನಂದನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಹಾಲು ಭುಜಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಹಸುಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತಿಳಿದವನಾಗಿ ತಿರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ನಾಗರಿಕರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದೇ ? ಕಾಡು ಮರದ ವಿಷಯ ಅರಿಯುವವನು ಹೆಂಗಳೆಯರನ್ನು ಅರಿಯಬಲ್ಲನೇ ? ಹೆಚ್ಚಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ 'ದೇಶವನ್ನಾಳುವ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಬೇಕು' ಎಂದು ಪ್ರತ ಹಿಡಿದಹಾಗೆ 'ಹಾಲು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಗಳು, ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಬಾರದು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭುಜಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಬೇಕು' ಎಂದು ಇದಕ್ಕಲ್ಲವೇ ಇವನನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ! 'ಯತೋ ವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೇ ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮನಸಾ ಸಹ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭಗವದಂತೃರ್ಷವನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಣಯಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಅರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾಯಿ ಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗೆಗೆ ನೋಯುತ್ತಾಳೆ.

ತಾಯ್ ವಾಯಿಲ್ ಶೋಲ್ ಕೇಳಾಳ್ ತನ್ ಆಯ್ ತ್ತೋಡು
ಅಣೈಯಾಳ್ ತಡಮೆನ್ ಕೊಂಗೈಯೇ
ಅರಚ್ಚಾ ನ್ನಣೈಯಾಳ್ ಎಂಪೆರುಮಾನ್

ತಿರುವರಂಗಂ ಎಂಗೇ ಎನ್ನಂ
ಪೇಯ್ ಮಾಯೆ ಮುಲೈಯುಣ್ಣು ಇವ್ವುಲಹುಂಡ
ಪೆರುವಯತ್ತಿನ್ ಪೇಶಿಲ್ ನಂಗಾಯ್
ಮಾಮಾಯೆನ್ ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಚೆಯ್ ದನಹಳ್

ಮಂಗೈಮೀರ್ ಮದಿಕ್ಕಿಲೇನೇ ||೪||

(ನಂಗಾಯ್) ತಾಯಿಯರೇ, (ತಾಯ್ ವಾಯಿಲ್ ಶೋಲ್) ತಾಯಿಯಾದ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು (ಕೇಳಾಳ್) ನನ್ನ ಮಗಳು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. (ತನ್ ಆಯ ತ್ತೋಡು) ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಡನೆ (ಅಣೈಯಾಳ್) ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ, (ತಡಮೆನ್

ಕೊಂಗೈಯೇ) ವಿಶಾಲವೂ ಮೃದುವೂ ಆದ ತನ್ನ ಸ್ತನಗಳನ್ನು (ಆರ ಶಾನ್ದು ಅಣೆಯಾಳ) ಮೊದಲಿನಂತೆ ಚೆಲುವಾಗಿ ಶ್ರೀಗಂಧದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. (ಎಂಬೆರಂಪೂನ್ ತಿರುವರಂಗಂ ಎಂಗೇ ಎನ್ನುಂ) 'ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ತಿರುವರಂಗ ಎಲ್ಲಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. (ಪೇಯ್ ಮೂಯಮುಲೈಲುಂಡು) ರಕ್ಕಸಿ ಆದ ಪೂತನಿಯು ಸಾಯುವಂತೆ ಸ್ತನ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿ (ಇವ್ವುಲಹು ಉಂಡ ಪೆರಂವಯತ್ತನ್) ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಭುಜಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಉದರವನ್ನುಳ್ಳ (ಮಾಪೂಯನ್) ಅತ್ಯಂತ ಅಶ್ವರ್ಯಭೂತನಾದವನು (ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿತಯ್ ದನಹಳ್) ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು (ಪೇಶಿಲ್) ಹೇಳ ಹೊರಟರೆ ಮದಿಕ್ಕಿಲೇನ್) ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನೇ ಬಯಸುವ ತಾಯಿಯಾದ ನನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಈ ಮಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. 'ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಿಯವನ್ನೇ ಹೇಳುವ ಗೆಳತಿಯರ ಜೊತೆಗಾದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರಬಹುದಲ್ಲಾ ? ಅವರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದೇ ? ಅವರೊಡನೆಯೂ ಸೇರವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ದೇಹಾಲಂಕರಣವನ್ನೂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಸ್ತನಮಂಡಲವನ್ನು ಚಂದನದಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನು ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಾನವಾದ 'ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರ' ಎಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಕಂಡ ಕಂಡವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಉಳಿದವರನ್ನೂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನಿರುಪಾಧಿಕಬಂಧವಾದವನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಭಾವಬಂಧವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡಿದವನೂ ಆದವನು ಇರುವ ದೇಶ ಯಾವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

ಪೂತನಿಯು ಸ್ತನ್ಯಪಾನಮಾಡಿ ವಿರೋಧಿನಿರಸನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಲೋಕ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಡು ಅನುಕೂಲರಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿದವನವನು. ಇದನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು, ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಅರಿಯದೆ ಇವಳ ಬಗೆಗೆ ಇವನು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಶಕ್ತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ— ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ನಾಯಕಿಯ ತಾಯಿ.

ಪೂಣ್ ಮುಲೈಮೇಲ್ ಶಾನ್ದಣಿಯಾಳ್ ಪೊರುಕಯಲ್ ಕಣ್
 ಮೈ ಎಟುದಾಳ್ ಪೂವೈ ಪೇಣಾಳ್
 ಏಣರಿಯಾಳ್ ಎತ್ತನೈಯುಂ ಎಂಬಿರುಮಾನ್

ತಿರುವರಂಗಂ ಎಂಗೇ ಎನ್ನಂ
 ನಾಣ್ ಮಲರಾಳ್ ನಾಯಹನಾಯ್

ನಾಂ ಅರಿಯನಾಯಪ್ಪಾಡಿ ವಳರ್ ನ್ದ ನಂಬಿ
 ಆಣ್ ಮಹನಾಯ್ ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್

ಅಮ್ಮನೈಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನೇ ||೫||

(ಪೂಣ್ ಮುಲೈಮೇಲ್) ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸ್ತನಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ (ಶಾನ್ದಣಿಯಾಳ್) ಚಂದನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. (ಪೊರು ಕಯಲ್ ಕಣ್) ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಜಗಳವಾಡುವ ಎರಡು ಮೀನುಗಳ ಹಾಗೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ (ಮೈ ಎಟುದಾಳ್) ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. (ಪೂವೈ ಪೇಣಾಳ್) ತಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪೂವೈ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ಆದರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಎತ್ತನೈಯುಂ ಏಣರಿಯಾಳ್) ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಎನ್ ತಿರು ಅರಂಗಂ ಎಂಗೇ ಎನ್ನಂ) 'ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶ್ರೀರಂಗ ಎಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ವಹಾತನ್ನೇ ಅಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. (ನಾಳ್ ಮಲರಾಳ್ ನಾಯಹನ್ ಆಯ್) ಕಮಲಸಂಭವೆಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ಪಲ್ಲಭನಾದವನೂ, (ನಾಮ್ ಅರಿಯ ಆಯ್ ಪ್ಪಾಡಿ ವಳರ್ ನ್ದ ನಂಬಿ) ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು (ಆಣ್ ಮಹನ್ ಆಯ್) ದೊಡ್ಡ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು (ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್ ಅಮ್ಮನೈ ಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನ್) ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಹಾಡಿದುದನ್ನು, ಎಲೈ ತಾಯಂದಿರಾ, ನಾನರಿಯಲಾರದವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮಂತ್ರಿಸಹಾರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸ್ತನಮಂಡಲ ಅವಳದು. ಆ ಸ್ತನಮಂಡಲವೇ ಆಭರಣವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಅವಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಚೆಲುವು ಆಗ ಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಜೋಗಲಿ, ಮಂಗಳಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಂಜನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ! ಅದನ್ನೂ ವಹಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಲೀಲೋಪಕರಣವನ್ನೂ

ಆದರಿಸಲು. 'ಅನುಸಂಧಾನ ವಾಡತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥ ಇದು'—ಎಂದು ಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ. 'ಶ್ರೀಯಃ ಪತಿ' ಎಂದು ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾನೇ ಹೇಳಬೇಕು ? ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ದೇವಿ ಅಭಿಮುಖ್ಯ ತೋರುವಳೋ ? ಅವಳಿಂದ ತಾನೇ ಇವನ ಸ್ವರೂಪ ? ಅದನ್ನರಿಯದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ? ಹೆಂಗಳೆಯರಿಗೆ ಕೈಯಾಳಾಗಿ ಆದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣನೆಂದು ನೆನೆಯುವವನಲ್ಲವೇ ಅವನು ? ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ 'ಪತಿಂ ವಿಶ್ವಸ್ಯ' ಎಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾನೆ ! ಇವಳೊಬ್ಬಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವರ ಪತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕೊರೆಯಲಾಗುವುದೋ ?

ತಾದಾಡು ವನಮಾಲೈ ತಾರಾನೋ

ಎನ್ನೆನ್ನೇ ತಳೆರನ್ನಾಳ್ ಕಾಣಾಮಿನ್
ಯಾದಾನುಂ ಒನ್ನುರೈಕ್ಕಿಲ್

ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ತಿರುವರಂಗಮೆನ್ನುಂ, ಪೂಮೇಲ್
ಮಾದಾಳನ್ ಕುಡಮಾಡಿ ಮದುಶೂದನ್

ಮನ್ನರಕ್ಕಾಯ್ ಮುನ್ನಂ ಶೆನ್ನೆ
ತೂದಾಳನ್ ಎನ್ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್ಳ

ಎಂಗನಂ ನಾನ್ ಶೊಲ್ಲುಹೇನೇ ||೬||

(ತಾದು ಅಡು) ಮಕ್ಕರೆಂದ ತುಂಬಿರುವ (ವನವಾಲೈತಾರಾನೋ) ವನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನನಗಿತ್ತು ಕರಣಿಸಲಾರನೋ ? (ಎನ್ನು ಎನ್ನುತಳೆರನ್ನಾಳ್) ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿ ಸೊರಗಿ ಹೋದಳು. (ಯಾದಾನುಂ ಒನ್ನು ಉರೈ ಕ್ಕಿಲ್) ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರುತ್ತರವಾಗಿ (ಎಂಬೆರುವಾನ್ ತಿರುವರಂಗಂ ಎನ್ನುಂ) 'ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶ್ರೀರಂಗ' ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. (ಪೂಮೇಲ್ ಮಾದು ಅಳನ್) ಕುಸುಮದಲ್ಲಿ ಅವಿರ್ಭವಿಸಿದ ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ವಲ್ಲಭನೂ, (ಕುಡಮ್ ಆಡಿ) ಘಟನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿದವನೂ, (ಮದುಶೂದನ್) ಮಧುವೆಂಬ ಅಸುರನನ್ನು ಕೊಂದವನೂ (ಮುನ್ನಂ ಮನ್ನಕ್ಕು ಆಯ್ ತೂದು ಶೆನ್ನ) ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಪಾಂಡವರಿಗಾಗಿ ದೌತ್ಯವನ್ನು

ನಡೆಸಿದವನೂ ಆದ (ಆಳನ್) ಸ್ವಾಮಿಯು (ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿಶೆಯ್ ದನಹಳ್ಳಿ ನಾನ್ ಎಂಗನಂ ಶೊಲ್ಲುಹೇನ್) ನನ್ನ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ?

‘ತಾಯಿಯಾದ ನೀನು ನಾನಾಮುಖವಾಗಿ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವಳ ಅವಸಾದವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಡವೇ ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ— ‘ನಾವು ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ‘ತಿರುವರಂಗಂ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಾತನ್ನು ಅವಳು ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ ?’—ಎಂದು.

ವನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮಾಲೆ ಅದು. ಅದರ ಮಕರಂದವಾಗಲೀ ಹೊಸತನವಾಗಲೀ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದದೇ ಇರುತ್ತಿದೆ. ಅವನ ದೇಹ ಸ್ಪರ್ಶ ದಿಂದ ಅದು ಇನ್ನೂ ಪಲ್ಲವಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ‘ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಓ’ ಎಂದು ವಿಷಾದವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ ನಾಯಕಿ. ‘ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಹೊಂದಕೊಡದು,’ ‘ಇದು ನಿನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ,’ ‘ಅವನು ಸ್ತ್ರೀವಶನು’ ಎಂದೆಂದು ಹಿತವಚನ ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳು ಉತ್ತರವಾಗಿ—‘ನನ್ನನ್ನು ಅನನ್ಯಾರ್ಹ ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವನು ಇರುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಶ್ರೀರಂಗ’—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಒಬ್ಬಳನ್ನು ‘ಅನಪಾಯಿನಿ’ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವವನಲ್ಲವೇ ಅವನು ? ‘ಅಗಲಿಕೆ’ ಎಂದರೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡುವವನಲ್ಲವೇ ಅವನು ? ಆಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿ ನಿರಸನವೇ ಅವನ ವ್ರತವಲ್ಲವೋ ? ತಾನು ಒಲಿದವರಿಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಅವನು. ಈಗ ಇವಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಅವನು ಪಾಡು ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ವರ್ಣಿಸ ಬಲ್ಲೆ ?

ವಾರಾಳುಂ ಇಳಂಕೊಂಗೈ ವಣ್ಣಂ

ವೇರು ಆಯಿನೆ ಆರು ಎಣ್ಣಾಳ್, ಎಣ್ಣೆಲ್

ಪೇರಾಳನ್ ಪೇರಲ್ಲಾಲ್ ಪೇರಾಳ್

ಇಪ್ಪೆಣ್ ಪೆತ್ತೇನ್ ಎನ್ ಶೆಯ್ ಹೇನ್ ನಾನ್

ತಾರಾಳನ್ ತಣ್ ಕುಡಂದೈನಹರಾಳನ್

ಐವರ್ಕ್ಕು ಆಯ್ ಅಮರಿಲ್ ಉಯ್ ತ್ತ

ತೇರಾಳನ್ ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್

ಎಂಗನಂ ನಾನ್ ಶೆಪ್ಪು ಹೇ ನೇ ||೭||

(ವಾರ್ ಅಳುಂ ಇಳಂಕೊಂಗೈ) ಕುಚುಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಡಗಿಸಬಹುದಾದ ಎಳೆಯ ಸ್ತನಗಳ (ವಣ್ಣಂ ವೇರಂ ಆಯಿನ ಅರು ಎಣ್ಣಾಳ್) ಬಣ್ಣವು ವಿವರ್ಣವಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ನೆನೆಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಪೇರಾಳನ್ ಪೇರ್ ಅಲ್ಲಾಲ್ ಪೇಶಾಳ್) ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವುದನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. (ಇಪ್ಪೇಣ್ ಪೆತ್ತೇನ್ ನಾನ್ ಎಶೆಯ್ ಹೇನ್) ಇಂಥ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೆತ್ತ ನಾನು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ? (ತಾರ್ ಆಳನ್) ಮಾಡಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, (ತಣ್ ಕುಡಂದೈನಹರಾಳನ್) ತಂಬಾಗಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುಡಂ ದೈನಗರವನ್ನಾಳುವವನೂ, (ಐವರ್ಕ್ಕು ಆಯ್) ಪಂಚಪಾಂಡವರಿಗಾಗಿ (ಅಮರಿಲ್ ಉಯ್ ತ್ತ ತೇರಾಳನ್) ಮಹಾಭಾರತ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತೇರನ್ನು ನಡೆಸಿದವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್ ಎಂಗನಂ ನಾನ್ ಶೆಪ್ಪು ಹೇನ್) ನನ್ನ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಲಿ?

ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಾವಾತಿಶಯದ ಕಾರಣ 'ವಿಸಸ್ಮಾರ ತದಾತ್ಮಾನಂ' ಎಂದಂತೆ ಸ್ವವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅರಿವಿಲ್ಲದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ದೇಶಯನ್ನೇ ಎಣಿಸದವಳು ಮತ್ತೊಂದನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. 'ಅವಾಪ ಪರಮಾಂ ಕಾಷ್ಠಾಂ ಮನಸಶ್ಚಾಪಿ ಸಂಯಮೇ'. ಸ್ವವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಿರಕ್ತಿಯೂ ಭಗವದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಬದಲಾಗದೇ ಇರುವಂತಹ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನಂತೆ ಪಡೆದವರು ಯಾರಾದರೂ ಉಂಟೋ? ತಾಯಿಯ ಅನುಸಂಧಾನ ಇದೂ. ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ವ್ರತವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಅವನು ಸ್ತ್ರೀವಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ದೋಷ ಯುಕ್ತರೂ ಅಪರಾಧಿಗಳೂ ಆದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನೀಡಿದವನಲ್ಲವೇ ಅವನು? ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲವೇ ಅವನು?

ಅಗ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಅಂಬಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಾಗಿವಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಈಗ ತನ್ನಗೋಸ್ಕರ ಇವಳನ್ನು ಕಾಮಶರಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಈಗ ಇವಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದೋ ?

ಉರವು ಆದೂ ಇಲಳ್ ಎನ್ನು ಒಟಿಯಾದು

ಪಲರ್ ಏಶುಂ ಅಲರ್ ಆಯಿತ್ತಾಲ್

ಮರವಾದೆ ಎಪ್ಪೊಟುದುಂ ಮಾಯವನೇ

ಮಾದವನೇ ಎನ್ನಿನ್ರಳಾಲ್

ಪಿರವಾದ ಪೇರಾಳನ್ ಪೆಣ್ಣಾಳನ್

ಮಣ್ಣಾಳನ್ ವಿಣ್ಣೋರ್ ತಂಗಳ್

ಅರವಾಳನ್ ಎನ್ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್

ಅಮ್ಮನೈಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನೇ ||೪||

(ಉರವು ಆದೂ ಇಲಳ್) ತಾಯಿ ತಂದೆ ಎಂಬುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ, (ಎನ್ನು ಎನ್ನು ಪಲರ್) ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅನೇಕರು (ಒಟಿಯಾದು ಏಶುಂ ಅಲರ್ ಆಯಿತ್ತು) ಯಾವಾಗಲೂ ನಂದಿಸು ಮಂತಹ ಅಪವಾದ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಾದರೋ (ಮರವಾದೆ) ಮರೆಯದೆ (ಎಪ್ಪೊಟುದುಂ ಮಾಯವನೇ ಮಾಧವನೇ ಎನ್ನಿನ್ರಳಾಲ್) ಎಲ್ಲ ಕಾಲವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಜೀಷ್ಠಿತನಾದ ಮಾಯನೇ, ಮಾಧವನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. (ಪಿರವಾದ) ಕರ್ಮಾರ್ಥನವಾದ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದ (ಪೇರಾಳನ್) ಹಿರಿಮೆ ಹೊಂದಿದವನೂ (ಪೆಣ್ಣಾಳನ್) ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ (ಮಣ್ಣಾಳನ್) ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳುವವನೂ (ವಿಣ್ಣೋರ್ ತಂಗಳ್ ಅರವಾಳನ್) ನಿತ್ಯಸೂರಿ ಗಳಿಗೆ ಪರಮ ಧಾರ್ಮಿಕನೂ ಅದ ಪರಮಾತ್ಮನು (ಎನ್ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್ ಅಮ್ಮನೈಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನ್) ನನ್ನ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಾಡಿದುದನ್ನೂ, ಎಲೈ ತಾಯಂದಿರೇ, ನಾನು ಅರಿಯಲಾರದವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಭಗವಂತನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಮರೆತ ಇವಳು ಇತರರ ಸಂಬಂಧ ವನ್ನೇ ಹೊಂದಿಲ್ಲದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. 'ಪಿತಾ ನಾಮ ಮೂರ್ತಃ ಶಿರೋರೋಗಃ'

ಎಂಬುವಂತಾಯಿತು ಇವಳಿಗೆ. ಕೃಷ್ಣಪ್ರೇಮದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿರುವವಳು ಇವಳು. 'ಕಾಚಿದಾವಸಥಸ್ಯಾಂತೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಹಿರ್ಗೃಹಂ | ತನ್ನಯತ್ವೇನ ಗೋವಿಂದಂ ದಧೌ ಮೀಲಿತಲೋಚನಾ || ಎಂದೂ 'ಯಯೌ ಚ ಕಾಚಿತ್ ಪ್ರೇಮಾಂಧಾ ತತ್ಪಾಶ್ವಂ ಅವಳಂಬಿತಂ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿರುವಂತಾಯಿತು ಇವಳ ದೇಶ. 'ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದಿತು. ಆ ಕತ್ತಲೆಯೇ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲು ಅವಳು ಅವನ ಬಳಿ ಸಾರಿದಳು'—ಎಂದೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವಳು ಹೇಳುವುದೇನು ಎಂದರೆ 'ಅಶ್ವರ್ಯ ಗಣಬೇಷ್ಪಿತನೇ, ಮಾಧವನೇ'—ಎಂದೂ. 'ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಮ ಪ್ರಣಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ವಲ್ಲಭನೇ'—ಎಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಅಶ್ವತರಿಗಾಗಿ ನೂರಾರು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರೂ 'ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! 'ಮುಣಂ ಪ್ರವೃದ್ಧಂ ಇವ'—ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿ ಅಶ್ವತರ ಬಗೆಗೆ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನುಳ್ಳವನು ಅವನು. ತನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದವರ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕುವ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನು. ದುಃಖನಿವರ್ತಕವಾದ ಆ ನಾಮಗಳು ಇವಳಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ! 'ರಕ್ಷಿತಾ ಜೀವಲೋಕಸ್ಯ' ಎಂಬುವ ಓರಿವೆ ಇವನದೂ ತನ್ನ ಅನ್ಯಶಂಸ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಇವನು. ಇವಳ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಶಂಸ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ! —

ಶಂದೋಡು ಕಟಲ್ ಮರುವಾಳ ಹೈಂಗೆಳಿಯೆನಾ

ಪಾಲೂಟ್ಟುಳ್ ಪಾನ್ನೈಪೇಣಾಳ

ನಂದಾನೋ ತಿರುವರೆಂಗಂ ಮಾರಾನೋ

ಎನ್ನೆನ್ನೇ ವಳ್ಳಿಯೆಂ ಶೋರುಂ

ಶಂದೋಡನ್ ಪಾಚಿಯೆನ್ ಏನ್ನ ಅಲಲ್ ಓಂಬು

ತೈತ್ತಿರೀಯನ್ ಶಾಮನೇದಿ

ಅನ್ನೋ ವನ್ನು ಎನ್ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್ ದನಹಳ್ಳ

ಅಮ್ಮನೈಮೀರ್ ಅರಿಹಿಲೇನೇ ||೯||

(ಪಂದೋಡು ಕಟಲ್ ಮರುವಾಳ್) ನನ್ನ ಮಗಳು ಚಂಡನ್ನೂ ಕಾಲಂದುಗೆ ಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. (ಪೈಕಿಯಂಪಾಲೂಚ್ಚಾಳ್) ತನ್ನ ಚೆಲುವಾದ ಗಿಳಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. (ಪಾವೈಪೇಣಾಳ್) ಆಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಾದ ಮರದ ಬೊಂಬೆಯ ಕಡೆ ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. (ತಿರುವರಂಗಂ ಪಂದಾನೋ ವಾರಾನೋ ಎನ್ನು ಎನ್ನೇ) ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಬಂದುಬಿಟ್ಟನೇ ? ಬರಲಾರನೋ ? ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು (ವಳ್ಳಿಯುಂ ಶೋರುಂ) ಕೈಬಳೆಗಳು ಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು ನಿಂತೇ ಇದ್ದಾಳೆ. (ಶಂದೋಹನ್) ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪ ನಿಷತ್ಪತಿಪಾದ್ಯನೂ (ಪೌಬಿಯನ್) ಕೌಷೀತಕಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೂ, (ಐನ್ದು ಆಟಲ್ ಓಮ್ಪು) ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ, (ತೈತ್ತಿ ರೀಯನ್) ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ಪತಿಪಾದ್ಯನೂ (ಶಾಮವೇದಿ) ಸಾಮವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೂ ಆದ ಪಠವಾತ್ಮನು (ಮದು) ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು (ಎನ್ ಮಹಳ್ಳಿ ಶೆಯ್‌ದನಹಳ್ ಅಮ್ಮನೈವೀರ್, ಅರಿಹಿಲೇನ್, ಅನ್ನೋ) ನನ್ನ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಹಾಡಿದುದನ್ನು, ತಾಯಿಯರೇ, ನಾನು ತಿಳಿಯಲಾರದವ ಳಾಗಿದ್ದೇನೆ !

ನಿದ್ರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಮಗಳು ಚಂಡನ್ನೂ ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಡದೆ ಇದ್ದವಳು ಈಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಗಿಳಿಗೂ ಹಾಲೂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಟದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. 'ಬಾಲ್ಕೇ ಕ್ರೀಡನಕಾಸಕ್ತಾಃ ಯೌವ್ವನೇ ವಿಪಯೋನ್ಮುಖಾಃ | ಅಜ್ಞಾ ನಯಂತಶಕ್ತ್ಯಾಚಿ ಮಾರ್ಥಕಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಾಃ || ತಾಸ್ಮಾದ್ಬಾಲ್ಕೇ ವಿವೇಕಾತ್ಯಾ ಯತೇತ ಶ್ರೇಯಸೇ ಸದಾ !' ಎಂಬುವುದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟವರು ಯಾರಾದರೂ ಉಂಟೋ ಎಂದರೆ 'ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾಮಯಣಾಲಂಕಾ' ಎಂದು ವಿಭೀಷಣನ ಬಗೆಗೆ ಕಾಣಬಹುದು, ಅವನೇ ಪ್ರಾಪ್ಯವೆಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಲು ಉಳಿದವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಭಾಸಗಳಾಗಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗುವವಷ್ಟೇ ? ಅವನು ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವನು ಬಂದು ಮುಖ ತೋರನೇ ? ನಾನು ಈ ದಶೆಯೊಡನೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದಷ್ಟೇಯೇ ? ಆಟದ ಬೊಂಬೆಗಳೋಪಾದಿ ಕೈಬಳೆಯೂ ಕಳಚಿ

ಬಿದ್ದಿತು. 'ಅನುರಾಗೇಣ ಶೈಥಿಲ್ಯಮಸ್ಥಾಸು ವ್ರಜತೋ ಹರೇಃ | ಶೈಥಿಲ್ಯ ಮಂಪಯಣಂತಾಶು ಕರೇಷು ವಲಯಾನ್ಮುಖ ||' ಎಂಬುವಂತಾಯಿತು.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಞಾನು ವೂಡಿದ್ದರೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. 'ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ವೇದ್ಯಃ ವೇದಾಂತವಿದ್ವೇದವಿದೇವ ಚಾಹಂ'—ಎನ್ನುವ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಸರ್ವಜ್ಞನೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದವನು ! ಒಬ್ಬನು ಅವಿವೇಕಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞನು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಸೇರಬಲ್ಲೆ ? ಅವನೇ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ತಾನೇ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದೇ ?

ಶೇಲ್ ಉಹಳುಂ ವಯಲ್ ಪುಡೈತೂಟ್

ತಿರುವರಂಗತ್ತಮ್ಮಾನ್ನೈ ಶಿಂದೈಶೆಯಾದ

ನೀಲಮಲರ್ ಕಣ್ ಮಡವಾರ್ ನಿರೈಅಲೈವೈ

ತಾಯ್ ಮೊಟುಂದ ಅದನೈ ನೇರಾರ್

ಕಾಲನೇಲ್ ಪರಕಾಲನ್ ಕಲಿಕನ್ನಿ

ಒಲಿಮಾಲೈ ಕತ್ತುವಲ್ಲಾರ್

ಮಾಲೈಶೇರ್ ವೆಣ್ ಕುಡೈಕೀಟ್ ಮನ್ನರಾಯ್

ಪೊನ್ನೂಲಹಿಲ್ ವಾಟ್ ವರ್ ತಾನೋ ||೧೦||

(ಶೇಲ್ ಉಹಳುಂ) ಮೀನುಗಳು ಚಿಮ್ಮಿನಲಿಯುತ್ತಿರುವಂಥ (ವಯಲ್ ಪುಡೈ ಶೂಟ್) ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ (ತಿರು ಅರಂಗತ್ತು ಅಮ್ಮಾನ್ನೈ) ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು (ಶಿಂದೈಶೆಯಾದ) ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ (ನೀಲಮಲರ್ ಕಣ್ ಮಡವಾರ್) ಕನ್ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪರಕಾಲನಾಯಕಿಯ (ನಿರೈಅಲೈವೈ) ಲಜ್ಜೆ, ನಾಣು ಇವುಗಳೂ ಅಳಿದುಂದನ್ನು ಕುರಿತು (ತಾಯ್ ಮೊಟುಂದ ಅದನೈ) ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ (ನೇರಾರ್ ಕಾಲನ್) ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಯಮನಂತಹವರೂ, (ವೇಲ್) ವೇಲಾಯುಧ ಧಾರಿಗಳೂ (ಪರಕಾಲನ್) ಪರಕಾಲರನ್ನವ ಶ್ರೀ ನಾಮವನ್ನಳ್ಳವರೂ, ಆದ (ಕಲಿಕನ್ನಿ) ತಿರುಮಂಗೈ ಅಳ್ವಾರ್ ಅವರು (ಒಲಿ ಮಾಲೈ) ಹಾಡಿದ ಈ ನುಡಿಮಾಲೆಯನ್ನು (ಕತ್ತುವಲ್ಲವರ್ ತಾಮ್) ಓದಿ ಅರಿಯ ಬಲ್ಲವರು (ಮಾಲೈಶೇರ್ ವೆಣ್ ಕುಡೈಕೀಟ್) ಮುಂತಿರುವ ಸರಗಳು

ತೂಗಾಡುವ ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ (ಮಂನ್ನವರ್ ಆಯ್) ರಾಜರಂಗಳಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಈ ಲೋಕದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ ನಂತರ (ಪೊನ್ ಉಲ ಹಿಲ್ ವಾಟರ್ ವರ್) ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತೀರ್ಥಕ್ಕುಗಳೂ ಸಹ ನಲಿದಾಡುವಂತಹ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಂ ಲ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನಯಳಾದ ಪರಕಾಲ ನಾಯಕಿ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ಅಳಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆಯನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿಯ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರು. ಈ ಆತ್ಮ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸಮೀಚೀನರಾದ ಆಚಾರ್ಯರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಅರಿತುಕೊಂಡವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರಿಯ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಸಾರುವವರಾಗಿ, ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲ ಸ್ವರಾಟ್ಟುಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುವಡಿಹಳ್ಳೇ ಶರಣಂ